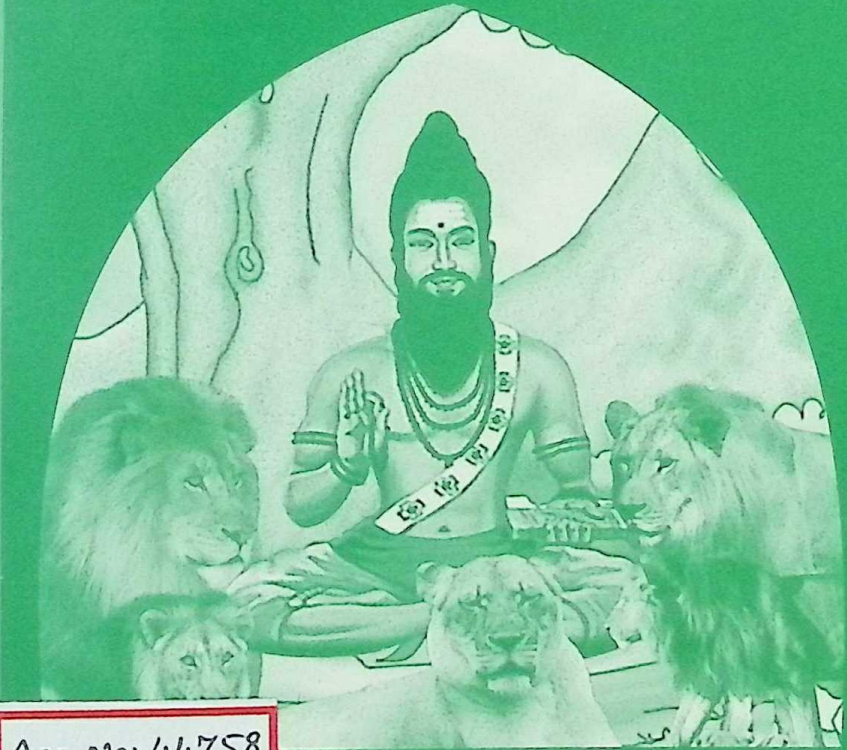

போகர் 7000

1 -ம் காண்டம்

Acc.No: 44758

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

பேரகர் சத்தகாண்டம்

முதல் பாகம்

பதிப்பாளியர்: சி.சி.யு.
ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

ஷ.பழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 65
முதல் பதிப்பு	: பிப்ரவரி 1995
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஜூன் 2001
மூன்றாம் பதிப்பு	: நவம்பர் 2012
நான்காம் பதிப்பு	: அக்டோபர் 2019
ஐந்தாம் பதிப்பு :	பிப்ரவரி : 2022
ஆறாம் பதிப்பு :	மார்ச் : 2023

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: போகர் 7000 பாகம் 1
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.

பதிப்பு ஆண்டு	: மார்ச் : 2023
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 280
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ. 150.00

அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -34

பத்புரை

வேதியலின் (Chemistry) முன்னோடிகள் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்களே என்பது குறித்து ஒவ்வொரு தமிழனும் பெருமை அடையாளம், ஆராய்ச்சித் துறைக்கு உதவக்கூடிய கருவிகளோ வேறு வசதிகளோ இல்லாத மிகப்பழங்காலத்தில் சித்தர்கள் எவ்வளவு அற்புதமான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்துள்ளனர் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது மிகவும் பிரமிப்பாக உள்ளது. அதன் பரிமாணத்தை அளவிட்டு அறிய யாராலும் இயலாதென்றே கூறிவிடலாம்.

சித்தர்களின் காலம்: பாமர மொழியில் அமைந்துள்ள சித்தர்கள் பாடல்களைப் படித்துவிட்டு அவர்கள் பனிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் அல்லது பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வசித்தவர்கள் என்று சிலர் மதிப்பிட முயற்சிக்கலாம். ஆனால் அப்பாடல்களின் கருத்தை ஆராயத் தலைப்பட்டால் சித்தர்கள் வாழ்ந்த காலத்தைக் கணக்கிடவே முடியாது என்பதை அறியலாம்.

சிவன் நந்திக்குச் சொல்ல, நந்தி பாட்டராம் திருமூலருக்குச் சொல்ல, திருமூலர் காலாங்கிக்குச் சொல்ல, எந்தையாம் காலாங்கி கருணையால் எனக்கு உபதேசித்தவற்றையே பாடியிருக்கிறேன் என்கிறார் போகர். தவிர அகஸ்தியரோடு இறைவனான தட்சிணாமூர்த்தியிடம் தமது நூலைப் பாடிக் காட்டியதாகவும் கூறுகிறார். இவை எல்லாவற்றையும் கற்பனை என்று தள்ளி விடமுடியாது.

வைத்தியம், வாதம், ஞானம் என்ற முப்பெரும் பொருள்களைப் பற்றியும் போகர் தமது நூலில் பாடியிருக்கிறார். இவற்றில் எதையுமே கற்பனை என்று தள்ளி விடமுடியாது. போகர், இந்த முதல் காண்டத்தில் கடுக்காய் முதல் வில்வம், கருந்துளசி, குழல் ஆதொண்டை வரை சுமார் நாற்பத்தைந்து கற்புலிகைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மூலிகைகள் தேடுவோர்க்கு எளிதில் கிடைக்கக்கூடியவை. இவற்றைப் பயன்படுத்தினால் நோய் நொடி இன்றி நீண்ட காலம் ஆரோக்கியமாக வாழ முடியும் என்பதை எளிதில் உணரலாம்.

போகர் கூறியுள்ள ரசவாத முறையில் நம்பிக்கை இல்லை என்று யாருமே கூறமுடியாது. ரசவாதம் உண்மை! முக்காலும் உண்மை! என்பதற்கு அவர் சமைத்து வைத்துள்ள தண்டாயுதபாணி சிலை ஒன்றே சாட்சி!

மூலிகைச் சாறுகள் உலோகங்களிலும் உப்புக்களிலும் உண்டாக்கும் மாறுதல்களைப்பற்றி போகர் கூறியுள்ளவற்றை ஆராய்ச்சி செய்யப் பல

விஞ்ஞானிகள் பல ஆண்டுகள் காலம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பது உண்மை.

நோய் கண்டவுடனே வலியைப் போக்கும் மேற்கத்திய மருந்துகளைப் பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் நாம், சித்தர்கள் நோயே அணுகாதபடி வாழ்க்கையை நடத்த வழி கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விடுகிறோம். நரை, திரை, மூப்பு அணுகாமல், அப்படியே அவை வந்திருந்தாலும் மாறி மீண்டும் பழையபடி இளமையையும் பொலிவையும் பெறுவதற்கான வழிகளை போகர் கூறியிருக்கிறார்.

ஒரு மருந்து சரியான பக்குவ நிலையில் தயார் ஆகியிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசோதனை செய்ய "ஒரு வாழைப் பழத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு ஊசி முனையில் அந்த மருந்தை எடுத்து பழத்தின் மேல் ஒரு கோடு போடு. சற்று நேரத்தில் அந்தப் பழம் காயாக மாறிவிடுகிறதா இல்லையா என்று பார். காயாக மாறினால் மருந்து சரியாகத் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்" என்று கூறுகிறார். அதாவது கிழவனைக் குமரனாக்குவதற்கு சித்த மருத்துவத்தால் முடியும் என்பதே அதன் பொருள்.

சித்தர்கள் எத்தனையோ அரிய பொக்கிஷங்களை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஒன்றுமே தெரியாத நிலையில் இருந்து கொண்டு நாம் அவற்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்குக் கூட முயற்சியற்றவர்களாக இருக்கிறோம்.

பொற் களஞ்சியங்கள் போன்ற இந்த நூல்கள் அழிந்து விடக்கூடாது. இவை எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டும். யாராவது சிலராவது இந்த நூல்களில் கண்டுள்ள மருத்துவ முறைகளைப் பற்றி ஆராய முற்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்திலேயே இந்த நூல்களை அரும்பாடுபட்டு வெளிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். தமிழ் மக்களின் பேராதரவு இந்தப் பணியினில் தொடர்ந்து ஈடுபட எம்மை ஊக்குவிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

வணக்கம்

எஸ்.பி. இராமச்சந்திரன்

பெருளுடக்கம்

காப்பு	1
நூல் வரலாறு	3
ஆறாதாரம்	3
மூலாதாரம்	3
சுவாதிட்டானம்	11
மணிபூரகம்	13
அநாகதம்	14
விசுத்தி	16
ஆக்கினை	18
குருபதம்	19
காயத்ரி	20
துவாத சந்தம்	20
போகர் அண்டங்களில் பாய்தல்	23
நூன் முறை	23
வாசி யோகம்	26
நரக சொர்க்காதி	29
அபாத்திராள்	31
ஞான யோக வாத வைத்தியம்	31
கற்பிக்க தகுதியற்றவர்கள்	31
பாத்திராள்	32
ஞான யோக வாத வைத்தியம்	32
கற்பிக்க தகுதியுடையவர்கள்	32
வாசி (சரஞானம்)	33
பிரணாயாமாம்	33
மண்டலம்	33
புரியட்டம்	34
புரியட்டம் (நுண்ணுடல்)	34
முப்பாழ்	35
மறுபிறவி இல்லாமை	36
மனப் பெருமை மவுன யோகம்	39
புசண்டர் யோகம்	44
புசண்டர் தோற்றம்	46

ஆசனத்தில் அப்யாசிக்க முறை	52
மயிர்ப் பாலம் நெருப்பாறு	55
சமாதி உத்தி	56
தந்து வாலய சமாதி	57
கல்விகற்ப சமாதி	57
நிறுவிகற்ப சமாதி	58
சஞ்சார் சமாதி	60
ஆருட சமாதி	61
மவுன சமாதி	62
அப்பியாசம் (பயிற்சி)	63
தசதீட்சை	64
குருபத தரிசனம்	65
சிவ தரிசனம்	66
ஒடுக்கம்	67
சாம்பவி கேசரி	67
ஆறுமூலங் கூறல்	68
நாத வகை கூறல்	68
அட்டாங்க சித்தி	72
ஏம சித்தி	72
இயம வகை	72
நியம வகை	72
ஆசன பிராணாயாமங்களின் வகை	73
பிரத்தியாகார வகை	73
தாரணை வகை	73
தியான வகை	73
சமாதி வகை	74
இயம விவரம்	74
நியம விவரம்	76
ஆசன விவரம்	80
பிரணாயாம விவரம்	80
பிரத்தியாகார விவரம்	82
தாரணை விவரம்	84
தியான விவரம்	84
சமாதி விவரம்	86
அக்னி மண்டலம்	87
ஆதித்த மண்டலம்	87

சந்திர மண்டலம்	87
சிங்கத்திற்கு போகர் உபதேசங் கூறல்	88
அட யோகம்	91
பரியங்க யோகம்	92
மந்திர யோகம்	92
காயசித்தி மார்க்கம்	93
ஆகாத பண்டங்கள்	93
ஆகும் பண்டங்கள்	94
தாம்பூலந்தின்ன-தலைமுழுக	94
தலைமுழுக பஞ்ச கற்பம்	94
வழலை வாங்க	95
மலங் கழல	95
கண்ணுக்கு மை அஞ்சனம்	95
நாசித்தூள் (மூக்குறிஞ்சல்)	96
கடுக்காய் கற்பங் கொள்ளல்	96
கடுக்காய்களின் வகைகளும் தோற்றமும்	97
விஜயன் கடுக்காய் கற்பம்	97
அரோகணி கடுக்காய் கற்பம்	97
பிரதிவி கடுக்காய் கற்பம்	97
அமிர்தை கடுக்காய் கற்பம்	98
சிவந்தி கடுக்காய் கற்பம்	98
திரிவிருதை கடுக்காய் கற்பம்	98
அபயன் கடுக்காய் கற்பம்	98
கடுக்காய்கள் ஏழுவகையும் விளையுமிடமும்	99
கடுக்காய் கற்பம் உண்ணுங் காலம்	99
சிவப்பு கற்றாழைக் கற்பமும்-வேதையும்	100
கருவேம்பின் குடிநீர்	101
சிவதைச் சூரணம் கலப்புத்தூள்	102
மிளகுக் கற்பம் முதனட குடிநீர்	102
மலம் சுழற்ற கலப்புத்தூள்	102
அன்னத்திற்குப் பொடி	103
கற்பம் முறிந்தால் மாற்று	103
கற்பத்தில் அபத்திய தோடம்	105
வெள்ளை கரந்தை கற்பமும் வேதையும்	107
கறுப்பு கரந்தை கற்பம்	108
கொட்டைக் கரந்தை கற்பம்	109

செங்கரந்தைக் கற்பமும்-வேதையும்	110
விஷ்ணு கரந்தி கற்பம்	111
வெள்ளைவிஷ்ணு கரந்தி கற்பமும் வேதையும்	111
சூரியகாந்திக் கற்பமும் வேதையும்	112
ஓடிலைத் தாமரைக் கற்பம்	114
விடத்தோர்க் கற்பம்	114
சீந்தில் கற்பம்	115
வேம்பின் கற்பம்	115
கருவேம்பு கற்பம்	116
சர்க்கரை வேம்பின் கற்பமும் வேதையும்	116
பொற்றலைக் கற்பமும் வேதையும்	117
கிளிமூக்கு கற்பம்	117
கரிசாலையாதி திரிகற்பம்	117
கரிசாலையாதி பஞ்சகற்பம்	118
சிவனார் வேம்புக் கற்பம்	118
வெள்ளைந் தூதுவளையாதி அட்டக்கற்பமும் வேதையும்	119
அமுரியை முறிக்க	120
கற்ப பாத்திரம்	120
கற்பத்தால் சூடு கொண்டார்க்கு குடிநீர்	121
நீலசோதி கற்பம்	121
பிரமி கற்பமும்	122
கற்பிரமி கற்பமும் வேதையும்	123
நெல்லி முள்ளி கற்பம்	123
நெல்லிப்பூ கற்பம்	124
நெல்லிப்பட்டை கற்பமும் வேதையும்	124
கருநெல்லி கற்பம்	125
கற்பூர வில்வ கற்பம்	125
வில்வப்பூக் கற்பமும் வேதையும்	125
வில்வ வயிரவேதை	126
வில்வப்பழை கற்பமும் வேதையும்	127
ஜவணக் கற்பமும் வேதையும்	127
மருதோன்றியிலைக் கற்பமும் வேதையும்	128
பலாச கற்பமும் வேதையும்	129
வெண்புரசுக் கற்பமும் வேதையும்	129
பொற்கொன்றைக் கற்பமும் வேதையும்	130
வெள்ளை மந்தாரைப்பூ கற்பமும் வேதையும்	130

வெள்ளி நீர்முள்ளிக் கற்பமும் வேதையும்	131
அருணன் வியர்வையில் தோன்றிய மூலிகைகள்	133
சிவப்பு சித்திரமூலிக் கற்பமும்-வேதையும்	133
வெள்ளெருக்கு வகை	135
இரத்தக்கள்ளி கற்பமும் வேதையும்	136
கருந்துளசி கற்பமும் வேதையும்	136
குழல் ஆதொண்டைக் கற்பமும் வேதையும்	137
கருவீழிக் கற்பம்	138
போகர் பசுவுக்கு உபதேசித்தல்	139
கற்ப மூலிகைகள்	140
அண்ட கற்பம்	142
மூலிகைகளுக்குக் கருப்பேற்றும் செயல்முறை	142
கருப்புப் பரீட்சை	144
கறியுப்புப் பரீட்சை	145
நாகக் கட்டு	146
வெங்காரக் கட்டு	147
துருசு சுண்ணம்	147
அயச்செம்பு	148
அயக்களங்கு சிந்தூரம்	151
காந்தச் சத்து	153
அப்பிரகச் சத்து	155
பூநாகச் சத்து	159
குளிகை	162
இரசக்கிணறு	162
பூனைக்கு உபதேசம்	165
கெந்தகச் சத்து	169
நடேச விக் கிரகம்	170
கெந்தக செம்பு செந்தூரம்	174
சீடனுக்கு அறிவுறுத்தல்	174
வாத முறை	179
பஞ்சலோகப் பதங்கம்	179
மதிப் பதங்கம்	186
அயச்செம்புப் பதங்கம்	188
இரசப் பதங்கம்	190
கரும்பிச் செம்பி பதங்கம்	193
உயர்மதிப் பதங்கம்	194

அயப் பதங்கம்	196
பித்தளை பதங்கம்	198
உயர்ந்தப் பதங்கம்	199
வெடியுப்பு சுண்ணம்	202
குருபரம்பரை கூறல்	204
சவுக்கார மகிமை	205
சித்தர்கள் அகத்தியரிடம் வந்தது	206
தட்சிணாமூர்த்தி	207
சாத்திர அங்கம்	207
போகர் வரவு	108
அகத்தியர் போகரை புகழ்தல்	108
தேவி பூசை	211
சவுக்கார மகிமை	212
சவுக்கார வைப்பு	214
பஞ்ச பூதம்	216
சவுக்கார குரு	218
சவுக்கார செயநீர்	222
சித்தர்கள் நூல் தொகுப்பு	224
பஞ்ச சாரக் காரச் சுண்ணம்	225
உப்புச் சிந்தூரம்	229
ஆதிநூல்	230
உப்புச் சுண்ணம்	231
பஞ்ச லோகக் களங்கு	232
சிதம்பர நடன தரிசனம்	235
நவலோகக் களங்கு	237
நல்லறிவு கூறல்	241
நவலோகச் சிந்தூரம்	243
இரசித (வெள்ளி) வித்தை	244
செம்பு சுத்தி	245
ஞதகக் கட்டு	246
யோகமும் ஞானமும் அடைந்த பெருமை	247
அரும் பொருள் விளக்கம்	253
போகர் நாடி சாஸ்திரம்	264

கடவுள் துணை
மஹா மகத்துவம் பொருந்திய

போக முன்வர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
சத்த காண்டம்=7000
முதலாவது காண்டம்

காப்பு

ஆனந்தமாய் நிறைந்த ஆதிபாதம்
அகண்ட பரிபூரணமாய் ஐயர்பாதம்
வானந்தமாகி நின்ற கணேசர்பாதம்
மருவியதோர் மூலத்தில் நந்திபாதம்,
தானந்தம் ஆகியதோர் காலங்கிபாதம்,
சனகருட வியாக்கிரமர் பதஞ்சலியின்பாதம்
போனந்தம் ஆகியதோர் ரிஷிகள்பாதம்
போற்றி ஏழாயிரநூல் புகலுவேனே.

1

தானான தாம்பரபர்ணி ஏழுகாதம்
தாக்கான காவேரி எழுபதுகாதம்
வேனான கங்காவும் எழுநூறுகாதம்,
வேகமுடன் சென்றும்அல்லோ குளிகைகொண்டேன்
கானான கடல்ஏழும் சுத்திவந்து
காணாத காட்சிஎல்லாம்கண்ணில்கண்டு,
பானான பராபரியை மனதில்எண்ணி
பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்தானே.

2

பண்பாக வயித்தியமும் வாதமார்க்கம்
பரிவான ஜெகசால குளிகைமார்க்கம்,
நண்பான சித்தர்களின் மறைவுமார்க்கம்
நலமான ராஜாக்கள் மறைவுமார்க்கம்
தண்பான தேவர்தம் நடந்தமார்க்கம்
திறமான் மனோவேகம் செல்லும்மார்க்கம்
தண்பான சாத்திரங்கள் தொகுப்புமார்க்கம்
தயவான முலியுட இரகசியங்கானே.

3

காணவே பாண்டவாள் இருந்தமார்க்கம்
 கதிர்மதியின் கிரிகைகள் இருக்கும்மார்க்கம்
 பூணவே பிரமாலயம் தேவாலயங்கள்
 புகழான பாஷாண மலைகள்மார்க்கம்
 தோணவே சரக்குகளின் வைப்புமார்க்கம்
 துறையான நதிமலைகள் இருக்கும்மார்க்கம்
 ஈனவே மிருகங்கள் மகத்துவமார்க்கம்
 எழிலான பட்சியும் மார்க்கம்பாரே.

4

பார்க்கவே மனிதரிட பேதாபேதம்
 பாங்கான துரைகோடி தொந்தங்கோடி,
 ஏர்க்கவே அதிசயங்கள் எடுத்துக்கூற
 எழிலான ஆதிசேடனிலும் ஆகா,
 சேர்க்கவே உலகத்தின் மகிமைகோடி
 சிறப்பான அதிசயங்கள் உள்ளதுஎல்லாம்,
 ஆர்க்கவே சித்தர்களை வணங்கியானும்
 அன்பான போகரிஷி அறைந்திட்டேனே.

5

அறைந்திட்டேன் ஏழுலட்சம் கிரந்தம்தன்னை
 அன்பாக அதிசயங்கள் எல்லாம்பார்த்து,
 குறைந்திட்டேன் போகர் ஏழாயிரமாக
 கூறினேன் லோகத்து மாந்தர்க்காக,
 வரைந்திட்டேன் நாலுயுக அதிசயங்கள்யாவும்
 வாகாக பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம்,
 பரைந்திட்டேன் சீனதேசம் யானும்சென்று
 பாடினேன் போகரிஷி புகலுவேனே.

6

புகலுவேன் வாதிஎன்ற பேர்களுக்கு
 போற்றியே மெய்ஞானம் வரவேண்டும்
 நிகலுகின்ற ஆதாரம் அறியவேண்டும்
 நீக்கரிய காயத்தை நிறுத்தவேண்டும்,
 புகலுகின்ற பராபரியை பூசிக்கவேண்டும்
 பானம்என்றால் தூசிக்காப் பருவம்வேண்டும்,
 மகலுகின்ற குருமுறையும் கைமுறையும்வேண்டும்
 மறுகாட்டால் இதெல்லாம் வாதம்போக்கே.

7

முதலாம் காண்டம்

3

போகாமல் வாதத்தை நிறுத்தவென்றால்

போக்கோடே சவர்க்கார குருவைப்பண்ணு
வாகாகும் உப்பைநன்றாய் கட்டியிடு

மருவியதன் பூரத்தை உப்புபண்ணு,
தாக்காகும் தாளகத்தை நீறுபண்ணு,

சமர்த்துடனே வங்கத்தை சுண்ணம்பண்ணு,
வேகாத துரிசியைத்தான் குருவாய்ப்பண்ணு

விளங்கியதோர் வாதம்எல்லாம் கைக்குள்ளாச்சே.

8

கரிமுகன்தன் பதம்போற்றி கடவுள்பதம்போற்றி
கடாட்சித்தே எனைன்று ஆயிபதம்போற்றி

அரிஅயன்தன் பதம்போற்றி வாணிபதம்போற்றி

அருள்தந்த லட்சுமிதன் பாதமலர்போற்றி
துரியமாம் பாட்டர்என்ற மூலர்பதம்போற்றி

துணையான காலாங்கி ஐயர்பதம்போற்றி

நிருவிகற்ப சமாதியுற்ற இருடிபதம்போற்றி

நிறைந்துநின்ற பூரணமே மெய்க்காப்புத்தானே.

9

நூல் வரலாறு

தானான ஏழுலட்சம் சிவன்தான்சொன்ன

சாத்திரத்தின் கருஎல்லாம் தரிக்கப்பண்ணிக்

கோனான குருநூலாம் ஏழுகாண்டம்

கொட்டினேனே வாதம்என்ற முறைகள்தம்மைப்
பானான பாட்டரைத்தான் கருக்கள்கேட்டுப்

பயின்று எடுத்துஆயிசொல்லின் பண்பைக்கேட்டுத்

தேனான காலங்கி ஐயரையும் கேட்டுச்

செப்பினேன் இவ்வேழாயி ரத்தைக்கானே.

10

ஆறாதாரம் = மூலாதாரம்

காணவே மூலம்அஃது அகண்டம்போலக்

காரணமாய்த் திரிகோண மாகநிற்கும்

பூணவே மூன்றின்மேல் வளையமாகும்

புறம்பாக இதழ்அதுவும் நாலுமாகும்

நாணவே நாற்கமலத்து அட்சரங்கள்

நலமான வ-ச-ஷ-ஸவ்வு மாகும்

மூணவே முக்கோணத்து உள்ஒளிஒங்கார

முயற்சியாய் அதற்குள்ளே அகாரம்ஆமே.

11

அகாரத்தின் மேலாகக் கணேசர்நிற்பார்
 அதிலேஓர் கோணத்தில் உகாரம்நிற்கும்
 உகாரத்தில் வல்லபையாம் சத்திநிற்பார்
 ஒடுங்கியதோர் முனைஒன்றில் கதலிப்பூவாய்ப்
 புகாரமாய் முகங்கீழ்க்குண் டலியாம்சத்தி
 பெண்பாம்பூ போல்குருட்டிச் சீறிக்கொண்டு
 சுகாரமாய்ச் சுழிமுனை ஊடுருவிநிற்பார்
 துரியாதீ தம்என்ற அவத்தைதானே.

12

அவத்தைதனக் கிருப்பிடமும் மூலமாகும்
 அழகான கதலிப்பூஎட்டி தழாய்நிற்கும்
 நவத்தைக்கு நந்திஅவள் வாயில்நிற்பார்
 நற்சிவமாம் சுகாரமல்லோ கோடிபானு
 அவத்தைக்கு வாய்திறவாள் மலரால்முடும்
 மைந்தனே எட்டுஇதழில் எட்டுச்சத்தி
 பவத்தைக்குச் சத்திஎட்டின் பேர்ஏதுஎன்றால்
 பாங்கான அணிமாவும் லகிமாத்தானே.

13

தானான மகிமாவும் கரிமாவோடு
 தங்கும்ஈ சத்துவமும் வசித்துவமாகும்
 பூனான பிராத்திபிரா காம்யத்தோடு
 புகழ்எட்டுத் தேவதையும் தளத்தில்நின்றே
 ஏனான இதழாலே முடிக்கொள்வார்
 ஏற்றமாம் நந்தியைத்தான் காணொட்டாமல்
 வானான வஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி
 வங்கென்று வாங்கியுமே கும்பித்துஊதே.

14

ஊதினால்என் வாசத்து இலகிரியாலே
 உலாவுவார் இதழ்எல்லாம் திறந்துவிட்டுப்
 போதினால் ஆயிசொன்ன ஏவல்கேட்பார்
 புகுந்துபார் நந்திகண்டால் யோக மாகும்
 வாதினால் பத்தான வருடத்துக்கும்
 வாசலையே திறவாமல் முடிக்கொள்வார்
 ஏதினால் இதற்குள்ளே வாசிமாட்டே
 இடத்தோடில் வங்கென்ன உள்ளேவாங்கே.

15

முதலாம் காண்டம்

5

வாங்கியே நந்திதனில் யங்கென்றாகும்பி
 வலத்தோடில் சிங்கென்றுஉள் ளாகவாங்கித்
 தாங்கியே யங்கென்று இருத்திக்கும்பி
 தளமான தெருவாறும் வெளியாய்க்காணும்
 ஓங்கியே மாணிக்க ஒளிபோல்தோன்றும்
 உத்தமனே மூலத்தின் உண்மைகாணும்
 தேங்கியே வல்லபையாம் சத்திதானும்
 சிறந்திருப்பாள் பச்சைநிற மாகத்தானே.

16

பச்சைநிற வல்லபையைப் பணிந்துபோற்று
 பாங்கான ஆறுக்கும் பருவம்சொல்வாள்,
 மொச்சையாம் மூலமது சித்தி ஆனால்
 மூவுலகும் சஞ்சரித்துத் திரியலாகும்,
 கச்சைநிறக் காயமுமே கனிந்துமின்னும்
 கசடுஅகன்றே ஆறுதலங்கண்ணில் தோன்றும்
 துச்சைநிற வாதம்சொன்ன படிக்கேட்கும்
 துரியத்தின் சூட்சம்எல்லாம் தோன்றும்பாரே.

17

பாரென்ற புரியட்டம் நாலில்சேர்க்கும்
 பளிச்சென்று மூலத்தின் சோதிகாணும்
 காரென்ற தீபவொளி கண்ணோகூசும்
 கணபதிஉன் கண்முன்னே நிருத்தம்செய்வார்
 ஊரென்ற யோகத்துக்கு உறுதிசொல்வார்
 உற்பனமாம் வாதத்தின் உண்மைசொல்வார்
 நேரென்ற சதாசிவத்தின் நிலையும்சொல்வார்
 நீச்சென்று விட்டக்கால் யோகம்போச்சு.

18

போச்சென்று விடாதேநீ மூலம்தன்னைப்
 போகையிலும் இருக்கையிலும் மனதைஉன்னு
 பேச்சென்ற பிறர்சத்தங் கேளாப்பக்கல்
 புறத்திருந்து லட்சியத்தைப் பூட்டிவாங்கு
 மாச்சென்று வாசியைநீ தவறஒட்டாதே
 மனந்தன்னை மூலத்தில் மருவிச்சொக்கு
 வேச்சென்று கடினம்போல் முன்னேகாணும்
 விடாதேநீ மாச்சலாய் விரவிஉன்னே.

19

உன்னியே பழகும்பட்டும் கடிசாய்க்காணும்
 உட்புகுந்து பார்த்துவந்தால் உறுதிசூடும்
 வன்னியே துலங்கும்பட்டும் மனஞ்சலிக்கும்
 மாசற்றஒளி கண்டால் மகிழ்ச்சியாகும்
 பின்னியே பிங்கலையில் இடையுங்கூடும்
 பேராள சுழினைதனில் நெட்டிட்டேறும்
 நன்னியே நமனும்வெருண்டு அப்பால் போவான்
 நாள்ளல்லாம் கடிகையுமாம் நாட்டம்பாரே.

20

நாட்டமாய் வெகுவாக மூலம்பாரு
 நலமான வாசியைக்கொண்டு ஊதிஊதி
 ஊட்டமாய்ச் சக்கரத்தில் நின்று நின்றே
 உத்தமனே நந்திகண்டால் வாதம்காணும்,
 தூட்டமாய் வெறும்பேச்சாம் வார்த்தைசொன்னால்
 சுடுகாட்டுப் பிணமான சொல்லுக்கொக்கும்,
 பூட்டமாய் மூலத்தின் ஒளிகாணமட்டும்
 பொற்கொடிபோல் சுழிமுனையும் திறந்துபோமே.

21

சுழிமுனையே திறந்தாக்கால் மனம்ஒடுங்கும்
 சுழியிலே அகப்பட்ட துரும்பு போலாம்
 வழிமுனையே ஆதாரம் ஏறலாகும்
 மகத்தான சித்திஅஃது எட்டும்ஆகும்
 சுழிமுனையாம் சுழித்தியுள்ளே அழித்திடாது
 கணக்கோடே வாசியென்ற குதிரைஏறாய்
 இழிமுனையில் இறந்தக்கால் அங்கொன்றில்லை
 ஏறுவது கடினம்மெத்த இகத்தோடேறே.

22

ஏறவே ஐம்புலனும் உலக்கையாக
 இடும்பான ஆங்காரம் உரலுமாக
 ஆறவே ஆசை உருவமாக
 அழும்பான மனதைஉள்ளே மாட்டிக்கொண்டு
 முறவே அசையாதே இடித்துச்சண்ணி
 முழுமோச மாக்கியல்லோ மிரளப்பண்ணும்
 தேறவே யோகமொடு ஞானம்பண்ணும்
 தெரியாதே இறந்தவர்கள் கோடிதானே.

23

முதலாம் காண்டம்

7

கோடிஎன்ற நரசென்மம் மண்ஆசையாலும்
 குணமான தீனியதின் ஆசையாலும்
 மோடியென்ற மோகப்பெண் ஆசையாலும்
 மோகத்தால் பூட்டும்பொன் ஆசையாலும்
 சூடியென்ற சுகபோகச் சுகியினாலும்
 துணையான பாசத்தின் மயக்கத்தாலும்
 வாடியென்ற உலகமெல்லாம் மயக்கமாச்சு
 மக்களே வாய்ஞானம் பேச்சுமாச்சே.

24

ஆச்சென்ற பேச்சாலே ஒன்றுமில்லை
 அரிதான சாத்திரத்தை ஆய்ந்துபார்த்து
 மூச்சென்ற மூச்சால் எல்லாரும்மாண்டார்
 மூச்சடக்கிச் சாகாமல் முயற்சிகேளு
 நாச்சென்ற நடுமூலம் கண்டத்தூணி
 நலியாமல் வாய்வினது வீட்டில்கட்டில்
 தோச்சென்ற தேசிஎங்கும் ஓடாதப்பா
 சோடசத்தில் சீவகளை இருப்பும்ஆமே.

25

இருப்பான மூலத்தில் கணேசன்பாதம்
 இருத்தியே வாசியை நீஅதற்குள்முட்டு
 தருப்பான பிராணாயம் தவறிற் றானால்
 தம்பித்து வரவழைத்துத் தளத்தில்ரேசி
 குருப்பான மாத்திரைதான் ஏறஏறக்
 குறிகள்எல்லாம் குறிப்பாக அறிவில்தோற்றும்
 மறுப்பான வாசியது நழுவிற்றானால்
 மனிதனல்ல மாடென்ற வார்த்தையாமே.

26

வார்த்தையால் தர்க்கத்தால் ஒன்றுமில்லை
 வல்லமையால் ஐம்புலனை மறித்துக்கட்டி
 ஆர்த்தியால் அக்கரத்தை விழிஇரண்டில்
 அமைத்துமனந் தன்னை அதற்குள்ளேநாட்டித்
 தேர்த்தியால் தேசியென்ற குதிரைதன்னைச்
 சிக்கெனச்சிங் கென்றகடி வாளம்பூட்டி
 மூர்த்தையால் மூலத்தில் மறித்துக்கட்டி
 முனையரனை சுழிவிட்டு மூட்டிப்பாரே.

27

முட்டியே மதுஉண்ணு கற்பம்உண்ணு
 முதண்ட காயத்தைச் சித்திபண்ணு,
 காட்டியே கனத்த முலிகையைஉண்ணு
 கசடுஅற்று குஞ்சனத்தில் கண்ணிதானமீறும்,
 ஆட்டியே அண்ணாக்கில் கபத்தைத்தள்ளி
 அடுக்காறு தளத்திலுள்ள ஆமம்நீக்கு,
 வாட்டியே ஐம்புலனை வானால்வீசு
 மறவாதே இரவுபகல் வாசிமாட்டே.

28

மாட்டவே மார்க்கம் மூலத்தில்நில்லு
 மறவாதே ஒன்றில்நின்று தேறினாக்கால்
 ஆட்டவே அடிமரத்தைத் தத்திஏற
 ஆச்சரியம் நுனிமட்டும் ஏறலாகும்
 முட்டவே மூலமது பழகினாக்கால்
 முகிந்திடம் ஆறுகடந்து அப்பால்தாண்டித்
 தூட்டவே துவாதசாந் தத்தில்புக்கும்
 சுருதிமுடிந்த இடம்அறிந்து சேரலாமே.

29

சேரவே சகத்திரமுண் டகத்தின்பூவைச்
 சேர்ந்தேறிச் சந்திரமண் டலத்தில்புக்குஅங்கு
 ஆரவே அறிஎன்ற மனதால்கொய்த
 யானைமுகன் வல்லபைகுண் டலியாந்தாய்க்கும்
 தூரவே பதத்தில்வைத்து அர்ச்சித்துத்தூபம்
 பலதீபம் பணிமாறி விவேகத்தாலே
 தூரவே சோமப்பால் உகந்துஅளித்துத்
 துசம்நாட்டி மூலத்தில் குதிரைமுனைகட்டே.

30

கட்டியே அஞ்சலித்துக் குண்டலியாம்தாயைக்
 கருத்தில்வைத் துக்கணபதி வல்லபைகடம்பை
 முட்டியே முகிழ்திறந்து வழிதாஎன்று
 முனையான சத்திஎண்மர் முயக்கம்தீரத்
 தெட்டியே வஸ்துவைத்தான் பானம்பண்ணில்
 செயலிழந்து கபாடமது திறப்பாரப்பா,
 எட்டியே நந்திபதம் இறைஞ்சிப்போற்றின்
 ஐற்றமாம் தொழில்எல்லாம் எளிதிலாமே.

31

முதலாம் காண்டம்

9

எளிதிலே நந்திவைந்துஅங்கு இரக்கமாகி

எயெட்டாம் அறுபத்து நாலும்ஈவார்

நெளியிலே வாதம்கை கட்டிநிற்கும்

நீச்சான கருஎல்லாம் நிசமாய்த்தோன்றும்

களியிலே காயமது சித்தியாகும்

கருத்துஊன்றித் தான்அவனாய்க் கலந்துபோவாய்

அளிதிலே ஆலம்உண்டால் ஆட்டுங்காணும்

ஆச்சரியம் சிலம்பொலியும் ஐக்கியமாமே.

32

அயிக்கியமாய் விழாதேநீ காமத்தீயில்

அனுதினமும் வேதாந்த முடிவைப்பாராய்

ஒயிக்கியமாய் ஒருவருடன் வாயாடாதே

ஊமைபோல் இருந்துஉன்னி உன்னிப்பாரு

தியக்கமாய்ப் பொய்கொலைகள் செய்திடாதே

சேர்ந்தேறு வாசிஎன்ற தேசிதன்னில்

மயக்கமாய் வத்துவைநீ பானம்பண்ணி

மதத்தாலே அழியாதே மாயைநீக்கே.

33

நீக்கியே ஐம்புலனை அறுத்துச்சாடு

நித்திரையைத் தள்ளிவிட்டுக் காலைஉண்ணு

தூக்கியே ரேசகபூ ரகங்களோடு

சுயம்பான கும்பகமும் கணக்காய்ச் சூட்டு

தாக்கியே அமிர்தவெள்ளம் தன்னைஉண்ணு

சங்கற்ப விகற்பமென்ற சட்டைநீக்கு

வாக்கியே பிரணாய வரிசைதன்னை

மறவாமல் மாட்டுதற்கு மார்க்கம்செய்யே.

34

செய்துமே உற்றுப்பார் கருத்தைஊன்றித்

திகையாதே புலனுடு கணேசர்காண்பாய்

கொய்துமே பூசைபண்ணிக் குட்டிக்கொண்டு

கூர்ந்துமே வாசிதனை இருத்திவைத்தே

ஓய்துஓம் ஸ்ரீயும் ஹ்ரீயுங்கிலியு

முயர்கெங்கெங் கணபதி என்றுஉச்சரிக்க

நய்துமே நந்தியவர் கோடிகதிர்ஓப்ப

நற்கழியில் ஒளிகண்டால் நமன்நாடானே.

35

நாடாமல் போவதுஎன்ன என்றுகேட்கில்
 நற்சத்த பரிசுமொடு ரூபம்கந்தம்
 தாடாமல் ரசத்தோடு பொறிக்ஐந்தும்
 தனக்கேற்ற வழிபோகில் மனந்தான்ஓடும்
 வீடாமல் விவேகத்தில் போகொட்டாமல்
 மீட்டுமே புலனைவெட்டி வீசிப்போடு
 தோடாமல் காதைநீ போக்கினாக்கால்
 சொல்லொன்றுங் கேளாது சூட்டிப்பாரே.

36

சூட்டிப்பார் இன்னமும்நீ பரீட்சைகேளு
 துடிகண்ணைப் போக்கிலோ ரூபம்காணா
 வாட்டிப்பார் மூக்கதனை அடைத்துக் கொண்டால்
 வளமான வாசம்ஓன்றும் தோற்றிடாது
 ஊட்டிப்பார் வாயதனில் உப்பைஇட்டால்
 உறக்கரிச்சுஅங்கும் உப்பென்ற ருசியேகாணும்
 ஏட்டிப்பார் எறும்பதுவும் உடம்பில்ஊர்ந்தால்
 ஏற்றமாம் அறிவாலே பரிசமாச்சே.

37

ஆச்சிந்த மனம்வேறாய் நின்றாய்ஆனால்
 அறிவுமாக மந்திரியின் விவேகமாகும்
 ஓச்சிந்த மனத்தைநித்தம் பிராணாயாமம்
 உயர்ந்தேறி வாசியைநீ இடத்தேழ்ரி
 முச்சிந்த மூலத்தில் முதிர்ந்துகும்பி
 முனையான வலம்ரேசி தவறிடாமல்
 காச்சிந்த மூலத்தில் நின்றுநின்று
 கரைகண்டு தேறியே மேன்மேலேஏறே.

38

ஏறியே பாரென்று பாட்டர்சொன்னார்
 எனைஎன்ற காலாங்கி நாதர்தாமும்
 பாரிதுவே வழிஎன்று பக்குவத்தில்சொன்னார்
 பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் சிவயோகமுனியும்
 மீறியே ஏறுதற்கு விளக்கம்சொன்னார்
 மிக்கபரா பரத்தாயும் இதுவேசொன்னாள்
 ஆறியே நான்பார்த்த அனுபோகத்தை
 அனுபவித்து ஏழாயிரத்தில் அமைத்திட்டேனே.

39

முதலாம் காண்டம்

11

அமைத்திட்ட சிகாரமென்னும் அட்சரத்தை
 அழும்பர்தாம் வெளியில்ஆவா கனமேசெய்வா..
 குமைத்திட்டக் கொள்ளாத போதம்தன்னைக்
 கூறுவார்கள் வெளிதன்னில் கூகூகூகூ,
 நமைத்திட்ட ஒருசொல்லாம் எழுகோடிநரகில்
 நணுகியே பிறவிஎன்னுங் கடலில்ஆழ்வார்,
 சிமைத்திட்ட சித்தர்எல்லாம் மூலத்துள்ளே
 சிங்ஙென்று உன்னியே தியானிப்பாரே.

40

தியானித்தே உள்அடக்கிப் பூசைசெய்வார்
 செயகண்டி சங்கோசை காதில்கேட்கும்
 தியானிப்பார் சிலம்புலியின் இயக்கம்கேட்கும்
 சிதம்பரமா நடனத்தின் செயலும்காணும்
 தியானிப்பார் சச்சிதானந்த வெள்ளம்தன்னைத்
 தெவிட்டாமல் உண்டிருப்பார் தேவிஈவாள்
 தியானிப்பார் அனுதினமும் சிவன்தேவிபதத்தில்
 திடமாக மனவிலங்கு மாட்டுவாரே.

41

மாட்டியே மனவிலங்கைப் பூட்டிக்கொண்டு
 மகிழ்ச்சியாய் ஆனந்த மயமும்ஆகிப்
 பூட்டியே வாசியைக்கும் பித்துக்கொண்டு
 புரளாமல் தம்பித்து நிற்பார்ஐயா
 நாட்டியே மனம்ஒன்றாய்த்தி டுகரித்து
 நாதாந்தப் பெருவெளியை நாடுவார்கள்
 தூட்டியே துவாதசாந் தத்தில்புக்கும்
 சுருதியுந்தத் துள்ளிருந்து துதிசெய்வாரே.

42

சுவாதிட்டானம்

துதிசெய்த மூலத்தைத் தாண்டிஅப்பால்
 துடியான நான்கெனும்அங் குலமேதாண்டப்
 பதிசெய்த பிரமனது வீடுமாகும்
 பகர்ந்தசுவா திட்டானம் என்றுபேராம்
 அதிசெய்த நால்வட்டம் வளையம்குற்றில்
 ஆறிதழாம் அவ்விதழின் அட்சரங்கள்
 பதிசெய்த ப³ ப⁴ ம ய ர-ல வாகும்
 பாங்கான நடுப்பீசம் நங்-லங்ஆமே.

43

நகாரமென்னும் எழுத்ததுவும் பிரம்மர்க்குஆகும்
 வவ்வென்னும் எழுத்ததுவும் பிருதிவிபீசம்
 புகாரமென்னுந் துரியாதிக் கிருப்பிடம்தான்
 புகழ்கின்ற இருக்கான வேதமாகும்
 அகாரமென்னும் அன்னமாம் வாகனந்தான்
 அதினுடைய நிறம்பொன்னின் நிறமதாகும்
 மகாருகின்ற இவருடைய தொழிலின்கூறு
 மயிர்எலும்பு இறைச்சிதோல் நரம்போடுஅஞ்சே.

44

அஞ்சான பொன்னிறம் பிரமன்பக்கல்
 அடங்காத வாணிநிற்பாள் அறிந்து கொள்ளு
 தஞ்சான சதுமுகமும் அபயவரத்தம்
 தண்டுமண்டலமும் அட்சர மாலையோடு
 பஞ்சான பத்மதளம் பத்மமணிமாலை
 பகர்ந்தநவ ரத்தினமாய் கிரீடத்தோடு
 திஞ்சான தியானித்துத் தேசியைத்தான்நிறுத்திச்
 சிறத்தசபா மந்திரத்தைச் செபித்தங்குன்னே.

45

உன்னியே சரகவதி யைத்தியானித்துஊதி
 உறுதியாய் ஏறுவதற்கு உண்மைகேளு
 தன்னியே சகலவித்தை தரும்தாய்நீயே
 தயாநிதியே சிங்குவையில் தரிக்கும்தாயே
 முன்னியே நீபிரிந்தால் மூடனாவான்
 முனைந்துநீ முன்னின்றால் முத்தன்ஆவான்
 கன்னியே யோகசித்தி வாதசித்தி
 காயசித்தி ஞானசித்தி கடாட்சிப்பாயே.

46

என்றுமே தியானித்து வாசிவைத்துஅங்கு
 இழுத்துமே நங்என்றே இருத்திக்கும்பி
 நன்றுமே நகாரத்தால் பிறந்தார்கோடி
 நல்வினைக்கும் தீவினைக்கும் எடுத்தகாடாய்
 என்றுமே பிறவிஅகன்று இருக்கஎன்றே
 ஏற்றமா மலர்களைக்கொண்டு அர்சித்துஏத்த
 என்றுமே நான்முகன்தன் பதியைவிட்டே
 படியளந்த திருமாலின் பதியில்புக்கே.

47

மணிபுரகம்

மாலினுட வீடதுதான் அறுவிரலின்மேலே
 மாசற்ற பிறைபோல கோட்டையாகும்
 பாலினுட வளையம்போல் பத்துஇதழாம் சுற்றில்
 பகர்ந்த அப்பத்துஇதழின் அட்சரங்கள்
 தாலினுட- L^3 - L^4 -ண-த- t^2 - t^3 - t^4 -
 தயங்காத நவ்வுடனே -ப-ப2-மவ்வாகும்
 ஆலினுட மங்நடுவிப் பூதம்அப்பாம்
 அதன்பீசம் வங்ஙவன்றே அறியலாமே.

48

அறிந்தமணி பூரகத்தின் வீடும்ஆகும்
 அப்பனே துரியமதற்கு இருப்பிடந்தான்
 பிறிந்ததொரு வேதமுமாம் படிவண்ணம்
 பிரியாமல் இருக்கும்அதன் வாமபாகம்
 கறிந்தஅறு சுலையும்அங்கே காணலாகும்
 கதித்தநீர் மச்சையோடு உதிரம்முளை
 வெறிந்ததோர் விந்துவோடும் ஐந்துமாகும்
 மிக்கசங்கு சக்கரமுங் கருடவாகனமே.

49

வாகனமாய் லட்சுமியின் சமேதர்பக்கல்
 வாசியோடு மங்ளன்றே இருத்திக்கும்பி
 ஆகனமாய் ஓம்நமோநா ராயணாயன்று
 அனுசரித்துச் செபஞ்செய்து அஞ்சலிதான்பண்ணு
 தேகனமாய்ச் செகமெல்லாம் இரட்சிக்குந்தாய்
 திரோதைதான் மயக்கத்தில் சூழ்ந்துந்தாய்தான்
 மோகனமாய் மோகமெல்லாம் ஆனவீடு
 முக்கிறச்சி குடியிருந்து முதிர்ந்தவீடே.

50

வீடாகத் திரோதைதான் இருந்தவீடு
 வெகுபோகம் காமியத்தை விடுத்தவீடு
 வாடாக மனங்கலங்கி நின்றவீடு
 மாயமெல்லாம் குடிகொண்ட மகத்தாம்வீடு
 பேடாகக் கருத்தழிந்து பெண்ணைத்தேடிப்
 போக்கூத்தாய் நின்றலைந்த பெரியவீடு
 சாடாக வரம்பழித்த சாதிவீடு
 தன்மயமாய் வாசிகொண்டு தாக்கிடாயே.

51

தாக்கியே சந்திரமண் டலத்திற் பூவைச்
 சகத்திரமாய் இதழாலே தரிக்கப்பண்ணிப்
 பாக்கியே பலதூப தீபந்தம்மைப்
 பண்பாக மனதால்பா வகமேபண்ணி
 ஆக்கியே மேலேற அருள்தாளன்று
 அட்டமா சித்திகள்தந்து அனுப்பஎன்று
 போக்கியே ஐம்புலனைப் பொறியின்பக்கல்
 போக்காமல் நிறுத்தென்று போற்றிச்செய்யே.

52

செய்யவே மாலோடு லக்குமிதானும்
 சித்தமகிழ்ந்து அப்போது சித்தி ஈவார்
 பையவே ஏறுதற்குப் பயனும்சொல்வார்
 பற்பலவாம் தொழிலின் பக் குவமே சொல்வார்
 உய்யவே இறக்காமல் சடந்தான்நிற்க
 உறுதியாம் யோகத்துக்கு உண்மைசொல்வார்
 ஐயவே அட்டாங்கம் அளைந்துபார்க்க
 அதற்குஅதற்கும் அங்கமெல்லாம் அறிவிப்பாரே.

53

அநாகதம்

அறிவுக்கு மேலேறி எட்டாம்அங்குலத்துக்கு
 அப்பாலே அநாகதத்தின் வீட்டைக்கேளு
 முறிவுக்கு முக்கோண மாகநிற்கும்
 முதிர்வளையம் பன்னிரண்டு இதழுமாகும்
 பரிவுக் $k^2-k^3-k^4-k$ க ந ச ச²
 பேரான ஜ ஜ² ஞ ட ட² வாகும்
 இறிவுக்கங்கு இதழில் நிற்கும்அட்சரங்கள்
 ஏற்றமாம் சுழுத்திஅதற்கு இருப்புமாமே.

54

ஆமென்ற சிகாரத்தின் எழுத்துநடுவாகும்
 ஆண்மையாம் பூதமது தேயுதானாம்
 தேகமென்ற செம்புநிறச் சிவப்புமாகும்
 தேயுவின் தன்பீசமது சவ்வுமாகும்
 ஒமென்ற ஒளிகோடி பானுவாகும்
 உருத்திரனு முருத்திரியும் நடுவேநிற்பார்
 கோமென்ற அவருடைய குணம் ஏதுஎன்னில்
 கொடும்புசிப்புச் சோம்பல்யத் தூக்கமாமே.

55

முதலாம் காண்டம்

15

தூங்கவே எழும்பிமெள்ளப் பெண்ணைச்சேர்க்கும்
 சுகம்ஐந்தும் சிவன்உமைக்குந் தொழில்தானப்பா
 ஓங்கவே இரத்தினசிம் மாசனமும்ஆகும்
 உமாசகிதர் சடாமகுடர் அத்திமாலை,
 மாங்கவே மான்மழுவும் வரிப்புலித்தோல்
 மகாகோடி சூரியப்ர காசமாகும்,
 தாங்கவே விபூதிதா ரணர்தேவ தேவர்
 சர்ப்ப ஆபரணந்தரித்த தயாளர்தாமே.

56

தாமென்றே தியானித்து வாசியைநீவைத்துத்
 தம்பித்து ஒம்ஆம்ஒளம் சிவயநமஎன்றே
 ஓமென்றங் குன்னியே உருத்திரத்தாய்பதத்தை
 உறுதியாய் மனம்தன்னை ஒவ்வப்பண்ணி
 ஆமென்ற ஐம்புலனை அறிவால்தள்ளி
 ஆதியந்தம் இல்லாத தாயேஎன்று
 காமென்ற கடாட்சம்வைத்தே அருள் தாஎன்று
 கருத்தாக மனம்தன்னை ஒளியில்வையே.

57

ஒளியான நந்திவா கனமும்ஆகும்
 ஒருசாம வேதத்தின் உறுப்புமாகும்
 களியான காமப்பால் பாய்ச்சல்செய்து
 கடுநரையும் திரையொடுகண் புகைச்சலாகி
 வெளியான சடமழித்து விந்தைஊற்றி
 வெறுங்கூத்தாய் ஞானமெல்லாம் விழலாய்பண்ணும்
 கொளியான இவருடைய கூத்தைக்கண்டு
 கும்பித்துக் குறியோடே கூர்ந்திடாயே.

58

கூர்ந்திட்டு நடுவணையில் காந்திகாணும்
 கூகைக்கு இராக்காலம் குறிகண்டாற்போல்
 ஆர்ந்திட்டே அவர்பதத்தில் மனவிலங்குமாட்டி
 அறிவோடே அசையாமல் அதற்குள்ளின்றே
 ஏர்ந்திட்டங் கேறுதற்கு வழியைக்கேட்டே
 எட்டெட்டுச் சிந்திக்கும் இயல்புவாங்கி
 வார்ந்திட்டு வாதத்தின் கருவெல்லாங்கேட்டு
 வகையான காயசித்தி மார்க்கம்கேளே.

59

கேளாமே சந்திரமண்டலத்தில் புக்குஅங்கு
 கொடியான மலர்வாங்கிப் பதத்தில்வைத்துத்
 தேளாமே சிவனோடு சத்திக்குத்தான்
 சிதையாமல் மனந்தன்னைத் திருவடிகீழ்ச்சேர்த்து
 வாளாமே மந்திரத்தை உன்னிஉன்னி
 வாசியைநீ மறவாமல் மருவிப்பூட்டித்
 தூளாமே நீஅகற்றித் தூபந்தீபம்
 தோத்தரித்து விடைதரவே சுளுக்காய்ஏறே.

60

விசுத்தி

ஏறியே பன்னிரண்டு அங்குலமேதாண்ட
 ஏற்றமாம் விசுத்தியென்ற தலமும்ஆகும்
 மாறவே அறுகோணம் வளையம்ஒன்று
 மகத்தான ஓர்பதினாறு இதழ்உளதாகும்.
 ஆறவே இதழுக்குள் அட்சரங்கள்
 அ-ஆவும் இ-ஈயும் உ-ஊவோடு
 தூறவே ரு-ருவும் லு-லாவோடு
 துணையாம், ஏ-ஐ-ஒ-ஔ அம்-அஹவே.

61

அம்முதலாம் ஓர்பதினாறு எழுத்தும்இட்டே
 அறுகோண நடுவே அகாரம்நிற்கும்
 வம்முதலாய் மகேசுவர மகேசுவரியும்நிற்பார்
 மகத்தான சொர்ப்பனத் துக்குஇருப்புமாகும்
 பும்முதலாய்ப் பூதமது வாயுவாகும்
 புகழான பீசமது யவ்வுமாகும்
 நம்முதலா அதர்வணவே தம்தானாகும்
 நல்லமனோ வாகனமாய் நாட்டலாமே.

62

நாட்டவே இவருடைய தொழிலின்நட்பு
 நடத்தலோடு ஓடலும் மயங்கிக்கிடத்தல்
 நீட்டமாம் நிறுத்தல் கலங்காதிருத்தல்
 நிலைஐந்தின் விபரத்தை நிலைக்கக்கேளு
 பூட்டமாய் புசித்தலோடும் இராகங்கேட்டல்
 பொங்கியகோ பம்சண்டை சுமையைத்தாங்கல்
 ஓட்டமாய் ஓங்காரம் ஊளைக்கண்டால்
 உயர்வாயைத் திறந்திடுதல் உறுதிகாணே.

63

முதலாம் காண்டம்

17

உறுதியாம் ருசிஆறும் வாயின்உள்ளே
 உரிசைதான் வாய்க்குள்ளே அப்பால்இல்லை
 பகுதியாம் பரமென்ற பீடமப்பா
 பரத்தினடி என்றுமே பண்புமாகும்
 பிறுதியாம் பேரெட்டின் களையைவாங்கிப்
 பிசகாமல் நாலதனில் ஒக்கச்சேர்த்தே
 அறதியாய் ஆதாரம் எல்லாம்பார்த்தே
 அப்பனே நாலுக்குள் அழைத்திடாயே.

64

அழைத்திட்டு நாலுக்குள் வங்கென்றுணனாய்
 ஆதியாம் ஓம்நமசி வாயஎன்றே
 தழைத்திட்ட வாசியைநீ வாயுவீட்டில்
 சுருக்கிட்டுக் கட்டிடவே ஓடாதப்பா
 பழைத்திட்ட பதினாறு தளத்தில்தானும்
 பாங்கான சீவகளை இருப்புமாகும்
 திழைத்திட்ட சீவகளை இருந்ததாலே
 சிறப்பாகப் பாடிவைக்குந் திறமையாமே.

65

திறமையாய் உரிசையோடு உண்ணப்பண்ணும்
 சீவகளை இருந்துகொண்டு எட்டுநாலாய்ப்
 புறமையாய் இருந்துகொண்டு நாலும்பாழாய்ப்
 புத்தியுள்ள சீவகளை மதிபோல்தேய்ந்து
 நறமையாய் நரைதிரையாய்ச் சேரமாண்டு
 நலமான சீவகளை போகிறதைக் காணார்
 குறமையாய் நாதமது கண்டத்தில்காணும்
 குறிப்பான திரோதையதன் கூத்துத்தானே.

66

தானான வாயுஅதின் வீட்டில்நின்ற
 தம்பித்து ஆத்தானைத்தான் விலங்குபூட்டி
 போனான சந்திரமண் டலத்தில்பூவால்
 போற்றியே அடிவணங்கி வாசிபூட்டிச்
 தோனான மேலேற வழிதா என்று
 சுத்தசை தன்னியத்தைத் தோத்தரித்து
 வானான வாதசித்தி யோகசித்தி
 மகத்தான காயசித்தி மார்க்கங்கேளே.

67

மார்க்கமாம் மந்திரத்தை உன்னிஉன்னி
 வாசியை நீமறவாமல் மருவிப்பூட்டி
 ஆர்க்கமா யங்ஙென்று கும்பித்துநிற்கில்
 ஆத்தாளும் அப்பனுமே அகமகிழ்ந்து
 மார்க்கமாய் வாத்தின் வழியும்சொல்லி
 வரிசையோடு உறுதற்கு வழியும்சொல்வார்
 ஊக்கமாம் மகேசுவரத்தின் பதியைவிட்டே
 உயர்ந்தேறிப் பதினோரங் குலம்மேலேறே.

68

ஆக்களை

மேலேறி இருபுருவ நடுமையத்தில்
 மிகையான அண்டம்போல் நிற்கும்பா
 வாலேறி வட்டமாம் வீடுபோல
 வளையம்ஒன்று இரண்டுஇதழ்தான் ஹளவாகும்
 ஆலேறி யங்ஙென்ற அட்சரந்தான்நடுவே
 ஆகாச பூதமாம்வங் பூதபீசம்
 ஆலேறி மனோன்மணியும் சதாசிவனும்நிற்பார்
 அவத்தைதான் சாக்கிரத்தின் வீடுமாமே.

69

வீடுமாம் வண்ணமது மேகவண்ணம்
 விளைகின்ற தொழிலதுதான் காமக்குரோதம்
 வாடுமாம் லோபமொடு மோகமாகும்
 மகத்தான மாச்சரியத்தோடு ஐந்தாகும்
 நாடுதான் முகன்மாலும் சிவன்மகேசன்
 நலமாகக் காப்பார்கள் திக்கைத்தானும்
 தாடுசதா சிவந்தானுந் தளவாய்ஆகும்
 தளவாயைக் கண்டக்கால் சகலமாமே.

70

தளவாயைக் கண்டக்கால் சமுசயங்கள்தீரும்
 சங்கற்ப விகற்பம்என்ற சட்டைநீங்கும்
 தளவாயைக் கண்டக்கால் தாயோடுசேர்ப்பார்
 சச்சிதா னந்தத்தின் நன்மைகாண்பார்
 தளவாயைக் கண்டக்கால் சகலசித்திஆகும்
 தளவாயோடு ஓத்தகள்ள னைத்துநிறமாகும்
 தளவாயை ஐம்பத்தொன்றில் காணாதப்பா
 சாங்கமாய் அரைத்துநீ வாசிமாட்டே.

71

முதலாம் காண்டம்

19

உரைத்துமே ஆக்கினையாம் சக்கரத்தில்
 உகந்துமே மனோன்மணியை உச்சரித்து
 மரைத்துமே மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு
 மருவுங்-க-ஏ-ஈ-ல-ஹீமு மாகும்
 அரைத்துமே ஹ-ஸ-க.லவ்வு மாகும்
 அதன்பின்பு ஹீம்-ஸ-க.ல-ஹீமு மாகும்
 முரைத்துமே முக்கண்டம் பஞ்சதசாட்சரியை
 முனிந்துமே உச்சரித்து மூட்டுநீயே.

72

மூட்டியே தாயினது பதத்தைக்கண்டால்
 முஷ்கரமா மாயைஎல்லாம் ஒழிந்துபோகும்
 நாட்டியே எட்டோடே நூலைக்கூட்டும்
 நாதாந்த சித்தியெல்லாம் கணத்திலாகும்
 மாட்டியே தமருக்குள் புகுதலாகும்
 மயிர்ப்பாலம் நெருப்பாறு கடக்கலாகும்
 நீட்டியே நிராதாரம் அறியலாகும்
 நிச்சயமாய்க் குறிகள்எல்லாம் நினைக்கலாமே.

73

நினைக்கவே ஐம்புலனும் ஒடுங்கிப்போகும்
 நோய்மூப்புச் சாக்காடு நரைதிரையும்போகும்
 கனைக்கவே காயசித்தி வாதசித்திகாணும்
 கண்இமைக்குள் போய்உயிரைக் கடுகமீட்கும்
 அனைக்கவே தாக்கிரத்தில் இருந்துகொண்டே
 ஆயியோடு அப்பனிவர் கூத்துப்பார்த்துத்
 தனைக்கவே சரியையோடு கிரியையோகம்
 சார்ந்தோர்கள் ஞானமெல்லாம் தான்ஆனாரே.

74

குருபதம்

தானான மனோன்மணியைத் தாண்டிஅப்பால்
 தனித்ததோர் எட்டுவிரல் மேலேகேளு
 கோனான குருபதந்தான் கூடிப்பாரு
 குறிப்பான இதழ்தான் ஓர்ஆயிரத்தெட்டு
 ஆனான நடுமையம் ஐங்கோணமாகும்
 அகாரமாம் உகாரமொடு மகாரமாகும்
 நானான நாதமொடு விந்துஐந்தும்
 நலத்தஐங் கோணத்தில் நிற்கும்பாரே.

75

பார்க்கவே ஓங்காரம் நடுமையத்தில்
 பரிசுத்த ஒளியாகி உதிக்கும்பாரு
 பார்க்கநிரா காரம்நிர் மலம்நின்றவடிவாம்
 பரந்தோடும் வாசியைத்தான் அதற்குள்வைத்து
 நேர்க்கவே ஓடாமல் நிறுத்திஅதில்பாரு
 நிலையாத பிறவிஅறும் பூரணம்உட்கொள்ளும்
 ஆர்க்கவே அடியான வேதாந்தத்தின்
 ஆதிஎன்ற பொருள்ஒருவர் அறியொண்ணாதே.

76

காயத்தீர்

அறியொணாப் பிரமரந்தி ரமென்றுபேராம்
 அதினுடைய நிறந்தானும் படிகவண்ணம்
 நெறியொணா நித்தியாநித் தியநிருபமாகும்
 நித்தியசுத்த பரிபூர்ண நேர்மையாகும்
 பறியொணாப் பரிபூர்ண நேர்மையாகும்
 பகரரிய நிரஞ்ஜநாய வித்ருஹேயாம்
 நெறியொணா நிராபா⁴ ஸாய தீ⁴ம ஹீயாம்
 நெறியதனால் குறுக்கம்-ப்ர-சோ-த² யதோ.

77

தேவென்ற இருபத்து நாலாய்நின்ற
 தெளிவான காயத்திரிதனைச் செபித்து
 வாவென்ற வாசியைநீ இருத்திவைத்து
 மனந்தன்னைப் பொறிவழியே போகொட்டாமல்
 தேவென்றங்கு இருத்தியே கும்பித்துக்கொண்டு
 சிற்சொருப காயத்திரி தனைச்செபிக்கப்
 பூவென்ற பிறவிஅற்றுப் பூரணத்தில்லயிப்பாய்
 போக்குமில்லை வரத்துமில்லை பொருளுமாச்சே.

78

துவாதசாந்தம்

பொருளாக மேலேறில் துவாதசாந்தம்
 போக்கோடே பதினொன்றாம் பிரித்துப்பாராய்
 அருளாயி உன்மனையோடு எட்டுச்சத்தி
 அருள்மயமாம் பரைஒன்று பரந்தான்ஒன்று
 தெருவான பதினொன்றும் செப்பினேன்யான்
 செப்பரிது காரணந்தான் அடியேன்காணேன்
 அருளான நந்தி ஏழாயிரத்தில்
 நாட்டினார் நன்னிலை நான்காணேனே.

79

முதலாம் காண்டம்

21

காணாத மாக்கம்எல்லாம் காணும்நேராய்க்
 கடிதான முனைமுக்கில் கடிந்தால்சேரும்
 ஊணாதே ஊணிணால் பிடரிக்குள்ளே
 உற்றுப்பார் உறுதியோடு உரிமைகாணும்
 கோணாத குண்டலியோ கத்தைநோக்கிக்
 கூர்ந்துபார் பதினொன்றும் ஒன்றும்காணும்
 நாணாதே நடுமையம் நோக்கினாக்கால்
 நற்சிவமாம் உருத்திரன்தான் கோடிபானு.

80

பானான நூல்சொன்ன படியேவாய்க்கும்
 பரந்தோடும் வாசியொடும் பழகினக்கால்
 வானான வார்த்தையாய்ப் பார்த்திட்டாக்கால்
 வளமாகக் காய்க்குமோ நீர்க்காய்தானும்
 நானான நாய்தனக்கேன் தேங்காய்தானும்
 நலமான யோகசித்தி பார்க்குங்காலம்
 கோணான பரத்தினது முடிவைநோக்கு
 குடியிருந்த வாசியின்தன் முறையைக்கேளே.

81

கேளுநீ மூலத்திற் குமட்டும் வகாரத்தைக்
 கீழ்போற்றி சிகாரத்தைப் போகாமல்ரேசி
 நீளுநீ ரேசித்துப் பூரித்துப்பார்
 நிர்மலமாங் குண்டலியில் நந்திகாணும்
 வாளுநீ நந்திவந்து வசனிப்பாரப்பா
 மகத்தான சித்திஎட்டும் ஞானந்தானும்
 நாளுநீ வாசியைசைத்து மந்திரமகாரத்தை
 நலமாகக் கண்டிட்டே நாட்டிடாயே.

82

நாட்டியே மூலத்தைத் தாண்டிப்பின்பு
 நலமான கஞ்சனது பதியில்கூடி
 ஓட்டியே அகாரத்தை உறுத்திநோக்கி
 ஒளியான சிகாரத்தால் உள்ளேரேசி
 பாட்டியே பண்டான பிறவிநீங்கும்
 பண்பான நான்முகனைக் கண்டதாலே
 மாட்டியே கஞ்சனது பதியைத்தாண்டி
 மாலிருக்கும் பதியூடே மருவிநில்லே

83

மருவியே அகாரத்தை யுட்பூரித்து
 மாதவமாம் சிகாரத்தை உள்ளேரேசி
 பருவியே பஞ்சநரை எல்லாம்போக்கிப்
 பாலனுமாய்ப் பதினாறு வயதும்ஆவாய்
 உருவியே மால்குடந்து ருத்திரன்பதியில்
 உணர்வான வாசியைநீ உறுத்தித்தாக்குத்
 தருவியே சிகாரத்தை உள்ளேரேசி
 சடந்தானும் சிவப்போடிச் சித்தியாமே.

84

சித்தியாம் உருத்திரன்தன் பதியைத்தாண்டித்
 தெளிவான மகேசனது பதியில்புக்குஅங்கு
 அத்தியாம் வகாரத்தை அசையாமல்பூரித்து
 அதற்குள்ளே சிகாரத்தை உள்ளேரேசி
 பத்தியாம் வயதுபிள்ளை யாவாய்நீதான்
 பகர்உள்ளங் கைநெல்லிக் கனிபோலாகும்
 துத்தியாம் சிவயோகம் வைத்துப்பாரு
 துடியான குளிகைஎல்லாம் சுறுக்கிலாமே.

85

சுறுக்கான மகேசுவரன் தன்பதியைத்தாண்டி
 சூழ்ந்தச தாசிவத்தே காலைஊன்றி
 மறுக்காத சிகாரத்தை வைத்துநோக்கு
 மகத்தான சித்தோடு கமனமாகும்
 செறுக்காத மனோன்மணி மாதாவின்பாதம்
 திறமான வாசிவைத்த படியேபார்க்க
 வெறுக்காத மெய்ஞ்ஞான நிராகாரந்தான்
 மெய்யான வாசனைதா னும்நீயாமே.

86

நீயான குருபதத்தில் நின்றாய்ஆனால்
 நீடுசிவ யோகமெனும் வாசிஊட்டும்
 தாயான பூரணமும் சகலதரிசனமாம்
 சதமான வகாரசிகா ரத்தின்மார்க்கம்
 வாயான வஸ்துவைத்தான் வைத்தும்ஆங்கே
 மதியோடே பார்மனதில் மகத்தாம்சித்தி
 தீயான நீக்கவிட மற்றுநின்று
 சிறந்திடும் பூரணந்தான் சித்துமாமே.

87

முதலாம் காண்டம்

23

போகர் அண்டங்களில் பாய்தல்

சித்தாகப் பாய்ந்தேன்நான் அண்டம்தன்னில்
 தெளிவாம்அண் டத்தின்திறம் சொன்னார்நந்தி
 அத்தாக வண்டிஅஞ்சத் தனியருக்கா
 அதுதோன்றி இருந்ததுதான் அடுக்குமாகிப்
 பத்தர்க நுழைஎன்றார் பாட்டர்தாமும்
 பாலித்த சொருபத்தை வாயில்வைத்துக்
 கத்தாகக் கமலினியைக் கரத்தில்கட்டிக்
 கனல்சோதி அண்டம்போய் நுழைந்திட்டேனே.

88

நுழைந்திட்டேன் இருவிகற்ப நிறைவாமயோகி
 நுவல்ஞானி சதகோடி சித்தர்கோடி
 திழைந்திட்டுத் தெவிட்டாது பார்த்துநின்றேன்
 சித்ததுதான் உனக்குஎன்னால் ஆச்சுதென்றார்
 குழைந்திட்டுக் கோடிஆறு பதுமாச்சென்றேன்
 குறியான சித்தின்னம் பாரென்றார்கள்
 மழைந்திட்டு நுழைந்தேன்பின் ஓர்அண்டத்தின்
 மகத்தான சித்தரைக் கைகூப்பினேனே.

89

கைகூப்பிக் கூடியதோர் பதுமைபோலக்
 கையினால் தடவினேன் கைதட்டாதே
 ஐகூப்பு நிராகாரத் தடைந்தமேலோர்
 அறிவோரைக் கண்டுஅஞ்சி வலமாய்வந்தேன்
 பைகூப்பிப் பரிவாம்ஓர் அடுக்குத்தன்னில்
 பாய்ந்தேநான் முடியேறிப் பரிந்துபோந்தேன்
 செய்கூப்பி அண்டம்எல்லாம் சேர்த்தித்தேநான்
 சீக்கிரமா மறுஅண்டம் பாய்ந்திட்டேனே.

90

நூன் முறை

பாய்ந்திட்டேன் அண்டத்தில் நுழைந்துபார்த்தேன்
 பலகோடி சித்தர்கள் சம்பாஷித்தார்
 ஆய்ந்திட்டேன் அளைந்திடுநூ லார்தான்சொன்னார்
 ஐயரே எனக்கேட்டேன் அடிவணங்கித்
 தாய்ந்திட்ட சிவன்தான்தாய்க்கு அன்றுசொன்னார்
 தனிஏழு லட்சமெனக் கண்டு பார்த்தேன்
 தோய்ந்திட்ட விந்தநூல் பெருக்கமெத்த
 சுருக்காதே போனதென்ன வெனக்கேட்டேனே.

91

கேட்டதற்கு அங்கு உத்தரந்தான் சித்தர்சொன்னார்
 கிரந்தத்தைச் சுருக்குதற்குச் சிவனாலும் ஆகா
 மாட்டதற்கு வேறான சாத்திரதத்தில்
 மகத்துவமாம் சுருக்குண்டோ என்கேட்டேன்
 சூட்டதற்குச் சித்தர்கள் தான்சொன்னமார்க்கம்
 சுருதிநந்தி தொகுப்பெல்லாம் தேர்ந்துபார்த்தே
 ஏட்டதற்குள் ஏழுலட்சம் இயல்புதன்னை
 ஏற்றகல்லு வெட்டுப்போல் இசைத்திட்டாரே.

92

இசைத்திட்டா ஏழுலட்சம் இயல்பை எல்லாம்
 எளிதான ஆயிரமாய் இசைத்துவைத்தார்
 பசைத்திட்டே நூலெங்கே இருந்துதென்றேன்
 பாங்கான தட்சிணாபா கத்தில்தானும்
 அசைத்திட்ட நூற்றறுபதாம் அண்டத்தில்
 அமைத்துவைத்தார் சித்தர்கள் படிப்பாரேடு
 கசைத்திட்ட ஏட்டில்கரு என்னசொல்லும்
 கருமத்தைக் கடைச்சித்துச் சொல்லும் என்றேனே.

93

என்றவுடனே படிக்கின்ற நூலில்தானும்
 ஏற்றமாம் பயன்எல்லாம் சொல்லுமோஎன்னத்
 தன்றதோர் நூலிற்சா ரணைகுருத்தான்
 தாக்குமே ஓர்பதினாறு அங்கம்தானும்
 தென்றுமே எட்டெட்டும் பலசித்தோடு
 தியங்காமல் ஆடாமற்றோர்க்குக் கிட்டா
 நன்றுசிவ யோகம் தேங்காமல்தேங்கும்
 நலமான பூரணமும் லயம்தாமே.

94

லயிக்கும்பூ ரணத்தில் தூங்காமல்தூங்கும்
 நலமான சொருபத்தைக் காட்டும்பாராய்
 அயிக்குமே நூலாரார் கையில்உண்டோ
 அவருடைய பேர்தம்மைச் சொல்லும் என்றேன்
 கயிக்குமே வாசிக்கு குருவுமான
 காரணமாம் நந்தியவர் காட்டிநூலைச்
 செயிக்குமே சித்தருக்குக் கொடுத்தார்நூலைத்
 திருமுலம் அறைந்தநூல் திடமென்பாரே.

95

முதலாம் காண்டம்

25

திடமான நூலிற்செப் பினதுசொல்லாய்
 தியங்காத சாரணைதான் கட்டுமார்க்கம்
 குடமான குடோரியோடு சிராவணந்தான்
 கொடிதான கருக்குருவும் சிந்தூரங்கள்
 தடமான லவணமொடு சத்துச் செம்பு
 தனிப்பதங்கம் குளிகையொடு செயநீராகும்
 கடமான திராவகமும் மயனக்கூட்டங்
 கடிசான மூலுகைமா அவிழ்தம்தானே.

96

அவிழ்தமொடு வத்துவகை பதினாறங்கம்
 அடங்கலும் சொன்னார் ஓராயிரத்தின்உள்ளே
 எவிழ்தமொடு ஓர்ஏழுலட்சம் கிரந்தப்போக்கை
 எடுத்தெண்ணாயிரமாய் என்பாட்டர் சொன்னார்,
 கவிழ்தமொடு எண்ணாயிரத்தைத் திரட்டித்தானுங்
 கத்தித்தவை ஆயிரமாய்ப் பின்புசொன்னார்
 முவிழ்தமுவா யிரமு மாயிரம்
 முந்நூற்று முப்பஃது முன்றென்றாரே.

97

என்றாறே சாற்றினநூல் ஏழிலேதான்
 ஏழுலட்சங் கிரந்தத்தின் போக்குஎல்லாம்தான்
 கன்றாரே கரும்பான பாகுபோல்திரட்டிக்
 கருவெல்லாங் கண்டுணர்ந்த படியேசொன்னார்
 தன்றாரே தந்தைகா லாங்கிநாதர்
 தாமுமே சகலநூல் பார்த்துத்தேர்ந்தே
 அன்றாரே அகண்டஐந்து காண்டம்சொன்னார்
 ஆயிரத்தெட்டு அண்டமெல்லாம் அளாவினேனே.

98

அளாவினேன் நூற்றறுப தாமண்டத்தில்
 ஐயர்நந்தி சாத்திரமும் அளைந்துபார்த்தேன்.
 தூளாவினேன் பாட்டர் சொன்ன ஏழுநூலைத்
 துதிசெய்தேன் சுருதியாம் வாக்கியத்தைக்
 களாவினேன் காலங்கி ஐயர்நூலைக்
 கருத்திருத்திச் சனகாதி நால்வர்நூலும்
 விளாவினேன் இருடிசித்தர் நூலைஎல்லம்
 வெட்டவெளி யாய்த்தூற்றி வீசினேனே.

99

வீசினேன் எழுகாண்டம் மிடக்காய்ச்சொன்னேன்
 வெட்டவெளி யாவதற்கு நிகண்டும்சொன்னேன்
 தூசினேன் சூத்திரம் எழுநூற்றுச்சொச்சம்
 சொல்லுறுதி நிகண்டுபத் தேழுநூறு
 பூசினேன் யோகத்துக்கு உறுதிசொன்னேன்
 பூட்டுகிற லட்சியத்தின் போக்கும்சொன்னேன்
 ஓசினேன் மந்திரத்தின் உறுதிசொன்னேன்
 உறுதியாம் வாசியென்ற யோகம்தானே.

100

தானான காயத்தை உறுதிபண்ணு
 தனித்தோடும் வாசிவைத்துவைத்து அங்கங்கே
 பாணே எந்நேரமுந்தான் பழக்கமாகிப்
 பார்த்துநீ தெளிந்தக்கால் தேகந்தூக்கும்
 தேனாகத் தெரியாத காலத்தில்தான்
 சித்தெட்டு மெய்தாது சித்தியாது
 மானாக வாசிவைத்தங் குறைக்காதார்க்கு
 மருவாது பூரணந்தான் வெளியாகாதே.

101

வாசீயோகம்

வெளியான வாசியைத்தான் வரவழைத்து
 வீட்டுக்குள் அங்கங்கே வைத்திட்டுத்தான்
 தனியாக வைத்திட்டுச் சாதித்தாக்கால்
 சந்தித்து வாசியும்ஈசனும் ஒன்றாகும்
 வளியாக வாசியைப்போல் சித்தொன்றில்லை
 மாசித்துச் சிவனவனாம் வாசியொன்றில்
 ஒளியாக வாசியஃது உயிரைமீட்கும்
 உறுதியாம் சிவயோகத் துண்மைதானே.

102

உண்மையாய் இதைப்போல் எளிதில்சித்தி
 உத்தமனே மற்றொன்றில் இல்லையேதான்
 பண்மையாய் பல்உயிராம் காலமெல்லாம்
 பார்த்தாலுங் கிட்டாது பாரில்இல்லை
 துண்மையாய்ச் சொல்உயர்ந்த வாசிதானும்
 சுருதிமுடிந்து இடம்சுருவாம் சூட்சமாகும்
 வண்மையாம் வாதிசித்த ரிஷிகள்யோகி
 வாசியைப்போல் சித்தியில்லை மறிந்துநோக்கே.

103

நோக்கவே சோம்பினால் நுட்பங்காணாய்
 நுணுக்கத்தில் வாதம்வந்து அங்கெய்திதாது
 பார்க்கவே சோம்பியே நின்றாயானால்
 பரமுந்தான் கிடையாது பாழாம்சென்மம்
 பூக்கவே வாசியைத்தான் விட்டாயானால்
 புகல்பிறவிச் சாகரத்தில் அழுந்திப்போவாய்
 நீக்கவே வாசியைத்தான் நிறுத்துவோர்க்கு
 நிட்களமாம் சோதிஒளி ஆகும்காணே.

104

காணவே பரத்தினடி கண்ணையாகும்
 காண்பதரி தரிதுகண் எட்டாதுஎன்றீர்
 பாணவே பரத்தின்அடி பார்க்கும்மார்க்கம்
 பண்பட்ட கண்கள்முனை முக்கிவ்வைத்துக்
 காணவே காலை அசையாமல்நோக்கிக்
 கதிக்கின்ற நாலில்ஒன்று சேரில்வெறும்பாழாம்
 பாணவே மனோன்மணித்தாய் பட்டப்பகலாவாள்
 பகர்அரிய ரவிகோடி ஒப்புமாமே.

105

ஒப்பல்ல ஒப்பல்ல கதித்தபூரணம்தான்
 உவமையாம் கரையில்லை பார்த்திட்டக்கால்
 கப்பல்ல களங்கமற்ற பூரணந்தான்
 கரையற்று நின்றஒளி மகாபோதந்தான்
 நிப்பல்ல நின்றபெண் பிள்ளைகாட்ட
 நிரையற்ற நிர்க்குணந்தான் மவுனமாகும்
 முப்பல்ல மவுனமாம் சமாதியுற்று
 முனைநாசி ஊடினால் முத்தியாமே.

106

முத்தியாம் கானகத்தில் இருந்தால்என்ன
 மூரிவள நடுஊரில் வாழ்ந்தால்என்ன
 தத்தியாம் தானம்என்ன தர்மம்என்ன
 சாவுஎன்ன பிழைப்புஎன்ன சாந்தியானால்
 வத்தியாம் வானம்என்ன அண்டம்என்ன
 வாருதியும் பொய்யாச்சு மனஞ்செவ்வானால்
 புத்தியாம் பொய்யாமோ கண்டஎல்லாம்
 பிரிதியுத்த சாங்கத்தால் பொய்யென்பரே.

107

என்பதே கண்ணாரக் கண்டதுஎல்லாம்
 எய்தாமல் காணாதே போனதுஎன்ன
 அன்பதேன் ஐய்யர்பதம் வாசிவைத்தே
 அடைந்தோர்க் குக்காணாதுஅஃது அசைதலின்றேல்
 நன்பதே காணுமது நடனந்தானும்
 நலமாக ஊன்றதச நாதந்தோன்றும்
 துன்பதே சுருதிமுடிந்து இடமும்தோன்றுஞ்
 சுத்தசை தன்னியமாம் போதமாமே.

108

போதமே நோக்கவும்தான் எளிதோசொல்லாய்
 புகுந்துநீ வாசிவைத்து நிலைத்துப்பாராய்
 நீதமே மவுனமாய் நிலைத்தேஉன்னு
 நிமையான கண்கள்தமக் கடுக்கடுக்கச்
 சாதமே முறையோட தப்பாதுஏறில்
 தப்பாமல் பாக்கஉன்றன் செயலோநந்தி
 ஓதமே உன்செயலால் ஊடில்ஒளியாகும்
 உறுதிமுப்பாழ் வெளிதாண்டி முடிவுமட்டே.

109

முடிவுஉனக்கு மேலஆதி ஒன்றும்இல்லை
 முதுமையாம் பராபரமும் இல்லைகண்டாய்
 எடிவுமென்றால் இதற்கொக்கப் பின்ஒன்றில்லை
 ஏகமென்பார். காணார்கள் எல்லைஎல்லை
 துடிவுசொன்ன வழிகேளு சூட்சவராட்டியனால்
 தூயதாம் அகண்டத்தின் மனவடியைவைத்தான்
 படிவுபண்ணி எட்டுள்ளாய்ப்பகிர்ந்த முடிபார்த்தான்
 பயனறிந்து சாதிக்க வல்லோர்தாமே.

110

வல்லோர்கள் பார்ப்பார்கள் வராட்டியன்தானாக
 வாய்க்குமேல எல்லோர்க்கும் எளிதோளுனம்
 பல்லோர்கள் மாமாய வராட்டியைத்தான்
 பார்ப்பர்மயிர்ப் பாலநெருப் பாறுதாண்டத்
 தல்லோர்கள் வாசனையைத் தகர்த்துப்பொடியாக்கி
 தரிக்கின்ற வாசியைத்தான் சாந்தம்பண்ணி
 மல்லோர்கள் மார்க்கமாய் ஆறுதலம்தாண்ட
 மத்தியா மர்க்கடகம் இறந்துபோமே.

111

மார்க்கடக ஐம்புலந்தான் மாண்டுபோகில்
 மாசத்தி சிற்பரைபல் கோடிபானு
 கற்கடங் கண்டுநீ கடந்தவெளிபாரு
 கடுவெளிக்கு முடியில்லை அடியும்இல்லை
 உற்கடக ஒளிக்குமுடி வில்லைகாணும்
 ஊன்றவே படியில்லை மனந்தான்உன்னு
 புற்கடக மனந்தானோ மகத்துவம்இத்தனையும்
 பெரிதான வழிதாண்டிக் கூடிற்றுதானே.

112

நரக சொர்க்காத்

கூடிற்று மனந்தான்மா யத்தில்தோய்ந்து
 குழப்பியே அலைந்துகொண்டு குறிகூடாது
 வாடிற்று மனந்தான்போ தத்தில்சொக்கி
 மாறாத கருணைக்குள் வாழ்ந்தார்சித்தர்
 சாடிற்று மனமாறாக் கருணையாலே
 கண்டிக்க வாய்க்கும்எளி தாமோசொல்லு
 மாடிற்று மாறாத விட்டகுறையாலே
 வாய்ச்சுதே மெய்ஞான சித்திதானே.

113

சித்தியா மாறாத கருணைக்குள்நின்று
 செகஞ்சால வித்தைஎன்று தெளிந்திட்டார்கள்
 சித்தியாம் மவுனயோ கத்தில்நின்று
 தெளிந்திட்டார் தெளிந்திட்டார் சைதன்னியத்தில்
 சித்தியாம் மற்றொன்று பெரியோர்க்கில்லை
 சிகாரமாம் வாசியொன்ன படியேகேட்கும்
 சித்தியா மனம்வாய்த்த பெரியோர்கட்குச்
 செப்பரிதாம் பிரமநிட்டை விசாரம்ஆமே.

114

பிரமவிசா ரத்தைப்பேசிடும் வேதாந்தம்
 பேசிமறை நூலதுதான் பிரமவிசாரத்தைப்
 பிரமவிசா ரத்தைப்பதி னெட்டும்பேசும்
 பேசும்அறு பத்துநால் கலைகள்தாமும்
 பிரமவிசா ரம்பேணும் தொண்ணூற்றாறும்
 பிரமவிசாரம்பேணு மற்றை ஞானம்
 பிரமவிசா ரத்தின்பே ரறியாமாந்தர்
 பேரான மாயைதன்னில் அழுந்துவாரே

115

அழுந்துவார் தான்என்ற ஆங்காரத்தின்
 அவ்வோரைப் பிடுங்காதார் அறியமாட்டார்
 மருந்துவார்வாசி என்ற மவுனியோர்கள்
 மாசற்ற பிரமவிசா ரத்தைக்காண்பார்
 வழுந்துவார் பிறப்பில்லை மரணமில்லை
 வாசியுமே சித்தித்த மாசற்றோர்கட்கு
 எழுந்துவார் காயசித்தி யோகசித்தி
 எழிலான வாதசித்தி ஏற்றம்தானே.

116

ஏற்றமாம் சித்தரச வாதிதன்னை
 இடும்பாகக் காணாமல் தூசித்தக்கால்
 கூற்றமாம் ரௌரவமா நரகில்வீழ்வார்
 கொடும்பசியால் வறுமையால் திகைத்துநிற்பார்
 நாற்றமாம் நரகமொடு சுவர்க்கம்தானும்
 நன்மையாய் இவையிரண்டும் சொல்லக்கேளு
 மாற்றமா மலத்துதித்த கிருமிதானும்.
 மகத்தாகச் செனித்ததுபோல் நாகம்தானே.

117

தானென்ற கோபம்வரு முறைமையாலே
 தாக்கான சனனம் பற்பலவுமாகும்
 தேனென்ற சனனமாய்ச் சனித்தல்பாவம்
 திகைப்பான கோபமது கொடும்பாவந்தான்
 மானென்ற சுவர்க்கத்தின் வழிதான்ஏது
 மகத்தான மானிடனாய்ச் செனித்துப்
 பானென்ற முன்செய்த பலாபபலத்தில்
 பாரபரத்தொடு ஒன்றில்மகா சுவர்க்கம்தானே.

118

தானான பூரணத்தின் மகத்துவம்பார்
 தளிரான தீபம்போல் தான்முன்தேகம்
 கானான கண்டிப்புங் கண்டி டாது
 கத்தியது நடுவோடுங் கைதட்டாது
 கோனான மனம்வாசி யுடனேஒன்றில்
 கூறொணாப் பூரணமும் குறிப்பாய்த்தோன்றும்
 நானான சாயைக்கண்டு அங்குஅழுந்திப்போகும்
 நலமான நிர்மலம் கற்பூரத்தீயே.

119

கற்பூரத் தீபம்போல் ஒளியும்மாகும்
 கடிதான பூரணம்வா என்றேகூவும்
 பற்பூரம் பால்ஒத்த வாசனைதான்போகும்
 பலப்பலவாம் துன்பமுமா பத்தும்போகும்
 அற்பூரக் காயம் அஃது அழியாதாகும்
 அதிமாய மில்லையந்த அகண்டத் தில்தான்
 உற்பூரத் தோயவே சித்தருக்குள்
 உறவாடல் மெத்தவும்உண்டு உண்மையாமே.

120

அபாத்திராள்

ஞானயோக வாத வைத்தியம்
 கற்பிக்கத் தகுத்யற்றவர்கள்

உண்மையாகப் பலியாது யோகம்தானும்
 உறுதியாம் பசுவான நீசனுக்குப்
 பண்மையாப் பாவமாம் கோபிக்குத்தான்
 பலியாது கொலைசெய்த பாவிக்கொக்க
 வண்மையாம் மத்திபமாம் புத்தியானோன்
 மருளான மகாபோகி மகத்தாமுடன்
 எண்மையாய்த் தூஷிகனாய் எத்தும்பொய்யன்
 இடும்பனாம் அழும்பனோடு சோம்பன்தானே.

121

தானான பெண்ணைப்பார்த்து ஏங்கிப்பின்சொல்வோன்
 தாக்கான தன்மவரை தப்பும்பாவி
 தூனான சோகவிகா ரத்தன்சோம்பன்
 துணையான மூத்தோரைத் தந்தைதாயை
 ஆனான வசங்கமில்லா தேதான்வைவோன்
 அதிகமாம் வீண்ஆர வாரன்தூறன்
 வேனான வெறுமைவெகு துட்டன்முர்க்கன்
 வெகுபுல்லன் குருதோஷிக் குப்பொய்யாமே.

122

ஆமேயா காமியத்தன் அடங்காக்காமன்
 அழும்பனாம் எரிமுகத்தான் அதிகபாண்டி
 தூமைதுடுக் கன்சுசியில் லாச்சண்டாளன்
 சிவவேடம் தெரிசிக்கில் தூசிப்போன்தான்
 வாமேவு கோள்பொய்யன் லோபிஈனன்
 மகத்தான வீணாங்கன் வாதிதர்க்கன்
 மாமேவு மாமிசத்தை வருத்தித் தின்போன்
 மதுபானி இவர்களுக்கு யோகம்பொய்யே.

123

யோகநூல் இவர்களுக்கே ஈந்தால்பாவம்
 உடனேதான் நரகெய்தி உழலுவான்பார்
 யாகநூல் இவர்கள் அர்ச்சிக்கலாகா
 அதிகமாய்ப் பிரமகத்தி அணுகும்பாரு
 காகநூல் கற்பத்தைச் சூட்டஆகா
 கண்காணாத் தூரத்தே கடிசாய்நிலு
 நாகநூல் ஞானத்தை நவிறறலாகா
 நாட்டினால் நரகுய்தி நலக்குவாரே.

124

பாத்திராள்

ஞானயோக வாத வைத்தியம் கற்பிக்கத் தகுதியுடையவர்கள்

நலங்காமல் யாவருக்குக் கொடுப்பதென்றால்
 நாதாந்த வேதாந்த மிரமவிசாரத்தார்
 மலங்கவே அவதூதி தர்மிகூர்மி
 மகத்தான சிவயோகி மதிமார்க்கத்தார்
 துலங்கவே சுத்தசை தந்யத்தோர்கள்
 சொன்னமொழிகள் மறவாத தூய்மையாளர்
 கலங்கவே கன்மம்அனுட் டித்தோர்சாந்தர்
 கற்புடைய மங்கையரைக் கருதார்தாமே.

125

தாமென்றுந் தந்தைதாய்ப் பூசிப்போர்கள்
 தமைஅடைந்த பேர்களையே பாதுகாப்போர்
 ஏமென்ற எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போல்எண்ணி
 இரங்குவோர் வரம்புதப்பி இகழ்ந்திடாதார்
 வாமென்ற வாசியுடன் வாதித்தாடும்
 அகத்தோர்கள் வாமத்தின் வழியில்நிற்போர்
 ஆமென்ற அப்புவுடன் உப்புப்போல
 அடைந்தோர்க்கு அங்குஅடங்கலும் போதிக்கலாமே.

126

போதித்தே யோகத்தின் பொருளைக்காட்டிப்
 புகலரிய ஞானத்தின் பொருளைச்சொல்லு
 ஆதித்தே அமர்ந்தக்கால் அதிற்பிழைப்பான்
 அல்லாக்கால் பேயாவான் அதிட்டானன்
 சோதித்த நாள்வரைக்கும் கற்பம்சூட்டு
 துடியான வாதத்தின் சூட்சம்சொல்லு
 காதித்தே கைகாட்டுஅங்கு அருளோடுபொருளும்
 கைமுறையாய்க் குளிகை ஒன்றுசூட்டிநீட்டே.

127

நீட்டுகின்ற அசபையது நிறைந்தமுடிகாட்டு
 நீங்காத பூரணத்தை அழுத்தும்பாரு
 நாட்டுகின்ற எட்டுநாலு அதனில்சேர்த்து
 நடித்துமே கண்டத்தே நின்றுகூடி
 ஆட்டுகின்ற ஆடாச்சு நிறைந்தகதிருக்கே
 ஆண்மையாய் கதிரேது முனைமூக்கில்நின்று
 ஊட்டுகின்ற யோகிக்குத் தன்னிடத்தேஓடும்
 உதிக்கின்ற ஞானிக்கும் பதமதாமே.

128

(வாசீ சரணானம்)

பீரணாயாமம்

பதமான லோகத்தார் இறந்தமுறைகேளு
 பதிவான அம்புலியில் முழங்கும்சீவன்
 நிதமான நித்திரையில் நெடுவீதிஓடல்
 நிறைந்துஅசை யோகங்கொட்டடாவி ஏக்கத்தால்
 இதமான முப்பதுமாய் அறுபதுமாய்ஓடும்
 இயலான புரிஅட்டம் ஒவ்வொன் றாக
 நதமான நாளுக்கு நாள்சீரணித்து
 நாடியே நமன்பதியில் எய்துவாரே.

129

நாடுமிறந் தோடியே நமனுக்கெய்ப்பார்
 நலமான வாசிநிறைந் துள்ளேவாங்கில்
 ஆடுதிரு நடனமும் பலமும்காணும்
 ஆட்டினது குறிப்புத்தான் மேலோகீழோ
 நாடுமுலா தாரசபை தொந்தோம்என்று
 நாட்டியே தலமாறும் உருகிச்சுழிண்டே
 பூடுகபாலம் புகுந்து குருபதத்தின்மேலிப்
 புகுந்தமண்டலத்து இதழ்தான் ஆயிரத்துஎட்டே.

130

மண்டலம்

எட்டாக குருமண்டலம் முட்டிக்கவிழ்த்தே
 இதமாகக் கைகண்ட யோகம்காணும்
 கட்டாகக் கபாலத்தைக் கடந்துமெய்என்றே
 கதிர்போலப் புகைஓடித் துவாதசாந்தத்தை
 உட்டாக உண்டிருந்தே அசபையைமறித்தே
 உயரமா முகடேற்றக் கபாலங்கல்லாம்
 இட்டாகக் கடுங்கனலே மிகவும்உண்டாம்
 எல்லாந்தான் தெரிசனமாய் ஏறுங்காணே.

131

ஏறும்மேல் என்றீர்கண் முக்கில் ஏதாச்சு
 ஏறியே வாசிகொண்டு மனத்தோடு ஊனு
 ஊறும்அங் பென்று உன்னினால் உருகும்பாழில்
 ஒளியோடு பூரணந்தான் கோடிபானு
 தேறுதீபஞ் சுடரில் திக் கெல்லாம்காணும்
 தெவிட்டாத முனைநாசி சிறக்கும்நாலு
 வீறுபுதைந் திடுயோகத் தாலேமுட்டி
 மிகக்கடந்த பொருந்காணும் ஞானமாமே.

132

ஞானந்தான் நாலமான பதஒளியுமாச்சு
 நலமான வானந்தான் யோகமாச்சு
 பானந்தான் பருமதிநல் ஊறலாகும்
 பரவுமுப்பா மைக்கடந்து பாருதீயைத்
 தானந்தான் பார்த்திடவே பரமவெளியாச்சு
 சாதித்தங்கு ஏறிடவே வெறும்பொய்யாச்சு
 தோனந்தான் தோத்தரிச் சுருதிமனோன்மணியைச்
 சுகமுற்ற பூரணத்தைக் கண்டிட்டேனே.

133

புரியட்டம்

கண்டிட்ட சுழிமுனையில் மவுனம்ஒட்டிக்
 கண்முடி விழியிரண்டும் நினைவில்நோக்கப்
 பண்டிட்ட நிராதாரம் பளிச்சென்றுதோணும்
 பராபரமா மணித்தாயும் பரியொன்றுஈவாள்
 அண்டிட்டே ஏறினால் அகண்டவெளிகாட்டும்
 ஆண்மையாம் போதத்தில் அடுத்துவிக்கும்
 துண்டிட்டுப் பரத்தினடி தன்னில்கட்டும்
 சுருதிமனோன் மணித்தாயும் வாவென்பாளே.

134

புரியட்டகம்

(ருண்ணுடல்)

வாளன்ற சடமெல்லாம் பிரமன்கூறு
 மறைந்துநின்ற இரத்தம் சீழ்மாலின்கூறு
 போளன்ற இவைக்குள்ளே புரியட் டந்தான்
 பேரானகுட்சம்என்ற தேகம்கேளு
 சேவென்ற சிகரமாம் சிவன்தான்ஒன்று
 சேர்ந்ததுமேல் வகாரமாம் மகேச்சுவரன்தான்ஒன்று
 தாவென்ற யகாரமாஞ் சதாசிவன்தான்ஒன்று
 சார்ந்துநின்ற விந்துவதின் மேலும்ஆமே.

135

முதலாம் காண்டம்

35

மேலான விந்துவின்மேல் நாதம் என்று
 மிக்கவே அதன்மேலே சத்திஒன்றாம்
 ஓலான இதன்மேலே சிவன்தான்ஒன்றாம்
 உற்றசிவம் யாரென்னில் வராட்டியன்தான்
 பாலான அதின்மேலே பரைதான்ஒன்று
 பகருமுவை எட்டல்லோ புரியட்டந்தான்
 மாலான இவையெட்டால் பிறப்பிறப்பாச்சு
 வாகான புரியட்ட மார்க்கந்தானே.

136

மார்க்கந்தான் புரியட்டக் கூத்தேகூத்து
 மகத்தான கோடிசென்மம் எடுத்தேஆடும்
 ஏர்க்கந்தான் புரியட்டத்து ஏழுவகைத்தோற்றம்
 எங்குமது விரிந்தாடப் பிரபஞ்சமாச்சு
 பார்க்கத்தான் புரியட்டப் பகவான்கூத்துப்
 பண்பாக இதைஅறிந்து கூர்ந்துபாரார்
 தீர்க்கந்தான் பார்த்தறிந்து பெரியோர்தாமும்
 திறந்தோடே தள்ளியதன் மேநிற்பாரே.

137

முப்பாழ்

நிற்பார்கள் பரைமேலே முப்பாழ்கேளு
 நீங்கியொன்று வெளிப்பாழாம் அதற்குமேலே
 ஒற்பார்கள் ஒளிப்பாழாய் நிற்கும்பாராய்
 உயர்ந்துமேல் அதைத்தாண்டி உரைக்கக்கேளு
 விற்பான வெளிஒளிப்பாழ் விரைந்துபாரு
 மிகுமுன்று வரைதாண்ட உன்மனைத்தாய்
 தற்பான மொழியுடையாள் தமரின்வாசல்
 தனிப்பரந்தான் போதமதாய் நிற்பாள்பாரே.

138

போதமது தான்என்றும் அவட்கேபேராம்
 பேரான அகண்டமென்று அவட்கேபேராம்
 சேதமென்றது அவளடுக்க அவளேபோதம்
 சேர்ந்தனுகில் தமார்க்குள்ளே சேரலாகும்
 ஆதமது கண்டவர்கள் கண்டவீடு
 ஆதியில்லை அந்தமில்லை அறியப்போகார்
 நேதமது போதமது என்னலாகும்
 நேரரிது மனக்குரங்கு நேரொட்டாதே.

139

மறுபிறவி இவ்வாமை

நேராது என்றேசொல்லிச் சிவயோகிதானும்
 நிலைத்துன்னிப் பரையளவும் ஓடினாலும்
 காரான பிறவிவந்து எய்தும்எய்தும்
 கருவில்வந்து பிறந்தாரும் சிவயோகியாவான்
 பாரான பரையளவும் புரியட்டமாச்சு
 பண்பான பரைகடந்து வெளிப்பாழ்உற்றால்
 ஆரான வெளிப்பாழே அகண்டமன்றே
 அர்ச்சித்துப் பார்த்தாக்கால் பிறக்கொட்டாதே.

140

ஏதென்று பிறக்காமல் அதற்குள்ளேநின்று
 இன்னமொரு வரைஏறி இதுதான்என்பான்
 வாதென்று அதற்குள்ளே மயங்கிஏங்கி
 மற்றுமொரு வரையேறி இதுதான்என்பான்
 தீதென்று மூன்றுவரை நிறந்தேஏறிச்
 சேர்ந்துநின்ற உன்மனையை இதுதான்என்பான்
 பாதென்று ரவிகோடி வன்னிகோடி
 பரிவான மதிகோடி பரிந்துபாரே.

141

பரிந்துபார் முதற்பாழில் பூதம்பூதம்
 பரிவாகச் சித்தித்தால் வாதியாவன்
 எரிந்துபார் இரண்டாம்பாழ் அடுத்திட்டக்கால்எட்டு
 எட்டால் அறுபத்து நாலாம்சித்தன்
 முரிந்துபார் மூன்றாம்பாழ் புகுந்திட்டக்கால்
 மூச்சான வாசியது பிறந்ததானம்
 நரிந்துபார் நாலறிந்து போனஇடம்கண்டால்
 நமன்நடுங்கிப் போனஇடம் நாட்டிடாயே.

142

நாட்டியே நிராதாரம் தன்னில்சொக்கி
 நலமாகக் குழைந்துள்ளே புகுந்தாயானால்
 நாட்டியே நான்என்ற நாமம்போச்சு
 சாத்திரத்தால் ஆராய்ந்த பொருளும்போச்சு
 சூட்டிப்பார் சுழுத்தியைப்போல் உறக்கமாச்சு
 தூங்குவார் மாடுபோ லொன்றுங்காணார்
 தாட்டிப்பார் சடம்போகா சுழுத்தியினிற்புகுந்தால்
 தனித்தசிவன் போல்வாழ்வாய் நீயுங்கானே.

143

காணவே ஆடியதோர் கூத்தைப்பார்த்துக்
 கருத்து உறைந்த பின்புதான் வாதம்பாரு
 பாணவே ஆதாரம் ஒக்கவேறு
 பரதத்தில் ஆடியதோர் கூத்தும்காணும்
 நாணவே வாசியுடை நட்பைக்கண்டால்
 நடனமாம் கூத்ததுவும் கண்முன்காணும்
 தாணவே நடனத்தின் கூத்தைக் கண்டால்
 தடித்ததோர் சாவதுவும் பொய்யாப்போமே.

144

போமென்று சொன்னஆறு ஆதாரத்தில்
 போக்கான தளத்தில்நிற்கும் அட்சரம்தான்
 ஆமென்ற ஐம்பதும் அட்சரமேஆயிற்று
 அப்பனே ஒன்றெங்கே காணோம்காணோம்
 ஆமென்ற ஆசானை அடுத்துக்கேளாய்
 அஃதறிந்து சொன்னாக்கால் குருவேயாகும்
 நாமொன்றும் அறியோம் என்று உரைப்பானாகில்
 நலமான இரண்டுங் கெட்டநாதனாமே.

145

நாம்என்றே போகிறதும் வருகிறதும்இரண்டாம்
 நலமான ஓர்எழுத்து எங்கேஎன்றால்
 போமென்ற குருபதத்தில் ஐக்கியமாகக்
 கூட்டியே மருவிநின்று ஹம்என்றாகி
 வாமென்ற வாசியினால் சிகாரமாகி
 வாசியொடு ஒன்றியே சிங்என்றாச்சு
 தேகமென்ற ஓர்எழுத்தால் வாசியாச்சு
 சிவனாச்சு சடமாச்சு அங்குஅண்டமாச்சே.

146

ஆச்சென்ற ஓர்எழுத்தால் கோபமாயிற்று
 அகாரஉற் பனமும்ஒடுங் கினமுமாயிற்று
 ஒச்சென்ற எழுத்தாலே ஒளியுமாயிற்று
 உள்ளடங்கச் சோதியைப்போல் நந்திநந்தி
 தேச்சென்ற எழுத்தடங்கில் சோதிகாணும்
 தேகமுமோ விளக்கொளியாம் சிந்தையில்லை
 தாச்சென்ற சந்திரஞ் சூரியும்ஒன்றாம்
 தயங்காதே சுழிமுனையில் பேணிக்கூடே.

147

கூடுவது முப்பாழும் மூன்றுவீதி
 குறிப்பாக மூன்றையுநீ கூடிச் சொக்கு
 நாடவே நாலுக்குள் அடங்கும்பாரு
 நலமாக ஏணிபழு வாகக்காணும்
 ஏடவே தளத்தோடே எழுத்தைப்பாராய்
 ஏறினால் முப்பாழும் கடந்துபோகும்
 பாடவே பராபரத்தில் மனோன்மணியாம்தாயும்
 பரிவான அமிர்தந்தான் பாலிப்பாளே.

148

பாலிப்பாள் அதுகடந்தால் நிராதாரம்தான்
 பார்த்துமே தெளிந்தபின்பு பரந்தேடிகில்
 போலிப்பாள் தெளிவான போதம்போதம்
 பொய்க்காத என்குருவும் அதற்குள்சென்றார்
 ஏலிப்பாள் அதுகடந்து அங்குஏறிப்போனேன்
 இளைப்பாறி இதுகடந்தே அந்தத்தேறில்
 சூலிப்பாள் சிலம்பொலியில் புகுந்திட்டேன்யான்
 சுகமெல்லாம் காலாங்கி ஐயர்க்காச்சே.

149

ஐயரென்ற காலாங்கி நாதனார்தான்
 அறியாத சிறியோற்கும் அறிவுதந்தார்
 உய்யரென்ற உடல்பொருள் ஆவியுந்தான்மூன்றும்
 உதகத்தால் கொண்டவர்க்குப் பலன்தான்என்றேன்
 செய்யரென்ற சிலம்பொலிக்குள் அவரும்வந்தார்
 சிரசுவைத்தே அவர்பதத்தில் சரணம்செய்தேன்
 எய்யரென்ற எனைஆண்டு ஞானம்காட்டி
 ஏழ்மையாம் சஞ்சலத்தை ஓட்டினாரே.

150

சஞ்சலத்தை ஓட்டியே வாதம்காட்டிச்
 சார்ந்திட்ட எனை ஆண்டு குளிகைகாட்டி
 சஞ்சலத்தில் வாசிஎன்ற குதிரைகாட்டி
 மனமடக்கிப் பூரணத்தின் அந்தம்காட்டித்
 தெஞ்சலத்தில் சித்தரெல்லாம் பணியக்காட்டித்
 தேசிகாரம் என்குருவும் நடனத்தெய்திக்
 கஞ்சலித்துக் கண்களித்தேன் கருணைகூர்ந்தேன்
 கருணைமைந்தா என்றுஉரைத்துக் கட்டித்தாரே

151

ஆரேஐம் புலன்அறுத்தால் மனமும்ஒன்றாச்சு
 அதிகமணம் வாயுஎனப் பூசித்தோங்கு
 போரென்ற வாயுமேல் மனந்தான்ஏறிப்
 பொறிகடந்து நெறிகடந்து போகும்தாண்டிக்
 கூரென்ற ஆற்றோடு குளபதமும்தாண்டிக்
 கொடிதான முப்பாழின். போக்கும்தாண்டி
 மாரென்ற மணித்தாயைச் சரணம்பண்ணி
 வைத்துப்பார் நாலுக்குள் மருவிப்பாரே.

152

மனப்பெருமை மவுனயோகம்

மருவியே முந்திமுந்தி மூலம்நீதான்
 வாசிகொண்டு பாச்சியதில் மாட்டிஏறு
 உருவியே குதிரையின்மேற் கொண்டா யானால்
 உறுப்பான நாலைவிட்டால் எங்கும் இல்லை
 அருவியே முன்பின்னும் கீழும்மேலும்
 அழல்என்னத் தழல்என்ன மதிதான்என்ன
 கருவியே கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்
 கண்கொள்ளாப் போகத்தைக் கண்டிடாயே.

153

கண்டிட்ட மனத்தாலே தவமும்ஆச்சு
 கவர்ந்தஉயிர் ஆவதுவும் மனமேஆச்சு
 மண்டிட்ட வாயுமேல் மனமும்ஆச்சு
 மகத்தான சஞ்சலத்தால் மனம்பேய்ஆச்சு
 அண்டிட்ட தீப்போல மனந்தான்சென்றே
 அகண்டத்தில் சென்றதென்றால் அதுதான்போதம்
 மன்றிட்ட மனம் விட்டால் ஞானம் போச்சு
 வாசியைத்தான் நமுவவிட்டால் யேரகம்போச்சு.

154

யோகத்தை விடாதேநீ மவுனமார்க்கம்
 உற்பனமாய்ப் புத்தியுள்ளான் என்றுசொல்லிக்
 காகத்தைக் காலாங்கி நாதர்தாமும்
 கடைச்சித்து முன்னேதான் பிராணாயாமம்
 யோகத்தை முனிந்தபின்பு மொழிந்தசொற்கேள்
 முந்தினதோர் மூலத்தில் அகாரம்ஈசன்
 தாகத்தை உகாரமது சத்தியாச்சுத்
 தனித்துஇரண்டும் கூடுமது மவுனமாமே

155

மவுனமாம் மூலத்தே முந்திமுந்தி
 மருவினால் பளிச்சென்று லிங்கம்காணும்
 நிவுனமாம் லிங்கமது நந்திநந்தி
 நேராக எட்டு இதழும் விரிந்துகாணும்
 உவனமாம் அதைவிட்டுச் சுழிமுனையோடு
 ஓகோகோ நாதத்தில் மவுனமொட்டு
 சுவனமாம் அசைந்துநிற்கும் மவுனத்தாலே
 சேமசடை அசைந்தாட நடனங்காணே.

156

காணப்பா மேலேறி ஆக்கினையின்உள்ளே
 கருத்தூணி மவுனத்தை தாக்கினக்கால்
 நீணப்பா சதாசிவன்தான் நிருத்தம்செய்வார்
 நிலையாகச் சிவகாமி இருந்துபார்ப்பார்
 ஆணப்பா அவ்விடத்திற் கலந்துநித்தம்
 அணுகினால் அம்பலத்தில் அடையலாகும்
 முணப்பா விட்டதனை அறிவின்மூலம்
 முதிர்ந்தேற வாசியின்தன் முறைமைகேளே.

157

முறைமையாய் அறிவுக்குள் மவுனம்ஊன்றி
 முதிர்ந்து மனந்தேறுமட்டும் திறமாய்நில்லு
 திறமையாய் அறிவென்றால் எளிதோமைந்தா
 தெரிந்துநீ அறிகிறதும் அதற்குள்பாரு
 அறமையாய் அறிவினுடைய மூலங் கண்டால்
 அசுடில்லை கர்ப்புரத் தேகமாச்சு
 செறமையாய் ஆயைத்துச் சிவன்தான்வந்து
 திரட்டினும் கொடுக்கையிலே உண்ணலாமே.

158

உண்ணலாம் ஆன்றுநித்தம் மூலத்துள்ளே
 உறுதியாய் ஒவ்வொன்றாய் உரைத்துக்காணும்
 எண்ணலாம் இனத்தோட வரிசையோடும்
 ஏமாறல் இல்லாமல் எத்தியாடு
 கண்ணலாய் அட்சரத்தில் கருத்தைவைத்துக்
 கருதுகின்ற மந்திரத்தைச் செபித்தேஉன்னு
 பெண்ணலாம் புலன்தன்னை அவரவர்கள்இருக்கும்
 பேரான வீட்டில்வைத்துப் பூட்டிப்போடே.

159

முதலாம் காண்டம்

41

பூட்டிட்டு நாலாக வெளியின்உள்ளே

புகழ்கின்ற சோதியைப்பார் பொருளேதோன்றும்

கூட்டிட்ட ஒவ்வொன்றாய்க் கடந்துகூடு

கொள்கியதோர் மூன்றான வரையின்உள்ளே

மாட்டிட்ட மேற்கண்ணின் மணித்தாய்ப்பா

மருவிநின்ற கொலுக்காணக் கண்ணுண்டோசொல்

மீட்டிட்டு மேலானபதம் இதுதான்சென்றால்

வேதாந்த முடிவான வெளியும்ஆச்சே.

160

ஆச்சென்ற வெளிஎன்றால் இருண்டவெளியல்ல

ஆதியாம் உன்மனைத்தாய் விளக்காய்நின்றாள்

ஓச்சென்ற ஒளிஎன்றால் ஒளியும்அல்ல

ஓகோகோ இருவருந்தான் ஒன்றிநின்றார்

காச்சென்ற நிராகாரம் காணலாகும்

கண்டுடனே மனதுன்றிக் கலந்துபோகும்

வாச்சென்ற விளக்கொளியில் விட்டில்வீழ்ந்து

மாண்டதுபோல் மனம்சென்று மருவும்தாளே.

161

மருவினால் முத்திமுத்தி மைந்தாகேளு

மற்றவெல்லாம் முத்தியல்ல மருவுமார்க்கம்

புருவினால் மனஞ்செயித்தால் போக்கும்இல்லை

பூணாட்டால் பேய்க்கூத்தாம் பொல்லாமாயை

உருவினால் யோகத்துக்கு இதுவேமார்க்கம்

உண்மையாய்ப் பார்த்தபடி உறுதிசொன்னேன்

இருவினால் இந்த முறை ஏத்துவாசி

ஏறாட்டால் யோகம்எல்லாம் இழுக்குஆம்தாளே.

162

தானான நாதஒலி நின்றேஓங்கச்

சமர்த்தான பூரணத்தே சுழன்றுசெக்கு

வானான மனமிருந்த நிராகாரத்தை

வாய்திறந்து சொல்லுதற்கு நாமம்ஏது

பானான நிற்குணமோ நிரஞ்சனமோகாணேன்

பாங்கான கரையில்லாப் பதியோகாணேன்

நூனான மூலத்தே நின்றேஏறி

ஓடினேன் உற்பனத்தைக் கண்டிலேனே.

163

உற்பனமாம் பூரணத்தின் கரையோகாணேன்
 உயர்ந்துநின்ற சனகாதி நால்வர்காணார்
 விற்பனமாம் மூலகுரு தானுங்காணார்
 மேன்மையாம் சுகர்முதலாம் சித்தர்காணார்
 நிற்பனமாம் நிட்களத்தின் கரையைச்சொல்ல
 நிலையான வேதாந்தம் விளம்பக்காணேன்
 அற்பனமாம் மனமோடி அண்டிற்றுஆனால்
 அவ்விடத்தே லயித்துநின்று அமுந்தலாமே.

164

லயிச்சுநின்று அங்குஅழுந்துவதும் எவ்வாறுஎன்னில்
 அளவுமிஞ்சி வத்துண்ட ஆண்மைபோலக்
 கயிச்சுநின்று சொக்குவதும் எவ்வாறுஎன்னில்
 சோதியாம் அமிர்தம்உண்ட தூய்மைபோலக்
 குயிச்சுநின்று அங்குஅழுந்துவது எவ்வாறுஎன்னில்
 கோரக்கர் கற்பம்மிஞ்சங் கூர்மைபோல
 கயிச்சுநின்ற இம்முன்றும் ஒப்புமல்ல
 ஏற்றமாம் ஆனந்த போதைதானே.

165

தானெங்கே பார்ப்பதென்றால் மூலம்பாரு
 தருகுறும்பர் மிலேச்சருக்கும் காணும்சோதி
 ஆனெங்கே ஆதாரத் தளமுங்காணும்
 அட்டான முப்பிராமுங் கிடந்துகாணும்
 கூனெங்கே தமர்வாசற்கு உட்புகுந்தால்
 கோடிமதி கோடிரவி கூறொண்ணாது
 பூனெங்கே பூரணத்தின் கரையோகாணோம்
 புகுந்துடனே காந்தயம்போல் பொருந்துங்காணே.

166

பொருந்துவதும் எவ்வாறோ என்றுகேட்கில்
 பெருந்தீபம் உண்டதிரி நெய்யைப்போலும்
 வருந்துவது வருணசலம் ரவிஉண்டாப்போன்
 மகாஐந்து வண்ணம் உண்ட படிகம்போலும்
 தருந்துவது சலத்துஅடங்கும் குமிழிபோலும்
 சத்தமவன் கூப்பிட்டுக் கேட்டாப்போலும்
 ஒருந்துவதும் ஒங்குவதும் இதுவேமார்க்கம்
 உத்தமனே மனத்துடனே உன்னுன்னே.

167

உன்னுதண்மை ஞானத்துக்கு ஆதாரந்தானாச்சு
 உண்மையாம் சாந்தமல்லோ யோகச்சார்வு
 மன்னுவண்மை விவேகம்என்ற வாழ்வுமாச்சு
 வாய்திறக்கா மவுனம்அன்றோ மனத்துக்குஇன்பம்
 தன்னும்உண்மை ஞானத்துக்கு ஓடும்வீதி
 நலிவில்லா திடமல்லோ மகத்தாம்வீரம்
 புன்னுமுண்மைப் பூரணமாம் பொறியைத்தள்ளு
 போக்கோடே மவுனத்தில் பூட்டிநில்லே.

168

நில்லாமல் மடவார்பால் மாயத்தூடின்
 இதுதலையாங் கொள்ளிமையத்து எறும்புபோல்வாய்
 கல்லாமல் காமுகனாய்த் திரிந்திடாதே
 கடிசான பாழாசை தொடர்ந்ததுஎன்றால்
 வல்லாமல் விழிகண்டு வலையில்சிக்கி
 மறந்துமே சமதிவிட்டுச் சுழன்றாயானால்
 அல்லாம லொன்றுமில்லை நீயுங்கெட்டாய்
 அதிட்டம்உனக்கு இல்லைஎன்று அறிந்துகொள்ளே.

169

கொள்ளன்ற யோகமயார் பார்த்தார்என்றால்
 குணமான சூடாலை என்றபெண்தான்
 வள்ளென்ற மூலர்பிள்ளை சுவாலமூர்த்தி
 வண்மையாய் அவள்தனக்கு உபதேசித்தார்
 புள்ளென்ற வாசிஎல்லாம் போகொட்டாமல்
 போக்கோடே குண்டலியில் கருத்தைப்பூட்டி
 வெள்ளென்ற வயதெல்லாம் விருத்தியாக்கி
 விளங்கியே அரசனுக்கு அங்குஅருள்செய்தாளே.

170

செய்தவளைப் பெண் என்றே அறியான்மன்னன்
 செகத்துவசன் அவளாலே சேர்ந்தான்ஞானம்
 பைதவளப் பதினாறு யுகக்கற்பந்தான்
 பரத்தோடே ஒன்றாகப் பரிந்துபோனார்
 தொய்தவளத் துலாபரமாம் யுகத்திற்றானும்
 சேர்ந்துமே இருவருந்தான் கலந்துபோனார்
 உய்தவள யோகியவ ஞாதவும்பெண்தான்
 உத்தமியாம் பெண்ஆனால் அணையநன்றே.

171

அணையவே பெண்ணவர்க்கு வந்ததுஏதோ
 அதிகமாய் நாலயுகத்தில் செய்தவந்தான்
 பிணையவே பெண்ணான ரூபமாச்சு
 போதித்த குருவாச்சு பெண்டிராச்சு
 பணையவே பழக்கமுற்றார் பெண்ணினோடே
 பரவியே மூலமாம் உறுதியோகம்
 கணையவே பெண்ணைவிட்டால் ஆகாதுஎன்னில்
 கனவாலே காயப்பெண் கலவாள்பாரே.

172

கலந்துமே விண்ணானது உறுதிஎன்றார்
 காமமாம் பெண்ணைவிட்டு நீங்குநீங்கு
 அலந்துமே காலாங்கி ஐயர்தாமும்
 அடித்துமே பெண்ணாசை தள்ளிவிட்டார்
 புலந்துமே பிள்ளைகளை வெவ்வேறாகப்
 போய்எங்கும் திரியும்என்று விடையும்ஈந்தார்
 கலந்துமே கருவூரார் தெற்கேசென்று
 கடியரிடி கையில்சாபங் கொண்டிட்டாரே.

173

கொண்டுபின்பு தான்போதும் அப்பாஎன்று
 கொடிதான காந்திமதிக் குள்ளேசென்றார்
 எண்டுமெனை ஆண்டகா லாங்கிநாதர்
 ஏகவெளி அம்பலத்தே ஏகிநின்றார்
 பண்டுபரா பரனார்தன் கட்டாட்சத்தால்தான்
 பாய்ந்துமே விண்ஏறி இறங்கிவந்தேன்
 மண்டுமணித் தாயோடு பழக்கமாகி
 மனம்ஊன்றித் திரும்பிவந்தேன் மக்காள்பாரீர்.

174

புசண்டர் யோகம்

வந்தேறி நெஞ்சினுள்ளே நினைவையொட்டி
 வளர்ந்தே பனிப்புகைபோல இழைஞ்சிஓடும்
 பந்தேறி நினைவைஉன்னிப் பற்றிப்பாரு
 பரிந்துமே மேற்கொண்டால் உன்னியாடு
 மந்தேறி மகேச்சுரத்தே நின்றுபாரு
 மருவவே மதற்குள்ளே நான்கைக்கூட்டு
 புந்தேறிச் செய்தவரார் என்றால்கேளு
 புசண்டர்செய்தார் சதாநித்தம் பூட்டியாடே.

175

ஆடவே அவர்செய்த வகைஏதுஎன்னில்
 ஐயமாம் கும்பகந்தான் அறுபான்நான்காம்
 பூடவே பூரகந்தான் பதினாறாகும்
 புகையான ரேசகம்முப் பத்திரெண்டாம்
 ஆடவே அவர்இருந்து பேறுபெற்றார்
 அழகான கற்பமா மரத்தின்மேலே
 காடவே காகம்என்ற உருவைக்கொண்டு
 கண்டிருந்தார் கோடியுக் கரைகாணேனே.

176

கரைகாணாக் கோடிபிரம்மா தம்மைக்கண்டார்
 கரையற்ற விண்டுமயங் கோடிகண்டார்
 தரைகாணாச் சங்காரம் கோடிகண்டார்
 தாக்கோடே மகேச்சுரத்தைத் தாண்டிநின்று
 துறைகாணாச் சதாசிவந்தான் ஒடுங்கிச்சத்தி
 தொலையாத நாதமுடன் விந்துஅற்றுத்
 திரை காணாச் சிவம்சென்று சிற்பரையில்சேர்ந்து
 தெளிவான பூரணத்தில் சொக்கினாரே.

177

சொக்கியே புசண்டருமே அவளைத்தொட்டுச்
 சாத்திஎன அகண்டலத்தில் கணந்தான்நின்றார்
 புக்கிஇந்திர சாலவித்தை போட்டாள்ஆயி
 புரிந்துமே கணப்போதில் பின்னும்வந்து
 நிக்கிதெசம் எனவிரித்தாள் கூடாரத்தை
 நிமிடத்தில் அண்டம் எல்லாம் நிறைந்துபோச்சு
 சுக்கியிதை வேணும்என்றால் துடைக்கவல்லாள்
 சுருதிக்கு வித்தான முத்தித்தாயே.

178

முத்தியிலே நின்றுஉவந்த புசண்டமூர்த்தி
 முன்போலக் கற்பகமே ஆவாய்என்றார்
 பத்தியிலே அவர்மேலே கூடாதென்றார்
 பார்க்கையிலே கூட்டோடே விருட்சமாச்சு
 நித்தியிலே நின்றுரைத்த சித்தைப்போல
 நிலவரமாய்க் கூட்டுக்குள் அமர்ந்துநின்றார்
 கத்தியிலே நிற்கிறதோர் பூவைப்போலே
 கண்டத்தே நின்றுஉரைத்துக் கருதினாரே.

179

புசண்டர் தோற்றம்

உரைத்துமே புசண்டரது பிறப்பைக்கேளாய்
 யுகந்தமது உண்டுஅன்னம் களிக்கும்போது
 பரைத்துமே பரிதிமுதல் சோமனையும்தரித்த
 பராபரமும் பார்ப்பதியும் பார்த்தாரத்தை
 நிறைந்துமே சிவகலைதான் காகம்போல
 நேர்ந்தணைய அன்னமங்கே நிறைகெர்ப்பமாயிற்று
 இரைத்துமே இருபதிற் றொன்றுபிள்ளை
 ஈசனது கலையாலே புசண்டராச்சே.

180

ஆச்சென்ற இருபதுபேர் கன்மத்தாலே
 அனேகநாள் இருந்துமே கழிந்துபோனார்
 போச்சென்ற இவர்பிடித்தார் பிராணயோகம்
 பேரான சீவகளை புகுந்தாலே
 பேச்சென்ற ஆண்பிறந்தாற் பிள்ளையாமோ
 பேறுபெற அவர்போலே யாருக்காகும்
 ஊச்சென்ற முந்திமுந்தி மூலயோகம்
 ஒளிர்வுகண்ட மட்டுமே நெஞ்சிற்பாரே.

181

பாரென்ற நெஞ்சினிற்கு நடுமூலந்தான்
 பரிநேராய்ப் பார்த்துமே பழக்கமாகிப்
 பூரென்றே வந்ததென்றால் புசண்டமூர்த்தி
 பொரிநெருப்புப் பஞ்சில்பட் டாற்போலாகும்
 பேரென்ற பரந்தேறும் போகரையா
 பிங்குஞ்சி லிறகொடிந்து காலும்போனால்
 ஏரென்ற வினத்தோடே கூடாதாப்போல
 இளமையிலே மூலத்தைக் கூட்டாயே.

182

கூடாட்டால் அரிதரிது பிராணன்என்றார்
 கூறியதோர் சொன்னமொழி கேட்டுப்பொங்கி
 ஆடாட்டால் அடியற்ற மரம்போல்யானும்
 அவர்பதத்தில் விழுந்துஎழுந்தேன் உண்மையாக
 நாடாட்டால் ஐயர்என்று போகமூர்த்தி
 நம்மைப்போல் வாழ்ந்திரு என்னுடெத்தாரையா
 மூடாட்டல் சொன்னமொழி மூலமாகி
 முதிர்ந்துநின்ற பிராணனைத்தான் அறிந்திடாயே.

183

முதலாம் காண்டம்

47

அறிந்திட்ட ஐயர்எங்கே இருப்பதுஎன்றால்
 ஆதிமகா மேருவுக்குத் தெற்கேயாகும்
 முறிந்திட்ட வாதமுண்டு ஞானம்உண்டு
 மூர்க்கமாம்யோ கமுண்டுசித் தெல்லாமுண்டு
 புரிந்திட்ட பிராணனைத்தான் அறியப்பண்ணிப்
 பூரணந்தான் லயிக்கின்ற போதங்காட்டி
 உரிந்திட்ட தமர்வாசல் நுழைவுகாட்டி
 உபதேசத் துண்மைதனை உரைத்திட்டாரே.

184

உரைத்திட்டே அழிக்கிறதும் கடைக்கிறதும்செய்தார்
 உரையான சிவயோக ஆண்மையாலே
 மறைத்திட்டே அனுப்பியே விடைகொடுத்து
 மாசற்ற மூர்த்தியேபோய் வாரும்என்றேன்
 தரைத்திட்டே ஐயருமே சாகைக்குப்போனார்
 சாங்கமாய் பிள்ளைகட்குந் தன்மைசொல்லிப்
 புரைத்திட்டே பிராணனைத்தான் அறியுங்கள்என்று
 போதித்தேன் பிள்ளைகட்குப் புத்திதானே.

185

தானான இரண்டெழுத்தை யொட்டியேறில்
 சதிரான சிவயோகங் கையில்சிக்கும்
 ஆனான விசுத்தியிலே நின்றனுகொண்டே
 அப்பனே நினைவாலே மூலம்பாரு
 கூனான சுழிமுனையும் சுழலாய்க்காணும்
 குறிப்பாக வாசிவைத்துக் காலைஆட்டு
 பானான பளிச்சென்று நந்திகாந்தி
 பண்பான மதுவையுண்டு பரிந்துபாரே.

186

பரிந்துநின்று கண்டத்தே புருவமையம்பார்
 பண்பான சுடர்போல பகுந்துகாணும்
 குரிந்துநின்று குருபதத்தில் துவாதசத்தைப்பார்
 கூர்மையாய்ப் பதினொன்றுங் கடந்துதோன்றும்
 கரிந்துநின்று கண்டத்தில் அனாகதத்தைப்பாரு
 கலங்காமல் பிராணனுமே நிலைத்துக்காணும்
 அறிந்துநின்ற அனாகதத்தே மால்பிரமர்தம்மை
 அடுத்தபார் வெட்டவெளி எல்லாம்ஆமே.

187

அல்லாமல் தேகத்தை அறிய என்றால்
 அடுத்தேறி உன்மனையில் நின்றுபாரு
 கல்லாமாங் கீழ்நோக்கக் கண்டிர்பத்துங்
 கையினால் பிடித்துவிட ஒன்றும்இல்லை
 வல்லாமல் லட்சியங்கள் வழியாச்சானால்
 வாராது நித்திரையும் பசியும்கேளு
 புல்லாமல் பிறர்சத்தங் கேளாப்பக்கல்
 புறத்திருந்து லட்சியத்தைப் பூட்டிமுடே.

188

பூட்டையிலே பிறர்சத்தங் கேட்டாதானால்
 புலன்களது முட்கரமாய்ப் பிரித்தும்போடு
 மாட்டையிலே மனதுசற்றே வழுவிற்றானால்
 மடையநாய் கடித்தவெள் எலும்பாய்ப்போவாய்
 சூட்டையிலே மனதுஅலைக்கும் சூட்டொட்டாது
 சோதனையால் குறிகள்எல்லாம் சுழற்றிப்போடும்
 காட்டையிலே கைநெல்லிக் கனிபோலாகும்
 கடினமாய் வாசிவைத்துக் கருத்தைஊணே.

189

ஊணிப்போம் கப்பலுக்கு நங்கூரம்போட்டால்
 உறுகின்ற வாசியைநீ உரத்துக்கட்டி
 ஆணிப்போம் அசையாமல் மனத்தைமாட்டி
 அடியோடே அடுக்காறு தலத்தில்ஓட்டி
 நாணிப்போம் புலன்தன்னைக் காட்டில்கட்டி
 நரிபரிக்குக் கடிவாளம் பூட்டிக்கூட்டி
 முணிப்போ முனையடித்துக் குருபதத்திற்பிடிக்க
 முனிந்தநிரா காரத்தில் முட்டிஓட்டே.

190

ஓட்டியே மூலத்தால் முத்திபெற்றால்
 உத்தமனே பாட்டரென்ற மூலநாதர்
 நாட்டியே நந்தியல்லோ உபதேசித்தார்
 நலமான மூலத்தில் நந்திநந்தி
 ஏட்டியே மூலத்தால் முத்திபெற்றார்
 ஏற்றமாம் பாட்டரென்ற எட்டுப்பேரும்
 முட்டியே விபுகடந்த மூலமூலம்
 மூலமென்று மூச்சுவிட்டுப் பேசொணாதே.

191

முதலாம் காண்டம்

49

பேசொணா மூலத்தே எல்லாந்தோன்றும்
 பொருளாக விரிந்துநின்று பிரபஞ்சமாகிப்
 பேசொணாப் போகமெல்லாம் அனுபோகித்துப்
 பெரிதான மூலத்தே வந்துசேரும்
 பேசொணாக் கேசரத்தே உற்பனமும்லயமும்
 போக்கொன்று வரத்தோன்று இரண்டும்சொல்வேன்
 பேசொணா அகாரமஃது உற்பனத்தைப்பண்ணும்
 பிரிந்துகொள்ளு உகாரத்தில் லயமுமாமே.

192

லயமான நிட்களமாம் அகாரமஒன்றில்
 நந்திஎன்பார் அதின்பெயரை அதுவேபோதம்
 ஓயமான ஓங்காரம் அதிலேநின்றே
 ஓர்ஆறு தலமுருவி உயர்ந்துதாழ்ந்து
 நியமான பன்னிரண்டாய் நின்றேஆடி
 நிலைத்துநின்ற எட்டினது கலையைவாங்கி
 மயமான காமப்பால் இறைத்துஇறைத்து
 மாண்டுபோங் கள்ளருடன் மருவிடாதே.

193

மருவதுதான் எத்தனைஎன்றால் மூலத்தீயை
 மாட்டினால் வாசனையும் கைவிட்டேகும்
 கருவதுதான் வாய்ப்பேச்சால் கருதிடாதே
 காமப்பேய் பிடித்துபோற் கடுகஊனு
 உருவதுதான் மனம்ஒத்து அங்குஉள்ளேபார்த்தால்
 உற்றகள்வர் ஐவருமே ஓடிப்போவார்
 முருவதுதான் முன்பின்னே என்றாயானால்
 மூலத்தீய காலனாங்காலன் நிலைத்தானே.

194

தானான காலன்உண்டு உலகர்சொல்வார்
 தனிக்காலன் வேறில்லை மூலன்காலன்
 ஆனான ஆலம்உண்டார் நடனஞ்செய்தால்
 அதைக்கண்டு பதஞ்சலியும் அன்புகூர்ந்தார்
 கோனான பிரபஞ்சத்தில் தில்லைக்குள்ளே
 கூப்பிட்டே ஆட்டுவித்துக் கூத்துங்கண்டார்
 ஆனான கன்னிஅன்று அங்குஆலங்காட்டில்
 ஆட்டுவித்தாள் திருநடனம் சிவனைத்தானே.

195

சிவசக்தி உந்தியிலே தானாய்நின்று
 சேர்ந்துநின்ற இடம்பாதத் துரியவீடாம்
 அவசத்த அபானனது நின்றுகொண்டே
 அதிகமல சலங்கழித்தே அருந்தல்கேட்கும்
 தவசத்த சமானன்அதில் கூடிக்கொண்டு
 சாப்பிட்ட பதார்த்தம்எல்லாம் சமனாச்செய்யும்
 துவசத்த நெஞ்சான சுழுத்திஉள்ளே
 துலங்கியதோர் எண்மர்சத்தி ஈசன்தானே.

196

ஈசன்என்ற இடத்துள்ளே பரனைக்கேளாய்
 ஈராரும் அதனுள்ளே காவலாச்சு
 தாசன்என்ற பதினொருவர் கருவிக்கூட்டம்
 தனித்துநின்ற பிராணன்அங்கே நிற்கும் அப்பா
 கோசன்என்று கொலுவிருந்தார் சக்திஈசன்
 கொள்கின்ற சொற்பனத்தின் வீட்டைக்கேளு
 பாசன்என்ற பரத்தினுடை அடியும்ஆச்சு
 பாங்கான உதானன்அங்கே பாரித்தானே.

197

பாரித்துப் பதினான்கு கருவிக்கூட்டம்
 பண்பாகக் கொலுவிருந்தார் பரமன்சக்தி
 வீரித்து அவ்விடத்தே நின்றவனார்விராடன்
 மீதுஉறைந்தால் முன்பின்னாம் இரண்டும்காணும்
 ஏரித்தே எட்டினது களையைவாங்கி
 இடிகுறை இட்டவிடம் ஏற்றிப்பாரு
 பூரித்துக் கடந்துமெள்ளப் புருமையத்தே
 பேரான சாக்கிரமாந் தலம்இதுஆச்சே.

198

ஆச்சென்ற பதினான்கு கருவி கூட
 அதில்நின்றார் சதாசிவனும் மணித்தா யாரும்
 வேச்சென்ற வியானன்அங்கே விரைந்துநின்றான்
 மேலான கொலுஆச்சுப் பிரபஞ்சம்ஆச்சு
 தோச்சென்ற கருவி அங்கே தொண்ணூற்று ஆறும்
 சுயம்பாக அதினுடைய தொழிலைச்செய்யும்
 மாச்சென்ற மறந்ததுஎல்லாம் தோற்றமாகும்
 மனங்குவித்து பூரணத்தின் கொலுஇதாமே.

199

முதலாம் காண்டம்

51

தாமென்ற கொலுக்கண்டு கருவிக்கூட்டந்
 தனிந்துஅங்கே இந்திரியக் கூத்தும் கண்டு
 மாமென்ற மாமாயைப் பெண்ணின்ஆசை
 மகத்தான படுகுழியில் மாய்ந்துகாண்பார்
 ஆம்என்ற வடிவுஎடுத்துஆங் காரம்கூட்டி
 அழும்பான மயக்கத்தால் தான்மேலாகிப்
 பாமென்ற பாவத்தைத் தலைமேல்கொண்டு
 பாங்கான வாசனையில் புகுதுவாரே.

200

புகுதுவார் மூலத்தில் நாதங்கண்டு
 புகுந்துமே தீஒளியில் கூடக்கூட்டிக்
 ககுதுவார் களைஇருந்த பானுவீட்டில்
 கலங்காமல் கலந்துஅந்த ஒளியும்கண்டு
 தகுதுவார் சந்திரனாம் இந்துவீட்டில்
 தாமதமாய் ரவிதணலை மேவப்பண்ணி
 அகுதுவார் ஆறான சோனைபோல
 அழுந்தவே உடல்குளிர்ந்து புளகமாமே.

201

ஆமென்ற சாம்பவி முத்திரையைக்காட்டி
 ஐங்கோணக் குருபதத்தில் புகழைக்கண்டு
 நாமென்ற நாதவிந்தாம் ஈசன்சக்தி
 நற்கமல ஆயிரத்துஎட்டு இதழின்மையம்
 தாமென்ற ரவிகோடி மதிதான்கோடி
 சார்ந்துநின்ற மூலத்தீ சதமாங்கோடி
 ஏமென்ற அவ்வொளிக்குள் நின்றுமேலே
 இருக்கிறதே தேகஎன்ற பிரமம்தானே.

202

பிரமமாம் பிரமம்என்பார் போதம்என்பார்
 மிக்கசச்சி தானந்த வெளிச்சார்புஎன்பார்
 நிரமமாம் வேறொன்று இலாதநிர்க்குணந்தான்
 நின்மலமாம் கடந்துநின்ற வேதாந்தம்என்பார்
 விரமமாம் பிரபஞ்சம்எலாம் விளைந்ததுஎன்பார்
 வெளியாக நின்மலமாய் நிறைந்ததுஎன்பார்
 வரமமாங் கடந்தவெளி வழிதான்என்பார்
 வாய்ப்பேச்சே அல்லாமல் வரைகாணாரே.

203

வரைகாணப் பூரணந்தான் ஒளியைச்சொல்ல
 மதியேது கதிரேது தீதான்ஏது
 நிரைகாணா நிரஞ்சனமாம் ஒளியைக்காண
 நிசமான கேசரியாய் நீட்டிப்பாரு
 புரைகாணாப் புல்லருக்கே ஒன்றும்இல்லை
 புத்தியுள்ள சித்தருக்குப் பொருள்தான்மேலே
 உரைகாணா மூலத்தைப் பார்த்தால்என்ன
 உறுதியில்லாது உன்னியே ஊறிப்போச்சே.

204

ஆசனத்தல் அப்யாசக்க முறை

உன்னவே அகாரமும் ஐம்பத்தொன்றும்
 உறுதியாம் பதினாறில் பிரிந்ததப்பா
 பன்னவே அகாரமஃது ஈசனாச்சு
 பதிக்கடுத்த வார்த்தை சக்தியாயிற்று
 என்னவே இப்படியே பதினாறுஈச்சுரமும்
 ஏற்றமாம் சிவசக்தி யாகிநின்று
 முன்னவே இதனாலே முப்பத்தைந்தாச்சு
 முவுலகு ஒள்ளமுத்தாக முகிந்தவாறே.

205

முகிந்த ஐம்பத்தோர்எழுத்தால் வேதமாச்சு
 முக்கியமாய் புராணம்சாத் திரங்கள்எல்லாம்
 விகிந்தபின்பிடி இதற்குள்ளே விரிந்ததுஅப்பா
 மிக்கசச்சி தானந்தம் விரிவினாலே
 நகிந்தபின்பு நதிகள்எல்லாம் சமுத்திரத்தில்
 நகர்ந்தாப்போல் பூரணத்தில் லயித்துப்போகும்
 ஓகிந்தபின்பு ஒன்றுமில்லை நீயுமில்லை
 ஒங்கியதோர் நானுமில்லை ஒளிதான்காணே.

206

ஒளியான வாசியைத்தான் உன்னிக்கொண்டே
 உருண்டாலும் புரண்டாலும் முன்னுமூலம்
 அளியான ஆணிஅடித்தாற் போல்கூடும்
 அப்போதோர் விக்வினமும் அணுகிடாது
 குளியான முழங்கால்மேல் குதிகால்போட்டுக்
 கொடுஞ்சுருக்காங் கோமுகாச னத்தில்கூடு
 வெளியாக வலுத்தக்கால் வலக்கால்மேலே
 விபரமாம் வீரஆச னத்தில்கூடே.

207

முதலாம் காண்டம்

53

ஆசனத்தில் கூடையிலே வாசனைகள்தீண்டில்
 அடித்தொடைமேல் இரண்டான பதத்தைவைத்து
 பாசனத்தில் நிற்பதுமா சனமாய்க்கட்டிப்
 பதிலாக நுனிமூக்கைப் பற்றிப்பாரு
 ஆசனத்தில் சுழிமுனையில் வாசிகூடும்
 மருவுகின்ற வாசனைதான் ஓடிப்போகும்
 ஏசனத்தில் இதுமார்க்கம் தாயைக்கண்டே
 இருக்கலாம் பூரணத்தில் எய்தலாமே.

208

எய்தினால் சிவயோகி ஞானிஆவான்
 இறுகியே வாசியெல்லாம் உடலில்சேரும்
 ஐதினால் மூலத்தில் ஒளியேவீசும்
 ஆறுதலக் கிரந்தியெல்லாம் அற்றுப்போகும்
 கொய்தினால் கும்பகத்தே மிதக்கலாகும்
 கொடிதான தணலாலே அசைக்கப்போகா
 மைதினால் வாயுவென்ன மசகமாச்சு
 மத்தந்த சித்தருகங் கண்டவாறே.

209

வாறான மூலத்தே அவ்வெண்ணாணு
 மருவியபின் முனைகொண்டா லங்ஙென்றாணு
 பாறான பளிச்சென்றால் சிங்ஙென்றாணு
 பற்றியே மூன்றுவகை காணும்காணும்
 ஈறான பளிச்சென்றால் சிங்ஙென்றாணு
 மிரளாதே மனமுள்ளே சாரலுணு
 ஆறான ஆலம்உண்ட சிவன்முக்கண்போல்
 அடங்காத தீயொளியை அமுந்திப்பாரே.

210

தீயொளிதான் பளிச்சென்றால் பிரண்டையிலேஊது
 தித்தித்தால் யோகமங்கே சித்தியாச்சு
 கூயொளிதான் கும்பகமும் முனைக்கேஏறாது
 கொடிதான் வாய்அங்கே மவுனமாகும்
 சாயொளிதான் சமைப்பதற்குத் தீயும்வேண்டாம்
 சமர்த்தான சிகாரத்தை ஊதப்பற்றும்
 சூயொளிதான் சுழுத்திநெடும் பாதைஓடச்
 சுளுக்காக இம்முறையே ஆடிப்பாரே.

211

ஆடியங்கே பார்ப்பதற்கு முறையைக்கேளாய்
 அடைவுஎல்லாம் சொல்லுகிறேன் அறிந்துகொள்வாய்
 ஈடியங்கே இடைகலையில் பூரித்தேநின்று
 எழிலாக மூலத்தே நினைவாய்க்கும்பி
 நீடியங்கே பிங்கலையின் உள்ளேரேசி
 நேர்ப்பாக நேர்ப்பாகவா ஏறிவாநீ
 நேடியங்கே உறைந்தக்கால் சுத்திநாடி
 திறமான வாதபித்த சிலேத்துமம்போமே.

212

திறமான மூன்றுவகை நோயும்வெந்து
 சித்தியாய்க் காயந்தான் இறுகிநன்றாய்
 நரமான நல்வினையும்தீ வினையுநீறும்
 நலியான ஐம்புலனும் விரைந்துபோகும்
 உரமான ஓங்கார நாதம்மேலே
 ஒருகோடி இடிபோல ஓங்கும்ஓங்கும்
 அறமானது இப்படியே அளைந்துகண்டேன்
 அறிந்துமே நீயும் அப்படிதான்பாரே.

213

பாருநீ அவ்ஒன்றால் உவ்வும்கூடும்
 பரவியதோர் மகாரமதில் சேர்ந்துநின்றால்
 ஊருநீ பளிச்சென்றால் நந்திகாந்தி
 இதுகாணும் பிரசாதம் என்றமாக்கம்
 நாருநீ பளிச்சென்றால் நந்திகாந்தி
 நயமாக இதனோடே வாசிசேரு
 ஆருநீ அட்சரமும் மகாரத்தோடே
 அமர்ந்தவாசி கள்இரண்டும் நாதம்விந்தே.

214

நாதம்என்றும் விந்துஎன்றும் வாசிக்கேபேராம்
 ரவிமதியும் சிவசக்தி அதற்கேபேராம்
 நீதம்என்றும் பூமிஎன்றும் அதற்கேபேராம்
 நிலையான வேதம்என்றும் அதற்கேபேராம்
 வாதமென்றும் வசியம்என்றும் அதற்கேபேராம்
 மனம்என்றும் போதம்என்றும் அதற்கேபேராம்
 காதம்என்றும் தூரம்என்றும் அதற்கேபேராம்
 கண்ஒளியாய் நின்றஇவை இரண்டுந்தானே.

215

ரெண்டையுந்தான் உற்றுற்றுப் பார்க்கபார்க்க
 நிரையற்று முறையற்றும் உணர்வுஅற்றுந்தான்
 அண்டையுந்தான் அற்றற்றும் போனஎல்லாம்
 அடங்கிற்று அங்குஉட்குந்தே அந்தநாளில்
 திண்டையுந்தான் சித்தொத்துத் தெளிவும்ஒத்துச்
 செயலற்று நிட்களமாய்க் காணும்
 பண்டையுந்தான் பற்றற்ற சித்தர்க்குஆத்தான்
 பலித்திடுமே என்றுசொல்லிப் பகர்ந்திட்டாளே.

216

பகர்ந்திட்ட வாசிஅஃது என்றபேச்சுப்
 பண்பான வாய்க்குமெத்த எளிதோசொல்லு
 சிகர்ந்திட்ட தேசிதான் ஞானதேசி
 சேர்ந்திதைத்தான் மனமொத்தே ஏறுவோர்க்குப்
 புகர்ந்திட்ட புருவத்தில் நின்றேஆடும்
 பொருளான மனோன்மணியாம் பெண்ணைப்பாராய்
 இகர்ந்திட்ட காசிகங்கை யமுனைமுன்றும்
 ஏகமாய்க் கண்டிடுந்தான் புருவம்என்னே.

217

மயிர்ப்பாவம் நெருப்பாறு

என்னவே சிகாரமது நெருப்பரறப்பா
 இசைந்துநின்ற உகாரமது மயிர்ப்பாலந்தான்
 உன்னவே இரண்டுவிட்டால் ஒன்றாம்ஒன்றி
 ஒங்கியதோர் சிகாரத்தை ஒளிக்கநன்று
 மன்னவே உகாரமுந்தில் வாயுமுந்தும்
 வருந்தியே இஃதுஇரண்டும் தள்ளஎன்று
 தனஉடவ இரண்டும்ஒழிந்தால் சாந்திஆவான்
 டுனியிட்டு மாறுக்குந் தள்ளல்நன்றே.

218

நன்றோ சிகாரத்தால் கோபம்எய்தும்
 நான்என்ற ஆணவத்தால் உகாரம்தாக்கும்
 பென்றான இவைஇரண்டும் பெரியோரையா
 பிறப்பதற்கும் இறப்பதற்கும் பெரியவித்தாம்
 ஒன்றான உகாரம்அஃது உடலேஆயிற்று
 ஒங்கியதோர் சிகாரம்அஃது உறைந்தேபுக்கி
 என்றான பிறப்புஇறப்பு இரண்டும்ஆயிற்றே
 எழுத்திரண்டும் ஏற்றமாம் இருத்திப்பாரே

219

சமாதி உத்தி

இருத்தியே பாரெனவே என்னைஆண்ட
 ஏற்றமாம் காலாங்கி நாதர்தாமும்
 பருத்தியே பக்குவம்பார்த்து எனக்குச்சொன்னார்
 பாரென்றார் வாசியைத்தான் பூரணத்தில்லயிக்க
 மருத்தியே கண்இமைக்குள் வாயில்வந்துகலக்கும்
 மருவுஇரண்டும் பிறந்துஇறந்த வித்துஇதுஎன்றார்
 மறுத்துமே மவுனத்தை விடாதேஎன்றார்
 மகத்தான இவைஇரண்டும் பிறப்புமாச்சே.

220

பிறவாமல் ஞானத்தில் கூடுகூடு
 விரத்தியாம் தூரம்அல்ல புகழ்ந்தநாளம்
 மறவாமல் எந்நாளும் வாழ்வாய்ந்தான்
 மாசற்ற நாளம்பார் சரமொடுஓது
 கரவாமல் கண்டத்தே கருத்தைவைத்துக்
 கடிந்துமே ஓடுவதைக் கடுகிப்பாரு
 தவறாமல் கைக்கனிபோல் நாலும்தோற்றம்
 நாதாந்த மணித்தாயும் அழைப்பாள்பாரே.

221

பார்என்ற நாலையே பார்க்கஎன்றால்
 பண்பான வகைஎல்லாம் சொல்லக்கேளு
 காரென்ற காலையே மாவைவேண்டாம்
 கூடியதோர் கூட்டங்கள் கலக்கம்வேண்டாம்
 நாரென்ற நிசியான நடுச்சாமத்தில்
 நலங்காமல் அசைவற்றே இருந்துபாரு
 கோரென்ற கோலத்தைக் கூட்டிப்பார்த்துக்
 குமிழியாம் தலத்தில்நின்று குறித்துநோக்கே.

222

நோக்கியே நிலைத்துநின்ற கண்டத்துள்ளே
 நுட்பமாம் அட்சரம் பதினாறுதன்னில்
 ஓக்கியே ஒன்றிநின்றால் உயிரேஆகும்
 உள்ளாறில் வகாரநிற்கும் சாவுபொய்யாம்
 தாக்கியே கைக்குவிட்டால் நான்கும்காணும்
 நால்வீதி தனில்நின்று வாசிஓட்டி
 மூக்கியே தாய்காண்பான் மூன்றாம்வீதி
 முப்பாழ்எல் லாம்வெளியாம் முன்பின்ஆமே.

223

பின்னாகப் புக்கிஇரு என்பாள்தாயும்
 போந்தமொழி இருஎன்ற சொல்லைக்கேட்டு
 முன்னாகக் குதிரையையான் பார்த்தேன்காணோம்
 மூலமாம் ஆதாரத் தளங்கள்காணேன்
 கொன்னாகக் குருஎன்ற மொழியும்காணேன்
 குறித்திட்ட பொறியோடு நெறியும்காணேன்
 மன்னாக மருஎன்ற தாயும்காணேன்
 மட்டற்ற போதத்தில் உன்னிஉன்னே.

224

தத்துவவய சமாத்

உன்னியே சமாதிஐந்தில் ஊறுதிகேளு
 உவப்பான நத்துவலய சமாதிநின்று
 முன்னியே தத்துவங்கள் முப்பத்திஆறு
 முனிந்தகலாத் தூல மவுதிகத்தைத்தானும்
 துன்னியே சூக்குமத்தில் தான்அடக்கி
 சூக்குமத்தை நம்பெரிய வாசனைபோல்ஆக்கிக்
 கன்னியே காரணமாம் சரீரத்தில்அடக்கிக்
 கருதிஇதைப் பிரகிருதியிலே கலக்கப்பண்ணே.

225

கலக்கவே புருடனையும் அதிட்டானமாகக்
 கலந்துநின்ற சைதந்நிய மாகக்கண்டே
 உலக்கவே கரைத்தளித்து அங்குஒன்றேயாகி
 உள்அறையில் காற்றசையா விளக்குப் போல
 அலக்கவே அலைச்சல்அற்றுத் தானேதானாய்
 அகண்டம்என்ற பூரணமாய் நின்றுபின்னை
 துலக்கவே தோற்றமற்று இருப்பத்தானே
 சுத்தமாம் சுத்துவலய சமாதிஆச்சே.

226

சவ்விகற்ப சமாத்

சமாதிசவ்விகற்ப சமாதிகேளு
 சிவ்வித்தால் இரண்டுவகை அதிலேஉண்டு
 சமாதிசவ்விகற்ப சத்தானு வித்தைஒன்று
 தரிப்பான திரயவித்தை சமாதிஒன்று
 பெமாதியாஞ் சத்தானு விந்தைமார்க்கம்
 பெரியதொரு தத்வலய சமாதிக்குத்தான்
 பமாதியாஞ் சத்தங்கள் பட்சிஓசை
 படுகின்றது உன்மனத்தே பருவம்கேளே.

227

பருவமாம் சத்தானு வித்தைஎன்னும்
 படியான சவ்விகற்பம் என்றும்பேராம்
 துருவமாந் திரிசானு வித்தைமார்க்கம்
 சூட்சியாம் அந்தநிலைக்குள்ளேநின்று
 தருவமாந் தனைஅனுசந் தானம்பண்ணிச்
 சஞ்சரிக்கில் திரிசானு வித்தையாகும்
 மருவமாஞ் சவ்விகற்பச் சமாதியாகும்
 மருவியதோர் சஞ்சாரத்து இருக்கில்பாரே.

228

நிருவிகற்ப சமாத்

பாரென்ற நிருவிகற்ப சமாதிகேளு
 பாங்கான தத்வலய சமாதிமுற்றித்
 தாரென்ற சத்தானுவித்தானு வித்தைமுற்றித்
 தனைமறந்து தூக்கமுறு மயக்கம்போல
 வாரென்ற பிறசத்தங் காதிற்கேளா
 மருவியந்தப் பூரணத்தே லயித்துச்சித்தம்
 நேரென்ற சைதந்நியமாகப் போனால்
 நிருவிகற்ப சமாதிஎன்ற நேர்மையாச்சே.

229

நேர்மையாய்ச் சமாதிவிட்டுச் சஞ்சரிக்கில்
 நினைவாகச் சமாதியிலே இருக்கும் போது
 தீர்மையாய்க் காலம்என்ற திரியத்துள்ளும்
 சிதைந்தபிர பஞ்சமெலாம் பொய்என்றுஎண்ணு
 வேர்மையாய் விகாரத்தாலே தோன்றி
 விரிந்தபிர பஞ்சத்தின் பாசந்தள்ளித்
 தேர்மையாய் நிருவிகற்ப மாகநின்றால்
 தெளிவான நிருவிகற்ப சமாதிஆச்சே.

230

ஆச்சென்ற தத்வலய சமாதிமுற்றி
 அறிவான நிருவிகற்ப மாகும்போது
 நீச்சென்ற நிருவிகற்ப சமாதிக்குள்ளே
 நேரான விக்வினங்கள் ஒருநான்குஉண்டு
 தூச்சென்றது எவைஎன்றால் சொல்லக்கேளு
 எழுத்திலயம் விட்சேபம் சட்சேபமாகும்
 காச்சென்ற ராசமாம் சுவாசம்என்று
 கருத்தானறிச் சொல்லுவது நாலுந்தானே.

231

நாலுஎன்ற இதற்குஉள்ளே லயத்தைக்கேளு
 நனிந்துநின்ற நித்திரைதான் விட்சேபந்தான்
 காலென்ற ராகமுறுங் கலக்கத்தாலே
 கலந்துவரும் வாசனையும் கரணத்தாலே
 மாலென்ற மனோராச்சி யத்தினாலே
 வருகுதல் சட்சேப நிந்திரையும்அல்ல
 ஆலென்ற மனோராச்சி யந்தானும்அல்ல
 அறிவான சொருபமது மறந்துபோமே.

232

அதுமறந்து முடமாய் அகன்றுநிற்கும்
 மத்தியதில் ராசமாஞ் சுவாசம்ஆகும்
 அதுமறந்து நமக்குமன மொழிந்தவிந்த
 நணுகிநின்ற சொருபத்தே சந்தோசித்துச்
 சதுமறந்து தனித்துயர்ந்த சமாதியுள்ளே
 தனித்துநின்ற ஆனந்த அனுபோகத்தைத்தந்து
 அதுமறந்து போம்நாலு விக்கினமாற்று
 நலமுற்ற சொருபத்தில் லயித்துநின்றே.

233

லயிக்கவே நன்றான அகண்டவிர்த்தி
 ஆடாத காற்றில்லா விளக்குப்போல
 அயிக்கவே அலைச்சலற்று நீரும்உப்பும
 அடங்கிநின்ற வாறதுபோல் அழுந்திநிற்கும்
 தயிக்கவே பிரமன்மால் உருத்திரனும் கேட்டுத்
 தனித்துமே வேற்றருவாய்ப் பிரம்மந்தானாய்
 இயக்கவே இப்படித்தான் கடிகைஒன்றே
 அறுநேரம் கடிகையுற்றால் பலத்தைக்கேளே.

234

கேளுமே அகவாதி யாகம் கோடி
 கிருபைபண்ணிச் செய்ததோர் பலத்துக்கொக்கும்
 முளுமே இப்படிதான் சமாதிமுட்டில்
 முனையாகிச் சுழுத்திஎன்று எண்ணவேண்டாம்
 தேளுமே சுழுத்திக்குச் சித்தம்தானும்
 தியங்கி நின்று நினைவற்று நசித்துப்போகும்
 ஆளுமே சமாதிக்கி யாம்பிரமம்என்றே
 ஆண்மையாய் அறிவுஇருத்தி இருக்கும்பாரே.

235

சஞ்சார சமாதி

பாரென்று சொல்லுகையால் இரண்டுக்கும்பேதம்
 பண்பாக நிருவிகற்ப சமாதிமார்க்கம்
 தாரென்ற சஞ்சார சமாதிகேளு
 சார்ந்துநின்ற நிருவிகற்பம் விட்டேஅப்பால்
 பேரென்று எழுந்து பிரபஞ்சத்தைப்பார்த்துப்
 பிறவாக விவரிக்கும் காலம்எல்லாம்
 ஆரென்று பிரபஞ்ச மெலாம்சமுத்திரத்து
 அலைபோல அதில்நிற்கும் நுரைபோல்மாயந்தானே. 236

தானான மாயம்உற்றுச் சிலந்தியுடைவலைபோல்
 தயங்கிநின்ற கூர்மத்தின் அங்கம்போல
 ஆனான தோயமுற்ற ஆகாசம்போல்
 அழுந்துகின்ற சொப்பனத்தில் நடுவைப்போல
 நானான நம்மிடத்தே உண்டாச்சையா
 நம்மிடத்தே இருந்துகொண்ட மாயம்புக்குக்
 கானான அறிவுஇழந்து போதவாலே
 கலந்துநம்மை விடஒன்றும் காண்கிலேனே. 237

காண்கிலேன் சகலமும்யாம் என்றுநில்லு
 கலந்துநாம் ஒன்றல்லாமல் வேறொன்றுஇல்லை
 பூண்கிலேன் எம்மிடத்தே பிறந்தஎல்லாம்
 பொய்யாக வழிந்தஎல்லாம் எம்மில்எய்தும்
 மேண்கிலேன் எம்மைவிட ஒன்றும்இல்லை
 இயல்பாக உறைந்துநில் எந்நேரந்தான்
 மாண்கிலேன் மனத்தோடு சந்தானித்து
 மருவியே உள்திட்டு அங்குஉறைதல்ஒன்றே. 238

உறைந்திட்டி ராசாவால் பயந்தான்வந்தும்
 உறப்பெரிய பிராணனுக்குப் பயந்தான்வந்தும்
 மறைந்திட்டு மானபங்க மகத்தாய்வந்தும்
 மயக்கமாய்க் கண்முன்னே தேவதைகள்வந்தும்
 குறைந்திட்டுக் குருவினுடைக் கோபம்வந்தும்
 கொள்கையாம் விகற்பம்என்ற மரியாதைக்குப்
 பறைந்திட்டுப் பரிசாலந் தள்ளிப்போட்டுப்
 பதவிகற்ப மானதுஇங்கே இல்லைஎன்னே. 239

என்னவே என்னிடத்தே ஒன்றும்காணேன்
 இயல்பாக நான்ஒருவன் என்னால்என்ஆம்
 பென்னவே நான்கண்ட எல்லார்பொய்பொய்
 பேரான சத்திஅவள் இந்திரசாலம்
 மன்னவே மனமுறைத்துச் சஞ்சரித்தால்
 மகத்தான சஞ்சார சமாதிதன்னை
 அன்னவே யாருட சமாதிதன்னை
 ஆய்ந்துமே சொன்னபடி அறிந்துகொள்ளே.

240

ஆருட சமாத்

கொள்ளன்ற தேவதைகள் வந்தாலும்தான்
 குவிந்து சட்டை பண்ணாதே அகண்டமாய்நீ
 நள்ளன்ற அத்துவித நெறியில்கூடி
 அறிந்துமே சஞ்சார சமாதிக்குள்ளே
 தெள்ளன்ற திடப்பட்ட பின்புகேளு
 தெளிந்துமே சகலத்தில் சமுசயமும்போக்கித்
 துள்ளன்று சுட்டசட்டி கைவிட்டால்போல்
 தோற்றமாம் தேவதையை அசத்தாய்க்காணே.

241

காணவே தேவதையை மனத்தில்எண்ணிக்
 கலங்காமல் மலைபோல அசையும்அற்று
 நீணவே காற்றுப்போல் தேவதைகள் என்று
 நிச்சயித்து அங்குஒன்றாக நில்லுநில்லு
 ஆணவே அத்துவித நிலைநாம்என்றே
 அறிவோடே திடப்பட்டுத் திறத்தில்நில்லு
 ஊணவே சாதகத்தின் நிலையைக்கூடில்
 உத்தமர்ஆம் ஆருட சமாதிஆச்சே.

242

சமாதியெலாம் பார்க்குமுன் சாதகத்தைக்கேளு
 தம்பித்து வாசியைநீ பூட்டிமுட்டி
 உமாதியாய் மூலம்கண்டு நிறைந்துபின்பு
 யோகம்எல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் ஊட்டிப்பாரு
 வமாதியாய் மாயம்எல்லாம் தள்ளிப்போடு
 வகையாகச் சமாதிஐந்தும் வாய்க்கும்வாய்க்கும்
 நமாதியாய் நாலும்அங்கே முன்னேதோன்றும்
 நாடினால் சமாதிக்கு முறைஇதமாமே.

243

மவுன சமாதி

முறையான மவுனம்என்ற சமாதிகேளு
 மொழிந்துநான் சொல்வதுஅல. குருசொல்லவேணும்
 னுறையான மாயைஅறு மனம்செவ்வாகும்
 மாசற்ற ராசம்என்ற யோகந்தானும்
 மறையான மனஞ்சென்றே அறிவில்லும்
 அதீதமாம் அகண்டவெளி காந்திகாணும்
 பறையான அழுக்கெல்லாம் படுத்திப்பற்றும்
 பண்பான மவுனத்தை அறைகின்றேனே.

244

அறைகிறேன் அசாரம்மூ லத்தில்நிற்கும்
 அப்பனே உகாரம்கண் டத்தில்நிற்கும்
 வறைகிறேன் மகாரம் மனோன்மணியில்நிற்கும்
 வாகாக இழுத்தொன்றாய்க் கூட்டினாக்கால்
 நிறைகிறேன் மவுனமது அறிவில்லும்
 நின்றுரைக்கில் அண்டந்தான் உள்ளேகொள்ளும்
 இறைகிறேன் நடக்கையிலும் இருக்கையிலும்மைந்தா
 இருந்துரைக்கப் பிரபஞ்சம்எல்லாம் எளிதாய்ப்போச்சே. 245

போச்சுதே பாழாச்சு பின்முன்இல்லை
 பெருமணியாம் தசநாதம் காதில்கேட்கும்
 ஆச்சுதே மதிகோடி வன்னிகோடி
 அடங்காத ரவிகோடி காந்தியாகும்
 பாச்சுதே தினந்தோறும் பார்க்ககிட்டிப்
 பண்பாக விழுங்கிப்போம் மவுனப்பாம்பு
 தேச்சுதே சடத்துக்குச் சிதைவுதானும்
 செடந்தானும் சித்தியாய்த் திடமாய்ப்பண்ணே.

246

திடமாகப் பண்ணினால் சடம்போகாது
 சிதையாது மவுனத்தே திறமாய்நில்லு
 மாடாக மவுனத்தால் ரவியைப்பாரு
 மனம்ஒன்றில் அகண்டத்தில் ஒளியேகாணும்
 பிடமாகச் சடங்காணும் பிடிக்கப்பொய்யாம்
 பெரிதாம் கற்பூர தீபம்போல்நிற்கும்
 கடமாக நண்ணினாற் சாய்கைஇல்லை
 சச்சிதா நந்தம்என்ற தேகமாமே.

247

முதலாம் காண்டம்

63

தேகமாய் ஆறுதலை ஆறுகாலாய்

சித்திமுத்தி அகன்றுநின்று பானுவுக்குள்

மாகமே இப்படியே மதியைப்பார்த்தால்

மகத்தான அமிர்தம்என்ற தேகமாகும்

பூகமே பொன்போல வண்ணமாகும்

பொருள்கடந்த கண்டத்தில் புகுதலாகும்

சோகமே சோகப்பால் உண்டுசட்டை

தோல்உரியும் மவுனத்தின் சூட்சும்தானே.

248

அப்பியாசம் (பயிற்சி)

தான்என்ற சமாதியைத்தான் முந்திப்பார்த்துச்

சாதித்தே அப்பியாசம் செய்யக்கேளு

ஊன்என்ற உதாரமாம் உதாசனத்தைத்தள்ளு

உத்தமனே சிகாரம்என்ற கோபம்போக்கு

வான்என்ற வாயில்வந்தால் மனத்துஉட்கொள்ளு

மகத்தான தொய்தம்என்ற வாசனைதான்முந்தும்

தேன்என்ற இவைஇரண்டும் செயிக்கமாட்டார்

திறமாகத் தள்ளிவிட்டுச் சமாதிசேரே.

249

சேராக முந்தித்து வத்தைப்பாரு

சேர்ந்தபின் பியமென்ற சரியைபாரு

பூராகக் கிரியைஎன்ற நியமம்பாரு

புகழான யோகம்என்ற பிராணாயாமம்

பேராக ஊன்றியபின் பிரத்தியாகாரம்

பெரிதான தாரணையும் யோகமாச்சு

தாராகச் சமாதிஐந்து ஞானமாச்சு

சாதகமாய் இவைநான்கும் சார்ந்துபாரே.

250

சார்ந்துமே நான்குமுறை பார்க்கும்முன்னே

தனிப்பஞ்சு கிர்த்தியம்எலாம் சாதித்துஏறி

மார்ந்துமே மவுனமாம் சமாதிக்குள்ளே

மாசற்றசிவ மானதரி சனையைக்கண்டு

சார்ந்துமே தத்வலய சமாதிபார்த்துத்

தனித்தபின்பு பஞ்சார மாதிசென்று

சேர்ந்துமே நிருவிகற்ப சமாதியானால்

சிறந்தபின்பு ஆருட சமாதியாமே.

251

ஆமென்ற வேதாந்த சித்தாந்தத்தோடு
 ஆண்மைசம தாந்தம்அப் பியாசமார்க்கம்
 ஊனென்ற நாதாந்தம் யோகமார்க்கம்
 உற்றுநின்ற போதாந்தம் ஞானமார்க்கம்
 காமென்ற காலந்தம் யோகமார்க்கம்
 கைமுறையாய் இவைஆறும் காணும்காணும்
 ஊன்என்ற உடம்புஎடுத்து விட்டகுறைவந்தால்
 உயர்ந்துநின்ற அகண்டம்உன்னை உண்ணுந்தானே 252

தான்என்ற சர்ப்பமுண்ணுந்தவளை போலும்
 தனித்துநின்ற கெருடன்கைக் கோழிபோலும்
 வேனென்ற வேங்கைகையில் ஆடுபோலும்
 விளங்கியதோர் கீரியின்வாய்ச் சர்ப்பம்போலும்
 மானென்ற இடிவிழுந்த மலையைப்போலும்
 மகத்தான துட்டர்கையில் செந்துபோலும்
 பானென்ற போதமுன்னைப் பாய்ந்துறைஞ்சிப்
 பருவமே தீயானால் பண்ணுந்தானே. 253

பண்ணவே தத்துவத்தைப் பரிந்துபாரு
 பாங்கான யோகத்தில் மாய்ந்துபாரு
 குண்ணவே மவுனத்தில் கூடிப்பாரு
 கேசரிதான் ஏதுஎன்றால் கூர்ந்துபாரு
 நண்ணவே இரவிமதி வன்னிமூன்று
 நாடிநின்ற அறிவல்லோ கேசரிதான்மைந்தா
 அண்ணவே அனந்தவே தாந்தம்பார்த்தேன்
 அதில்ஒன்றுங் கேசரியை யார்ந்திலேனே. 254

குச தீட்சை

ஆர்ந்துவதெவ் வாறுவே தாந்தம்மார்க்கம்
 அறிவாம்முன் றெழுத்தின் உபதேசம்முன்னே
 நார்ந்துவது நாலெழுத்து இரண்டாம்தீட்சை
 நலம்பெறவே ஐந்தெழுத்தும் முன்றாந்தீட்சை
 போர்ந்துவது ஆறெழுத்துஅஃது நாலாந்தீட்சை
 பேரான எட்டெழுத்து ஐந்தாம்தீட்சை
 பார்த்துவது பத்தெழுத்து ஆறாம்தீட்சை
 பதினைந்தட் சரமதுதான் ஏழும்ஆச்சே. 255

ஏழோடே பதினாறும் எட்டாம்தீட்சை
 ஏற்றமாஞ் சத்தியுடை பிரசாதவித்தை
 ஊழோடே ஒன்பதுதான் பின்புகேளு
 உத்தமனே பரமான பிரசாதவித்தை
 மாழோடே பத்தாச்சு தீட்சைமார்க்கம்
 மருவியதோர் பதினொன்றும் மவுனதீட்சை
 முழோடே ஆடாதங்கு எட்டிச்சேர்க்கும்
 முதண்ட மனத்தைமெள்ள அறிவில்சேரே.

256

சேருநீ குருசொன்ன எழுத்தைஒட்டித்
 திறமாக அறிவிலே அகண்டத்தைப்பார்
 ஆருநீ அகண்டம்அஃது உன்னைத்தூக்கும்
 அறிவிலே மனம்செல்ல நாதம்ஓங்கும்
 மாருநீ மவுனவித்தை சொல்லாராசான்
 மகத்தான அகண்டத்தில் சொக்கிப்புக்க
 வாருநீ மந்திரம்பொய் வாயேமுடு
 மாசற்ற பதினோராம் தீட்சைதானே.

257

குருபத தரிசனம்

தானென்ற குருபதந்தா மரைப்பூப்போலச்
 சகத்திரத்தின் எட்டிதழாய்த் தயங்கிநிற்கும்
 நானென்ற நடுவேதான் வட்டமாக
 நலமான ஐங்கோணம் நிற்கும்பாரு
 தேனென்ற நடுவில்சிவ சக்திஒன்றாய்
 செயல்அற்று உருவம்அற்று ஒளியாகநிற்கும்
 கானென்ற ரவிகோடி காந்தியாகும்
 கண்கூசும் மின்னலொளி கண்டிடாயே.

258

கண்டிட்டால் தத்துவங்கள் சூழ்ந்துநிற்கும்
 கருத்தாகத் தத்துவத்தின் தரிசனையைக்காண்
 மண்டிட்டால் ஞானத்துக்கு ஆதிபீடம்
 அகண்டமெல்லாம் போகுதடா உருவித்தாண்டி
 வண்டிட்டால் ஞானமென்பார் வாய்ப்பேச்சாலே
 வந்ததென்று விந்தைசொல்லி வாதுகாட்டிக்
 கொண்டிட்டால் குணங்குறிகள் காட்டமாட்டார்
 கோடிதான் திருப்பாட்டுக் கூறுவாரே.

259

சீவ துர்சனம்

கூறுவார் குருபதத்தின் தத்துவத்தைத்தாண்டி
 குறிப்பான சீவதரி சனத்தைக்கேளு
 தேறுவார் சீவகளை கோடிரவிபோலச்
 சிறப்பாக நின்றதடா திறமாய்ப்பாரு
 ஆறுவார் சீவன்னென சிவமேஆயிற்று
 அறைகிறேன் அதில்நின்றால் உறையாவொட்டாது
 ஊறுவார் உன்னியதில் நின்றாயானால்
 உயரவே தூக்கிமெள்ள விழுக்குந்தானே.

260

இழுக்கான மூலமுதல் ஆறுந்தள்ளி
 ஏறிநின்று மேலாறும் அடுத்துநோக்கி
 உழுக்கான உன்மனையைத் தாண்டிஏறி
 உதிப்பான ஞானசத்திக் குள்ளேசென்று
 மழுக்கான கேசரியாம் மவுனத்தூடி
 அந்தத்தின் பராபரமாம் ஞானமூர்த்தி
 பிழுக்கான காலமொடு பிறப்பு இறப்புபோகும்
 பிடித்துவிட்ட சூத்திரம்போல் ஓங்காரமாமே.

261

ஓங்காரம் ஒத்துநின்று மண்ணைஉண்ணும்
 உருவிஅந்த மண்ணென்று தண்ணீர்உண்ணும்
 தேங்காரந் தண்ணீர்தான் தீயைஉண்ணும்
 தீங்கான தீச்சென்று காலைஉண்ணும்
 காங்காரங் கால்சென்று விண்ணைஉண்ணும்
 கருத்தழிந்து விழுந்ததுஇச்சடம் என்றுஎண்ணு
 வேங்காரம் வேதாந்த சித்தாந்தம்போச்சு
 மேலேறி மதுவுண்டு விரைந்துபாரே.

262

உண்டுஓங்காரம் ஐந்துஎழுத்தோடு ஆறும்
 ஒத்துநின்ற பஞ்சகர்த்தர் இருக்குந்தானம்
 அண்டுமாங் காரமெடு ஆணவமும்அற்றுஅங்கு
 அதிட்டானம் நான்என்றது அற்றுப்போனால்
 பண்டுதான் அகாரமுடன் உகாரம்காணும்
 பாங்கான மகார மொடுவிந்துநாதம்
 விண்டஅதின் மேல்நிற்கும் பராபரந்தான்
 வெளியான மவுனத்தைப் பற்றிஏறே.

263

ஓடுக்கம்

ஏறவே அகாரம்உகா ரத்தைக்கொள்ளும்
 ஏற்றமாம் உகாரம்அது மகாரத்தைக்கொள்ளும்
 பாறவே மகாரம்விந் துவைஉட்கொள்ளும்
 பரமான விந்துநா தத்தைக்கொள்ளும்
 சாறவே நாதஞ் சத்தியைத்தான்கொள்ளும்
 தனித்துநின்ற சத்தியல்லோ சிவத்தைக்கொள்ளும்
 சீறவே சிவந்தன்னை பரந்தான்கொள்ளும்
 சிவம்பரத்தைக் கண்டவிடம்சேர்ந்து அங்குஉன்னே.

264

சோந்துநின்ற மூலம்முதல் ஆறும்பார்த்துச்
 சுழிமுனை தான் உருவிநின்ற தோற்றம்பார்த்துச்
 சார்ந்துநின்ற மதிமேலே சாம்பவியைக்கண்டு
 தாக்கிநின்று மனம்உறைத்துத் தேர்ந்தபின்பு
 பார்த்துநின்றது இவ்வளவும் யோகமார்க்கம்
 பகலிரவும் அற்றஇடம் ஞானமார்க்கம்
 கார்ந்துகன்னி நின்றஇடம் ஞானமார்க்கம்
 காட்டுவாள் கேசரியைக் கண்டுபாரே.

265

சாம்பவீ கேசரி

கண்டுபார் வாசிஉன்னி மேலேஏற்றக்
 கைவிட்ட மயக்கத்தைக் கீழேதள்வாள்
 விண்டுபார் கணத்துக்குள் வெளியும்காணும்
 விடுபடுவாள் அண்டரண்ட மாலைபூண்பாள்
 அண்டுபார் ஆதிவத்தும் அநாதிவத்தும்
 அதீதமாய் இரண்டும்ஒன்று அறிந்துகூடுஅங்கு
 உண்டுபார் நிர்க்குணத்தில் அமிர்தம்அள்ளி
 உயர்ந்துநின்ற ஞானசத்தி உண்மைதானே.

266

உண்மையாம் வாசிஎன்றும் மவுனம்என்றும்
 உத்தமமாம் இரண்டுவித்தை உரைக்கக்கேளு
 தண்மையாம் சாம்பசி கேசரிஇரண்டும்
 தனித்தேசி யோகத்துக்கு ஆதிவித்தை
 வண்மையாம் மவுனம்என்றால் ஞானவித்தை
 மாசென்ற மனமானால் இரண்டும்பொய்யாம்
 அண்மையாம் அறிவுஅறிந்தால் இரண்டுமாயும்
 அதீதம்நின்ற வெளியல்லோ அகண்டம்பாரே.

267

பாரென்ற தீக்குள்ப ராபரம்இருந்தார்
 பண்பாகக் கண்டவரார் சிவசித்தயோகி
 ஏரென்ற உன்மனைக்கே சரிக்குள்நிற்பான்
 ஏறிப்பார் மவுனம்வைத்து ஊதுஊது
 நீரென்ற நிர்க்குணந்தான் அதிலேகேளு
 நிலையான மவுனம்ஒன்று அதிலேஉண்டு
 காரென்ற நிராகாரம் ஒன்றும்இல்லை
 காட்டுவதால் அறிவுகொண்டு கருதிக்கானே.

268

ஆறுமூலங் கூறல்

காணவே குண்டலிக்குள் மூலம்ஒன்று
 கண்டத்தில் பராபரமாம் மூலம்ஒன்று
 பூணவே புருவமைய மூலம்ஒன்று
 புகழான விந்துவிலே மூலம்ஒன்று
 தாணவே சத்தியிலே மூலம்ஒன்று
 தனித்துநின்ற பராபரத்தில் மூலம்ஒன்று
 ஆணவே இவைஆறும் கண்டோன்ஞானி
 அறிந்துஉணர்ந்தால் மும்மூல யோகியாமே.

269

யோகியாம் நகாரமுதல் யகாரமட்டும்
 உறுதியாம் யோகத்தின் மூலம்ஆயிற்று
 வாகியாம் அகாரமுதல் உகாரந்தொட்டே
 அத்தமாம் மகாரவரை ஞானமூலம்
 தேகியாம் தசநாத மவுனத்தில்காணும்
 சேர்ந்தேறச் சேர்ந்தேற அகண்டவீதி
 யுகியாங் காமப்பால் உண்டால்கேளு
 யோகசித்தி கடுங்கானல் பாலைஉண்ணே.

270

நாதவகை கூறல்

கடுங்கானல் பால்உண்ண ஞானசித்தி
 கடிதான யோகத்தில் ஐந்துநாதம்
 மடுங்கான மவுனத்தில் ஐந்துநாதம்
 மறைதானும் கடந்திடத்தே சுத்தநாதம்
 நெடும்கானல் ஈசத்தில் வாசிமுத்தி
 நேர்ப்பான மூலத்தில் ஒலியேசத்தி
 தொடுங்கானல் சொலித்துநிற்கும் எந்நாளுந்தான்
 தூரல்லகாதமல்ல கண்இமைக்குள் ஆமே.

271

முதலாம் காண்டம்

69

கண்ணிமைக்குள் விண்ணுக்குள் கலந்துகாணும்
 கடிதான விண்ஏது வெளிஅங்குஏது
 ஒண்ணிமைக்குள் ஒளிஏது உரைத்தபடிஇம்முன்றும்
 உன்னதமாம் கேசரிதான் உயர்த்தியாச்சு
 துண்ணிமைக்குள் காதேது முக்குஅங்குஏது
 நுண்மையாங் கண்டிப்பும் அழிந்துபோயிற்று
 உண்ணிமைக்குள் ஒன்றிரண்டு சமரசந்தான்ஏது
 உற்றுப்பார் வெட்டவெளி ஒண்ணில்தானே.

272

ஒண்ணியே நின்றுரைத்துப் பழக்கமாகி
 உத்தமியாம் மனோன்மணித்தாய் புருமையத்துள்
 உண்ணியே ஒளியோடே மவுனத்தைஓட்டி
 ஊதியே சாம்பலியைக் கண்டுகொள்வாய்
 நிண்ணியே இவ்வளவும் யோகமார்க்கம்
 நின்றவனே சிவயோகி நினைவாய்க்கேளு
 குண்ணியே விந்துஎன்ற குருபதத்தில்
 கூட்டப்பா மவுனத்தைத் தாரையாமே.

273

தாரையாம் விந்துவிலே ரவிமதியோகோடி
 தளுக்காகக் கண்கூசி மயக்கம்ஆகும்
 ஓரையாம் நாதத்தில் செவிடுபட்டே
 ஊமைஎன்ற எருத்தினுட உருவம்தோன்றும்
 வாரையாம் சத்தியிலே வன்னிஓடும்
 மாசற்ற கோடிரவி மதியும்ஓவ்வா
 சூறையாம் சோமப்பால் உண்டவர்க்கே
 சூதான ஞானிக்கும் மாயம்தானே.

274

மாயமாஞ் சிவத்துக்குள் மவுனம்சென்றால்
 மாசற்ற நவகோடி வன்னிரவிசோமன்
 பாயமாம் பரத்தின்கீழ் முப்பாழ்உண்டு
 பார்க்கவே அகாரஉ காரம்ஒன்று
 மோயமாம் மகாரம்ஒன்று முப்பாழாக
 முழங்கிற்று அங்குஅதன் ஒளியைச்சொல்லப்போக
 தேயமா மொழியுடைய உன்மனத்தைத்
 தேவியவள் பதமன்றோ கேசரிதான்காணே.

275

கேசரியின் தாயான பதத்தின்காந்தி
 கீர்த்தி கண்கொள்ளாது விண்ணுங்கொள்ளாது
 ஆசரியின் பரைஎன்பார் அம்பரத்தூள்என்பார்
 அவளுக்கும் மவுனம்உண்டு அறிவுஊன்றிப்பார்
 கேசரியின் மவுனத்தே நிட்களமாய்ப்போவாய்
 கெடியான அம்பரத்தில் ஏதோஏதோ
 தூசரியின் படிமைந்தா லட்சியத்தின்நேர்மை
 சொல்லஅரிது அப்புறாத்தே சோதிதானே.

276

தான்என்ற மகாரவரை நாதவோசை
 தாயான கன்னிக்குப் பீடம் ஆகும்
 மாமென்று ஊணவப்பா மவுனஞானம்
 மகத்தான நாதத்தோடு ஒன்றிஒருமுனையாய்
 ஊமென்ற வொருவழியாய் ஒன்றாயோடு
 உட்புகுந்தால் தோற்றுவது அங்குஒன்றும்இல்லை
 தூமென்ற சுத்தவெளி ரவிகோடிவன்னி
 குழவப்பா மதிகோடி கண்கொள்ளாதே.

277

கொள்ளாத அதீதம்என்ற மகாரங்காணும்
 குறிப்பான மகாரமல்லோ குருவைக்காட்டும்
 வள்ளாத மகாரமல்லோ அடங்கிஅனந்தம்தாண்டி
 வழிகாட்டும் இடமல்லோ கேசரிதான்மைந்தா
 மள்ளாத மகாரம்என்ன மால்எழுத்தென்பார்
 மாட்டுவது மூன்றெழுத்தே என்காணார்
 அள்ளாத மகாரம்என்ன மவுனவித்தை
 அதீதவித்தை வாய்திறவா மவுனம்ஆமே.

278

மாமென்ற மவுனவித்தை மூன்றெழுத்தென்பார்
 மாட்டுகிற இனங்காணார் மார்க்கங்காணார்
 வாமென்ற மவுனவித்தை வாய்மூடஎன்பார்
 மாடுஆடு குதிரைஇவை வாயால்பேசா
 கோமென்ற மவுனவித்தை கேட்டிருப்பார்
 கூடுவது காணார்கள் நாதங்கேளார்
 ஆமென்ற மவுனவித்தை தாண்டிக்கெட்டில்
 ஆதியாம் தசநாதம் கேட்குங்காணே.

279

முதலாம் காண்டம்

71

காணேதான் மதியினுடை அமிர்தமசிந்தும்
 கலங்காமல் துவாதசமும் கடந்துதோன்றும்
 தானேதான் ஆசைஅறும் தான்எனலும்போகும்
 தாரைபோல் அண்ணாக்கில் அமிர்தம்ஊறும்
 ஆனேதான் ரவிகோடி காந்திகாணும்
 அகண்டபரி பூரணமாம் வெளிதான்தோன்றும்
 தேனேதான் மேல்அமிர்த லகிரிமீறிச்
 சினமாகும் முன்றுமுகம் செயமுமாமே.

280

செயமான உலகத்து லகிரியுண்டு
 தீர்க்கமாய் முதிர்ந்தபின்பு விண்ணுக்குள்லகிரி
 வயமான மகாரத்தால் வந்துதுாக்கும்
 மாகரத்தைக் கூட்டையிலே அறிந்துகூடு
 குயமான கும்மென்ற நாதத்தில்கூடிக்
 குறியோடே அறிவுஎன்ற மவுனத்தைமாட்டு
 நயமான நாதத்தின் நாட்டங்கேளு
 நலங்காமல் ஒருவழியே நாடிடாயே.

281

நாடினால் அக்கணமே முத்தியாகும்
 நலமாக ஏறுதற்கு வழியைக்கேளு
 வாடினால் மூலத்தில் வாசிலைவத்து
 வழியோடே பிராணாயம் பண்ணித்தேறு
 கூடினால் குண்டலிக்குள் நடனங்கண்டு
 கொடிதான ஆதித்தன் ஒளியைக்காணு
 ஆடினால் கண்டத்தில் அங்ஙென்றுணு
 ஆடாத வாய்திறக்கா வழிசெவ்வாமே.

282

செவ்வாயாய் நின்றுஉறைந்து பழக்கமானால்
 சிறப்பான மனோன்மணிதான் புருமையத்தே
 மவ்வையாம் ஒளியோடே மவுனத்தைஊது
 மகத்தான சாம்பலியைக் கண்டுகொள்வாய்
 நெவ்வையா இவ்வளவும் யோகமார்க்கம்
 நின்றவனே சிவயோகி நிலைத்துக்காணு
 தவ்வையாம் விந்துஎன்ற குருபதத்தில்
 தாக்கவே மவுனத்தைத் தாரையாமே.

283

அட்டாங்க சீத்தி

தாரையாம் அட்டாங்கம் சாற்றக்கேளு
 தனித்தனியே ஒவ்வொன்றாய் விரித்துச்சொல்வேன்
 தேரையாய்ச் சாட்டியமா நித்திரையைப்போக்கு
 நியமமாய்ச் சதாநித்தந் தாரகத்தில்நில்லு
 தாரையாய் மனங்குவிந்து கேசரியைப்பாரு
 சோமப்பால் கசிந்துஓடும் கேசரியைக்கண்டால்
 காரையா இரவிமதி வன்னிகூடிக்
 கலந்துநின்ற இடமல்லோ கேசரிதான்கானே.

284

ஏம சீத்தி

காணவே இயமமொடு நியமம்ஆகும்
 கருதியதுஓர் ஆசனமும் பிராணாயாமம்
 பூணவே பிரத்தியாகாரம் தாரணையினோட
 பெருமையாம் தியானமொடு சமாதியாகும்
 ஏனவே இவையெல்லாம் எட்டேஅங்கே
 இசைவான சித்தாந்தம் வேதாந்தம்கேளு
 ஆணவே அடைவெல்லாம் சொல்லக்கேளு
 அறிந்துகொள்ளு நிரைநிரையாய் அறிவால்தானே.

285

இயம வகை

தானென்ற இயமமது பத்துமாகுந்
 தனித்ததோர் அகிம்சை சத்தியத்தினோடே
 ஆனென்ற வார்த்தீகம் பிரமம்கேளு
 ஆச்சரியம் தயவினோடு ஆட்சேபமாகும்
 கானென்ற கடிமையினொடு திருதிகூடக்
 கடிதான மிதாசாரஞ் சவுசத்தோடு
 பானென்ற பத்துமே இயமமாச்சு
 பண்பான நியமத்தைப் பகரக்கேளே.

286

நியம வகை

பகரவே தவகடனே சந்தோடந்தான்
 பாங்கான வார்த்தீகம் உயர்ந்ததானம்
 திகரவே சிவபூசை சிரவணத்தோடே
 செயலான லச்சையொடும் அதிசயந்தான்
 விகரவே விரதமோடு இவைபத்துந்தான்
 விளங்கியே நியமம்என்ற நெறியுமாகும்
 அகரவே ஆசனங்கள் ஒன்பதைத்தான்
 அறைகிறேன் வகையாக அறிந்துபாரே

287

ஆசனப் பிராணாயாமங்களின் வகை

பாரென்ற சுவத்திகங் கோமுகத்தினோடே
 பதுமமொடு வீரமாம் சங்கமாகும்
 மூரென்ற பத்திர மொடுமுத்ததாகும்
 முனையான மயூரமொடு சுகந்தானாகும்
 ஓரென்ற ஒண்பதுஆசனந்தான் ஆயிற்று
 உற்றுக்கேள் பிராணாயப் பிரிவுதன்னைக்
 காரென்ற ரேசகமும் பூரகமும்பும்பம்
 கலந்துநின்ற உத்பீச நிர்ப்பீசமஞ்சே.

288

பிரத்தியாகார வகை

அஞ்சவே ஆறுவகைப் பிரத்தியாகாரம்
 அனுகூல சரீரம்என்ற பிரத்தியாகாரம்
 இஞ்சவே இந்திரியப் பிரத்தியாகாரம்
 இணலான பிராணன்என்ற பிரத்தியாகாரம்
 கஞ்சவே கரணம்என்ற பிரத்தியாகாரம்
 கைகலந்தகாமியமாம் பிரத்தியாகாரம்
 துஞ்சவே சர்வசங்கப் பிரத்தியாகாரம்
 சொல்லிவிட்டேன் தனியாறும் சூட்டிப்பாரே.

289

தாரணை வகை

சூட்டியே தாரணையில் ஆறுவிதம்சொல்வேன்
 சுயபஞ்ச பூதத்தின் தாரணைதான்ஒன்று
 பூட்டியே பிராணன்என்ற தாரணைதான்ஒன்று
 புகழான பிரமம்என்ற தாரணைதான்ஒன்று
 தாட்டியே தேகமென்ற தாரணைதான்ஒன்று
 தத்துவதா ரணைஒன்று சார்ந்துகேளு
 மாட்டியே கிரமமென்ற தாரணை தான்ஒன்று
 மகத்தான ஆறுவிதம்உண்டு பாரே.

290

தியான வகை

பார்க்கவே பத்துவிதத் தியானம்சொல்வேன்
 பரிவான சடாதாரத் தியானம்ஒன்று
 மார்க்கவே தேகம்என்ற தியானம்ஒன்று
 மருவிநின்ற மண்டலத்தின் தியானம்ஒன்று
 வேர்க்கவே பிரமனவன் தியானம்ஒன்று
 வெளியான விஷ்ணுவின் தியானம்ஒன்று
 ஊர்க்கவே உருத்திரனார் தியானம்ஒன்றுஅங்கு
 உயர்வான தேவதாத் தியானம்ஒன்றே

291

சமாத் வகை

தியானமாம் விசுவமென்ற தியானமொன்று
 தீர்க்கமாம் பிரணவமென்ற தியானமொன்று
 நியானமாம் நிராகாரத் தியானமொன்று
 நேராகப் பத்தினுட நிலைமைசொன்னேன்
 வியானமாம் சமாதிஐந்தும் விளம்பக்கேளு
 விளங்கிநின்ற தத்துவலய சமாதிஒன்று
 தயானமாம் சவ்விகற்ப சமாதிஒன்று
 தனித்ததோர் நிருவிகற்ப சமாதிஒன்றே.

292

இயம வீகாரம்

ஒன்றான சஞ்சார சமாதிஒன்றாம்
 உதிக்கின்ற ஆரூடசமாதி ஒன்றாம்
 அன்றான சமாதிக்கு ஐந்துவிதம்சொன்னேன்
 அப்பனே அட்டாங்கம் எட்டும்ஆச்சு
 பன்றான இயமமது பத்தும்கேளு
 பயன்எல்லாம் சொல்லுகிறேன் பட்சிமிருகங்கள்
 துன்றான போதுஉன்றன் சுகதுக்கம்போலத்
 துப்புறவாய் மனதுஉற்றுத் தெளிந்திடாயே.

293

தெளிந்திட்டால் அகிம்சைதான் என்றுசொல்வார்
 சித்தாந்த விவரந்தான் சொல்லுமாறு
 விளிந்திட்ட வேதாந்தி சொல்லுமாறு
 விரிவான பொறிவழியே அறிந்துநின்ற
 அளிந்திட்ட அகண்டம்என்ற பூரணத்தை
 அறிந்திட்டுப் பரிச்சின்ன னாகக்கண்டு
 தளிந்திட்ட சாதிவரு ணாச்சிரமத்தாலே
 சங்கற்ப விகற்பம்எல்லாம் தள்ளிப்போடே.

294

போட்டுமே வேறு கூறாகப்பண்ணிப்
 பூதாமல் அகிம்சையாய்ச் சார்ந்துநிற்கில்
 நீட்டுமே நின்றநிலை அகிம்சையென்பார்
 நேரான பரிசாரம் விளையாட்டாலும்
 ஈட்டுமே போய்விட்டே ஏங்குமான்மாயந்தரமாய்
 ஏற்றமாய் நிறைந்திருந்த சொருபமுர்த்தி
 தாட்டுமே யிதுவல்லோ சத்தியந்தான்மைந்தா
 தனித்தனியே கண்டிக்கப் படாதென்பாரே

295

என்பார்கள் அகிம்சையில் கூடிநின்றுஅங்கு
 ஏகபரி பூரணமாய் இருப்பதுஆகி
 வன்பார்கள் வத்துவையும் தவிரவேறே
 மார்க்கந்தான் இல்லைஎன்ற சந்தானித்துத்
 தன்பார்கள் சத்தியமாம் வாக்குகாயம்
 சாதம்என்றும் பால்என்றும் கிரகியாமல்
 அன்பார்கள் அபகரிப்பை விட்டுமனமுறைத்தால்
 அறித்தியாமம் சரீராதி சுபாவம்ஆச்சே.

296

ஆக்கினால் ஆர்த்தீகம் என்றுசொல்வார்
 அரிதாகச் சுககாலம் இல்லாதுஓடித்
 தூக்கினால் சுகமான பெண்வெ றுத்தால்
 தூலான சரீரமது சுவாதிஒன்று
 நாக்கினால் கடினமாம் விருத்தியாலே
 நலமான பிரமமது சுபாவமாக
 நீக்கினால் மனத்தோடே சஞ்சரிக்கும்
 நேரான இதுபிரம சரியம்என்றே.

297

சரியம்என்றே அறிந்தபார் சகலம்எல்லாம்
 தாரான சரீரத்தில் வருத்தத்தைநீக்கித்
 துரியமென்றே சகலசன்ம நன்மைபோலச்
 சுகம்வருதல் வல்லோர்க்குத் தலையாமப்பா
 பிரியமென்றே தனக்கனத்தம் வந்தாலுந்தான்
 பேரான சத்துருவுக் கிதமேசெய்யில்
 நெரியமென்றே ஆட்சேபம் இதைஎன்பார்கள்
 நேராக இதுவல்லோ சொல்லக்கேளே.

298

கேளப்பா வேதாந்த சாத்திரமேசெம்மை
 கேள்வியற்ற சமயமெல்லாம் பொய்என்றுதள்ளி
 தேளப்பா திடப்பட்டால் ஆட்சேபமாகும்
 செயமான சத்துருவும் வியாதிபீடைஎன்பர்
 வேளப்பா சீதளமு முட்டினமுந்துக்க
 மிக்கசுக மானஅபி மானம்வந்தும்
 ஏளப்பா சொப்பனம்போல் ஆம்என்றுஎண்ணி
 ஏங்காமற் சொக்குவது சமயம்என்பார்.

299

என்பார்கள் வேதாந்தத் துள்ளேமுத்தி
 ஓடுகுறியால் சாத்திரத்தில் முத்தியில்லை
 என்பார்கள் அதினாலே சொன்னபொருள்என்ன
 வேறில்லை நாமதுதான் என்பதாலேமுத்தி
 உன்பார்கள் காரியத்தில் மனதிற்கோழை
 உருகாம லிருக்கிறதே திருப்திஎன்பார்
 இன்பார்கள் வேதாந்தத் தாலேமுத்தி
 இதைவிட்டால் மற்றொன்றும் இல்லைதானே.

300

இல்லையே பூரணம்தான் நாம்என்றுஎண்ணி
 ஏகநித்தம் மறவாமல் இருந்தானாகில்
 கொல்லையே நம்மிடத்தே வந்ததொன்றும்இல்லை
 கூடிநின்றால் மிதாகாரம் ஒன்றும்ஆகும்
 வெல்லையே நிர்க்குணனாம் வேறொன்றுஇல்லை
 விருதாவாய் ஆகாரம் தனைச்சுருக்கித்
 தல்லையே மிருத்திகையும் சலத்தினாலே
 தனித்துநின்ற வசத்தையப்பா சவுசமாச்சே.

301

சவுசமாம் வேதாந்த சாரத்தாலே
 சகசமென்ற திரயத்தி லேயுங்காணேன்
 நிவுசமாம் சொப்பனத்தில் அவத்தைகளைக்கண்டு
 நெருங்கிநின்று போனதில்லை வந்ததில்லை
 விவுசமாம் வேதாந்தக் குருமுகத்தில்
 விரைந்துகொண்டு காலம்வந்து நேர்ந்ததானால்
 துவுசமாய் இருப்பதுவே சவுசமாகும்
 துரிதமாம் இயமம்என்ற பத்துமாச்சே.

302

நீயம் வீரம்

பத்தான நியமத்தைப் பகரக்கேளு
 பாங்கான சத்தியம் என்னமித்தைஎன்ன
 நத்தான நான் ஏது நான் என்றதுயாரு
 நமக்குத்தான் மகத்துவந்த பேதம்ஏது
 சுத்தான சோத்தியங்காண் எதுவாலாச்சு
 சுருதியாம் வேதாந்தத் தாலேபார்த்து
 நித்தான நிரந்தரமும் ஆலோசித்து
 நீங்கிவிட்டால் பொல்லாங்கைத் தவசுமாச்சே.

303

ஆச்சுதே பிரமாதி லோகத்துள்ளே
 அகழ்ந்துநின்ற காமியத்தை நரகம்போல்எண்ணி
 தூச்சுதே வெறுப்புவந்து சொப்பனம்போல்ஆச்சு
 துக்கமிது என்றுசொல்லி மனதுதேறி
 தர்ச்சுதே பொருளான சச்சிதானந்தம்
 தடையற்றுத் தெளிந்துநின்று தானேதான்ஆனால்
 போச்சுதே ஆனந்த வடிவுமாகிப்
 போதமா இருக்கில் சந்தோடம்தானே.

304

தானான ஆகமாம் புராணம்தன்னைத்
 தணிவாக விட்டுவிட்டு நின்றுகொண்டு
 வேனான வேதாந்த பிரமசாரம்
 விளங்குகின்ற குருச்சொல்பு ரணம்என்றுஎண்ணி
 ஆனானது அறிந்துகொண்டால் ஆர்த்திகமாயிற்ற
 அரியதாய்க் குருஉரைத்த உபதேசத்தைக்
 கானானது அறிந்துபொருள் முத்தனாகிக்
 கருதியதோர் பதார்த்தம்எல்லாம் குருவுக்கீயே.

305

ஈந்துபரா பரம்நோக்கத் தானமாகும்
 இருக்கிறதோர் தன்தேக சுகபோகம்எல்லாம்
 ஆய்ந்துபார் ஆர்செய்துந் தனக்குவந்தாப்போலே
 அநேகசெந்து புசித்தஎல்லாம் நாம்என்றுநிறுத்தி
 நாய்ந்து பார் ஒரு மித்தால் ஈச்சுரர்க்குப்பூசை
 நலமாக ஆச்சுதென்று அறிந்துகொள்ளு
 தேய்ந்துபா ரிப்படிதான் திருப்தியானால்
 தீர்க்கமாம் சிவபூசை என்றுகாணே.

306

காணவே சாத்திரங்கள் எல்லாம்விட்டுக்
 கலந்தாடும் விருத்திஎல்லாம் அடித்துத்தள்ளித்
 தானவே தன்னிழல்போல் குருவின்பின்னே
 சச்சிதானந்த வெள்ளந்தான் என்றெண்ணித்
 தோணவே தெளிவிக்கும் வஸ்துக்குள்ளே
 தோற்றியே சொக்கிற்று மனந்தான்என்றால்
 ஆணவே தெளிவிக்கும் உபநிடத்தென்று
 அறிவிக்கும் பூரணமே சிரவணமாமே.

307

அறிவிக்கு மாகாத வியாபாரத்தால்
 ஆதாய மிகுதியாய் அகப்பட்டாலும்
 பொறிவிக்கும் அதன்மேலே அபேட்சைவிட்டுப்
 பொறிதானும் புலன்வழியே போக்குஉண்டாக்கிக்
 கெறிவிக்குங் கேட்டிருந்த ஞானம்எல்லாம்
 கெடியாக நிலைகுலைந்து உலகத்தேசிக்கி
 அறிவிக்கும் வாசனையாய் பெண்டிப்பிள்ளை
 வருகின்ற பாசம் எல்லாம் இலச்சைஎன்னே.

308

என்னவே எண்ணிஅந்த மதிஆறிவந்தால்
 இயல்பாக வழிசகத்தில் இருந்துகொண்டு
 தின்னவே மனதுஒன்றி வேதாந்தம்பார்த்துச்
 சீராக நிற்கிறதே லச்சையாகும்
 வென்னவே வேதாந்த பிரமந்தன்னில்
 விரைந்துநின்ற பூரணத்தைத் தினம்தான்நோக்க
 நுன்னவே கோழைவிட்டுத் தெளிவுவந்து
 நுட்பமுற்றால் மதிஎன்று சொல்லலாமே.

309

சொல்லவே நான்பிரமம் என்றஆசான்
 சுருதிசுரு உபதேசப் படியேநின்று
 வெல்லவே வேதாந்தம் பொருள்என்றுஎண்ணி
 மிகுதியாய் ஆசைதனைத் தள்ளிவிட்டால்
 மல்லவே மனமொத்தால் ஐபம்இதாச்சு
 மற்றஎல்லாம் செபம்அல்ல மாயம்காணும்
 வல்லவே மவுனத்தை ஐம்பொறியின்வழியில்
 மருவாமல் நிறுத்தினால் மாயம்போமே.

310

மாயாமல் நாம்பிரமம் என்றேஎண்ணி
 மனதொத்து நிரந்தரமும் வேதாந்தம்பார்த்துப்
 போயாமல் எந்தெந்தக் காரியங்கள்வந்தும்
 புகழான துக்கம்வந் தும்சுகந்தான்வந்தும்
 காயாமல் குருசொன்ன வாக்கியத்தின்வழியே
 கைமுறையாய் நிற்பதுவே விரதமாச்சு
 நேயாமல் நியமம்என்ற பத்தும்சொன்னேன்
 நேராக வருவதையும் அனுட்டித்தேறே.

311

ஏறியிந்த இருபதையும் அனுட்டித்தாக்கால்
 ஏற்றமாம் மனத்திடமாம் இல்லாவிட்டால்
 தேறியிந்தச் சுவர்இல்லாச் சித்திரம்போலாகும்
 சிறந்தசுவ ரடிப்படைதான் வைக்கும்முன்னே
 சூறியிந்தச் சூழிகைதான் வைத்ததுக்கும்ஒக்குந்
 துப்புரவாய்க் காயசித்தி பண்ணும்முன்னே
 ஆறியிந்தச் சதுர்யுகத்தைக் கண்டதொக்கும்
 அனுட்டித்தா விருபதையும் அறிவுண்டாமே.

312

அறிவுண்டாய் சகித்தோடே முத்திகாணான்
 ஐக்கியமாய் மாண்டபின்பு முக்திஎங்கே
 நெறியுண்டாய்ச் சடத்தோட சித்திகாணான்
 நேராக அட்டாங்கம் அறிந்தேஉன்னு
 தறியுண்டாய்ச் சுகாசனமாய் இருந்துகொண்டு
 தனித்த தோர்மூலத்தில் வங்என்றுஊதி
 குறியுண்டாய்க்கும் பித்து மாத்திரையைஏற்றிக்
 கூறாகச் சிகாரத்தால் ரேசிப்பாயே.

313

ரேசித்த படிதான் அங்ஙென்றுகும்பி
 நிலவரமாக இஃதுஇரண்டும் தீர்ந்தபின்பு
 ஆசித்து அகாரமுதல் உகாரங்கூட்டி
 அப்பனே மவுனத்தால் கும்பித்துஏறு
 மாசித்து மவுனந்தான் குவிந்தபின்பு
 மருவியதோர் மூலத்தை விட்டுநீயும்
 காசித்து கண்டத்தே நின்றங்கூது
 காலடங்கி உறைந்தபின் மேல்மூலம்பாரே.

314

பார்த்துமே அறிவோடே மவுனம்பூரி
 பரிவாகப் பூரணத்தை அதற்குள்ளும்பி
 நீர்த்துமே நினைவோடே ரேசகத்தைப்பண்ணு
 நிர்ப்பீசம் பிரமம்என்ற பிராணாயாமம்
 பூத்துமே பிரபஞ்சம் என்றஆசைவிட்டு
 பின்ஒன்று மனத்தின்உள்ளே சங்கியாமல்
 ஆர்த்துமே அந்தம்என்ற கரணமாகி
 அந்தம்என்ற மார்க்கத்தில் ஆடிக்காணே

315

ஆசன வீவரம்

ஆடியே ஆசனத்தை விரித்துச் சொல்வேன்
 அதிகாலம் சுவத்திகத்தை அறியக்கேளு
 முடியே முழங்காலாங் குச்சிரண்டில்
 முனிந்திரு கால்வைக்கச் சுவத்தீகமாச்சு
 தேடியே சிங்கவ சனத்தைக்கேளு
 சிறந்தயோக வேட்டிதனைப் போட்டுக்கொண்டு
 நாடியே முழங்காலில் கரங்களீட்டி
 நுனிமூக்கைப் பார்த்திருப்பார் நிசமாம்கானே

316

நிசமான பத்திராச னத்தைக்கேளு
 நேராக உட்கார்ந்து கால்இரண்டும்
 துசமான பிறகாலே கையால்கட்டிச்
 சுகமுற்று இங்குஇருக்கை ஆசனமும்ஆச்சு
 நிசமான முத்தாச னத்தைக்கேளு
 முனிந்துமே கரடுமேல் கரடுபோட்டுக்
 குசமான குதத்துக்குள் குதியைவைத்துக்
 கூசாமல் இருப்பதிந்தக் கொள்கைதானே.

317

கொள்கையாம் மயூராச னத்தைக்கேளு
 குறிபெறவே இருகையும் தரையிலுன்றிக்
 கள்கையா முழங்கையைத் தொப்புளிலேவைத்துக்
 கலந்து நின்று தடிபோலக் கவருவார்கள்
 துள்கையாஞ் சுகமுற்ற ஆசனத்தைக்கேளு
 சுகமாக வேண்டியதோர் படியிருப்பார்
 உள்கையாம் ஒன்பதுக்கும் பருவம்சொன்னேன்
 உறைந்தினிப்பி ராணாயாமம் உரைக்கக்கேளே.

318

பீராணாயாம வீவரம்

உரைக்கவே ரேசகந்தான் விடுவதாகும்
 ஓங்கியதோர் பூரகந்தான் உள்ளவேவாங்கல்
 தரைக்கவே கும்பகம் தம்பித்துஇருத்தல்
 தாங்கியதோ ருந்பீச மந்திரத்தில்ஊடல்
 விரைக்கவே நிர்ப்பூச மந்திரத்தைவிட்டு
 வெளியிலே பூரித்தல் மெதுவிலேதான்
 அரைக்கவே அஞ்சுவிதம் பிராணாயாமம்
 அசையாமல் ஆசனத்தில் இருத்திப்பாரே.

319

பார்க்கவே மாத்திரைதான் பதினாறப்பா
 பண்பாகப் பூரிப்பாய் மூலத்துள்ளே
 ஆர்க்கவே மாத்திரைதான் அறுபத்தினாலு
 அடைவாகக் கும்பித்துப் பாருபாரு
 மூர்க்கவே மாத்திரைதான் முப்பத்திரண்டு
 முனையாக ரேசிப்பாய் தவறிடாமல்
 நார்க்கவே அறிந்துகொண்டு நந்தியைத்தான்பார்த்து
 நலத்தபின் பிரம்மதலம் நாடினதே.

320

நாடியே விண்டுவிடே நயத்தேனது
 நலமாக உறைத்தபின்பு ருத்திரனில்சேரு
 ஊடியே மகேச்சுரத்தில் நின்றேனதுஅங்கு
 உறைத்தபின்பு சதாசிவத்தில் உகந்துகூடாய்
 ஒடியே ஆறுதல் ஊதிஏற
 உகந்துமே ஒன்றாச்சு பிராணாயாமம்
 பீடியே பிரமகத்தித் ரீயாமத்தி
 பேராக ஒருமுறைக்குள் நீங்கிப்போமே.

221

நீங்கிப்போம் பிராணாயஞ் செய்யும்போது
 நிலைத்துமே மாத்திரைதான் ஏறஏற
 காங்கிப்போங் கம்பமுறும் வேர்வைகொள்ளும்
 கதித்துமேக் கபாலத்தை அசைத்துத்தூக்கும்
 ஊங்கிப்போம் மும்மலமுங் களிம்புபோகும்
 மரத்துநின்ற நாடிஎல்லாம் சுத்திஆகும்
 ஓங்கிப்போம் பிராணாயம் உறைத்ததானால்
 ஓங்குமே தசநாதம் உண்மைதானே.

322

உண்மைஎட்டுப் பருவம்உண்டு பிராணாயாமத்து
 ஒளியாமல் சொல்லுகிறேன் உகந்துகேளு
 வெண்மைபற்றி நின்றமுந்தி வேர்வைகாணும்
 மிக்கநின்று தம்பிக்கும் இரண்டாம்பட்சம்
 திண்மையொத்த தீபனமாம் முன்றாம்பட்சம்
 செடந்தானும் லகுவாகும் நாலாம்பட்சம்
 பெண்மையொத்துப் பிரகாசிக்கும் ஐந்தாம்பட்சம்
 பேரான குண்டலிமேல் ஆறிலாமே.

323

ஆறவே ஏழுக்குள் ஆகாசகமனம்

அதிகமாந் தூரதிரட்டி அறியப்பண்ணும்

ஏறவே எட்டினுடைய பெருமைகேளு

ஏற்றமாங் கேசரத்தில் தசநாதங்கள்

நாறவே நல்வினையும் தீவினையும்தீரும்

நயந்தபின் நாடிசுத்தி தானும்ஆகும்

ஊறவே காமப்பால் உடம்போடேகலக்கும்

உகந்துமே பிராணாயாமம் உரைத்துப்பாரே.

324

பிரத்தியாகார வீவரம்

உரைத்துமே சொல்லுகிறேன் பிரத்தியாகாரம்

உண்மையாய் வாசனையின் வழியில்சென்று

மிரைத்துமே நடத்திவைக்கும் இந்திரியம்தானும்

மிகையான மனத்தைமெள்ள முயற்சியாக்கி

விரைத்துமே திரிகிறதைத் திரியொட்டாமல்

வெட்டியதை மறிக்கிறதே பிரத்தியாகாரம்

இரைத்துமே இதற்குள்ளே ஆறுவிதம்உண்டுஅஃது

எடுத்துமே சொல்லுகிறேன் இயல்பாய்க்கேளே.

325

இயல்பான சரீரம்என்ற பிரத்தியாகாரம்

எய்துகிறது இரண்டுவிதம் நன்றாய்க்கேளு

நயல்பான பிரபஞ்சத்தில் மனம்போகாமல்

நலமாகச் சமாதியிலே இருத்தல்ஒன்றாம்

கயல்பான நாடிசுத்தி கலந்துபின்பு

கடந்துபோம் இளமைஎல்லாம் அழைப்பதுஒன்றாம்

உயல்பான ஒருபொருளை நாடிநின்றால்

உத்தமனே பிரத்தியா காரமாச்சே.

326

ஆச்சென்ற இந்திரியப் பிரத்தியாகாரம்

ஆண்மையுற்ற இந்திரியந் தன்தன்போக்காய்

போச்சென்று போகாமல் சமாதியிலேஅழைத்துப்

புத்திஒத்துப் பூட்டுவது என்காணு

நீச்சென்ற பிராணனாம் பிரத்தியாகாரம்

நேர்மையொத்து நாடிசுத்தி யானபின்னே

ஊச்சென்ற உச்சிமுத லாடத்தோடே

உறுதியொத்த ஆக்கினையும் சோத்திரந்தானாம்.

327

முதலாம் காண்டம்

83

தானான நேத்திரமும் நாசிவாய்தான்
 தனித்தஅடி நாக்குத்தான் கண்டம்நெஞ்சம்
 ஊனான உதரமோடு இடுப்புநாபி
 உற்றதொடை முழங்காலும் பாதங்கேளு
 ஆனான அங்குட்டம் அவயவங்கள்
 ஆயோடு பிராணனைத்தான் தானம்விட்டு
 வேனான தானத்தில் விரைந்துஅனைத்தும்
 விடுகிறது பிராணமென்ற பிரத்தியமாமே.

328

ஆமென்ற பிரத்தியந்தமாங் கரணம்தன்னை
 அலைந்துபிர பஞ்சத்தே அணுகொட்டாமல்
 வானென்ற வத்துடனே மார்க்கத்துஊடி
 மகத்தான காமியத்தை நரகம்போல்எண்ணி
 தாமென்ற சங்கற்ப விகற்பம்எல்லாம்
 தனியான மனதுக்குள் சங்கியாமல்
 வேனென்ற வேதாந்த விசாரத்தாலே
 விளங்கியதோர் ஞானத்தில் இருத்தல்நன்றே.

329

இருத்தினால் காமியாம் பிரத்தியாகாரம்
 எளிதான தனதான்யம் பொன்னும்மண்ணும்
 தருத்தினால் ஆபரணம் சகலவத்தும்
 தந்ததினால் மனதிலே அபேட்சிக்காமல்
 வருத்தினால் வயிராக்கியம் மனத்தில்எண்ணி
 மனம்வெறுத்து விடுதல்மெத்த உயர்த்திகேளு
 பருத்தினால் சர்வசங்கப் பிரத்தியாகாரம்
 பரிவாக வேதாந்தம் பார்த்துத்தேறே.

330

தேறவே சாட்சிஎங்கும் நாமாய்நின்றோம்
 சிதைந்துநின்ற மாயம்எல்லாம் நமக்குக்கீழே
 ஊறவே நிரந்தரமும் உறைத்துநின்றே
 உகந்துநின்ற பிரபஞ்சம் எலாம்மித்தைஎன்று
 நீறவே நின்றவனே அவனேமுத்தன்
 நிலையாறும் பிரத்தியா காரமாகும்
 ஆறவே ஆறுவித தாரணையெச்சொல்வேன்
 ஆய்ந்துநின்ற பூதம்ஐந்தும் அறிந்துகேளே.

331

தாரணை வீவரம்

கேளென்ற சரீரத்தில் பஞ்சபூதம்
 கெடியாக இருக்கின்ற தானத்துள்ளே
 மாளென்ற மண்டலத்தில் வண்ணம்உற்று
 மனத்துள்ளே தரித்துடனே பிராணதாரை
 பாளென்ற பதினாலு மூலந்தொட்டுப்
 பருவமுடன் பிராணனைத்தான் தரிக்கப்பண்ணில்
 தாளென்ற கிரமத்தோட சஞ்சரிக்கில்
 தாரணைதான் ஆறுவிதம் சாதிப்பார்க்கே.

332

தியான வீவரம்

சாதித்த தியானத்தைச் சாற்றக்கேளு
 சட்டமாம் பிரமன்தன் வீட்டுக்குள்ளே
 காதித்த குண்டலமும் கமண்டலமங்கிரீடம்
 கலந்துநின்ற சரச்சுவதி லோகபாலாள்
 சோதித்த பரிவாரம் சூழ்ந்துநிற்கச்
 சொல்லுகிறேன் தானத்திற் சூட்டிநோக்க
 மாதித்த திருமாலின் தியானம்கேளு
 மாசற்ற பச்சைவண்ணம் வருத்திடாயே.

333

வருத்திட்ட சங்கோடு சக்கரமும்தடியும்
 வகைந்துநின்ற பதுமமொடு நாற்கரங்கள்
 குருத்திட்ட குண்டலமும் கிரீடம்வைத்துக்
 கொத்தான் முத்தோடு துளவமாலை
 கறுத்திட்ட கவுத்துவமாம் ரத்னம்பூண்டு
 கையடுக்க லட்சுமியும் கலந்துவைத்தே
 அருத்திட்ட பிரமாதி லோகபாலர்
 அருகிருக்கத் தியானிப்பார் அறிந்துகாணே.

334

அறிந்துமே உருத்திரனைத் தியானம்பண்ணு
 ஆண்மை ஐந்தெழுத்தும் ஆயுதங்களோடு
 புரிந்துமே குண்டலமும் கிரீடம்ஒன்று
 புகழான உருத்திரியை வாமம்வைத்தே
 எரிந்துமே இருக்கிறதாய்த் தியானித்துள்ளே
 எளிதாக உபாசிப்பார் பெரியோர்தாமும்
 மறிந்துமே மகேச்சுரனைக் கருத்தாய்நோக்கி
 மாசற்று அர்ச்சிப்பார் வண்மைஆமே.

335

வண்மையாய்ச் சதாசிவனும் மனோன்மணியைநோக்கி
 மனத்துன்னித் தியானிப்பார் அத்தம்மெத்த
 அண்மையாய் இப்படியே ஆறுவகைத்தியானம்
 ஆனபின்பு மண்டலத்தில் மூன்றுவகைத்தியானம்
 உண்மையாய் இப்படியே உபாசிப்பார்க்கு
 உத்தமமாய் தேவாதி தியானமாச்சு
 விண்மையாய் விசுவம் என்ற தியானம்கேளு
 விளங்கிநின்ற பிரபஞ்சம் எலாம்சரீரம்என்றே.

336

சரீரம்என்றே நான்என்றும் அபிமானித்துத்
 தனித்துநின்ற ஈச்சுரனைச் சிந்திப்பார்கள்
 சரீரம்என்றே சிவனுக்குச் சரீரமாகக்
 கலந்துநின்ற லிங்கத்தைக் கண்டாப் போல
 உரீரம்என்றே ரூபமாய் நின்றஎல்லாம்
 உண்மையா ஈச்சுரனைப்போலே பார்ப்பார்
 புரீரம்என்றே பிரணவத்தின் தியானம்கேளு
 புகழ்பெறவே ஒன்றுஐந்து முப்பத்தாறே.

337

ஆறோடு பிரகிருதி என்றபுருடன்அப்பா
 அதீதமாம் பரமார்த்தம் மூன்றாய்க்கண்டு
 மாறோடு மகாசமட்டி யந்திரசமட்டி
 மருவிநின்ற வியட்டியாய்ப் பிரித்துக்கொண்டு
 தேரோடும் மந்திரத்தால் பூசைபண்ணிச்
 செபித்துநின்று உபாசிப்பார் நாற்பத்திரண்டாய்
 ஊரோடு ஒவ்வொன்றை எட்டாப்பங்கிட்டு
 உயர்ந்துநின்ற இத்தனையும் வித்தையாமே.

338

வித்தையாம் பிரமம் என்ற தியானம்கேளு
 விரிவான மாயையொடு மாயாபூமி
 அத்தையாம் சுத்தம்என்ற சுசுதந்யந்தான்
 சுருதியாய் இம்முஷூட் விண்ணைப்போலே
 மத்தையா மறைந்திருக்கக் கண்டுகண்டு
 மதித்தவரைத் தீர்த்தமுத்திச் சேத்திரமாய்ப்பார்
 உத்தையாய் எந்நேரம் சிந்தை செய்து
 உகந்துதான் பிரமம்என்று எண்ணிஎண்ணே.

339

சமாதி வீவரம்

எண்ணியதோர் தியானமது பத்துஞ்சொன்னேன்
 எளிதாகச் சமாதிஐந்தும் முன்னேசொன்னேன்
 அண்ணியதோர் அட்டாங்கம் அடக்கிச்சொன்னேன்
 அடைவுஎல்லாம் தான்அறிந்தால் ஞானியாவான்
 ஒண்ணியதோர் சமாதிக்கு யுத்திசொன்னேன்
 உறைப்பான் மாயையின்தன் உறுதிசொன்னேன்
 உண்ணியதோர் உளைந்துமுன்னே பார்த்துத்தேறி
 ஊன்றியே வாசினின்ற திறத்தைப்பாரே.

340

திறமாக இப்படியே பிராணாயாமம்
 செய்தவர்க்கு ரோமம்எல்லாம் வேர்வையோடும்
 அறமாக ஆண்டுஒன்று வாசிதன்னை
 அனுதினமும் அப்பியாசம் பண்ணினாக்கால்
 தறமான தாதுஎல்லாம் சித்திஆகும்
 தசையிலுள்ள தோடம்எல்லாஞ் சாடிப்போகும்
 நிறமான நோய்எல்லாம் கக்கும்பாரு
 நெடிதாகச் சட்டைஒன்று திரண்டுபோமே.

341

போகுமே சடத்தில்உள்ள நோய்கள்எல்லாம்
 பொருமியே நீறாக வெந்துபோகும்
 தேகுமே தேகமது சிவப்பும்ஆகும்
 செவ்வலரிப் பூப்போல்ஆம் கண்இரண்டும்
 வாகுமே சடம்விந்தும் இறுகும்தேகம்
 மகத்தான சக்கரங்கள் ஆறும்காணும்
 ஓகுமே கர்த்தாக்கள் ஐவருந்தான்வந்து
 உற்றவர்கள் கேட்பதெல்லாம் உதவுவாரே.

342

உதவுவார் நிருவாணி ஏவல்கேட்பாள்
 உண்மையாய் யோகசித்தி வாதசித்தி
 விதவுவார் வினைகள்எல்லாம் கழன்றுபோகும்
 விரைந்ததோர் சுழிமுனையும் வெளியாய்காணும்
 உதவுவார் சடமதுவும் வெண்டுபோலாம்
 பொற்பதுமை போலவும் தான் இருக்கலாகும்
 திதவுவார் சடம்தானும் சொன்னபடிகேட்கும்
 சித்தியாய்க் கூடுவிட்டுப் பாயலாமே.

343

முதலாம் காண்டம்

87

பாயவே உமிழ்நீர்தான் பானமாகும்
 பார்க்கவொட்டா லகிரியது கண்ணில்மீறும்
 தேயவே தேவர்எல்லாம் வணங்கிநிற்பார்
 செடம்போச்சு கயிலாய தேகமாச்சு
 ஆயவே அட்டமா சித்தியாகும்
 அதுகடந்த நிர்க்குணமும் அடுக்கக்காட்டும்
 வாயவே கோபத்தால் வார்த்தைசொல்லின்
 மண்ணோடு கல்முதலாய் நிறாய்ப்போமே.

344

அக்கனி மண்டலம்

நீறான அக்கினியின் மண்டலம்தான்
 நேர்ந்தசுவா திட்டானத் தின்கீழாக
 வாறான மூலமாம் முக்கோணத்தின்
 மருவியதோர் நாலிதழ்மேல் அமர்ந்துநிற்கும்
 தேறான வண்ணம்அது சிவப்பும்ஆகும்
 தெளிந்துகொண்டு வாசியினால் உன்னிஆடும்
 முறான மும்மலமும் கனிம்பும்நீங்கும்
 முளாதீ அக்கினிமண்டலமும்ஆமே.

345

ஆத்தி மண்டலம்

ஆமென்ற திருமால்தான் வீட்டின்மேலே
 அதீதமாம் உருத்திரன் தன் பதிக்குக்கீழே
 பாமென்ற பன்னிருவர் காவலாகப்
 பரிவாகப் பிராணனைத்தான் காத்துநிற்பார்
 பாமென்ற பளிங்குநிறம் போன்றிருக்கும்
 பரிவாக வாசிவைத்து அங்குணிப்பாரு
 தேமென்ற சீவகளை தேசுபோல்ஆம்
 சிறந்த ஆதித்தமண்டலமும் தானே.

346

சந்திர மண்டலம்

மண்டலமாய் விசுத்தியதின் மேலேதானும்
 மனோன்மணித்தாய் கொலுவுக்குக் கீழேபாரு
 குண்டலமாய்ச் சந்திரமண் டலமுநதானும்
 குறிப்பாக அமர்ந்திருக்கும் கூடிப்பாரு
 அண்டலமாய் அமிர்தகலை அருவியாகும்
 அதில்சொக்கி அமிர்தத்தை உண்ணலாகும்
 பண்டலமாய்ப் பதினாறு கலையும்தானும்
 பரிவிசுத்தி தனைச்சுற்றிப் பரவும்தானே

347

பரவியே காலாங்கி நாதர்சொன்ன
 பக்குவத்தால் அடியேனும் பார்த்துத்தேறிப்
 புரவியே பொதிகைக்கு வாயுமுலை
 பெருத்ததோர் சுணங்கவிருக் கத்தின்கீழே
 அரவியே அறுபத்து மூன்று பேர்க்குஅங்கு
 அட்டாங்க யோகத்தைப் போதித்தேன்யான்
 பரவியே அறுபத்து மூன்றுபேர்க்கும்
 பலித்ததே அட்டாங்க சித்திதானே.

348

சித்தியாய் அறுபத்து மூன்றுபேரும்
 தேசம்எங்கும் திரிந்திட்டு விண்ணில்ஏறி
 அத்தியாய் அடுக்காறு தலமும்புக்கி
 அதிசயங்கள் எல்லாம் தாம் அளைந்துபார்த்து
 நத்தியாய் நடனத்தின் புதுமைகண்டு
 நாதாந்த தநசாத நாட்டம்பார்த்துப்
 புத்தியாய் பூமிக்குள் மேருவலம்வந்து
 போந்தாரே பிள்ளைகள்தான் புகழ்ந்தேன் காணே.

349

காணவே பிள்ளைகள்தான் வணக்கம்செய்தார்
 கைஅமர்த்திச் சமாதிக்குள் செல்லும்என்றேன்
 ஊணவே காலாங்கி நாதர்பாதம்
 உகந்துமே நெஞ்சில்வைத்து மூலநாதர்
 தோணவே பாதம்என்றன் சிரசில்வைத்துச்
 சிவயோக மார்க்கத்தில் தெளியஎன்று
 வேணவே சுணங்க விருக்கத்தின்கீழே
 வேட்டிதனை விரித்துமே விரைந்தேன்பாரே.

350

சீங்கத்துக்குப் போகர் டபதேசஞ் செய்தல்

விரைந்துமே நூறாண்டு சிவயோகத்தில்
 வெளிஓளிப்பாழ் தனில்மனம் விரவிப்போச்சு
 திரைத்துமே ஆண்பெண்ஆம் சிங்கம்ரெண்டுஞ்
 சிலையென்று நமைஎண்ணிச் சிறக்குநாளில்
 புரைந்துமே வெகுநாளாய்ப் பிள்ளைகளைப்பெற்றுப்
 பெருக்கங் களாகிய சிங்கக்கூட்டம்
 நரைத்துமே நமைச்சுற்றி இருந்துகொண்டு
 நாட்டமாய் இரைகொண்டு புசிக்கும்பாரே

351

முதலாம் காண்டம்

89

பார்க்கவே வெகுநாளாய் இருக்கும்போது
 பரிவாக அதில்ஒருநாள் நமக்குத்தானும்
 ஆர்க்கவே ஆனந்தக் கண்ணீர்தானும்
 அருவிபோல் திவலைசிந்த மடியின்மேலே
 தீர்க்கவே சிங்கமது படுத்திருக்கத்
 திவலைதான் சிங்கத்தின் வாயில்வீழ
 ஆர்க்கவே எழுந்திருந்து விழித்துப் பார்த்துஅங்கு
 ஆனந்த வாரியினால் ஞானமாச்சே.

352

ஞானமாய்ப் பந்துசனந் தமைஅழைத்து
 நாதாந்த சிவயோகி தன்னைநாமும்
 கானமாய்க் கல்என்றே அருகுஇருந்தோம்
 கடுஞ்சாபம் நமக்குவரப் போகுதுஎன்று
 தூனமாய் அவ்விடத்தைச் சுத்திபண்ணிச்
 சுற்றிலும் தான் பிள்ளைகளைக் காவல்வைத்துத்
 தானமாய்த் தங்களுக்கு இடந்தான்வேறே
 சவுதரித்துச் சதாநித்தம் போற்றிசெய்தே.

353

போற்றியே அர்ச்சித்து அஞ்சலிதான்பண்ணிப்
 பேரான சீவசெந்தைப் புகித்திடாமல்
 தேற்றியே புல்சருகு களைப்புசித்துச்
 சிவசிந்தை மறவாமல் காத்திருக்கும்
 ஆற்றியே இப்படித்தான் அநேககாலம்
 அர்ச்சித்துக் காத்திருக்கும் நாளில்தானும்
 வேற்றியே வெளியொளிப்பாழ் தன்னைவிட்டு
 வெளியிலே மனந்தன்னை விரைந்திட்டேனே.

354

விரைந்திட்டுக் கண்விழித்துப் பார்க்கும்போது
 மிருகம்என்ற சிங்கம்எலாம் நடுநடுங்கி
 அரைந்திட்ட அடிவணங்கி நிற்கும்போதில்
 ஆர்நீங்கள் என்றுசொல்லி யான்தான்கேட்கத்
 திரைந்திட்ட மிருகமென்ற சிங்கம்நாங்கள்
 செயலறியாப் புத்தியினால் சிலைஎன்றுஎண்ணி
 முரைந்திட்ட மூர்த்தியின் பாதத்திலின்றோம்
 முதிர்ந்தகண்ணீர்த் திவலையினால் அறிவுஉண்டாச்சே.

355

அறிவுண்டாய்ப் பயந்துமே நடுநடுங்கி
 அடியோங்கள் கடைத்தேறும் பொருட்டுக்காகத்
 தெரிவுண்டாய்த் தேவர்பதம் காத்திருந்தோம்
 செயலேது தேவரீர்க டாட்சத்தாலே
 நெறிண்டாய் மிருகம்என்ற சட்டைநீங்கி
 நித்தியமாய் முத்திஎமக்கு அருளும்என்ன
 நறிவுண்டாய் நான்தானும் உபதேசிக்க
 நாடாளும் இராஜாவாய்ப் பிறந்திட்டாரே.

356

பிறந்திட்டு இராச்சியங்கள் மிகவேஆண்டு
 நாடாளும் சுகாதிகளை அனுபவித்து
 மறந்திட்டு மாமாயை பெண்ணின்ஆசை
 மயக்கறுத்து மனந்தன்னை வழிபாடாக்கித்
 திறந்திட்டுத் தேகம்சதம் அல்லஎன்ற
 திரும்பிவந்து ராஜாவாய்க் குருவேஐயா
 கறந்திட்ட பால்போல யோகஞானக்
 கருத்தைஎமக்கு அளிஎன்றார் கடாட்சித்தேனே.

357

என்றான கடாட்சத்தால் யோகம்பார்த்துஅங்கு
 ஏற்றமாம் இராசயோகத்தில் நின்று
 கன்றான கைநெல்லிக் கனியைப்போலக்
 கருதியே யோகத்தின் கருத்துஅறிந்து
 சென்றான கற்பங்கள் வெகுநாள்தின்று
 செடம் இறுகக் கற்பாந்த காலம்தானும்
 குன்றான வாதம் எல்லாம் கூர்ந்துபார்த்துக்
 குளிகைகட்டிக் ககனவழி கொண்டிட்டாரே.

358

கொண்டிட்டே அறுவரையும் சோதித்தேறிக்
 கூர்ந்துமே திரும்பிவந்து அடியேன்பக்கல்
 அண்டிட்ட அட்டாங்கம் அளைத்துபார்த்துஅங்கு
 அதிட்டான சைதந்யம் அடைந்திருந்தார்
 விண்டிட்ட அறுபத்து நால்வர்சீடர்
 மேதினியில் எங்கெங்கும் சஞ்சரித்தே
 அண்டிட்ட சமதிக்குள் அடைந்திருந்தார்
 அறியாட்டால் யோகத்தை அவத்தமாமே.

359

அடயோகம்

அவத்தமாம் யோகத்தைச் செய்தானாகில்
 அறியாமல் பூரிக்கில் ஒதுங்கிற்றுஆனால்
 விவத்தமாய் விலாப்புறத்தே சொருகிக்கொள்ளும்
 விழிப்பான கண்போகும் முகம்கோணிப்போம்
 உவத்தமாம் உடம்புளரிவு விக்கலாகும்
 உடம்பெல்லாம் வேர்வையாய் வலியேகாணும்
 கவத்தமாம் அடயோகம் கன்மயோகம்
 கடிதான லயயோகக் கருமம்கேளே.

360

பரியங்க யோகம்

கருமமாய்ப் பூதம்எல்லாம் லயமேசெய்து
 காரணமாம் தத்துவத்தை லயமேசெய்து
 நருமமாய்க் குருபதத்தில் நாடிநின்று
 நயந்துமே ஏறுவார் கடினம்மெத்த
 பருமமாய்ப் பரியங்க யோகத்தாலே
 பரிந்துமலம் விடுவார்கள் கர்மங்கர்மம்
 நிருமமாய் மிக்கான ராசயோகம்
 நிலைத்தல்லோ சாதித்து நிலைவாய்ப்பாரே.

361

மந்திர யோகம்

நினைவாக அதன்மேலே மந்திரயோகம்
 நேரான தசதீட்சை முறையோடொக்க
 அனைவாக அண்டவெளிச் சக்கரத்தே
 ஆடிநின்ற பிராணாயம் அறிந்துதேறி
 மனைவாக நிர்க்குணத்தில் மவுனத்தூடில்
 மருவிவிட்டால் பூரணத்தி னோடு
 வினைவாகத் தசாதீட்சை யாவர்சொல்வார்
 விரைந்துஉணர்ந்து பெரியோரை அடுத்திடாயே.

362

பெரியோரை அடுத்திட்டுத் தொண்டுபண்ணிப்
 போற்றி செய்து அனுசரித்துக் கேட்டால்சொல்வார்
 மரியோரைக் கேட்டவுடன் சொல்லவில்லைஎன்று
 மனக்குரங்கால் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி
 துரியோரை அலையாதே மோட்சம்வேண்டில்
 துரிசுவிட்டுக் காத்திருந்து குருபதத்தில்கேளு
 குரியோரைக் கொடுத்திட்டால் தீட்சையாவர்
 கூட்டான பூரணத்தில் கடுகநீயே.

363

கடுகவே அறையில் தீட்சைவிதிக்குருவைக்
 கருத்துன்னி அங்கங்கே கலந்துகாணும்
 அடுகவே பிராணாயம் அங்கங்கேவைத்து
 வாகாக இருக்கையிலே ஒளியோமீறும்
 திடுகவே ஒளியோடே சென்றேஏறச்
 சிறப்பான தசநாதம் செவியில்கேட்கும்
 அடுகவே பராபரத்தாய் அமுதம்ஈவாள்
 அகண்டபரி பூரணந்தான் பேசும்பாரே.

364

பார்க்கவே பூரணந்தான் எளிதோமைந்தா
 பரிவான தசதீட்சைக் குருவைக்காரு
 ஆர்க்கவே அவர்மனது உவந்ததானால்
 ஆண்டிலே சித்தியெல்லாம் அடைந்துகூடும்
 நோர்க்கவே இதைவிட்டு வாமத்தில்சென்று
 நினைவுகெடப் பானமுண்டு நிலைத்தங்குஉன்னார்
 தார்க்கவே கூசாதே சற்குருவைத்தேடித்
 தாரையாய் உடல்பொருளும் ஆவிஈயே.

365

ஆவிஅவர் கைக்கொண்டால் அகண்டம்கொள்ளும்
 அடுக்கான ஆணவத்தின் பிறவிபோச்சு
 பாவி என்ற பேர்எல்லாம் படுத்தியாச்சு
 பராபரத்தில் உன்அறிவு காய்ந்துபோச்சு
 காவியென்ற சீலைஎன்ன வேடம்என்ன
 கருவன்னிச் சமுசாரத் துள்ளேநிற்பார்
 கோவிஎன்ற கோபம் வந்து சபித்தர்ரானால்
 கோடையிடி விழுந்ததுபோல் கொல்லும்தானே.

366

தானான பிராணாயம் பண்ணும்போது
 தயங்கியே பிராணத்தில் அபானன்தங்கில்
 ஊனான உதரத்தில் உந்தியிலேநோவாம்
 உவப்பான மருந்துகொண்டால் உயரும்நோய்தான்
 ஆனான இலட்சியத்தை அதிலேவைத்துஅங்கு
 அசைவற்று மூச்சை உள்ளே வாங்கிநின்றால்
 பானான அபானன்அங்கே பிரிந்துபோகும்
 பண்பான கற்பத்தைப் பாங்காய்உண்ணே.

367

முதலாம் காண்டம்

93

உண்ணவே இவ்வளவும் யோகமார்க்கம்

உறுதியாய்ப் பார்த்தபடி உண்மைசொன்னேன்

கண்ணவே காலாங்கி ஐயர்சொல்லக்

கடாட்சித்த பாட்டர்என்ற மூலநாதர்

திண்ணவே அவர்பதத்தைச் சிரசில்வைத்துச்

சிறந்தமனோன் மணித்தாயார் சொல்லக்கேட்டு

விண்ணவே பதஞ்சலியார் வியாக்ரபாதர்

வினயமுள்ளான் என்றுசொல்லிப் போதித்தாரே.

368

போதித்தார் பெரியோர்கள் ரிடிகள்சித்தர்

புத்தியுள்ளான் என்றுசொல்லி அடியேனுக்கு

வாதித்த ரிட்சித்தர் சொன்னபுத்தி

மனம்வைத்து வாசியின்தன் வண்மைபார்த்தே

ஏதித்தே மூயிரத்தில் சுருக்கமாக

எடுத்துரைத்தேன் எல்லோரும் எனைப்போலாகச்

சோதித்த யோகத்தின் மார்க்கந்தன்னைச்

சொல்லிவிட்டேன் முந்நூற்றுச் சொச்சந்தானே.

369

காய்சீத்தி மார்க்கம்

தானான காயசித்தி சொல்லக்கேளு

சனகாதி நால்வரது பதத்தைப்போற்றிப்

பானான பாட்டர் திருமூலநாதர்

பதம்எந்தன் சிரம்வைத்துப் பரிந்துபோற்றிக்

கானான காலாங்கி ஐயர் பதம்போற்றிக்

கற்பத்தின் வகைஎல்லாம் கருதித் தின்று

தேனான சித்திபெற்ற படியே சொன்னேன்

சிதைவில்லாக் கற்பம்உண்டு யோகம்பாரே.

370

ஆகாத பண்டங்கள்

யோகமாம் புளிஉப்போடு எண்ணெய்கண்ணம்

உரிசையாம் மாமிசங்கள் மச்சம்ஆகா

மோகமாம் மோரோடு கடுகுஉள்ளி

முதிரான காரமோடு பெருங்காயந்தான்

போகமாம் பெண்களது புணர்ச்சியோடு

பேரான நித்திரையும் சோம்பல்தள்ளி

வாகமாம்வாசி தன்னை மறித்துக்கொண்டு

மறவாமல் இரவுபகல் மனத்தில்உன்னே.

371

ஆகும் பண்டங்கள்

உண்ணியே பாலோடு நெய்யைக்கூட்டி

ஒருசேரச் சமைத்து உண்பாய் ஒருபோதப்பா

பன்னியே யிராமாறு பாலைக்கொள்ளு

பணியாரஞ் சிறுபயறு பழமும் தேனாம்

குன்னியே கோரக்கர் கற்பமாகும்

கொடிதான வஸ்துவொடு குக்குடந்தான்

வென்னியே வெள்ளாடு மரைமானமாகும்

மிக்கதோர் கவுதாரி யாமே.

372

ஆமென்ற வாசனையால் உப்புத்தேடி

அழுத்தமாய்க் கட்டியதோர் உப்பைக்கூட்டி

போமென்ற புளிமேலே ஆசையானால்

புளியாரை புளியரணை சீய்க்காய்க்கொழுந்து

நேமென்ற நெல்லிக்காய் பசறைக்கீரை

நித்தியமாய்க் கூட்டியே கற்பமுண்ணு

ஆமென்ற பயரோடு இளநீர்க் ரும்பும்

ஆகாது குளிர்ந்ததண்ணீர் தானும்கானே.

373

தாம்பூலந்தின்ன, தலைமுழுக்க

காணவே தாம்பூலந் தின்ப தற்குக்

கற்பூரச் சிலைச்சுண்ணமுத்துச் சுண்ணம்

பாணவே பவளத்தின் சுண்ணத்தோடு

பறிச்சுண்ணம் முத்துச் சுண்ணமாகும்

தாணவே தலைமுழுகப் பசுவின்நெய்தான்

தடவியே பசும்பயற்றை அரைப்பாய்ப்பண்ணு

ஊணவே பட்சத்துக் கொருக்கால்தானும்

உத்தமனே முழுகுவதற்கு உண்மைகளே.

374

தலைமுழுக பஞ்சகற்பம்

உண்மையாய் மிளகோடு மஞ்சள்நெல்லி

உத்தமமாம் கடுக்காயும் வேம்பின் முத்தும்

தன்மையாய்ச் சமனாக நிறுத்துக்கொண்டு

தனித்துநின்ற ஆவின்பால் விட்டேஆட்டித்

திண்மையாய்த் தலைதனிலே தேய்த்துவைத்துச்

சிறக்கவே ஒருசாமம் கழிந்தபின்பு

வெண்மையாய் வெந்நீரில் முழுகிப்போடு

விரைந்ததோர் பட்சத்துக் கொருக்கால்தானே.

375

வழலை வாங்க

தானான காலையிலே வழலைவாங்கச்

சாதகமாய்க் கரிசாலைச் சாற்றினோடே

ஆனான ஆவிநெய் சமன்கலந்தே

அங்குட்ட விரல்தனிலே தோய்த்துக்கொண்டே

ஊனான உண்ணாக்கின் மேலேசுற்ற

ஓங்கியதோர் சிரசில்நின்று கபந்தான்வீழும்

கானென்ற சங்கிலிபோல் கபந்தான்வீழ்ந்தால்

காயசித்தி யோகசித்தி கடிதிலாமே.

376

மவங் கழல

கடிசான குஞ்சனத்தில் கருவைக்கேளு

கையான தர்ச்சனையாம் விரல்தன்னுள்ளே

எடிசான வேரண்டத் தெண்ணெய்தோய்த்தே

இடதுசாரி வலசாரி திருப்புநூறு

படிசான பழமலங்கள் கழன்றுபோகும்

பறவைபோல் காலையுன்னிப் பண்பாய்வாங்கு

நெடிசான வாமமெல்லாங் கழன்றுபோகில்

நிசயோக சித்தியோடு காயசித்தே.

377

கண்ணுக்கு மை அஞ்சனம்

சித்தாகக் கண்ணுக்கு அஞ்சனத்தைக்கேளு

செங்கடுக்காய் சுட்டகரி வராகன்ஒன்று

துத்தாகத் துரிசுதன்னைச் சீலைக்குள்வைத்துச்

சிதறாமல் சுட்டபின்பு தூளைவாங்கி

வத்தாக வராகன்எடை நிறுத்துக்கொண்டு

மடையன்தான் வராகனெடை அஞ்சனம் அப்படியே

குத்தாக வெண்ணெய்து பலமும்போட்டுக்

கொட்டியே கிண்ணியிலே காவிச்செம்பே.

378

செம்பாலே அரைத்திட்டு வெண்ணெய்போட்டுத்

திறமாம்கோ ரோசனைதான் வராகன்எடையிட்டு

நம்பாலே நால்சாமம் அரைத்துமைபோல்

நன்மாட்டுக் கொம்புஎன்ற சிமிளில்வாங்கி

அம்பாலே அந்திசந்தி எள்ளுப்போல

அழகாகக் கண்ணிலிட ஒளியோமீறும்

உடம்பாலே உட்பார்வை ஒளிர்வுகாணும்

ஓர்ஆண்டும் இப்படித்தான் உகந்துபோட்டே.

379

நாசீத்தூள் (மூக்குறிஞ்சல்)

போடவே மூக்குப் பொடியைக்கேளு

பெரிதான வறட்டிசுண்டி வேரைவாங்கி
நீடவே நிழல்உலர்த்திப் பொடியாய்ப்பண்ணி

நெரிசாய சீலைவடி கட்டிக்கொண்டு
தேடவே குடுக்கைதனில் அடைத்துவைத்துச்
சிறிதாக நுனிவிரலில் பிடித்துக்கொண்டு
வாடவே வாசியோடு உற்றிவாங்கி

மவுனமாம் சிகரத்தால் ரேசிப்பாயே.

380

ரேசித்தால் நிராகாரத் தடைப்புநீங்கி

நின்மலமாம் அதீதத்தின் ஒளியோமீறும்

தூசித்தால் சுழிமுனைதான் எட்டிட்டுஏறும்

தூசான அழுக்கெல்லாம் சிந்திவீழும்

காசித்த கபாலமது கெட்டியாகும்

கண்ஒளிதான் கேசரத்தில் நின்றுபார்க்கில்

ஆசித்த வடுக்காறு முருவிக்காணும்

அந்தரத்தின் ஒளியெல்லாம் அருகுமாமே.

381

கடுக்காய்க் கற்பங் கொள்ளும் பருவம்

ஆமென்ற வயதங்கே இருபதாகில்

ஆச்சரியங் கடுக்காயை இருபானாள்கொள்
மூமென்ற வயதங்கே முப்பதாகில்

முயற்சியாய் இருபதோடு ஐந்துநாள்கொள்
நாமென்ற வயதங்கே நாற்பதாகில்

நலமாக முப்பதுநாள் கடுக்காயைக்கொள்
தேமென்ற வயதங்கே ஐம்பதானால்

திறமாக முப்பதோடு ஐந்துநாளே.

382

நாளான வயதங்கே அறுபதாகில்

நாற்பதுநாள் கடுக்காயை உண்டுவாநீ
ஏளான வயதங்கே எழுபதாகில்

ஏற்றமா நாற்பதோடு ஐந்துநாள்கொள்
தாளான வயதங்கே எண்பதானால்

சதுராக ஐம்பதுநாள் கடுக்காயைக்கொள்
தேனான எண்பதின்மேல் சித்திஇல்லை.

திறமறிந்து இப்படியே கற்பங்கொள்ளே.

383

கடுக்காய்களின் வகைகளும் தோற்றமும்

கொள்ளவே கடுக்காய் உற்பத்திகேளு

கூறாத விசயன்அரோ கணியுமாகும்
புள்ளவே பிரிதிவியும் அமிர்தைசீவந்தி

பேரான திருவிருதை அபயன்தானாம்
அள்ளவே அமிர்தந்தான் கடைந்தபின்னர்

ஆழியான் அமரர்களுக்கு அமுதம் ஈந்மே
உள்ளவே கையுதனை உதறும்போதில்

உற்றதுளி மண்ணில்விழ மரமும்ஆச்சே.

384

வீஜயன் கடுக்காய்க் கற்பம்

மரமாகி ஏழுவகைப் பேதம்ஆச்ச

மனத்தான விசயன்னன்னும் கடுக்காயைச்சூரணித்தே
அரமாகி வெருகடிதூள் அமுரிதன்னில்

அளாவினே கொண்டாக்கால் வாதம்போக்கும்
பிரமாகிப் பேய்ச்சுரைக்காய் போன்றிருக்கும்

பெரிதான வாதர்க்காஞ் சித்தியாகும்
நரமாகி நாற்பதுநாள் கொண்டிட்டாக்கால்

நாசமாம் வாதமது நலக்கிப்போமே.

385

அரோகணி கடுக்காய்க் கற்பம்

போமென்ற அரோகணியின் பிரிவுகேளு

பெரிதாகும் ஒன்றினால் கீற்றுமாகும்
காமென்ற காய்துவாரங் கணக்கைப்பார்த்துக்

கலந்திழைத்துச் சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டே
ஆமென்ற அமுரிதனில் குழப்பிக்கொள்ள

அதிகமாம் சீதம்அறுங் கிருமிநாசம்
வாமென்ற மண்டலந்தான் கொண்டால்கேளு

வன்னியே மிகத்துலங்கி மருவும்பாரே.

386

பீர்தீவ் கடுக்காய்க் கற்பம்

மருவவே பிரிதிவியின் குணத்தைக்கேளு

மருவிகின்ற மேல்தோல்தான் சிறுத்துக்காணும்
தருவவே சதைதானும் பருத்திருக்குந்

தனித்திட்ட கடுக்காயைச் சூரணித்தங்
கருவவே அமுரியிலே கலக்கிக்கொள்ள

ஆமெல்லாங் கழன்று கிருமிவீழும்
நருவவே நாற்பதுநாள் கொண்டாயானால்

நாடிசத்தி தேகசத்தி யாகும்நாடே.

387

அமிர்தை கடுக்காய்க் கற்பம்

நாடவே அமிர்தைஎன்னும் கடுக்காய்தானும்

நற்சதைப்பற் றுடைத்தாம் நிறமும்மஞ்சள்

வாடவே சகலநோய் தனைஅகற்றும்

இருவிஇதை இடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்தங்கு

ஆடவே அமுரியினில் கலக்கிக்கொள்ள

அடைவாக மண்டலந்தான் உண்டாயானால்

தாடவே தசையிலுள்ள ரோகம்எல்லாம்

சாடுமே சுயம்பாட வாக்குமாமே.

388

சீவந்தி கடுக்காய்க் கற்பம்

வாக்கான சிவந்திகடுக் காய்க்குத்தானும்

மகத்தான ஏமத்தின் வன்னமாகும்

ஏக்கான இதைஇடித்துச் சூரணமேசெய்தங்கு

ஏற்றமாம் அமுரிதன்னை முன்பின்தள்ளி

வாக்கான மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால்

மகத்தான மூலமது வெளியாய்த்தோன்றும்

நீக்கான வியாதிஎல்லாம் நீராய்ப்போகும்

நிலவரமாய்ச் சடந்தானு நிற்கும்கானே.

389

தீர்விருதை கடுக்காய்க் கற்பம்

வாக்கான திரிவிருதை யெனுங் கடுக்காய்

நிறந்தானும் பஞ்சவர்ண மாயிருக்கும்

தக்குமே இடித்துநன்றாய்ச் சூரணித்துத்

தாக்கான சீலைவடி கொண்டுதானும்

நக்கமே அமுரிதன்னில் மண்டலந்தான்

நலமாக வெறுகடிதூள் கொண்டுவாநீ

சக்குமே சடந்தான்கற் பாந்தகாலம்

சனித்துநின்ற வாதவித்த சேத்துமம்போமே.

390

அபயன் கடுக்காய்க் கற்பம்

போம்என்ற அபயனாம் கடுக்காய்தானும்

புகழான கருப்புவண்ண மாய்இருக்கும்

ஆமென்ற இதையிடித்துக் கொண்டே

அமுரிதனில் மண்டலம்தான் உண்டாயானால்

வேமென்ற மும்மலமாங் களிம்புபோகும்

விரைந்துநின்ற நாடிஎல்லாம் முறுக்கதேறும்

ஏமென்ற எண்பதுக்குள் கொள்ளலாகும்

ஏற்றமாம் அபயன்என்ற கடுக்காய்தானே.

391

தான்என்ற கருங்கடுக்காய் கையிருக்கில்
 சகலபூதப் பிரேதங்கள் சங்கைசெய்யும்
 ஆனென்ற அநேகநாள் சடம்இருத்தி
 ஆயுள்தான் மிகவுண்டாய் அமுந்தும்தேகம்
 தேன்என்ற சிவன்தானும் நிருத்தஞ்செய்வாள்
 சித்தியாய் சாஸ்வதந்தான் சிறக்குந்தேகம்
 பான்என்ற சீலனாய்ப் புத்திஉண்டாம்
 பகர்ந்ததோர் கடுக்காயில் அபயன்ஒன்றே.

392

கடுக்காய்கள் ஏழுவகையும் வீளையுமடமும்

நன்றான விசயன்என்ற கடுக்காய்தானும்
 நலமான வந்திய தேசத்துஉற்பத்தி
 கன்றான அரோகணி எனும்கடுக்காய்
 கன்னியாகு மரியில் உற்பத்தியாகும்
 பொன்றான பிரிதிதான் சவுராட்டிரதேசம்
 பேரான அமிர்தைதான் காசியாகும்
 தின்றான சிவந்தி திரிவிருதைரெண்டும்
 செயலான மச்சியதே சந்தான்என்றே.

393

என்றான அபயன்என்ற கடுக்காய்தானும்
 எழிலான தேசத்தில் அபூர்வமாகும்
 கன்றான கருங்கடுக்காய் தெரிசித்தக்கால்
 காசிதனைத் தெரிசித்த பலத்துக்கொக்கும்
 பன்றான பிரிசிக்கில் சிவசிந்தையாகும்
 பண்பாக ஆக்கிராணம் பண்ணினக்கால்
 தன்றான சடத்திலுள்ள நேரய்கள்போகுந்
 தாயான மனோன்மணியுந் தயைசெய்வாளே.

394

தயையான கருங்கடுக்காய் கிடையாவிட்டால்
 சமரசமாம் பொற்கடுக்காய் தூளாப்பண்ணி
 அயையான ஆனிமுதல் ஆடிதானும்
 அரிதான வெல்லத்தி னோடேகொள்ள
 புயையான ஆவணியும் கன் ரீதானும்
 பெரிதான இந்துப்புக் கால்வாசிகூட்டிக்
 குயையான அமுரிதன்னில் கலக்கிக்கொள்ளு
 கொடியதோர் ஆமமெல்லாம் கழன்றுபோமே.

395

கழன்றுபோம் ஐப்பசிக்கும் கார்த்திகைக்கம்
 கலந்துமே சர்க்கரையின் உடனேகொள்ளு
 அழன்றுபோம் மார்கழிக்கும் தைக்குத்தானும்
 மாசற்ற சுக்குக்கி யாழத்தில்கொள்ளு
 தழன்றுபோமா சிபங்கு னிக்குத்தானும்
 சமரசமா அமுரிதனில் கலக்கிக்கொள்ள
 திழன்றுபோஞ் சித்திரைவை காசிக்குத்தான்
 சிறுகுறிஞ்சித் தேன்தன்னில் திரட்டிஉண்ணே.

396

சீவப்புக் கற்றாழைக் கற்பமும் வேதையும்

உண்டுமே கடுக்காயைத் தள்ளிப்பின்னர்
 உகப்பான சிவப்புக்கற் றாழைதன்னை
 மண்டுமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 மகத்தான திரிதோடம் சாடிப்போகும்
 விண்டுமே இரும்புதான் பொன்னேயாகும்
 விதமான உடலதுவும்தங்கம்போலாம்
 கண்டுமே சிவப்பாம்கற் றாழைதன்னைக்
 கருதியே நின்றாக்கால் சாவுபொய்யே.

397

பொய்யாகப் போகாமல் கற்றாழைதன்னைப்
 பொருந்தியே சோறெடுத்துக் கடுக்காய்த்துளைக்
 கையாகக் கலக்கியே தெளிவுஇறுத்துக்
 கரண்டிக்குள் ரசம்வைத்துச் சுருக்குப்போடு
 மெய்யாக ரசங்கட்டி மணியும்ஆகும்
 மிரளாதே காரமிட்டு உருக்கிப்பாரு
 துய்யாகச் சுப்பிரமாய்க் கண்விட்டுஆடும்
 துணையாக நாலில்ஒன்று தங்கம்போடே.

398

போடவே நாகமது பலந்தான்நாலு
 பொரிகாரம் பலம்இரண்டு சாரம்ஒன்று
 நாடவே நாகத்தை உருக்கிக்கொண்டு
 நற்சிவப்புக் கற்றாழைச் சாற்றில்சாய்ப்பாய்
 வாடவே பொரிகாரஞ் சாரம்ரெண்டும்
 வளமாகப் பொடிபண்ணி மேலேதூவு
 ஈடவே இப்படித்தான் இருபதோடொன்று
 எழிலாகச் சாய்த்திடவே கூட்டிப்போடே.

399

சாய்க்கவே தங்கமது ரவியுமாகும்

தாதுஎன்ற அறுபத்து நாலும்கட்டும்

வாய்க்கவே உபரசங்கள் சத்துமாகும்

மருவிநின்ற குதமஃது உருகும்போது

காய்க்கவே கனகமது கால்தான்போடு

கட்டுகின்ற நாகமும் அப்படியேபோடு

தேய்க்கவே கெந்தியோடு தாளகமும்சிலையும்

சிறப்பாக வெண்காரப் பொரியும்காலே.

400

காலோடு நாலையும்கற் றாழைநீரில்

கலந்தரைத்து உண்டைபண்ணிக் காயவைத்துச்

சாலோடு சரக்கெல்லாம் உருகும்போது

தாக்கிடுவாய் ஒவ்வொன்றாய் உண்டைதன்னை

ஓலோடு தயிலத்தை உண்டுவாங்கி

உயர்ந்திட்ட களங்காகும் நூற்றுக்கும்ஒன்று

வேலோடு வெள்ளியிலே கொடுத்தாயானால்

விரைந்துநின்ற மாற்றதுவும் எட்டதாமே.

401

எட்டாத செங்குமரி கிடையாவிட்டால்

ஏற்றமாம் வரிக்குமரி சோறுதானும்

தட்டாத சதுர்கள்ளிக் காய்தான்ஐந்தும்

தனித்திரண்டும் அமுரியிலே குழைத்துக்கொள்ளு

வெட்டாத மண்டலந்தான் விரைந்துகொள்ளு

வியந்துடம்பில் நின்றபுளி வீழ்ந்துபோகுங்

கட்டாக முன்சொன்ன கற்பந்தானும்

காலமே உண்டபின்பு கருதிக்கேளே.

402

கருவேம்பின் குடிநீர்

கருதியே கருவேம்பு முருங்கைநீர்க்குக்

கற்கண்டு சுக்கோடு நாலுந்தானும்

அருதியே அரைப்பலந்தான் நிறுத்துக்கொண்டங்கு

அரிந்துமே இரண்டிற்குள்வறுத்துப்போடு

நருதியே இரண்டையுந்தான் நறுக்கிக்கொண்டு

நல்லதண்ணீர் தனிற்காய்ச்சி நாலில்ஒன்றாய்

மருதியே மாலையிலே கொள்ளவேதான்

மயக்கமொடு தியக்கங்கள் மாறிப்போமே.

403

மாறியே கடுக்காயை உண்ணும்போது
 மறவாமல் வழலைதனைத் தினமும்வாங்கு
 காறியே காயசித்தி என்பதுக்குள்ளன்று
 கைகடந்தால் ஆகாது கடினம்மெத்த
 ஆறியே கடுக்காய்க்கு மலம்போகாட்டால்
 ஆகாத வாதபித்த தேகமாகும்
 தேறியே சிலர்க்குப் போ காமல்சிக்ருந்
 திறமாகக் கழியாட்டால் சித்தியிலைதானே.

404

சீவதைச் சூரணம் கலப்புத்தூள்
 தானான சிவதைதன்னைப் பாலில்போட்டுத்
 தனித்துமே அடுப்பேற்றி எரித்துக்கொண்டே
 ஊனான துலர்த்தியே இடித்துறைய
 உறுசீலை வடிகொண்டு சூரணமேசெய்து
 கானான கடுக்காய்த்தூள் இரண்டுபங்கு
 கலர்சிவதைச் சூரணந்தான் ஒர்பங்காக்கிக்
 கூனான அமுரியிலே குழப்பிக்கொள்ளு
 கூட்டோடே ஆமம்எல்லாம் கழன்றுபோமே.

405

மிளகுக் கற்பம்=மூதண்ட குடிநீர்
 போம்என்ற இதைவிட்டுக் கற்பங்கேளு
 புகழாக ஐந்தைந்தாய் மிளகைஏற்றி
 ஏமென்ற இருபதுநாள் கொண்டுவாநீ
 இறக்கியே இருபதுநாள் அமுரியிலேகொள்ளு
 வாமென்ற மாலையிலே அறுகம்பேரு
 வண்மையாய் ஒருபலந்தான் இடித்துறைய
 வேமென்ற மிளகதுதா னிருபத்தைந்து
 மிக்கான தண்ணீரில் எட்டில் ஒன்றாய்க்காய்ச்சிப்
 பாமென்ற இறக்கையில் பாக்களவுவெண்ணெய்
 பாலித்துப் பாங்காகக் கொண்டிடாயே.

406

மலம் கழற்றுக் கலப்புத்தூள்
 கொண்டிடுவாய் மண்டலந்தான் குவிந்தபின்பு
 குஞ்சனத்தில் மலத்தையெல்லாங் கழற்றுதற்கு
 முண்டிடுவாய் முன்சொன்ன படியேதீரு
 முகிந்தபின்பு மிளகுண்ட பின்புகேளு
 கண்டிடுவாய் கடுக்காய்தான் பலமுநாலு
 கருதியதோர் திப்பிலியுஞ் சுக்கோடொக்க
 ஒண்டிடுவாய் சீரகமும் ஓமம்இந்தும்
 உறுதியாய் நறுக்கென்ற மூலந்தானே

407

மூலந்தான் வகைக்குஒன்று பலந்தான்கூட்டி
 முனிந்திடித்துக் கடுக்காயின் விதையைத்தள்ளித்
 தூலந்தான் சீலைவடி கட்டிக்கொண்டு
 துப்புரவாய் வெருகடித்தூள் வெந்நீரில்கொள்ளு
 ஆலந்தான் அபானனது கீழேநோக்கும்
 ஆடையிலு மோடையிலு மூலத்துன்னு
 தாலந்தான் சஞ்சார சமாதியாகுந்
 தனித்தபின் அன்னத்தின் பொடியைக்கேளே.

408

அன்னத்திற்குப் பொடி

கேளுமே மிளகொடு திப்பிலியும்சுக்கும்
 கெடியான சீரகமும் மதியின்உப்பும்
 காறுமே கருவேப்பின் இலையினோடு
 கலசமமா வகை வகைக்குப் பலந்தான்ஒன்று
 தாளமே பெருங்காயம் பலமுங்கால்தான்
 தனித்துமே சூரணித்து வைத்துக்கொண்டே
 ஆளுமே அன்னத்தின் நடுவேவைத்தங்கு
 ஆவிநெய் விட்டுமே பிடித்தாங்குண்ணே.

409

கற்பம் முறிந்தால் மாற்று

உண்ணவே அபானமது கீழேநோக்கும்
 உற்றுப்பார் லட்சியங்கள் உருவித்தோற்றும்
 கண்ணவே கடுக்காய் மிளகுந்தொட்டுக்
 கைமுறையாய் உண்ணயிலே முறிந்ததானால்
 தண்ணவே சயமெடுக்குந் தங்கக்கற்பந்
 தாக்காக உணவுடன் தீரும்தீரும்
 நுண்ணவே உதரத்தில் நோய்கள்வந்தால்
 சுகமாக அப்பிரகக் கற்பங்கொள்ளவே.

410

கொள்ளவே மலசலமும் கட்டிற்றானால்
 குறிப்பாகக் காந்தமென்ற கற்பங்கொள்ளு
 அள்ளவே உடம்புஅயர்ந்து வீங்கிற்றானால்
 ஆதியா மிரும்பின்தன் கற்பங்கொள்ளு
 கள்ளவே கண்மயங்கி மறைந்ததானால்
 கலங்காதே கற்பூர சத்தைத்தின்னு
 உள்ளவே கடிநஞ்சுபோல் உடம்பில்வீழ்ந்தால்
 உறுதியாய்க் கற்பத்தை உரைக்கக்கேளே

411

உரைக்கவே வீழிவேர் சூரணித்து

உறுதியாம் சூதபற்பம் வைத்துஉட்கொண்டால்

பரைக்கவே பதினெட்டுக் குட்டம்போகும்

பாங்கான கற்பத்தால் வந்ததோடம்

புரைக்கவே போக ஒரு கற்பங்கேளு

போக்கான அப்பிரகச் சத்துத்தானும்

தரைக்கவே ஒருபலத்தில் அரைப்பலமாம்

தங்கந்தாக்கியே ஒன்றாக உருக்கிக்கொள்ளே.

412

உருக்கியே தங்களடை செயசூதம்போட்டு

உத்தமமாம் கெந்தகத்தைச் சுத்திபண்ணி

மருக்கியதோர் மருந்துநின்ற எடைக்கு எல்லாம்சரியாய்

மாசற்ற கெந்தகத்தை ஓட்டிவிட்டுஉருக்க

நருக்கியே மருந்தெல்லாம் பொடியாய்பண்ணி

நலமான தயிலத்தில் புரட்டிக்கொண்டு

பெருக்கியே பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி

பெரிதான வாலுகையில் எரித்திடாயே.

413

எரித்திட்டுப் பன்னிரண்டு சாமந்தீப்போடு

இதமாக ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு

அரித்திட்ட அருண் நிறமாக நிற்கும்

ஆயிரத்துக்கு ஒன்றிடவே அதிகம்வேதை

மரித்திட்டேன் என்பார்க்கம் மார்பிலாணி

வகையாகப் பணவெடைதான் தேனில்உண்ண

உரித்திட்டு உகாந்தவரை இருக்கும்தேகம்

யோகசித்தி காயசித்தி உறுதியாமே.

414

உறுதியாய்ப் பணவெடைதான் தேனில்உண்ண

உத்தமனே முறிந்தகற்ப முற்றுந்தேறும்

குறுதியாய்க் கற்பத்தால் முறிந்ததோடங்

கோடிவித மானாலுங் குலாவித்தீரும்

உறுதியாய் வாசியினில் நினைவுவேறாய்

வரிசையாய் ஏறாட்டால் கோழிக்கொள்ளும்

நெறுதியாய் சிந்தார முண்டாயானால்

நீர்ப்பீச மருவையிலே நிசமுமாமே.

415

கற்பத்தில் அபத்தியதோடம்

நிசமான கற்பங்கள் தின்னும்போது
 நீக்கான சடத்துக்கு வருத்தமேது
 கசமான கற்பத்தைத் தின்றுகொண்டு
 காயத்தில் நோயெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு
 புசமான பெண்ணோடே புணர்ச்சிசெய்தால்
 பேரான சயரோகஞ் சண்ணும்பாரு
 பசமான கற்பம்உண்டோன் பத்தியத்தைவிட்டு
 பயறோடு பழுவகைகள் தின்றால்கேளே.

416

கேளப்பா நீர்க்கட்டும் மலமுங்கட்டும்
 கொடியான தோளோடு கைகால்சோரும்
 தூளப்பா தும்பைரசங் கொண்டாயானால்
 துளித்துமே இறங்கியது துறந்துவீழும்
 வேளப்பா கற்பமுண்டோன் புளிதின்றாக்கால்
 மிடுக்கான பெருவயிறாய் உப்பலாகிக்
 காளப்பா கால்கைகள் சுரப்பேறித்தான்
 கால்கடுப்பும் கைத்திமிரும் ஆகுந்தானே.

417

தானென்றகற்பம் உண்டோன் கிழங்குதின்றால்
 தன்உடம்பில் சோபையொடு பாண்டுமாகும்
 மீனென்ற மாங்கிசங்கள் மீறித்தின்றால்
 மிக்கான மயக்கமொடு சுரமும்ஆகும்
 மோனென்ற தாகத்தில் மோருட்கொண்டால்
 மிகையான குன்மவலி மிடக்குமாகும்
 பானென்ற பச்சையுப்புத் தின்றாயானால்
 பட்டுதடா கண்இரண்டும் பரிந்துகானே.

418

காணவே நாறுகின்ற கரந்தைதன்னைக்
 கலங்காமல் சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்தே
 ஊணவே நிழலுலர்த்தலாய் உலர்த்திக்கொண்டங்கு
 உகந்துமே இடித்து நன்றாகச்சூரணமே
 பாணவே பால்நெய்யில் தேனில்கொள்ளப்
 பாங்கான திங்கள்ஒன்றில் சடநாற்றம்போம்
 வாணவே திங்களிரண் டில்வாதம்போம்
 மருவுகின்ற மூன்றுதிங்கள் பித்தம்போமே

419

போகுமே நாலுதிங்கள் குட்டம்எல்லாம்
 புகழ் என திங்கள்ஐந்தில் வன்னிமீறும்
 நாகுமே ஆறுதிங்கள் ஞானமீறும்
 நலமான ஏழுதிங்கள் தேகம்பொன்னாம்
 ஏகுமே எட்டதனில் சட்டைபோகும்
 ஏற்றமாய் ஒன்பதிலே கமனம்கொள்ளும்
 பாகுமே பரமசிவன் சடையில்வைத்தார்
 பாங்கையெல்லாங் கண்டுணர்ந்த படிதான்என்றே.

420

என்றான கரந்தையைத்தான் கொண்டுவந்தங்கு
 இடித்துமே படிச்சாறு வடித்துக்கொண்டு
 கன்றான கரண்டிதனைத் துப்புரவாய்விளக்கிக்
 களிம்பகற்றிச் சூதத்தை அதிலேவிட்டு
 நன்றான கரியோட்டில் வைத்துயூதிச்
 சாறுதான் சுருக்கிட்டு நாலுசாமம்
 பன்றாகக் கட்டியது வெண்ணெயாகும்
 பாங்கான வெண்ணெய்எல்லாம் வாங்கிக்கொள்ளே.

421

வாங்கியே உண்டைபோல் வைத்துக்கொண்டு
 மறுபடியும் இலைஅரைத்துக் கவசம்கட்டித்
 தாங்கியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போட்டு
 தப்பாமல் மறுபடியும் இலைஅரைத்துத்
 தேங்கியே பத்துவிரை புடத்தைப்போடத்
 திரண்டுமே மணிபோலக் கரியில்ஆடும்
 ஒங்கியே உண்டைதனைக் குகையில்இட்டங்கு
 ஊருகையிலே நாலில்ஒன்று தங்கம்போடே.

422

தங்கத்தின் எடையொக்க நாக ஷாடு
 தாக்கியே கலந்தொன்றாய் உருக்கிவாங்கிப்
 பங்கத்தின் கல்வத்தில்இதனை இட்டுப்
 பாங்காகப் பொடித்திட்டுப் பொடிக்குப்பாதி
 லிங்கத்தைக் கூட்டியேதா ளகமும்கெந்தி
 நேரான சிலையொடுகால் வாசிகூட்டி
 அங்கத்திற் கரந்தைஎன்ற சாறுதன்னால்
 அரைத்துமே பொடியாக்கி மேருக்கேற்றே.

423

ஏற்றியே பன்னிரண்டு சாமந்தீயை
 எழிலான கதிராலே கிண்டிப்பாரு
 மாற்றியே மாதளம்பூப் போலநிற்கும்
 மாசற்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
 கோற்றியே கொடுத்தக்கால் கனகமாகுங்
 கூர்ந்துமே பணவெடைதான் கரந்தையிலே
 தேற்றியே மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல் முகமாந்தேறே.

424

வெள்ளைக் கரந்தைக் கற்பமும் வேதையும்

தேறியே சங்கநிற மாங்கரந்தை
 தேடியே பாக்களவு பாலில்உண்ணு
 மாறியே மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 மாசற்ற சந்திரன்போல் முகமுமாகும்
 வீறியே வெள்ளைமயிர் காகமயிராகும்
 மேனியுமோ சிக்கென்று சிவந்துமின்னும்
 ஊறியே அமுதந்தான் யோகத்தில்பார்த்து
 உத்தமனே அமுதத்தை உண்ணுஉண்ணே.

425

உண்டுமே வந்தக்கால் கல்லோடும்பழுக்கும்
 உகந்தகண்கள் செண்பகத்தின் கண்போலாகும்
 அண்டுமே வெண்கரந்தை கொண்டு வந்தங்கு
 அதிகமாம் படிச்சாறு பிழிந்துவைத்துக்
 கொண்டுமே அயக்கரண்டி சுத்திபண்ணிச்
 சுத்தித்தகுதத்தை அதிலே விட்டு
 நண்டுமே நாற்சாமஞ் சுருக்குப்போடு
 நலமாக வெண்ணெயாம் வழித்துவாங்கே.

426

வாங்கியே கிழிபோலக் கட்டிக்கொண்டு
 மாசற்ற சூடனுடைத் தீயிலேவாட்டு
 ஆங்கியே ஆரையிலைக் குள்ளேவாட்டங்கு
 அதிகமா மத்தங்காய்க் குள்ளேவாட்டு
 முங்கியே முன்கரந்தைக் கவசங்கட்டி
 முன்றுபுடம் போட்டுஎடுத்தே உருக்கிப்பாரு
 தாங்கியே தங்கம்போல் உருகிஆடும்
 தகர்த்துடைத்தால் வயிரம்போல் தளுக்காம்பாரே.

427

பாரென்று சூதமணி எடுத்துப்பார்த்தால்
 படிசுத்தின் ஒளிபோலப் பத்திபாயும்
 காரென்று உருக்கினாக்கால் கண்விட்டாடுங்
 கதித்தெடுத்தங் குடைத்தாக்கால் நொறுங்குந்தூளாய்
 கூரென்று குகையில்வைத் துருகும்போது
 கொடிதான நவலோகம் நீட்டினக்கால்
 தாரென்று தவளையைப்போல் விழுங்கிப்போடுந்
 தனிப்பச்சைச் சரக்கூட்டில் தங்கிப்போமே.

428

தங்கிப்போம் கால்மதுதேன் தன்னைஉண்ணும்
 சாராயந் தனைஅருந்தும் விடம்பட்சிக்கும்
 மங்கிப்போ மாதருடை ருதுப்பொசிக்கும்
 மாசற்ற சூரியன்போல் வண்ணமாகும்
 தங்கிப்போம் பூர்ணதரி சனமும்ஆகும்
 சபம்பண்ணில் ஏழுமுகோடி மந்திரமும்சித்தி
 உங்கிப்போம் சிவவிந்தைக் கட்டினோர்க்கிங்கு
 ஒருக்காலும் சாவில்லை உண்மைதானே.

429

உண்மையாம் குளிகையைச்சிந் தூரம்பண்ணு
 உற்பனமாய்க் குருபண்ணு களங்குபண்ணு,
 வண்மையாஞ் சிந்தூரம் பணவெடைதான்நிறுத்து
 மண்டலந்தான் வெண்கரந்தை தன்னில்உண்ணு,
 திண்மையாஞ் சிவன் நின்ற சடையில்வைத்தார்
 சிறப்பாக யான்தின்ற அனுபோகத்தை
 எண்மையே ஏழாயிரத்தில் எழுதிப்போட்டேன்
 எனைப்போலே ஆகும்என்று இசைத்திட்டேனே.

430

இசைத்திட்ட கரந்தையைத்தான் கருப்பாய்ப்பண்ணி
 இதமாக நிழலில்உலர்த்திச் சூரணமேசெய்து,
 நசைத்திட்ட நாலில்ஒன்று கெந்திசூதம்
 நாட்டியரை கருப்பான கரந்தைதன்னால்,
 புசைத்திட்டுக் கருப்பாகப் பொடியாய்ப்போகும்
 போட்டுமே சூரணத்தில் பிசைந்துகொண்டு,
 திசைந்திட்டுத் தேனாலே அரைத்துமைபோல்
 சிறுகவே உண்டையது சுண்டைக்காயே.

431

சுண்டைக்காய்ப் பிரமாணம் மண்டலந்தான்கொள்ளச்

சோபமில்லை தாபமில்லை மயக்கம்போச்சு,

பண்டைக்காய்க் காயத்தில் பதைப்புப்போச்சு

பருத்திட்டுக் கண்இரண்டும் பார்வையாச்சி,

உண்டைக்கா யுதரத்தில் கிருமிபோச்சு

உயர்ந்திட்ட வாசனைதான் சடத்திலாச்சு,

மண்டைக்காய் சிரசுதனில் வருத்தம்போச்சு

மாசற்று வெண்டதுபோல் சடமுமாச்சே.

432

கொட்டைக்கரந்தைக் கற்பமும் வேதையும்

ஆச்சுதே கொட்டையாங் கரந்தைதன்னை

அதீதமாம் சமுலந்தான் பிடுங்கிவந்து

வாச்சிதே நிழல் உலர்த்தி இடித்துக்கொண்டு

வடிகட்டி நாலில் ஒன்றுகண்டுசேர்த்து

வேச்சுதே வெருகடித்தாள் வெந்நீரில்கொள்ள

மிடுக்காகுங் கால்கைக்குப் பலம்உண்டாகும்

ஏச்சுதே வாசியென்ற குதிரைதன்னை

ஏற்றியே முளைகட்டில் இருக்குந்தானே.

433

தானான கொட்டையாங் கரந்தைதன்னைச்

சமுலந்தான் பிடுங்கிவந்து சாறுவாங்கி

ஆனான அயக்கரண்டி தன்னில்குதம்

அழுந்தவிட்டு மேலாகச் சுருக்குப்போடு

நானான நாற்சாமல் சுருக்கிட்டாக்கால்

நல்லவெள்ளிக் கம்பிப்போல் ரசமும்ஆகும்

கானான இலையரைத்துக் கவசங்கட்டிக்

காரியமாய் லகுபுடமாய்ப் போட்டி டாயே.

434

போட்டிடுவாய் புடம்ஒருபத்து இலைக்கவசங்கட்டிப்

பேரான குகையிலிட்டங்கு உருக்கிக்கொண்டு

நாட்டிடுவாய் தங்கமது நாலுக்கொன்று

நாகந்தான் தங்கத்தின் எடையேகூட்டிக்,

காட்டிடுவாய் கல்வத்தில் நொறுக்கிக்கொண்டு

கரந்தைஎன்ற சாற்றாலே அரைத்துமைபோல,

பூட்டிடுவாய் உலரவைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணிப்

பேரிதற்குச் சரிகெந்தி கூட்டிக்கொள்ளே.

435

கொள்ளவே ஓட்டில்இட்டுக் கெந்தகத்தைஉருக்கிக்
 குறித்தமுன் பொடிபோட்டு வறுத்துப்போடு,
 கள்ளவே கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 காண்பதுக்கு எட்டில்ஒன்று தாளகமும்சிலையும்,
 விள்ளவே கரந்தைஎன்ற சாற்றரைத்து
 மிக்காக உலரவிட்டுப் பொடியாய்ப்பண்ணித்
 தெள்ளவே காசிஎன்ற மேருக்கேற்றிச்
 சிலாக்கிட்டுச் சிவந்தபதந் தீயைமாற்றே.

436

மாற்றியே மண்டலந்தான் சிந்தூரத்தை
 மதுதன்னில் குழைத்துமே பணவெடைதான்உண்ணு,
 தேற்றியே சிவந்தகதிர் போலத்தேகஞ்
 சிறப்பான உலோகத்தில் ஆயிரத்தொன்றுஈயப்,
 பாற்றியே பத்தரையா மாற்றுக்காணும்
 பதினாறு வயதாகப் பாலிப்பார்பார்,
 ஏற்றியே வாசிஎன்ற யோகம்பார்த்தால்
 இருந்திடுமே கற்பாந்த காலந்தானே.

437

செங்கரந்தைக் கற்பமும் வேதையும்
 தானென்ற செங்கரந்தைக் கொட்டைதனைத்தள்ளித்
 தனிச்சாறுபடி இரண்டு அளந்துகொண்டு,
 நானென்ற நாகமது பலந்தான்எட்டு
 நவச்சாரம் வெங்காயம் பலந்தான்ஒன்று,
 மேனென்ற பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டே
 யேற்றமாம் இலுப்பைநெய் விட்டுஉருக்கி,
 வேனென்ற வெங்காரப் பொடிமேல்தூவி
 விரைந்துநின்ற சாறதனில் சாய்த்திடாயே.

438

சாய்த்திட்டுப் பதினொருக்கால் பின்புநீயுந்
 தகடுதட்டி லேசாகச் சதுரமாக்கிக்
 காய்த்திட்ட கல்லுப்பு நாகவெடைதூக்கிக்
 கல்லுப்பைச் செங்கரந்தைச் சாறுதன்னால்
 ஆய்த்திட்டு அரைத்துமே தகட்டில்அப்பி
 அசையாமல் அகலில்இட்டுப் புடத்தைப்போட்டு
 மாய்த்திட்டே ஆறவிட்டுக் கல்வத்திட்டு
 மருவிஅரைத் தொன்றாக வில்லைதட்டே.

439

தட்டியே ஐந்தெரு அடுக்கிப்போட்டு
 கனல்குளிர்ந்த பின்புதான் எடுத்துக்கொண்டு
 கொட்டியே கல்வத்தில் சாறதனால்அரைத்துக்
 கூர்ந்துமே பத்துவிசை போட்டெடுத்துத்
 திட்டியால் பார்த்தக்கால் சிறப்புமாகும்
 சிறந்திதற்கு நாலில்ஒன்று சூதம்சேர்த்து
 வெட்டியே வெங்காரப் பெரியோடுசிலையும்
 மீறாமல் சூதவெடை கூடப்போடே.

440

போட்டுமே லகுபுடமாய் ஐந்து போடு
 பேரான வெள்ளியில் நூற்றுக்கொன்றுஈய
 நீட்டியே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
 நிலைத்துண்ணு செங்கரந்தை தன்னில்வைத்து
 மாட்டுமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 வாசியெல்லாம் உள்அடங்கும் சாவேஇல்லை
 தூட்டுமே காலாங்கி நாதர்சொன்ன
 சூட்சுமாங் கற்பத்தை திறந்திட்டேனே.

441

வீஷ்ணு கரந்தீக் கற்பம்

திறந்திட்ட விஷ்ணுகரந்தி தனைக்கொணர்ந்து
 செப்பமாய் மண்டலந்தான் பாலில்அரைத்துஉண்ணு
 மறந்திட்ட நினைவெல்லாம் மருவிஉண்ணும்
 மாசற்ற எலும்புக்குள் சுரந்தான்போக்கும்
 கரந்திட்ட தேகமது கறுத்துமின்னும்
 கண்ணில்ஒளி யோசனை தூரந்தான்காணும்
 இறந்திட்ட சுவாசமெல்லாம் இறுதிஏறும்
 ஏற்றமாம் சுழிமுனையும் திறந்துபோமே.

442

வெள்ளை வீஷ்ணுகரந்தீக் கற்பமும் வேதையும்

போமென்ற வெள்ளைவிஷ்ணு கரந்திதன்னைப்
 பிடுங்கியே நிழல்உலர்த்தலாய் உலர்த்திக்கொண்டு
 ஏமென்று இடித்துச்சூ ரணமே செய்தே
 எளிதாக மண்டலந்தான் தேனில்உண்ணு
 சாமென்ற சாவுபொய்யாம் சதுமுகன்தன்படைப்பும்
 தப்பியே சதகோடி தரித்துநிற்கும்
 காமென்ற கருவூரார் கொண்டகற்பம்
 காரணமாய் அடியோற்குக் கருதினாரே.

443

கருதியே வெள்ளைவிஷ்ணு கரந்திதன்னைக்
 கனக்கவே பிடுங்கிவந்து வைத்துக்கொண்டாங்கு
 அருதியே அயச்சட்டி அடுப்பில்ஏற்றி
 அதிகமாய்க் காரியந் தன்னவைத்து
 மருதியே உருகவிட்டு வாங்கிக்கொண்டு
 வறுத்திடுவாய் இலையோடங்கு இரும்பினாலே
 நருதியே நாற்சாமம் வறுத்தாயானால்
 நாட்டமாம் செம்பரத்தம் பூப்போலாமே.

444

பூப்போலச் சிந்தூரம் பொருமிப்போகும்
 பேராக ஆறவிட்டு வாங்கிக்கொண்டு
 தீப்போல மனோசிலையு நாலத்தொன்று
 செயமான வெங்காரப் பொரிதான்கூட்டு
 தூப்போலச் சூதமது நாலத்தொன்று
 சுத்தமாங் கற்றாழஞ் சாற்றால்ஆட்டு
 மூப்போல மூன்றுபுடம் போட்டுஎடுக்க
 முதுமையாம் ரவிதன்னில் நூற்றுக்கொன்றே.

445

நூற்றுக்கு அங்குஒன்றான சிந்தூரத்தை
 நுகர்ந்துமே மண்டலந்தான் தேனில்உண்ணு
 பார்த்துக்கொண் டேபெண்ணைத் திரிந்திடாதே
 பாழான மனந்தன்னைப் பரவொட்டாதே
 காத்துக்கொண் டேயிருநீ வாசியோடே
 கலந்துமே கேசரியில் கருத்தைஉண்ணு
 மாற்றுக்கொண்டு ஏறியிடும் சடமும்தானும்
 மகத்தான சித்தியிது மருவிப்பாரே.

446

சூர்யகாந்தக் கற்பமும் வேதையும்
 பார்பரிதிக் காந்தியென்ற பூவைவாங்கிப்
 பண்பாக நிழல்உலர்த்திச் சூரணமேசெய்து
 நேராவின் பால்தன்னில் வெருகடிதூள்கொள்ளு
 நிசமாக மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 கார்கருகில் இடியுக்குள் பயமோஇல்லை
 கலந்துநின்ற கேசரத்தில் ஆடலாகும்
 வார்கருகிச் சட்டைகக்கி மதன்போலாகும்
 மகத்தான அமுதம்உண்ட மார்க்கமாமே.

447

மார்க்கமாம் அயப்பொடிதான் புதிதாய்வாங்கி
 மகத்தான பழச்சாற்றில் ஊறவைத்துக்
 கார்க்கமாங் களிம்புளல்லாம் கழுவிப்போட்டுக்
 காரியமாய்ச் சூரியகாந் தத்தின்பூவைத்
 தீர்க்கமாய் இடித்துமே பிழிந்துகொண்டு
 சேரஅந்த அயப்பொடிதன்னில் ஊறவைப்பாய்
 ஆர்க்கமாய் ஐந்து நாள்ஊறியபின்
 அதினோடே வெங்காரங் கூட்டக்கேளே.

448

கூட்டவே வெங்காரப் பலகைகேளு
 குறித்தஉத்தா மணியின்தன் சாறுவாங்கித்
 தாட்டவே பலகைதனில் தோய்த்துச்
 சமர்த்தான ரவிதன்னில் போட்டுவைப்பாய்
 பாட்டவே பத்துநாள் போட்டபின்பு
 பாங்கான லிங்கமது சுருக்குப்போடத்
 தூட்டவே சூரியகாந் திலையின்சாற்றில்
 சுருக்கிடவே நாற்சாமங் கட்டிப்போமே.

449

கட்டியதோர் லிங்கமது பலந்தான்ஒன்று.
 கல்லான காரமது பலந்தான்ஒன்று
 மட்டியதோர் பூச்சாற்றில் அரைத்துமைபோல்
 வளமாக மூன்றுபங்கு பண்ணிக்கொண்டே
 ஒட்டியதோர் முன்வைத்த அயப்பொடிதன்னால்
 உறுதியாய் பிசைந்துவைத்து ஒருநாள்தானும்
 தொட்டியதோர் குகையில்இட்டுச் சில்லுப்போட்டுத்
 திரளவே சரவுலையில் உருக்கிஆட்டே.

450

ஆட்டையிலே களிபோல உருகும்பாரு
 அடித்துமே ஆய்ந்தெல்லாம் பொறுக்கிக்கொண்டு,
 முட்டையிலே முன்மருந்து பிசறிவைத்து
 முதிர்ந்துமே உருக்கினால் மணியும்ஆகும்.
 பூட்டையிலே பின்பொருக்கால் மருந்திட்டுஆட்டு,
 பேரான சூரியன்போல் ரவியுமாகும்,
 காட்டையிலே மதிதன்னில் பத்துக்குஒன்று
 கனகம்அஃது ஐந்தாகும் கண்டுதீரே.

451

தீரவே சிந்தாரஞ் செய்யக்கேளு

சிறப்பான அயச்செம்பது உருகும்போது

தாரவே தங்கமது நாலுக்கொன்று

தாக்கியே உருக்கியபின் தகடுதட்டு

ஆரவே அதின்மேலே பூசக்கேளு

அரிதாரம் சிலைகெந்தி சூதத்தோடு

வேரவே வீரமோடு அரைக்கால்வாசி

மிகக்கூட்டி அயச்செம்புத் தகட்டில்பூசி

மூரவே புடம்போட்டுப் பின்புதானும்

முன்மருந்து பூசியே புடத்தைப்போடே.

452

புடம்போடக் கருப்பாக நொறுக்கிப்போகும்

பொரிகாரம் பொரித்தெடுத்து நாலத்தொன்று

மடம்போட மனோசிலையு நாலத்தொன்று

மாசற்ற சூதமது நாலத்தொன்று

கடம்போடக் காந்திப்பூச் சாற்றரைத்துக்

கசகாமல் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து,

நடம்போட லகுவாகப் புடத்தைப்போட்டு

நவலோகம் நூற்றுநூறு ஏம்மஆமே.

453

ஓர்வைத் தாமரைக் கற்பம்

ஏமமாம் ஓர்வைத்தா மரைச்சமுலம்

இடித்துமே சூரணித்து நெய்யில்கொள்ளச்

சோமமாய் உடம்பில்நின்ற வேகம்எல்லாம்

சிதைந்துமே விட்டுப்போம் சிறுநீர்தானும்

காமமாய்க் குளிர்ந்துவிடும் கண்புகைச்சல்

காமாலை வறட்சியொடு கடியபித்தம்

வாமமாய்ப் போய்விடுமண் டலந்தான்கொள்ளு

மகத்தான ரோகம்எல்லாம் மாறிப்போமே.

454

விடத்தேர்க் கற்பம்

மாறவே விடத்தேர்வேர்ப் பட்டைவாங்கி

மருவநன்றாய் இடித்துஅரித்துச் சூரணித்துத்

தூறவே பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு

தளுக்கான சூதமது பலந்தான்நாலு

கூறவே குலாமல்லிச் சாற்றி னாலே

குலாவியரைத்து என்சாமம் பொடியாய்ப்பண்ணித்

தேறவே நாற்பதுநாள் தேனில்கொள்ளு

சில்விடமாம் பதினெட்டுக் குட்டம்போமே.

455

சீந்தில் கற்பம்

போமென்ற பொற்சீந்தி லானால்ஒன்று
 புகழான சிவப்புநன்று கறுப்புநன்று,
 நாமென்றே கிடையாட்டால் நல்லசீந்தில்
 நறுக்கியே துண்டுதுண்டாய்க் கிழித்துப்போட்டங்கு
 ஏமென்றே நிழல்உலர்த்தி இடித்துத்தூளாய்
 ஏற்றமாய் வடிகட்டிச் சூரணமேசெய்து,
 தாமென்றே நாலில்ஒன்று சர்க்கரையைச்சேர்த்துச்
 சமர்த்தாக வெருகடித்தூள் மண்டலந்தான்கொள்ளே. 456

கொள்ளவே குன்மமொடு சத்திவிக்கல்
 கொடிதான அத்திசுரம்மெய்மறத்தல்
 வெள்ளவே மேகமுத்தி ரங்கிரிச்சரம்
 மிக்கதோர் நீர்ப்பாடு மேனிகன்றல்
 தெள்ளவே சிரசிலுள்ள வாயுளல்லாம்
 சிந்துமே அமுதந்தான் நாடிசுத்தி
 கள்ளவே காமப்பால் உடம்பில்ஊறுங்
 கணக்கவே அமிர்தசஞ் சீவிதானே. 457

வேம்பின் கற்பம்

சஞ்சீவி யாகுநூற் றாண்டின் வேம்பைச்
 சதைப்பட்டை வெட்டி வந்து நிழல் உலர்த்தித்
 துஞ்சீவி இடித்துச் சூரணமே செய்து
 சுத்தமாங் கருங்குன்றிச் சாறு வாங்கிப்
 பஞ்சீவி ஐந்துவிசைப் பாவனமே பண்ணிப்
 பரிதிமுன் பரப்பிவடி கட்டிக் கொண்டு
 நஞ்சீவி கற்கண்டு நாலில் ஒன்று சேர்த்து
 நலமாக மண்டலந்தான் கொண்டி டாயே. 458

கொண்டிட்டால் வயிரம்போ லிறுகுந்தேகம்
 குறிப்பான கண்ணிரண்டுஞ் சிவப்புமாகும்
 உண்டிட்டால் ஊழிவினைப் பயனும்போகும்
 உகாந்தமாங் கற்பவரை யிறுகுந்தேகம்
 நண்டிட்டா னரம்பதுவு முறுக்குமாகும்
 நரைதிரையு மாறிப்போம் ஞானமுண்டாம்,
 ஒண்டிட்டால் போகத்தி லுறுதியாகும்
 ஒருக்காலுஞ் சாவில்லை உண்மைதானே. 459

கருவேம்புக் கற்பம்

உண்மையாய்க் கருப்பாக வேம்புண்டாக்கி
 யுகந்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 வெண்மையாஞ் சடங்கரிய வண்டுபோலாம்
 மேனியினில் உரோமமெலா நிமிர்ந்தெழும்புந்
 தண்மையாந் தனுத்தானுங் கற்பாந்தகாலஞ்
 சமாதியிலே யிருக்கலாந் தளுக்காய்க்காணும்
 எண்மையா இருட்டறையி லிருந்தாயானால்
 எழுகின்ற கதிர்போல விருக்கும்பாரே.

460

சர்க்கரைவேம்பின் கற்பமும் வேதையும்

பாரென்ற மலைதொன்றுஞ் சர்க்கரைவேம்புண்டு
 பட்டைதின்றால் கற்கண்டு போலேகாணும்
 காரென்ற இலைதின்றால் கரும்புபோலாம்
 காய்தின்றால் மாம்பழத்தின் ரசனைபோலாம்
 வேரென்றால் கத்தூரி வாசம்வீசும்
 விதைதின்றால் மிக்கநெல்லிக் காய்போலாகுந்
 தாரென்ற சமூலஞ் சூரணமேசெய்து
 தனிஆவின் பால்தன்னில் சமர்த்தாய்உண்ணே.

461

உண்ணவே மண்டலத்தில் கமனித்தி
 யோகசித்தி லோகசித்தி உயர்ந்தசித்தி
 விண்ணவே வேர்தன்னில் சூதம்கட்டும்
 மிக்கான இலைதன்னில் நாகங்கட்டும்
 கண்ணவே காய்தன்னில் செம்புநீறும்
 கடியதோர் விலைத்தயிலந் தாதுகட்டும்
 பண்ணவே பட்டைதன்னில் உப்புக்கட்டும்
 பாங்கை எல்லாம் யான்சொன்ன படியேபாரே.

462

படியான சர்க்கரையாம் வேம்பின்காயைப்
 பக்குவமாய் இளம்பிஞ்சுப் பருவம்பார்த்துக்
 கடியானது இடித்துமே சாறுவாங்கிக்
 காய்ச்சியே கொழுசுதன்னைத் தோய்த்திட்டாக்கால்
 எடியான அயந்தானும் ஏமமாகும்.
 ஏற்றமாம் பூச்சாற்றில் செம்புமாகும்
 நெடியான பழச்சாற்றில் செம்புகாரீயமேமம்
 நிச்சயமாய்ப் பார்த்தபடி யான்சொன்னேனே.

463

பொற்றலைக் கற்பமும் வேதையும்

சொன்னதோர் பொற்றலையின் சாறுவாங்கிச்
 செம்புதனைத் தகடுதட்டிச் சாற்றில்தோய்ப்பாய்
 பன்னவே காய்ச்சியே பதினொருக்கால்
 பருவமுடன் தோய்க்கவே அதராய்விழும்
 அன்னதோர் அதரெல்லாம் அரைத்துமைபோல்
 அடைவாக லேசான வில்லைதட்டிப்
 பொன்னதோர் அண்டோடு பொடித்துமூடிப்
 பொருந்தகலில் ஆயிரமாம் எருவில்போடே.

464

எருவிலே புடமிட்டே ஆறவிட்டங்கு
 எடுத்தக்கால் குருபற்பம் என்றுபேரு
 அருவிலே அணுகினால் சூதம்கட்டும்
 அணுகினால் மதிதன்னில் ஏமமாகும்
 பொருவிலே பொற்றலையின் இலைஅரைத்துப்
 பேரான பாக்களவு பணவெடைதான்பற்ப
 மருவிலே மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 மாணிக்க ஒளிபோல வடிவுமாமே.

465

கீள்முக்குக் கற்பம்

வடிவான கிளிமூக்கு மரமதொன்று
 மகாவுயர்த்தி யாயிருக்கு மகத்தாந் தூலம்
 இடிவான இலை அரசின் இலைபோ லாகும்
 ஏற்றமாய்ப்புப் பூத்தமற் றாநாள் பழமாம்
 படிவான பழத்தை உண்டால் சாமத்தில் சித்தி
 பண்பான கேசரத்தி லாகும்.
 நெடிவான பழமரிது கிடைக்க வென்றால்
 நேர்ந்தங்கே சமாதியுற்றால் நேருந் தானே.

466

கர்சாலையாதி தீர்கற்பம்

நேர்ந்தபின்பு கரிசாலை குப்பைமேனி
 நேர்சிறிய செருப்படியுங் கருப்பாய்ப்பண்ணி
 ஏர்ந்தபின்புஇடித்து நன்றாய்ச் சூரணமேசெய்தங்கு
 ஏற்றமாம் தேன்அதனில் கிண்டிவைத்துக்
 கார்ந்தபின்பு அந்திசந்தி கழஞ்சுகொள்ளு
 கண்காண மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 தார்ந்தபின்பு தலையிலுள்ள தோடம்போகுஞ்
 சகலநூற் கருவெல்லாந் தோணும்பாரே.

467

தோணுமே சுயம்பாடப் பாலைவாக்காம்
 சுத்தமாய்ப் பொன்னிறம்போ லாகும்தேகம்
 காணுமே மன்மதன்போல் அழகுண்டாகும்
 கஞ்சமலர் போற்கண்கள் சிவப்புமாகும்
 வேணுமே பெண்களனு போகந்தானும்
 விரைந்துநின்ற மாயத்திற் சிக்கவேண்டாம்
 தூணுமே துரும்பாம்பெண் அராக்கடித்தால்
 சொல்லிவிட்டேன் சித்திஎல்லாம் விழலாய்ப்போமே.

468

கர்சாலையாதி பஞ்சகற்பம்

விழலாகப் போகாமல் கரிசாலைகரந்தை
 மிக்கான பொற்றலையும் நீலிவல்லாரை
 பழலாகப் பாக்களவு பாலில்கொள்ளு
 பாங்கான மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 கழலாகக் காயந்தான் ஆயிரத்தெட்டுக்
 கனகம்போற் சடந்தானும் கனிந்துமின்னும்
 மழலாக வார்த்தையது கின்னரத்தின்னொலியாம்
 மகத்தான வாசியுமே இறுகும்பாரே.

469

சீவனார்வேம்புக் கற்பம்

இறுகுமே சிவனார்தன் வேம்பினோடே
 ஏற்றமாம் வாலுழுவை சமனாய்ச்சேர்த்து
 நறுகுமே இடித்துறையப் பூப்புடத்தில்தயிலம்
 நலமாக வாங்கியே வைத்துக்கொண்டு
 திறுகுமே சீரகமும் சருக்கரையும்போட்டுத்
 திறமாகக் கலக்கியதில் வைத்துக்கொண்டு
 கறுகுமே கால்கழஞ்சு அந்திசந்தி
 கனமான மண்டலந்தான் கொண்டிடாயே.

470

கொண்டிட்டால் வாதபித்த கபத்தைச்சாடும்
 கொடியான தாதுஎல்லாம் பருத்துஉரக்கும்
 கண்டிட்டால் கோடைரவிக் காந்தியில்லை
 காலுக்கு மெத்தாரம் நடந்திட்டாலும்
 தண்டிட்ட சமாதிக்குள் இருந்தால்கேளு
 சாங்கமாம் உறைப்புண்டாந் தளர்ச்சிஇல்லை
 விண்டிட்ட சரசுவதி நிருத்தஞ்செய்வாள்
 வேதாந்தம் பார்த்துநித்தம் விரவிடாயே.

471

வெள்ளைத் தூதுவளையாத் அட்டகற்பமும் வேதையும்

விரவிவெள்ளைத் தூதுவளை இலையினோடு
 விரிவான தக்கோலஞ் சாதிக்காயும்
 வரவுவாலு முவைஎன்ற விதைதன்னோடு
 மகத்தான கொடிவேலி வேரீன்பட்டை
 நிரவுநிலப் பனங்கிழங்கு பொற்கொன்றைப்பூ
 நேரான ஐங்கோல விதையுங்கூட்டித்
 தரவுசம னாக்கியே பொடியாய்ப்பண்ணிச்
 சமர்த்தாக வெருகடிதூள் முட்பன்றிநெய்யில்
 உரவுஒரு மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 உகாந்தவரைச் சடந்தானும் இருக்கும்பாரே.

472

பாரென்ற பராபரமா மூலநாதர்
 பாட்டர்பதஞ் சிரசில்வைத்து வணக்கஞ்செய்து
 தேரென்ற திருமூலர் ஐந்நூற்றுள்ளே
 சொல்லிவைத்தார் சிக்காகத் தெளிவாய்த்தானும்
 ஏரென்ற ஏழாயிரத்தில் தானும்
 எளிதாகச் சொல்லிவைத்தேன் அறியஎன்று
 காரென்ற காலாங்கி ஐயர்தின்ற
 கற்பத்தை அடியேற்கும் கருதினாரே.

473

கருதியதோர் சங்கத்துது வளைதன்னைச்
 சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்து சாறுவாங்கிப்
 பருதியதோர் படிச்சாற்றை அளந்துகொண்டு
 பாங்கான பூநீறு பலந்தான்போட்டங்கு
 அருதியதோர் அயக்கரண்டி தனைவிளக்கி
 ஆசில்லாச் சூதமது பலந்தான்விட்டுத்
 தருதியதோர் சாறுதனைச் சுருக்குப்போடச்
 சமரசமாய்க் கட்டியே மணிபோலாமே.

474

மணிபோல நின்றதொரு சூதம்தன்னை
 வாட்டியே மத்தங்காய் தன்னில்தானும்
 துணிபோலச் சூடன்தன் தீயில்வாட்டிச்
 சுயமான கரண்டிதனில் உருக்கிக்கொண்டு
 தனிபோலத் தங்கமது நாலத்தொன்று
 தங்கத்தின் எடைதானும் நாகம்போடு
 விணிபோல வெங்காரம் சிலையும்கூட்டி
 வெளுப்பான தூதுவளைச் சாற்றால் ஆட்டே.

475

ஆட்டியே லகுபுடமாய் ஐந்துபோட

ஆண்மையாம் சூதமது குருவுமாகும்

மாட்டியே வெள்ளிதனில் நூற்றுக்குஒன்று

மருவிடவே மாற்றேழு காணும்காணும்

பாட்டியே பாக்களவா இலையரைத்துப்

பற்பமது பணவெடைதான் பாலில்கொள்ள

நாட்டியே நாற்பதுநாள் கொண்டாயானால்

நலமான சூரியன்போல் முகமும்ஆமே.

476

அமுர்யை முறிக்க

ஆமென்ற அமுரிதனை முறிக்கக்கேளு

அடிகனத்த தேற்றாம்வேர் வெட்டிவந்து

பாமென்ற பாத்திரம்போல் கடைந்துவாங்கிப்

பக்குவமா அமுரிதனை முன்பின்தள்ளி

நாமென்ற பாத்திரத்தின் நடுஅமுரிவிட்டு

நல்தோற்றம் வித்துஒன்று பொடித்துப்போட்டு

காமென்ற கால்நாழி வைத்துவைக்கக்

கசடுஅகன்று சுத்தமாய் முறிந்துபோமே.

477

கற்ப பாத்திரம்

முறிந்துபோம் முத்திரத்தின் தோடம்போகும்

முயற்சியாம் கற்பம்எல்லாம் இப்படியேகொள்ள

நொரிந்துபோம் நூறாண்டின் வேப்பம்வேரில்

நுணுக்கமாய்ப் பாத்திரந்தான் பண்ணிக்கொள்ளு

கரிந்துபோங் கற்பபாத் திரமும்ஆகும்

காண்இந்தப் பாத்திரம்பால் நெய்தேனுக்காம்

வெரிந்துபோங் கற்பங்கள் தின்னும்போது

வெட்டையே மேற்கொண்டால் விவரங்கேளே.

478

கேளுநீ தேற்றாம்வேர் பாத்திரந்தான்

கிளர்ந்தெழுந்த அமுரிக்கு வைத்துக்கொள்ளு

மாளுநீ வேம்பின்வேர்ப் பாத்திரந்தான்

மருந்தென்ற நெய்தேனாக் காகும்ஆகும்

காளுநீ காந்தமென்ற பாத்திரந்தான்

காயத்துக் குண்ணுகிற ஊனுக்காகும்

தாளுநீ இந்தமுறை தப்பாமல்நின்று

சத்தியமாய் கற்பத்தைத் தாக்கிஉண்ணே.

479

கற்பத்தால் சூடு கொண்டார்க்குக் குடிநீர்

உண்ணவே கற்பத்தால் காந்திகொண்டால்
 உயர்கின்ற மயக்கமொடு சோபந்தாபம்
 முண்ணவே மூர்ச்சையொடு சுரங்கள்கண்டால்
 மூர்க்கமாங் கியாழம்ஒன்று சொல்லக்கேளு
 தண்ணவே தாளிசபத் திரியும்சுக்கும்
 தனியான மதுரமொடு சீரகந்தான்
 துண்ணவே சிறுதேக்குக் கற்கண்டோடு
 சிறப்பாக வகைக்குக்கால் பலமேகூட்டே.

480

கூட்டியே நீர்விட்டங்கு எட்டில்ஒன்றாய்க்
 குறுகவே காய்ச்சிப்பாத் திரத்தில்உண்ணு
 மாட்டியே மயக்கமொடு தாபஞ்சோபம்
 வருத்தமாஞ் சேத்துமமும் சுரங்கள்மூர்ச்சை
 ஏட்டியே காசமொடு எரிவுஅழற்சி
 இனிமையாம் வாய்த்துவர்ப்பு எல்லாம்தீரும்
 மாட்டியே பஞ்சகற்பம் தேய்த்துவைத்து
 மருந்தென்ற நீர்தன்னில் முழுகிப்போடே.

481

முழுகவே பற்படக நிழனாவற்றான்
 முதிராத மருதிலையும் பழம்பாசிகூட்டு
 நழுகவே செம்பரத்த இலைதன்னோடு
 நற்குளத்திக் குளிரியென்ற இலையுமாகும்
 உழுகவே ஓரிலைத்தா மரைஇவ்வேழம்
 முற்றுமே சம்பாகந் தண்ணீரில்போட்டுக்
 கழுகவே வெந்நீரில் முழுகிப்போடு
 காந்தியெல்லாந் தணிந்துவிடுங் கற்பம்உண்ணே.

482

நீலச்சோதி கற்பம்

உண்ணவே நீலமாம் சோதிதானும்
 உயர்கின்ற கெந்தகமும் சரியாகக்கூட்டித்
 துண்ணவே சூதமது கெந்தகத்தின்நிறைதான்
 துடியான திப்பிலியும் ஏலம்கூட
 அண்ணவே ஐந்தையுந்தான் சம்பாகமாக்கி
 அதட்டியரை கல்வத்தில் அவுரிச்சாற்றால்
 கண்ணவே நாற்சாமம் அரைக்கமையாம்
 காயவைத்துக் கால்கழஞ்சு தேனில்உண்ணே.

483

உண்ணவே வாயுவென்ற தளத்தைச்சாடும்
 ஓடுகின்ற வாசிஎல்லாம் உள்ளேதாக்கும்
 தண்ணவே சமாதிக்குள் அசைத்திடாது
 சாங்கமாம் பொறிகள்எல்லாம் தண்மையாகும்
 விண்ணவே கேசரத்தி லோடும்போது
 மிக்கான மயக்கமொடு தாபமில்லை
 அண்ணவே ரோமமெல்லாம் அண்டங்காக்கை
 அதினுடைய இறகுக்கு மதிகமாமே.

484

பீரம் கற்பம்

அதிகமாம் பிரமியுடைப் படிச்சாறுஒன்றும்
 ஆவின்றெய் படிஒன்றும் சமனாய்ச்சேர்த்து
 நிதிகமாய் அடுப்பில்வைத் துக்காய்ச்சிக்கொண்டு
 நேர்நாட்டுச் சர்க்கரைதான் நாலத்தொன்று
 விதிகமாம் மிளகொடுதிப் பிலிஇந்துப்பு
 மிக்காம்சுக் கோடுகடு நெல்லிதான்றி
 பதிகமாம் மஞ்சளொடு சமனாய்ச்சேர்த்துப்
 பாங்காக வகையினுக்கோர் பலமாய்க்கூட்டே.

485

பலமாக இடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
 பாங்கான முன்றெய்யில் கிண்டிக்கொண்டு
 குலமாக வடித்தெடுத்துக் கற்பந்தின்று
 கூர்ந்துமே மிளகுதின்னுங் காலந்தன்னில்
 கலமாகக் கியாமும் இரா மாறு கொன்று
 கடிசான சிந்தூரங் காலையிலேதின்றால்
 வலமாக நெல்லிக்காய்ப் பிரமாணந்தான்
 மாலையிலே இம்மருந்தைக் கொண்டிடாயே.

486

கொண்டிடவே பதினாறு வயதுமாகும்
 குறிப்பாய்பெண் கொண்டக்கால் கருப்பநாடும்
 அண்டிடவே அடுக்காறு முருவிக்காணும்
 அந்தரத்து மீனெல்லாம் பகலில்தோன்றும்
 விண்டிடவே வெள்ளெழுத்து மஹிப்போகும்
 மேற்கொண்ட வாசிஎல்லாம் மீண்டுபுக்கும்
 கண்டிடவே காமப்பால் உடம்பில்ஊறும்
 கடிசான சிந்தூர வேகம்போமே.

487

கற்பிரமிக் கற்பமும் வேதையும்

வேகம்போம் கல்லுக்குள் பிரமிதன்னை
 விரைந்திடித்துச் சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
 தாகம்போந் தேன்தன்னில் குழைத்து உண்டக்கால்
 சடந்தானும் கருங்கல்லாய்த் தளுக்குமாகும்
 காகம்போங் கத்தியால் வீசினக்கால்
 கலீரென்று வெண்கலத்தின் ஓசைகாணும்
 ஆகம்போம் அந்திசந்தி மண்டலங்கொள்ளு
 மலையிலுள்ளோர் எல்லோரும் கொண்டிட்டாரே.

488

கொண்டிட்ட கற்பிரமிச் சாறுவாங்கிக்
 குகைஅரைத்தங்கு இலைதன்னைச் சூதம்விட்டே
 ஒண்டிட்ட ஓட்டில்வைத்துச் சுருக்குப்போட
 ஒருசாமந் தன்னிலே உண்டையாகும்
 பண்டிட்ட தங்கமிட்டு நாகம்போட்டுப்
 பரிவாகக் குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 கண்டிட்ட கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணிக்
 கனமான சிலைகெந்தி காரம்கூட்டே.

489

கூட்டியே கற்பிரமிச் சாற்றால்ஆட்டிக்
 குறிப்பாகக் காசிஎன்ற மேருக்கேற்றி
 ஆட்டியே பன்னிரண்டு சாமந்தீயை
 ஆறவிட்ட எடுத்தக்கால் அருணமாகும்
 நாட்டியே நவலோகம் ஆயிரத்துக்கோடும்
 நயந்துமே பணவெடைதான் பாலில்உண்ணு
 மாட்டியே மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 மாசற்ற வயிரம்போல் தேகமாமே.

490

நெல்லிமுள்ளிக் கற்பம்

வயிரமாம் நெல்லிமுள்ளி தன்னைவாங்கி
 மருவநன்றாய் இடித்துச் சூரணமேஆக்கி
 அயிரமாம் அப்பிரகச் சிந்தூரந்தான்
 அதற்கெட்டுப் பங்குக்கோர் பங்குசேர்த்துத்
 துயிரமாந் தேன்தன்னில் குழைத்தேஉண்ணு
 சுகமான மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 கயிரமாங் காயமது கருங்காலிக்கட்டைக்
 கனல்போலச் சோதியாய்க் காணும்காணே.

491

நெல்லிப்பூக் கற்பம்

காணவே நெல்லிப்பூ தன்னைச்சேர்த்துக்
 கண்காணா நிழல்உலர்த்திச் சூரணமேசெய்து
 பாணவே பால்தன்னில் குழைத்துக்கொள்ளு
 பாங்கான மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 தோணவே தீளிப்புச் சலக்கழிச்சல்
 தூயஇரணம் சோபைபாண்டு போகும்
 ஊணவே லோகபற்பம் வைத்தேஉண்ணு
 ஓடாமல் வெகுதூரம் முச்சாடாதே.

492

நெல்லிப்பட்டைக் கற்பமும் வேதையும்

ஆடாத நெல்லிவேர்ப் பட்டைவாங்கி
 அதிகரவி தனில் உலர்த்தி பானைக்கிட்டு
 மேடாத மேல்முடிச் சீலைசெய்து
 மிக்கவடித் தூர்தன்னில் துருவுபோட்டுப்
 பூடாத பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கிப்
 பேரான அயப்பொடி தூய்மைசெய்து
 மாடாத தயிலத்தில் புரட்டிவைத்து
 மனோசிலையும் வெங்காரம் எட்டுக்குஒன்றே.

493

எட்டுக்குள் ஒன்றுதான் கல்வத்திட்டு
 இழுத்தரைத்து மூன்றுபங்கு பண்ணிக்கொண்டே
 உட்டுக்குள் ஒருபாங்காய்ப் பொடியில்சேர்த்து
 குறுக்குநீ குகையிட்டுச் சரவுலையில்தானும்
 நட்டுக்குள் உருகிநன்றாய் மணியுமாகும்
 நறுக்கிஉடைத் திட்டுமுன் மருந்துகூட்டி
 முட்டுக்கு மூன்றுக்கு உருக்கிப்பாரு
 முதிர்ந்துஅயந்தான் ரவியாக இருக்கும்பாரே.

494

இருக்கின்ற அயச்செம்பில் எட்டுக்குஒன்று
 ஏற்றமாந் தங்கத்தை உருகையிலேஈவாய்
 நருக்கின்ற நாகத்தை தங்கவெடைபோடு
 நலமாக உருக்கியே தகடுவார்த்து
 மருக்கின்ற மனோசிலையும் லிங்கங்காரம்
 மாளவே எட்டொன்று தயிலத்தாட்டித்
 தருக்கின்ற தகட்டின்மேல் பூசிப்பூசிச்
 சார்வாக அகலில்இட்டுப் புடத்தைப்போடே.

495

போடவே நொறுங்கியது தூளுமாகும்
 பேரான மதிதன்னில் நூற்றுக்குன்று
 மாடவே மாற்றஃது ஏழரையேகாணும்
 மகத்தான புடசெயந்தான் மாட்டிப்பாரு
 பாடவே பணவெடைதான் தயிலத்துண்ணு
 பண்பான சடந்தானும் செம்பின்நிறமாகும்
 காடவே மதிக்காப்புக் கையில்விட்டால்
 காயத்தின் வேகத்தால் ஏமமாமே.

496

கருநெல்லக் கற்பம்

ஏமமாங் கருநெல்லி மலைதோறும் உண்டாம்
 எளிதாகக் கிடையாட்டால் கறுப்புப்பண்ணி
 நாமமாம் நாற்பதுநாள் பாலில்கொள்ளு
 நமன்வந்து நாடாமல் நடுங்கிப்போவான்
 தாமமாஞ் சட்டைஎல்லாம் கக்கிப்போகும்
 தங்கம்போல் மேனியும்ஆம் தளுக்குக்காணும்
 ஆமமாங் கருநெல்லிப் போக்குச்சொல்ல
 அரண்காணார் யான்தானுங் கண்டிலேனே.

497

கற்பூரவில்வக் கற்பம்

கண்டிலேன் கற்பூர வில்வந்தானும்
 கடிந்தரைத்துப் பாக்களவு பாலில்உண்ணு
 அண்டில்லா அக்கினியைத் தான்அவிக்கும்
 அழுந்துகின்ற மேகம்எல்லாம் சாடிப்போடும்
 வண்டிலேன் வாதபித் தத்தைநீக்கும்
 வாய்நீர்தான் மிகஊறல் வற்றிப்போகும்
 வெண்டில்லா மேனிசர சரப்புப்போகும்
 மிக்கான வெள்ளமுத்தும் மீறிடாதே.

498

வில்வப்பூக் கற்பமும் வேதையும்

மீறிடாப் பூப்பறித்தே இடித்துச்சாறு
 மிகப்பிழிந்து கலசமதில் வைத்துக்கொண்டு
 நாறிடாக் கெந்தகத்தைக் கரண்டிதனில்உருக்கி
 நறுநெய்யாம் பன்றியுடை நெய்தான்குத்தித்
 தாறிடாச் சாறதனில் முப்பத்தொன்று
 சாயக்கவே கெந்தகந்தான் கட்டிப்போகும்
 பாறிடாப் பன்றிநெய்யை விட்டுஅரைத்துப்
 பாங்கான நாற்சாமம் பண்பாய்வுங்கே.

499

வாங்கியே காசிஎன்ற மேருவிலேபோட்டு
 வளமாகக் குப்பிக்குக் கதம்பைவைத்துத்
 தாங்கியே சட்டியினில் பொத்தலிட்டுச்
 சாங்கமாய் குப்பிநுனி தலைகீழாய்நிற்க
 ஆங்கியே அடுப்பேற்றி அடுப்புக்குள்கிண்ணி
 அகலமாய் வைத்துமேசட் டியில்தீப்போடு
 தேங்கியே கிண்ணிக்குள் தயிலம்வீழும்
 சிறப்பான மதித்தகட்டில் தேய்த்திடாயே.

500

தேய்த்துமே புடம்போட்டே ஆறப்பார்த்தால்
 சிவந்தெழுந்து பத்தரையாம் ஏமம்தானும்
 சாய்த்துமே தயிலத்தைப் பணவெடைதான்எடுத்துச்
 சர்க்கரையில் கொண்டிடவே தாதுவிர்த்தி
 மாய்த்துமே மனந்தன்னை மாயந்தன்னில்
 மருவாமல் மதியென்ற மண்டலத்தில்புக்குத்
 தோய்த்துமே அமுதந்தான் தாரையாகும்
 சோமப்பால் தனைஉண்ணச் சோதியாமே.

501

வில்வ வயிர வேதை

சோதியா நூறாண்டின் மரத்தைப்பார்த்துச்
 சோதித்து வயிரமுண்டு வெட்டிவந்து
 வீதியாய் மெல்லியதாய்த் தூளாய்ப்பண்ணி
 மிக்ககொழுந் திலைச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
 பாதியாய்க் குகைபோலப் பண்ணிரண்டு
 பருவமுடன் சுத்தித்த சூதம்வார்த்தே
 ஆதியா அகலில்வைத்து மேலேமுடி
 அசையாதே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடே.

502

போடவே சூதமது ஏமமாகும்
 பிரித்திதனை விற்றக்கால் பிரமைகொள்வார்
 ஆடவே கம்பிபண்ணிக் குளிகைகோத்தே
 அடையாள மாய்மார்பு தன்னில்போடு
 மாடவே மாற்றென்ன ஐம்பத்தொன்று
 மாத்திரைக்கோல் தனக்குத்தான் வளையம்போடும்
 காடவே குண்டலங்கை வளையல்பண்ணு
 கண்கொள்ளாச் சோதியது காணலாமே.

503

வீவ்வப்பழக் கற்பமும் வேதையும்

காணலாம் என்றவில்வப் பழத்தைத்தேடிக்
 கனமாகப் பொறுக்கியே சதையைவாங்கி
 வேணலாம் வெய்யிலில்வைத்து உலர்த்திக்கொண்டு
 மிக்கான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி
 ஆணலாச் சூதத்தை அயத்தில் வைத்துஅங்கு
 அதீதமாய்ச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
 தோணலாய் முன்போல்செந் தூரம்பண்ணிச்
 சுத்தமாம் தயிலத்தில் குழைத்துஉண்ணே.

504

உண்ணவே மண்டலத்தில் நரையோமாற்றும்
 உகாந்தமெல்லாஞ் சடந்தானும் உகந்துகாணும்
 பண்ணவே தயிலத்தில் நாகம்சாய்க்கப்
 பாங்கான புகைஐந்தும் கட்டிப்போகும்
 அண்ணவே அயம் உருகியமாமும்
 அறுபத்து நாலான பாடாணந்தான்
 தண்ணவே சாமத்தில் கட்டிப்போகும்
 தனித்ததோர் உபரசங்கள் சத்துமாமே.

505

ஐவணக்கற்பமும் வேதையும்

சத்தாக ஐவணப்பூத் தன்னைவாங்கிச்
 சமரசமாய்ச் சாறிடித்துப் பிழிந்துகொண்டு
 பத்தாகச் சாதிலிங்கம் சுருக்குப்போடப்
 பாங்கான புகைகட்டி மணியுமாமும்
 அத்தாக எடைஇரண்டு அரப்பொடியைச்சேர்த்து
 அதீதமாம் வெங்காரஞ் சிலையும்கூட
 நத்தாக நாலில்ஒன்று சேர்த்துக்கொண்டு
 நமனாகும் பூச்சாற்றில் அரைத்திடாயே.

506

அரைத்திட்டே ஐந்துதரம் உருக்கிப்போடுஅங்கு
 அதீதமா நாகம்போல் சத்துமாமும்
 பரைத்திட்ட நாகத்தை நாலுக்குஒன்று
 பாங்காகக் கொடுத்திட்டால் உள்ளேகொள்ளும்
 தரைத்திட்ட தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டுத்
 தனியான சிலைகாரம் கெந்திகூட்டித்
 திரைத்திட்ட சிந்துரம் பண்ணிக்கொண்டு
 சிறந்தநவ லோகத்தில் ஆயிரத்துக்குஒன்றே.

507

ஒன்றான சிந்தாரம் பணவெடைதான்தேனில்
 உய்த்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 குன்றான மலைபோலக் கைகளாகுங்
 குத்தினால் தவிடுபொடி கூழாங்கற்கள்
 வென்றான சடமாகும் வாசிதானும்
 விடுகாமல் கும்பிக்குஞ் சாமந்தானும்
 பன்றான பருதிக்குள் ஓடும்போது
 பாங்கான ரவிகாந்தி பனிப்போல்ஆமே.

508

மருதோன்றியிலைக் கற்பமும் வேதையும்
 பனிப்போல மருதோன்றி இலைஇடித்துப்
 பாங்கான கிட்டிகட்டிச் சாறுவாங்கித்
 தனிப்போல எருமையின்றன் சாணிதன்னைச்
 சாங்கமாய்க் கிட்டிகட்டிச் சாறுவாங்கி
 இனிப்போலாம் இரண்டுபடி ஒன்றாய்க்கலக்கி
 ஏற்றமாம் வெடியுப்புப் பலமும்நாலு
 திணிப்போலாம் சீனமது பலமும்நாலு
 சிந்தாத கல்லுப்புப் பலமும்நாலே.

509

நாலாகப் பொடிபண்ணிச் சாற்றில்கலக்கி
 நலத்ததோர் காரியம் பலந்தான்எட்டு
 ஆலாக அயக்கரண்டி தனில்உருக்கி
 அதற்குள்ளே சாய்த்திடுவாய் சாறுவற்றுமட்டும்
 போலாகப்புரட்டியே அகல்கிட்டுப் பெரும்புடந்தான்
 போட்டெடுத்துக் கல்வத்தில் கொட்டிமீண்டும்
 மாலாக மருதோன்றிஇலைச் சாற்றால்அரைத்து
 மாளுமட்டும் முன்றுபுடம் போட்டிடாயே.

510

போட்டெடுக்க மாதுளம்பூ நிறமதாகும்
 பேரான கற்கண்டில் பணவெடைதான்கொள்ள
 ஆட்டெடுக்க அருணநிறம் போலாமேனி
 ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகமாற்றாம்
 நீட்டெடுத்த மேனியுமோ லேசாய்க்காணும்
 நிலையான வாசியெல்லாம் உள்ளேஆடும்
 காட்டெடுத்த கைசிவந்து மருவிப்போச்சு
 கனகத்தைக் கண்டாலும் கரியாய்ப்போமே.

511

பலாசு கற்பம்

போகாமல் பலாசின்றன் கற்பங்கேளு
 புகழந்தவேர்ப் பட்டையிலை காய்பூவோடு
 நோகாமல் நிழ உலர்த்தாய் உலர்த்திஇடித்து
 நெரிசாக வடிகட்டிச் சூரணமேசெய்து
 வேகாமல் வெள்ளாட்டுப் பாலில்கொள்ளு
 விரைந்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 சாகாமலிருக் காலாம்சதுமு கன்றன்படைப்புந்
 தகர்ந்துபோம் சமாதியினில் இருந்திடாயே.

512

வேண்புரசுக் கற்பமும் வேதையும்

இருந்திட்ட வேண்புரசுப் பூவைவாங்கி
 இதமாகப் படிச்சாறு பிழிந்துகொண்டு
 தருந்திட்ட தாளகந்தான் பலமும்நாலு
 தாக்கான கற்சுண்ண நீரில்போட்டுத்
 துருந்திட்ட மூன்றுநாள்ஊற வைத்துச்
 சுப்பிரமாய்க் கழுவினே சுருக்குப்போடு
 பொருந்திட்ட பூவரைத்துக் கவசம்கட்டிப்
 புரசுப்பட்டைச் சாம்பல்வைத்து அழுத்திடாயே.

513

அழுத்தியே தீளரிப்பாய் நாலுசாமம்
 ஆறவிட்டுப் பார்த்தாக்கால் சங்கம்போலாம்
 பழுத்தியே பணவெடைதான் பாலில்கொள்ளு
 பரிதிதன்னின் ஒளிஆகும் காயம்தானும்
 நழுத்தியே நாற்பதுநாள் கொண்டாயானால்
 நாகங்கள் பலநஞ்சு நாடிவந்து
 அழுத்தியே சர்ப்பங்கள் கடித்திட்டக்கால்
 தனக்குதான் கேடென்றே நாடிச்சாமே.

514

நாடியே நவலோகத்து ஈந்தாயானால்
 நாட்டமாய்ப் பதினைந்து மாற்றுஆகும்
 தூடியே துரிசின்மேல் பொட்டுப்போட்டால்
 சுக்கான்போல் பொருமியே நீறும்ஆகும்
 நீடியே இந்நீற்றை இலிங்கம்மேலே
 லேபித்தால் முழுக்கட்டாம் வீரத்துக்கு
 மாடியே லேபித்துப் புடத்தைப்போட
 மணிபோலே நின்றுமே உருகும்பாரே.

515

பொற்கொன்றைக் கற்பமும் வேதையும்

பாரென்ற பொற்கொன்றைப் பூச்சாறுவாங்கிப்
 பாங்கான மனோசிலைக் குச்சுருக்குபோடு
 நாரென்ற நாற்சாமம் சுருக்குப்போட
 நலமான பவழம்போல் இறுகிக்கட்டும்
 நெரென்ற காரீயம் உருகும்போது
 நினைவாகக் காரத்தோடு ஈந்தாயானால்
 ஒரென்று நொறுங்கியே தூளாய்ப்போகும்
 ஓர்ந்திதற்கு நாலொன்று தங்கம்போடே.

516

தங்கத்தின் எடைபோடு லிங்கம்தன்னை
 தங்கவெடை சுத்தித்த கெந்தகந்தான்
 அங்கத்தின் கற்றாழஞ் சாற்றில்ஆட்டி
 அகலில்இட்டுப் புடம்போடக் களங்குமாகும்
 பங்கத்தின் ரவிமதியில் இருபதுக்குஒன்றுஈயப்
 பாங்கான மாற்றுஏழு பரிந்துகாணும்
 வங்கத்தின் வேதைஎன்றால் புட்செயந்தான்
 மறவாமல் மண்டலந்தான் பானத்துண்ணே.

517

உண்ணவே லகரியஃது உள்ளேமீறி
 உற்றுஆறுதலம் எல்லாம் உருவாய்த்தோற்றும்
 வண்ணவே வாசிசற்றும் நழுகிடாது
 மறவாதே பகலிரவும் வாசிமாட்டுத்
 துண்ணவே காமம்என்ற பேயைத்தள்ளு
 சுகாதீதத் தனுபோகந் துன்னும்நேசங்
 கண்ணவே சொல்முறைக் கருவைப்பாரு
 கலந்தோடித் திரிந்தக்கால் கசடனாச்சே.

518

வெள்ளை மந்தாரப்பூக் கற்பமும் வேதையும்

ஆச்சென்ற வெள்ளைமந் தாரைப்பூசை
 அமர்த்தியே இடித்துத்தான் சாரெடுத்து
 வேச்சென்ற வெள்ளைப்பா டாணத்துக்கு
 மிடுக்கா நாற்சாமம் சுருக்குப்போடு
 பூச்சென்ற பூவரைத்துக் கவசம்கட்டிப்
 புளிப்புறணிச் சாம்பலுக்குள் பொருந்தவைத்து
 நாச்சென்ற நாற்சாமம் கமலத்தீயால்
 நாடியே எரியீட்டி நலமாய்வாங்கே.

519

நலமாக வாங்கியே ரவியில்ஈய

நலமான மாற்றதுதான் பத்துவெள்ளி

பிலமாக ஈயத்துக் கசைந்திடாது

பேணிப்பார் லகுவான வித்தையாகும்

வலமாக மந்தாரை வெள்ளைப்பூவை

வாங்கியே நிழல் உலர்த்தி இடித்துத்தூளாய்க்

குலமாக வெருகடிதூள் தேனிற்கொள்ளக்

குட்டமது பதினெட்டும் ஓடிப்போமே.

520

வெள்ளை நீர்முள்ளிக் கற்பமும் வேதையும்

ஓடியே வெள்ளை நீர்முள்ளிதன்னை

உற்றஇலை அரைத்துப்பாக் களவுபாலில்

மாடியே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்

மாசற்ற மதிபோல முகமும்ஆகும்

தேடியே காமத்தில் சிதையவேண்டாம்

சிவயோக மார்க்கத்தில் சிந்தைஉன்னு

காடியே மென்மாயை தன்னில்கண்ட

காரணத்தை நினைவில்உன்னிக் கருத்தாய்ப்பாரே.

521

கருவான நீர்முள்ளிச் சாறுவாங்கிக்

கரண்டிதனில் ரசம்விட்டுச் சுருக்குப்போட

நெருவான நீர்வற்றிக் கட்டியாகும்

நிலவரமாய்ச் சூடன்தன் தீயில்வாட்டி

உருவான குகைதன்னில் உருக்கிக்கொண்டங்கு

உகந்துமே நாலில் ஒன்று தங்கம்கூட்டு

தருவான தங்கவெடை நாகம்போட்டுத்

தகர்த்துமே கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணே.

522

பொடியான மருந்துக்குப் பாதிகெந்தி

பொடித்துமே ஓடுதனில் உருக்கிக்கொண்டு

தடியான தயிலத்தில் பொடியைப்போட்டுத்

சமர்த்தாக வறுத்திடுவாய் சூரியாலே

கடியான கரிபோலத் தூளுமாகும்

கலக்கிதற்குள் மனோசிலையுங் காரந்தானும்

பிடியான பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றிப்

பெரிதான வாலுக்கையி லெரித்திடாயே.

523

எரித்திட்டால் செந்தூரம் பவளம்போலாம்
 இதமான வெள்ளைநீர் முள்ளிதன்னைப்
 பரித்திட்டால் இலையரைத்துப் பாக்களவுதான்
 பாலிலே மிகக்கரைத்துப் பருகிட்டக்கால்
 அரித்திட்டால் நரைஎல்லாம் மாறிப்போகும்
 நாதாந்தப் பெருவெளியில் நாட்டங்கூடும்
 உரித்திட்டால் ஒன்பதிலும் நூற்றுக்கோடும்
 உயர்ந்திட்ட மாற்றாகும் உண்மைதானே.

524

உண்மையாய்ச் செம்படித்துத் தகடுதட்டி
 உறுதிநீர் முள்ளியிலைச் சாற்றில்தோய்ப்பாய்
 பண்மையாய்ப் பதினொருக்கால் தோய்த்தாயானால்
 பட்டைவிட்டு செம்பெல்லாம் நொறுங்கிப்போகும்
 கண்மையாய்க் கல்வத்தில் அரைத்துக்கட்டிக்
 காசுபோல் வில்லைதட்டிக் காயப் போட்டு
 விண்மையாய் மூன்றுதரம் உலர்த்திச் சாறு
 விட்டரைத்து ரவிதன்னில் காயப் போடே.

525

காய்ந்தபின்பு இலை அரைத்துக் கவசம் கட்டிக்
 கனக்கவே புடம்போடக் கட்டிநீறும்
 தாய்ந்தபின் எடைக்கெடைதான் சூதம்சேர்த்துத்
 தாக்கான வாய்நீரில் மத்தித்தேதான்
 வேய்ந்தபின்பு வெய்யிலில் வைகடிகைதானும்
 வெண்ணீறாய்ப் பொருமியே விரிந்துபோகும்
 நாய்ந்தபின்பு வீசமெடை பாலிலுண்ணு
 நாற்பதுநாள் மறவாமல் உண்டிடாயே.

526

மறவாமல் மதிதனிலே ஈந்தாயானால்
 மாசற்றுத் தங்கமும் ஆயிரத்துக்கோடும்
 பறவாமல் சூதத்தைக் கவ்விக்கொல்லும்
 பாடாணம் என்றதெல்லாம் படுத்திப்பற்றுந்
 துறவாமல் வாழைஎன்ற பழத்தைவாங்கித்
 துரும்பால்தொட் டப்பழத்தைக் கீறிவைக்க
 அறவாமற் சாமந்தான் கழித்துப்பார்க்க
 அமுந்தியது பச்சைக்கா யாகும்பாரே.

527

பாரென்ற காய்தன்னைத் தோலைச்சீவிப்
 பக்குவமாய்ச் சமைத்துண்ண அன்னத்தோடே
 காரென்ற காயந்தான் தளர்ந்துஎல்லாம்
 கதித்துஇறுகிப் பதினாறு வயதுமாகும்
 கூரென்ற குருவாலே சூதம்கட்டிக்
 கொடிதான் சாரணைதான் தீர்த்துக்கொண்டே
 ஆரென்ற அண்டரண்ட கடாகங்கள்பார்த்து
 ஆராய்ந்தேன் அடுக்குகள் சோதிக்கும்காணே.

528

அருணன் வியர்வையீல் தோன்றிய மூல்கைகள்

காணவே சிவப்புச்சித் திரமூலந்தான்
 கருஅருணன் ரதம்தன்னை ஊரும்போது
 வேணவே வேர்வைதான் நிலத்தில்சிந்தி
 மிக்ககடு மூலிகைதான் நாலுசாதி
 ஆணவே சிவப்புஆம் மார்க்கத்தோடே
 அனலான வெள்ளெருக்கு இரத்தக்கள்ளி
 ஊணவே இவைநாலும் உற்பத்தியாயிற்று
 உதிகடு மூலிகைதா னுசத்திதானே.

529

சீவப்புச் சீத்திரமூலக் கற்பமும், வேதையும்

உசத்தியாஞ் சிவப்புச்சித் திரமூலம்தன்னை
 உருகிடித்துப் பஞ்சாக வைத்துக்கொண்டு
 கசத்தியாங் காரீயஞ் சட்டியிலேபோட்டுக்
 கலரிதற்குள் பதினாறுக்கு ஒன்றுஇனங்கள்
 தசத்தியாஞ் சட்டியிலே உருக்கிக்கொண்டு
 தாக்கிடுவாய் வெடியுப்பு முன்னேதானும்
 குசத்தியாம் ஆதொண்டைக் கழியினாலே
 குத்தியே கடைந்திடுவாய் குறிப்பாய்த்தானே.

530

தானென்ற சிவப்புச்சித் திரமூலம்தன்னைத்
 தயங்காமல் போட்டுமே கழியாமல்கிண்டு
 நானென்ற விட்டடிதான் நாடிசாமம்
 நலமான ஆதொண்டைக் கழியால்மத்தி
 தேனென்ற சிந்தூரம் ரவிதான்தோற்கும்
 சிறப்பாகக் கைமுறையாய்ச் செய்துபாரு
 ஆனென்ற சிந்தூரம் ஆயிரத்துக்கோடும்
 ஆவியவள் நெற்றிதனில் பொட்டுமாச்சே.

531

இரத்தக்கள்ளிக் கற்பமும் வேதையும்

மிகழ்கின்ற ரத்தமாங் கன்னிதன்னை
 மண்தோண்டி அதன்வேரை வளையவெட்டி
 நெகிழ்கின்ற கலம்வைத்து வெட்டுவாயில்
 நிசமான துரிசிசுரு பணவெடைதான்பூசி
 துகிழ்கின்ற கலயத்தில் மண்வீழாமல்
 துப்புரவாய் மேல்முடித் தூரத்தானாம்
 எகிழ்கின்ற வரகுவைக்கோல் கொளுத்திப்போட
 ஏற்றமாம் ரசமெல்லாம் இறங்கிப்போமே.

540

இறங்கியதோர் பால்தானும் தண்ணீர்போல
 விழுந்திடுமே பீங்கானில் எடுத்துவைத்து
 மறுங்கியதோர் மண்டலந்தான் உண்டபின்பு
 மகத்தான அமுரிதனில் உலோகம்போட்டால்
 பறங்கியதோர் மாற்றதுவும் பன்னிரெண்டாம்
 பாங்கான அமுரிதனில் எல்லாங்கட்டும்
 தறங்கியதோர் பால்தன்னில் தங்கநாகத்
 தாதுவகை உபரசங்கள் செம்புமாமே.

541

கருந்துளசீக் கற்பமும் வேதையும்

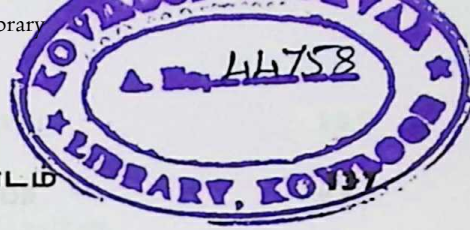
செம்பான கருந்துளசி இலைஅரைத்துச்
 சிறப்பான பாக்களவு தேனில்உண்ணு
 கம்பான காயந்தான் கல் தூண்ஆகும்
 கனமான முச்சாடும் உள்ளுக்குள்ளே
 வம்பான சுக்கிலந்தான் கீழோடாது
 மதியென்ற சந்திரனில் வாசிணதும்அங்கு
 அம்பான அருவிபோல் அமுதம்தானும்
 அண்ணாக்கில் விழுந்ததை நீயருந்துவாயே.

542

அருந்தவே இலைச்சாற்றில் சூதம்தன்னை
 அரைக்கவே வெண்ணையாம் கிழிபோல்கட்டித்
 திருந்தவே படிச்சாற்றில் சுருக்கும்போடு
 சிதறாமல் சூடன்தன் தீயில்வாட்டு
 அருந்தவே குகையில்வைத் துருக்கஆடும்
 அதற்கொக்கக் கால்வாசித் கங்கமட்டு
 நருந்தவே கால்வாசி நாகமுட்டு
 நயந்தபொடி சரிக்குத்தான்

ட்டே.

543

முதலாம் காண்டம்

கூட்டியே கருந்துளசிச் சாறுவிட்டுக்
 குலாவியே வெங்காரம் சிலையுங்கூட்டிப்
 பூட்டியே பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றிப்
 புகழான வாலுக்கைவைத்து எரித்தபின்னர்
 ஆட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துக்கொண்டங்
 ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகவேதை
 நாட்டியே நவலோகத் தீந்தாயானால்
 நலமாகப் பதினாறு மாற்றுமாமே.

544

குழல் ஆதொண்டைக் கற்பமும் வேதையும்

மாத்தான வெண்குழல் ஆதொண்டைதன்னில்
 மண்வெட்டிக் கலசத்தில் எண்ணெய்வைத்தே
 ஏத்தான வேரண்டத் தெண்ணெய்க்கும்
 மிதமாகத் தோண்டிவே ரண்டைவைக்கக்
 கோத்தான கொதித்துமே எண்ணெய்தானும்
 குமிளிவிடும் பக்குவத்தில் கொண்டுவிந்து
 காத்தான காசெடையாய்க் கொள்ளவேதான்
 கடிசான கட்டியெல்லாம் கரைந்துபோமே.

545

பாமென்ற இலைதானும் பொன்னின்றிறமாகும்
 புகழ்கொம்புக் கொறுக்கையின் நல்குழல்போல்காணும்
 வேமென்ற வேரதுவும் சிவப்புமாகும்
 மிக்கான காய்பழந்தான் வெளுப்புமாகும்
 காமென்ற கருப்பதுவும் பச்சையாகும்
 கண்டிந்தக் குணங்குழல் ஆதொண்டையாகும்
 சாமென்றது இதைக்கண்டால் ஒருநாளாயில்லை
 சமத்தான பேர்என்றால் கிட்டும்பாரே.

546

கிட்டுமே இலைபறித்துப் பொடியாய்ப்பண்ணிக்
 கிளர்ந்தெழுந்த மண்டலந்தான் தேனில்கொள்ளு
 அட்டமா சித்திஎல்லாம் ஆடலாகும்
 அதிகமாய்ச் சந்திரனி லோடும்போது
 குட்டுமே குளிர்ச்சியில்லை வெதுப்புமில்லை.
 குறுகிநின்ற சந்திரனோடு அடுத்துப்பேசித்
 துட்டுமே சோமன்என்ற குளிகைவாங்கு
 சொன்னமா மாரியென்ற துன்னிடத்திலாமே

547

ஆம்வெண்டு தனைவெட்டிச் சாண்தான்நீளம்
 அடித்துண்டில் சூதம்விட்டு அடைக்கக்கேளு
 ஊம்ஊசிக் காந்தத்தை வெண்கருவால்ஆட்டி
 உதுட்டியாய் இருபுறமும் அடைத்துப்போடு
 ஏமென்ற இலைதன்னை எலுமிச்சம்பழத்தால்
 இழுத்தரைத்தது அதன் மேலே கவசம்கட்டி
 நாம்நாற்பது எருஅடுக்கிப் புடத்தைப்போட
 நாகம்போல் சூதமது கட்டியாமே.

548

கட்டியாம் சூதத்தில் சாரணையேசெய்தால்
 கடுகவே மதியளவு கண்டுமீளும்
 ஒட்டினால் சிந்தாரம் ஆயிரத்துக்கோடும்
 உறுதியாய் முன்போற்சிந் தூரம்பண்ணு
 திட்டியாய் மண்டலந்தான் தேனில்உண்ணு
 சிறிதாகச் சட்டைகக்கிச் சிவப்புமாகும்
 துட்டினால் தொந்தித்தால் நூறுதொந்தமேருஞ்
 சொல்லஅரிது ஆதொண்டைச் சூட்சந்தானே.

549

கருவீழ்க் கற்பம்

சொல்லான கருவீழி மலைதோறும்உண்டு
 சூட்சமாய்ச் சாறுபடி துவைத்துவாங்கி
 மல்லான நாகத்தை உருக்கிச்சாய்க்க
 மாசற்றுக் கண்விட்டு மறுககும்பாரு
 வெல்லான தங்கமிட்டுச் சூதம்இட்டு
 மிடுக்கான சிலைகெந்தி வீரம்காரம்
 நல் னான நாகத்தின் நாலில்ஒன்றுகூட்டி
 நறுக்கியே நல்வேளைச் சாற்றில்ஆட்டே.

550

ஆட்டியே வில்லைதட்டி அகலில்இட்டங்கு
 அசகாமல் முடியே சீலைசெய்து
 கூட்டியே கெசபுடமாய்ப் போட்டுஎடுக்கக்
 கொடியான மாதளம்பூ நிறமதாகும்
 வீட்டியே வீசமெடை விழுதியினில்உண்ணு
 மேருளங்கும் சுற்றுதற்கு மேனிதிடமாகும்
 பூட்டியே அடுக்காறும் புருந்துவந்து
 பொன்மலையில் பூரணத்தில் புக்கலாமே.

551

புக்கவே கருவீழி தனைஅரைத்துப்
 பொருந்தவே பாக்களவு பாலில்கொள்ளு
 தக்கவே உகாந்தம்வரைச் சடந்தான்நிற்கும்
 சமாதிக்குள் இருக்கையில் மூச்சாடாது
 பக்கவே பதினாறு வயதுமாகும்
 பாலையாம் உன்தேகம் சாவுபோச்சு
 நிக்கவே நிலைஆறு தலங்கள்எல்லாம்
 நிச்சயமாய் நினைவுஉறைக்கும் அறிவுமாமே.

552

போகர் பசுவுக்கு டபதேசீத்தல்

அறிவுண்டாய்ச் சுரபிசன்ம ஆரண்ணியத்தில்
 ஆயன்தான் மேய்க்கின்ற காலம்தன்னில்
 நெறியுண்டாய்ப் புலிஒன்று அங்குஆவினமேலே
 நீச்சாகப் பாய்ந்திடவே ஆவுதப்பி
 மறியுண்டாய் மலைமுழைஞ்சில் புகுந்துபோச்சு
 மடையனாம் இடையன்தான் மாட்டைத்தேடி
 வெறியனாய்த் தேடிவிட்டுக் காணாமல்தான்
 மீண்டுவந்து மனஞ்சலிப்பாய் விரைந்திட்டானே.

553

விரைந்தபின்பு ஆவுக்குப் புலில்லாமல்
 வீழி என்ற இலைதன்னைத் தின்றுகொண்டு
 அரைந்தபின்பு அனேகநாள் புசிக்கும்போதுஅங்கு
 ஆவுக்குப் புலிப்பாயி லப்போதானும்
 முரைந்தபின்பு மூன்றுதிங்கள் வயிற்றில்கர்ப்பம்
 மூர்க்கமாய் இலையதுதின்று ஏழுமாதம்
 கரைந்தபின்பு கன்றுஈன்று பெரியதாகிக்
 கறுப்பான வீழியிலை தின்னும்பாரே.

554

தின்னுமே யுகாந்தவரைச் சடமிருக்கில்
 சிறப்பான மூலிகையால் சித்திஆச்சு
 தென்னுமே இப்படியாய் இருக்கும்போது
 ஏசகமாய்நான் ஒருநாள் இலைக்குப்போந்தேன்
 கண்ணுமே கருவீழி தன்னைப்பறிக்கில்
 கருதியே தாய்பிள்ளை இரண்டும்வந்தே
 அண்ணியே யென்னைமோந்து அடியில்நிற்க
 குதரவாய் அனுபூதி உரைத்திட்டேனே

555

உரைத்திடவே வாய்பேசி பூர்வசரிதை
 உரைக்கலுமே மனமகிழ்ந்து தாய்பிள்ளைக்கும்
 புரைத்திடவே பூரணத்தின் விலாசஞ்சொல்லிப்
 பிரமநிப்தை யோகத்தைப் போதித்தேனா
 திரைத்திடவே திண்ணமிகு மாசுதானும்
 திருந்தியுமே காயமது தூயதாகும்
 மிரைத்திடவே யோகத்தில் நின்றுதேறி
 நிலையான காயசித்தி யோகசித்தியாச்சே.

556

யோகசித்தி காயசித்தி பண்ணிக்கொண்டு
 உற்றபசி அடக்குதற்கு வீழியாகுந்
 தாகசித்தி சுனைத்தண்ணீர் தனைக்குடித்துத்
 தன்முலைப்பால் தன்னையே கன்றுக்கீந்தே
 ஆகசித்தி அனேகமாங் கோடிகாலம்
 அடுக்கான மலைமுழைஞ்சில் புக்குறின்று
 காகசித்தி போற்பறந்து காமதேனாய்க்
 கற்பாந்தந் தாய்பிள்ளை இருந்திட்டாரே.

557

இருந்திட்ட படிபாலே கறுத்தவீழி
 ஏற்றமாய் மலைதனிலே இருக்கும்மெத்த
 கருந்திட்ட கருவீழி கொண்டுதானுங்
 கடியதோர் அண்டமெல்லாம் சோதித்தேன்யான்
 பருந்திட்ட கருவீழி பாட்டர்கொண்டார்
 பயின்றெடுத்த காலாங்கி பருகித்தின்றார்
 உருந்திட்ட கருவீழி உயர்த்திமெத்த
 உயர்த்தியாம் மூலியெல்லாம் உரைக்கக்கேளே.

558

கற்ப மூல்கைகள்

கேளென்ற கருநெல்லி கருத்தநொச்சி
 கெடியான கருவீழி கருத்தவாழை
 காளென்ற கரியகரி சாலையோடு
 கருப்பான நீலியொடு கரியவேலி
 கோளென்ற கருமத்தைத் தீபச்சோதி
 கொடுதிரணச் சோதிசாயாவிருட்சம்
 ஏளென்ற எருமைகளைச் சான்ரோம விருட்சம்
 ஏற்றமாய் சுணங்கவிருட்சம் செந்திரா.

559

செந்திராய் செங்கன்னி செம்மல்லியோடு
 சிவந்தகற் றாழைசெஞ் சித்திரமூலம்
 நந்திராய் சிவப்பப்பா மார்க்கத்தோடு
 நலமான கற்பிரமி கற்சேம்பாகும்
 பந்திராய் கல்லுத்தா மரையினோடு
 பாய்ந்தகுடில் ஆதொண்டை மகாபொற்சீந்தில்
 வெந்திராய் வெண்புரசு வெள்ளைத்துத்தி
 மிகுவெள்ளைத் தூதுவளை மிடுக்குமாமே.

560

மிடுக்கான குண்டலமாம் பாலையோடு
 வெள்ளைநீர் முள்ளிவெண் விண்டுக்காந்தி
 கடுக்கான வெண்கண்டங் காரியோடு
 கசப்பான பசளையோடு மதுரவேம்பு
 கிடுக்கான கிளிமூக்குத் துவரை அழகண்ணி
 கெடியான பொன்மத்தை மதுரக்கோவை
 படுக்கான பொன்வண்ணச் சாலியோடு
 பாங்கான கருந்தும்பை மதனத்தண்டே.

561

தண்டோடு மூவிலையாங் குருத்துமாகும்
 தணலான சிவத்ததில்லை கருத்தவேம்பு
 இண்டோடே இவ்வகைகள் நாற்பத்தைந்தும்
 ஏற்றமாம் மலைகளிலே மிகுதிஉண்டு
 பண்டோடு பாடாணம் அறுபத்துநாலும்
 பட்டுடனே கட்டுண்டு படுதீப்பற்றும்
 துண்டோடு சூதமது கட்டும்ஆகும்
 சுயம்பான உபரசங்கள் சத்தும்ஆமே.

562

சத்தான மூலிகையில் சுருக்குச்சித்தி
 சாப்பிட்டால் மண்டலந்தான் சாவோஇல்லை
 மத்தான மன்மதன்போல் தேகமாகும்
 மாசற்று நரைதிரைக னெல்லாம்மாறும்
 எத்தான வாசியெல்லாம் இறுகிப்போகும்
 ஏறலாம் ககனத்தில்ஏற்றமாக
 அத்தான அடுக்கெல்லாம் சோதித்தேறி
 அண்டரண்ட பதமெல்லாம் அறியலாமே.

563

அண்ட கற்பம்

அறியவே அண்டத்தின் கற்பம்கேளு
 ஆர்க்கமாங் கருங்கோழிச் சேவலுடன்பேடு
 வறியவே வளர்த்தந்த முட்டைவாங்கி
 மாசற்ற கல்லுப்பைப் பொடியாய்ப்பண்ணிப்
 பறியவே பாண்டத்தில் பாதிபோட்டுப்
 பதித்துமே முட்டையைத்தான் மேலும்போட்டு
 கெறியவே ஆகாயக் கெருடனான
 கிழங்கின்நீர் படிவிட்டு முடிப்போடே.

564

முடியே இருபதுநாள் கழித்தபின்பு
 முசியாமல் எடுத்துப்பார் கட்டிப்போகும்
 ஓடியே ஒவ்வொன்று கிழங்குச்சாற்றில்
 ஊறப்போட்டு நீர்வற்றக் காய்ச்சிக்கொண்டு
 தேடியே மேலோடு தள்ளிப்போட்டுச்
 சிறப்பாக இரண்டாக்கிப் பாதிகொள்ளு
 ஆடியே அந்திசந்தி மண்டலந்தான்
 அன்றாடம் அன்றாடம் அவித்துக்கொள்ளே.

565

கொள்ளவே மண்டலந்தான் அந்திசந்தி
 குத்தினால் காயத்தில் தைத்திடாது
 கள்ளவே கருங்கல்லாம் சடலம்தானும்
 கற்பாந்த காலந்தான் மசகமாச்சு
 துள்ளவே நித்திரைதான் கொள்ளொட்டாது
 சோபமில்லை தாபமில்லை துர்ப்பசியும்போச்சு
 விள்ளவே சுக்கிலந்தான் கீழோடாது
 வேண்டியதோர் பெண்ணோடே மருவலாமே.

566

மூல்கைகளுக்குக் கருப்பேற்றும் செயல்முறை

மருவவே கறுப்பான மூலிதன்னை
 வைக்கிறதோர் முறையினது வண்ணம்கேளு
 கருவவே கரம்பைமண்தான் அரையளவுவிட்டுப்
 கதித்துநன்றாய்ப் பரப்பியே பாத்திகட்டித்
 திருவவே சேங்கொட்டை முழவுயரம்போட்டுச்
 சிறப்பாக வெட்டிவிட்டால் மூன்றுதிங்கள்
 அருவவே முழுக்கொட்டை ஆறுதிங்கள்
 அதும்பாமல் விட்டுவா தண்ணீர்தானே.

567

முதலாம் காண்டம்

143

தானான சேங்கொட்டை அழுகும்பின்பு
 தண்ணீரை விடாமல்தான் காயப்போடு
 பானான பத்துநாள் காய்ந்தபின்பு
 பாங்காகக் கொத்தியே ஆறப்போட்டு
 வானான பாத்தியெல்லாம் கரியசாலை
 வைக்கின்ற மூலிகைதான் வரிசையாக்கி
 தேனான கரந்தைசெருப் படியும்ஓமம்
 செப்பரிய வல்லாரை நீலிதானே.

568

தானான கருவீழி கருத்தவாழை
 தாக்கான கருநெல்லி கருத்தநொச்சி
 கானான கருவேம்பு கருத்தவேலி
 கருத்தமணித் தக்காளி கருஊமத்தை
 பானான வறுகீரை கருங்கடுக்காய்
 பண்டாகக் கஞ்சாவு மற்றுமூலி
 வேனான வேர்விதைகள் கொடிகள்கொம்பு
 வித்துவைத்துக் காய்த்தபின்பு விதையைவாங்கே.

569

வாங்கியே முன்போல்சேங் கொட்டைபோட்டு
 வகுக்கின்ற போதுதான் இரண்டிடத்தேபோடு
 வேங்கியே விதைதெளித்துப் பயிர்உண்டாக்கி
 விதைமுதிர்ந்த பின்புமறு இடத்திப்போடு
 தேங்கியே கருஞ்சத்து கூடிவந்து
 திறமாக பூதத்தின் அணுவும்சேர
 தாங்கியே நாலுதரம் போட்டுத்தீர்ந்தால்
 சமரசமாய் முழுக்கருப்ப தாகும்பாரே.

570

பாரென்ற பராபரம் விருட்சத்துக்கெல்லாம்
 பாங்காகக் குழிவெட்டி ஆள்உயரம்போடு
 முரென்ற முதல்தரமாம் மூலிகையைக்கொள்ளு
 முதிர்ந்த பின்பு யிரண்டான மூலிகையைக்கொள்ளு
 தாரென்ற மூன்றான மூலிகையைக்கொள்ளு
 தண்மையாய் முழுக்கருப்புப் பின்னேகொள்ளு
 நாரென்ற நரைதிரைகள் மாறிப்போகும்
 நலமான பரீட்சையது பார்த்துக்கொள்ளே.

571

கருப்புப் பரீட்சை

பார்த்துமே கொக்கிறகு தன்னில்தானும்
 பரிவான இலைச்சாறு மூன்றுதரந்தடவி
 வேர்த்துமே வெய்யிலிலே போட்டுவைக்க
 மிக்கான காகத்தின் நிறமேயாகும்
 நீர்த்துமே இப்படிதான் நிலைமைபார்த்து
 நிச்சயித்துக் கருப்பான மூலிகையைக்கொள்ளு
 சேர்த்துமே சித்தர்கள் தாங்கொண்டமார்க்கந்
 திறமையாத் திட்டாந்தஞ் செப்பினேனே.

572

செப்பினேன் பாட்டர்திரு மூலநாதர்
 திறமான கரிசாலைக் கற்பம்உட்கொண்டு
 ஒப்பில்எழு பதுகோடி யுகமிருந்தார்
 உகந்துமே எனையின்ற காலாங்கிநாதர்
 கப்பினேன் கரந்தைஎன்ற கற்பம்உண்டு
 கண்திறவாச் சமாதியிலே கற்பாந்தம்நின்றார்
 அப்பினேன் அடியேன்தான் ஓமம்உட்கொண்டு
 ஐந்துயுகம் பிள்ளைகளுக்கு அருள்செய்தேனே.

573

செய்ததோர் செருப்படியின் கற்பம்உண்டு
 சிறுபாட்டர் பதஞ்சலியார் வியாக்கிரபாதர்
 ஐததோர் அம்பலத்தில் ஐந்துகோடி
 அதீதமாய்த் தவமிருந்து ஆடல்கண்டார்
 மைததோர் மச்சமுனி வல்லாரைஉண்டு
 மவுனமாம் சமாதியிலே கோடியுகம்நின்றார்
 கொய்ததோர் கூர்மமுனி கருவீழிஉண்டு
 கோடியுகம் சாமதியிலே கூர்நதிட்டாரே.

574

கூர்ந்திட்ட சித்தர்தாம் கோடாகோடி
 குறிப்பாகக் கற்பமுண்டு கொடிதாளுனம்
 ஆர்ந்திட்ட அதீதத்தில் லயித்துக்கோடி
 அதிகமா இலிங்கத்தில் புகுந்தோர்கோடி
 ஓர்ந்திட்ட ஆதிமுதல் ஒன்பது பேர்சித்தர்
 ஒருகோடி நவகோடி கோடாகோடி
 பூர்ந்திட்ட பூரணத்தில் லயித்தோர்கோடி
 பேரான நாதாக்கள் சித்தின்ஆனாட்டே.

575

கறியுப்புக் கட்டு

ஆட்டான அன்னத்தில் உப்புக்கூட்ட

அடைவெல்லாம் சொல்லுகிறேன் அறிந்துகொள்ளு
பூட்டான கல்லுப்பைப் பாக்குப்போற்பொறுக்கிப்

பெருங்குப்பை மேனியொடு கல்லுருவிதானும்

நீட்டான சாறிடித்துப் பிழிந்துகொண்டு

நீக்காக எட்டில்ஒன்று பழச்சாறுகூட்டிக்

காட்டான கல்லுப்பில் பிசறித்தானும்

காயவே போட்டிடுவாய் ரவியில்தானே.

576

ரவியிலே அடிக்கடிக்குப் பிசறிப்போட

நலமாக ஏழுநாள் கழிந்தபின்பு

புவியிலே வெங்காரம் மனோசிலைஇலிங்கம்

பொருந்தியஉப் புக்குஎட்டில் ஒன்றுகூட்டித்

தவியிலே சாற்றரைத்த நாலுசாமந்

தண்ணீர்போல் குழப்பியே வைத்துக்கொண்டு

செவியிலே பாயும்போல் உள்ளேசெல்லக்

கெடியான கல்லுப்பிற் பிசறிப்போடே.

577

போட்டுமே காய்ந்தபின்பு இரண்டிலையும்அரைத்துப்

பெருக்கவே கவசமாய்க் கட்டத்தானும்

நூட்டுமே நூறுஎருவில் புடத்தைப்போடு

நுணுக்கமாய் ஆறவிட்டு எடுத்துக்கொண்டு

மூட்டுமே சாறுவிட்டு முன்புபோல

மூன்றுநாள் பிசறியே ரவியில்போடு

நாட்டுமே வெங்கார மனோசிலைஇலிங்கம்

நலக்கரைத்து முன்னிலையைக் கவசங்கட்டே.

578

கட்டியே கனபுடமாய்ப் போட்டுஎடுத்துக்

கரியில்வைத்து உருக்கிப்பார் கண்விட்டாடும்

நட்டியே இந்தஉப்பைப் பொடியாய்ப்பண்ணி

நலமாகக் கறிசோற்றில் உண்டுவாநீ

கெட்டியே உன்னுடல் இருப்புத்துண்பும்

கிளர்ந்தெழுந்து அமுரியிலே இறங்காதுஉப்பு

மட்டியே பச்சைஉப்புத் தின்றா யானால்

வாய்த்திருந்த சித்தியெல்லாம் மண்ணாய்ப்போமே.

579

நாகக் கட்டு

மண்ணான நாகத்தைக் கட்டக்கேளு
 வழக்கமாம் வெடியுப்புப் பலந்தான்ஐந்து
 தண்ணான எண்ணெய்சவுக் காரம்ஐந்து
 சமரசமாய்ப் பொடிபண்ணிச் சட்டிஇட்டே
 அண்ணான அடுப்பேற்றி எரித்தாயானால்
 அழன்றுமே வெந்துருகிச் சுண்ணமாகும்
 உண்ணான சுண்ணத்துக் கெடைதான்பாதி
 யொக்கநன்றாய்ப் பொடியாக்கி உணர்வுகேளே.

580

உணர்வான காரீயம் வங்கம்ரெண்டும்
 உறவாகச் சட்டியினில் உருக்கிக்கொண்டே
 இணர்வான இருவங்கத் தெடைக்குத்தானும்
 இயல்பாகப் பொடியிட்டு வறுத்துக்கிண்டு
 அணர்வான பொடிபோட்டே அடிக்கடிக்கங்கு
 அயத்தினால் கிண்டிடவே சுண்ணமாகும்
 நணர்வான நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி
 நலமாக வில்லைபோல் வார்த்துக்கொள்ளே.

581

வார்த்துநின்ற வில்லைக்குச் சமனாய்த்தானும்
 வங்கத்தின் சுண்ணாம்பைக் கவசம்கட்டிச்
 சேர்த்துநின்ற உலைதன்னில் சிவக்கஊதிச்
 சிறக்கவே ஆறவிட்டுக் கவசம்வாங்கி
 மார்த்துநின்ற மறுசுண்ணம் கவசம்கட்டி
 வண்மையாய் ஐந்து தரம் இப்படியேஊது
 கார்த்துநின்ற கவசத்தை வாங்கிப்போட்டுக்
 காரசாரம் போட்டுமே உருக்கிடாயே.

582

உருக்கியே லேசாக வில்லைதட்டி
 உறுதியாய் இலுப்பைப்பிண் ணாக்குதன்னை
 நருக்கியே பழச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
 நயமாக அடைதட்டி இரண்டுதானும்
 அருக்கியே நாகத்தை அதில்பரப்பி
 அடைமுடு எருஅடுக்கிக் கெசுபுந்தான்
 கருக்கியே போட்டுஎடுக்க நாகம்கட்டிக்
 கரியினின்று கண்விட்டு அங்கேஆடும்தானே.

583

முதலாம் காண்டம்

147

வெங்காரக் கட்டு

தானான வெங்காரப் பலகைதானும்

தனித்தெருதின் சாணிதனில் கழுவிப்போட்டே

ஊனான மணிச்சாறு தன்னில்தேய்த்தே

உறுவெய்யில் தனில்போடு வாரந்தானும்

ஆனான அடிக்கடிக்குத் தோய்த்துத்தோய்த்தங்கு

அதிகமாம் இரவிதனிலே தட்டிப்போடு

வேனான தினந்தோறும் ரவியில்தானும்

மிரளாதே தோய்த்துமே போட்டிடாயே.

584

போட்டிட்டே எட்டுநாள் ஆனபின்பு

பொருந்தவே மணிஎன்ற இலையரைத்துக்

காட்டிட்டுக் காரன்மேல் கவசங்கட்டிக்

காடையாம் புடமொன்று போட்டுஎடுக்க

மாட்டிட்டுக் காரமது மணியும்ஆகும்

மனோசிலைதான் பலம்ஒன்று நிறுத்துக்கொண்டு

நீட்டிட்டுப் புனிப்பான காடிதன்னில்

நிச்சயமாய்க் கிளிஞ்சில்என்ற சுண்ணம்போடே.

585

சுண்ணந்தான் காடியிலே அரைத்துக்கொண்டு

டோளைகட்டி எரித்திடுவாய் சாமந்தானும்

கண்ணந்தான் கற்றாழம் சாறுவாங்கிக்

கடுக்காய்த்துள் இட்டுமே தெளிவிறுத்து

வண்ணந்தான் மனோசிலைக்குச் சுருக்குப்போட்டு

வங்கமாம் சுண்ணாம்புக் கவசம்கட்டித்

திண்ணமாம் கரியோட்டில் சிவக்கவாட்டிச்

சிறப்புாக வைத்துமே அரப்பொடியைவாங்கே.

586

துருசுச் சுண்ணம்

வாங்கியே பழச்சாற்றில் ஊறவைத்து

மாசகற்றிக் கழுவியே வைத்துக்கொண்டு

தேங்கியே துரிசியொரு கட்டிவாங்கித்

திறமான முன்சொன்ன வங்கச்சுண்ணம்

ஆங்கியே அதின்மேலே கவசங்கட்டி

அண்டத்தின் கடுஞ்சுண்ணம் அதன்மேல்கட்டி

ஓங்கியே அண்டத்தின் கடுஞ்சுண்ணம்கேளு

ஓட்டுத்துச் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்போடே

587

போட்டுமே எரியிட்டுக் கழுவிப்போட்டுப்
 புகழ்ந்தபின்பு பழச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
 முட்டியே கெசபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 முயன்றக லோடேமுன் றுபுடம்போடு
 மாட்டுமே மறுபடியும் அரைக்கவேண்டாம்
 மாசற்ற சுண்ணம் உபரசத்தின்சுண்ணந்
 தாட்டியே தாம்பூலம் தின்னலாகும்
 சமரசமாங் கற்பத்துக் குறுதிதானே.

588

உறுதியாம் சுண்ணாம்பைக் கவசம்கட்டி
 உழமண்ணில் வைத்துமே எரிதான்சாமத்து
 இறுதியாம் துரிசியது சுண்ணமாகும்
 சிவப்பான செம்பரத்தம் பூவில்போட்டுத்
 தறுதியாய்ப் பிசைந்துவைக்கச் சாமந்தானும்
 சத்தெல்லாங் கக்கியே சிவப்பாய்விடும்
 நிறுதியாம் இலிங்கத்தில் சுருக்கிட்டுத்தான்
 நிலவரமாய் எடுத்துவைத்து நேர்மைகேளே.

589

அயச்செம்பு

நேர்மையாய் முன்வைத்த அரப்பொடியைநிறுத்து
 நிசமாகப் பலம்நாலு வைத்துக்கொண்டு
 தீர்மையாய் முன்கட்டும் வெங்காரம்ஒன்று
 திறமையாய் முன்கட்டும் கல்லுப்புஒன்று
 வார்மையாய் மனோசிலையாம் கட்டதுஒன்று
 மகத்தானது துரிசியென்ற சுண்ணம்ஒன்று
 தார்மையாம் சாதிலிங்கக் கட்டதுஒன்று
 தாக்கியெல்லாம் வாழைப்பால் தன்னால்ஆட்டே.

590

ஆட்டியே ஐந்துபங்காய்ப் பண்ணிக்கொண்டே
 அரப்பொடியில் ஒருபங்கு பிசிறிவைத்து
 வாட்டியே மாறுநாள்தான் குகையில்இட்டு
 வாய்மூடி உலைவைத்துத் துருத்திரெண்டால்
 ஊட்டியே உருக்கிடுவாய் உயர்ந்தஊத்தாய்
 உடைத்துமே மறுபங்கு மருந்துகூட்டி
 நீட்டியே ஐந்துதரம் உருக்கித்தீர்த்தால்
 நேரான அயந்தானும் செம்பும்ஆமே

591

ஆமென்ற செம்புதனைத் தகடுத்தடி
 அதீதமாம் பழச்சாற்றில் ஊறவைத்து
 நாமென்ற நாலாநாள் கழுவிப்போட்டு
 நற்கட்டுச் சாதிலிங்க மனோசிலைவெங்காரம்
 காமென்ற கட்டுப்புப் பழச்சாற்றில் அரைத்துக்
 கலந்தப்பு காயவைத்துத் தகட்டில்தானும்
 ஆமென்ற ஆதொண்டம் வேர்ப்பட்டைவாங்கி
 அதீதமாம் வெண்ணொச்சிச் சாறுவாங்கி.

592

வாங்கியே பட்டைதனைச் சாறுதன்னால்
 வார்த்து அரைத்து மைபோலத் தேங்காய்மட்டும்
 ஆங்கியே அடைத்தடிச் செம்பைத்தானும்
 அதிற்பரப்பி மேலும் அந்த அடையால் மூடித்
 தேங்கியே மண்செய்து புளிப்புறணி எருவும்
 தேர்ந்தடுக்கிக் கெசபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கு
 தூங்கியே செம்பதுவும் நொறுங்கித்தூளாம்
 சுத்தமாய் எடுத்துவைத்துச் சொல்லக்கேளே.

593

சொல்லவே முன்கட்டும் உப்பைத்தானும்
 சிவகரந்தைச் சாற்றரைத்து முசைபண்ணிப்
 பல்லவே உப்புக்குப் பாதிசூதம்
 பகுந்தரைத்துச் சிவகரந்தைச் சாற்றினாலே
 நல்லவே நாற்சாமம் அரைத்துப்பின்பு
 நலமாகும் முசைக்கே வாரிஇட்டு
 மெல்லவே உப்பாலே மேலேமூடி
 மிரட்சிஇல்லாது அகலில்வைத்து வெயிலில்போடே.

594

வெய்யிலிலே போட்டபின்பு அகலால்மூடி
 வெடியாமல் மண்செய்து புடத்தைப்போடு
 நய்யிலிலே மெழுகாகும் பின்புகேளு
 நலமான ஆரையிலைக் கவசம்கட்டிக்
 கய்யிலிலே புடம்ஐந்து போட்டபின்பு
 கனமான சூடனுடைத் தீயில்வாட்டி
 உய்யிலிலே முன்கட்டும் உப்பைத்தானும்
 ஒருபலந்தான் குகையிலிட்டு உருக்கிடாயே.

595

உருகையிலே உப்புக்குக் கால்வாசிதங்கம்
 உறுகட்டு நாகமும்கால் வாசிபோடு
 நருகையிலே நாகளடை செம்புகாரம்
 நற்காரத் தெடைபோடு சூதம்தன்னைப்
 பருகையிலே லிங்கமும் இப்படியேபோடு
 பறியோடே அயம்சேர்த்துக் கூடப்போடு
 கருகையிலே மனோசிலையைப் போட்டுவாங்கு
 கண்காண மயில்கழுத்துக் களங்கதாமே.

596

களங்கதனை ரவிமதியில் ஈந்தாயானால்
 கண்டிடுமே திசைமாற்றுக் கருதிப்பாரு
 புளங்கத்தைக் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணிப்
 பொற்றலையின் சாற்றாட்டி போடக்கேளு
 விளங்கத்தை காரமனோ சிலையில்லிங்கம்
 மீறாமல் களங்குக்குக்கால் வாசிகூட்டி
 இளங்கத்தை யேகத்தில் சரியாய்க்கெந்தி
 இழுத்தரைத்துப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டே.

597

ஆட்டியே ஓட்டிலிட்டு வறுத்துக்கொண்டங்கு
 அரைவாசி காசியென்ற மேருக்கிட்டு
 வாட்டியே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
 மறவாதே பன்னிரண்டு சாமந்தீயை
 நீட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துக்கொண்டு
 நிச்சயமாய் ஆயிரத்துக்கு ஒன்றுபோடு
 மாட்டியே பன்னிரண்டு மாற்றுக்காணும்
 மருவிநின்ற காயசித்தி இதற்குள்ளாச்சே.

598

ஆச்சென்ற உப்பில்லா லோகவேதை
 ஆகாது புடமதற்கு உறுதியில்லை
 மாச்சென்ற உப்பாலே வந்தவேதை
 மசகில்லை மாசில்லை அழுக்கும்இல்லை
 காச்சென்ற காயசித்தி கடிசிலாகும்
 கனமான உப்பென்ற சிந்தாரந்தான்
 பாச்சென்ற பணவெடைதான், தேனில்உண்ணப்
 பத்தியந்தான் அதின்பின்னர் இல்லைதானே.

599

முதலாம் காண்டம்

151

தானென்ற பத்தியத்தை விட்டுநீயும்
 சமரசமாங் கற்பமெல்லாம் உண்டுபாரு
 வானென்ற வாசியைநீ அந்திசந்தி
 மறவாதே லட்சியத்தை மாட்டித்தீரு
 பானென்ற ஞானவெள்ளந் தன்னையுண்டு
 பாடாண்ட மனிதரொடு பழக்கம்விட்டு
 நானென்ற ஆணவத்தை நலியக்கொட்டி
 நாதாந்தப் பெருவழியின் நாட்டம்பாரே.

600

அயக்களங்கு சீந்தூரம்

நாட்டமாம் உப்பென்ற சிந்தூரத்தை
 நாற்பதுநாள் அந்திசந்தி கொண்டபின்பு
 ஆட்டமாய் அரப்பொடிதான் பலமும்பத்தாம்
 அதுநிம்பப்பழச் சாற்றில் ஊறவைத்து
 மூட்டமாய் மூன்றாம்நாள் தண்ணீரில்கழுவி
 முயற்சியாய் வாழைப்பால் விட்டுவைத்து
 மாட்டமாய் மனோசிலையும் காரம்லிங்கம்
 மருவியே எட்டில்ஒன்று பொடித்துப்போடே.

601

பொடித்துமே மூன்றுநாள் போட்டபின்பு
 பேரான குகையில்இட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 மடித்துமே மறுபடியும் நறுக்கித்தூளாய்
 மாசற்ற வாழைப்பால் தன்னில்போட்டுத்
 துடித்துமே முன்போல மருந்துகூட்டிச்
 சுத்தமாய் மூன்றுஉருக்குத் தீர்ந்தபின்பு
 வெடித்துமே வேறாக வைத்துக்கொண்டு
 மீறியதோர் சாரத்தைக் கட்டக்கேளே.

602

கட்டவே சாரமொரு பலந்தான்நான்கு
 கழுதையுடை முத்திரந்தான்படிஇரண்டு
 புட்டவே பொடுதலையின் சாறுபடிரெண்டு
 பூநீறு படியரை தான் கூடப்போட்டே
 எட்டவே ஏகமாய்க் கலக்கிக்கொண்டங்கு
 இறுத்துமே தண்ணீரை ஒன்றில்வைத்துத்
 தட்டவே சாரமொரு பலந்தான்கட்டித்
 தளவோட்டின் மேல்வைத்துச் சுருக்குப்போடே

603

சுருக்கிடுவது எப்படித்தான் என்றால்கேளு
 துணிக்கட்டிக் கழிதன்னில் தோய்த்துக்கொண்டு
 குறுக்கிடவே கொஞ்சமாய்த் தடவிக்காய்ச்சு
 குத்தியே சீலையினால் புரட்டிக்காய்ச்சு
 நறுக்கிடவே நாற்சாமம் சுருக்குப்போடு
 நயந்தபிட்டி தனைஎடுத்துக் கவசம்கட்டிச்
 சிறுக்கிடுவ சீலைசெய்து மணல்மறைவில்புடந்தான்
 செயமாகக் கட்டுமது சாரந்தானே.

604

கட்டுகின்ற சாரத்தில் சமனாய்த்தானும்
 கட்டிதண்டச் சுண்ணத்தைக் கவசம்கட்டிப்
 புட்டுகின்ற பூநீற்றுக் குள்ளேவைத்துப்
 பூர்த்தியாய் ஊதிடவே புட்பமாகும்
 வெட்டுகின்ற வெங்காரப் பலகைதானும்
 மீறுமுத்தா மணிச்சாறு தன்னில்தோய்த்துத்
 துண்டுகின்ற ரவிதன்னில் தோய்த்துப்போடு
 சுருக்காக எட்டுநாள் கட்டுமாமே.

605

ஆமென்ற வெங்காரம் பலம்இரண்டோடு
 அண்டோட்டுச் சுண்ணந்தான் பலம்இரண்டு
 காமென்ற கட்டினதோர் சாரம்நாலு
 கடிந்தரைத்து நெட்டங்கு மட்டுமாட்டு
 பாமென்ற வழித்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டுப்
 பக்குவமாய்ப் புடம்போட்டுப் பனியில்வைக்கத்
 தேமென்ற செயநீர்தான் சுருக்கமெத்தச்
 செப்பமாய்ப் பரணிதனில் சேர்த்திடாயே.

606

சேர்த்திட்ட செயநீரில் வீரம்பூரம்
 சிறப்பான சவுக்காரச் சுண்ணம்தானும்
 பூத்திட்ட பொடித்திட்டு லிங்கத்துக்குப்
 பேராகச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
 மாத்திட்ட கவுரிமனோ சிலையும்கட்டும்
 மணிபோல நின்றாடும் வீரம்தானும்
 ஆர்த்திட்ட செயநீரில் அறுபத்துநாலு
 மரகரா முழுக்கட்டாய் ஆகும்பாரே.

607

முதலாம் காண்டம்

153

ஆகுமே அயந்தான் நின்றுஉருகும்போதில்
 அவ்வெடைக்கு நாலில்ஒன்று தங்கம்போடு
 தாகுமே தங்கஎடை நாகம்போடு
 தாக்கிடுவாய் அயத்தின் எடை இலிங்கம்தானும்
 ஏகுமே உட்கொண்டு சரக்குஎல்லாந்தான்
 ஏற்றமாங் களங்காகும் கல்வத்திட்டுப்
 போகுமே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டிப்
 புடம்போட்டுப் பொருந்தவே தேனில்உண்ணே.

608

உண்ணவே மண்டலந்தான் அந்திசந்தி
 உகாந்தம்வரை தேகத்துக்கு அழிவோஇல்லை
 கண்ணவே மேனியது கருங்கல்ஆகும்.
 கத்தியால் வீசினால் தோலும்உரியாது
 பண்ணவே சிங்கம்போல் பராக்கிரமம்ஆகும்
 பரிதியா மண்டலத்தில் புக்கலாகும்
 விண்ணவே மேனியுடைய உரோமம்எல்லாம்
 விடுபட்ட ஏனத்தின் உரோமம்ஆமே.

609

காந்தச் சத்து

ரோமமாம் கேசந்தான் பலமோபத்து
 நுட்பமாம் மயிலிறகு பலமோபத்து
 ஏமமாம் எள்ளுப்போல நறுக்கிக்கொண்டங்கு
 ஏற்றமாம் முலைப்பாலில் நலியக்கொட்டிக்
 கேமமாங் கெந்தகந்தான் பலமோஐந்து
 கெட்டியா மனோசிலைதான் பலமோமுன்று
 வேமமாம் வெங்காரம் பலமோமுன்று
 வீரமது பலம்ஒன்று துரிசிபலம்நாலே.

610

நாலோடே கட்டியதோர் கல்லுப்புஒன்று
 நலமாக சவுக்காரச் சுண்ணம்ஒன்றும்
 ஏலோடே இவையெல்லாம் எருக்கம்பாலில்
 இழுத்தரைத்து மயிரதனில் பிசறிக்கொண்டு
 வேலோடே வில்லைபண்ணி வெயிலில்வைத்து
 மிக்கான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கு
 பாலோடே பரணிதனில் அடைத்துவைத்துப்
 பலம்பத்துக் காந்தத்தைப் பண்பாய்வாங்கே.

611

பண்பான் ஊசிஎட்டுப் பிடிக்கும்காந்தம்
 பருபருக்கையாய் உடைத்துக் கிழிபோல்கட்டி
 வெண்பான் வெள்ளாட்டின் உதிரம்தன்னில்
 மிக்காக மூன்றுநாள் ஊறவைத்துக்
 கண்பான் காடிதன்னில் கொதிக்கவிட்டுக்
 கழுவிஎல்லாம் கல்வத்தில் மருத்தைஇட்டுத்
 தண்பான் நாலில்ஒன்று காரம்போட்டுத்
 தாக்கிஅரை தயிலநாற் சாமம்தானே.

612

சாமந்தா னரைத்துபின்பு குகையிலிட்டுத்
 தாக்கியேதுருத்தி அஃதுஇரண்டாயிட்டு
 வாமந்தான் ஊதிடவே கறடுமாகும்
 மறுபடியும் தயிலமிட்டுக் காரம்போட்டுப்
 பூமந்தான் குகைக்குள்ளே வாரியிட்டுப்
 பொருந்தவே ஊதினால் மணியுமாகும்
 ஆமந்தான் ஐந்துதரம் அப்படியேஊதி
 ஆச்சுதே காயசித்தி ஆண்மைதானே.

613

ஆண்மையாம் சத்திலே காரந்தானிட்டு
 அடிகளத்த கிண்ணியாய் மெழுகுகட்டிவாரு
 கேண்மையாய் அமுரிகொள்ளு சிந்தூரம்கொள்ளு
 கெட்டியாய் உன்தேகம் சித்திஉண்டாம்
 தாண்மையாம் சட்டைகக்கிச் சந்திரபிம்பம்போல்
 சதகோடி வேதாந்தம் பார்க்கலாகும்
 காண்மையாய்க் கரியுரித்தோன் நடனம்எல்லாங்
 கண்டுகொண்டு சாட்சியாய் இருக்கலாமே.

614

இருக்கவே காந்தம்என்ற சத்துத்தானும்
 மிதமாகக் குகையினின்றும் உருகும்போது
 தருக்கவே நாலுக்குத் தங்கமொன்று
 தங்கத்தின் எடையோடு நாகம்தன்னை
 நருக்கவே சத்தெடைதான் சூதம்போடு
 நறுகியதோர் சூதஎடை கெந்திபோடு
 பெருக்கவே பொற்றலையின் சாற்றால்ஆட்டிப்
 பொடிபண்ணிக் காசிஎன்ற மேருக்கேற்றே.

615

மேருக்கே ஏற்றியே தீயைமூட்டு

விதமாகப் பன்னிரண்டு சாமம்தானும்
ஆருக்கே ஆறவிட்டு எடுத்துக்கொண்டே
அருணநிறம் ஆயிரத்துக்கு ஒன்றங்குளவாய்
போருக்கே நவலோகம் பொன்னுமாகும்
புகழ்கின்ற மாற்றதுவும் பனிரண்டாச்சு
மாருக்கே மண்டலந்தான் தேனில்உண்ண
வச்சிரம்போல் தேகமுமாம் மருவிஉண்ணே.

616

உண்ணவே சமாதிக்ஞள் இருந்துகொண்டே
ஊழியாம் காலம்எல்லாம் உன்னலாகும்
எண்ணவே கேசரத்தில் ஆடும்போது
கெடியான இடிமின்னல் கிட்டஅஞ்சும்
வண்ணவே மாருதத்தில் கழல்ஒட்டாது
மதியளவு மோடையிலே குளிர்ச்சியில்லை
அண்ணவே நூற்றறுபதாம் அண்டத்தில்
ஐயர்என்ற நந்தியடி அறியலாமே.

617

அப்பிரகச் சத்து

அறியவே அப்ரகச் சத்துதானும்
அதில்கேளு முதல்தரம்தான் ஏமவண்ணம்
தெரியவே சிவப்புவண்ணம் இரண்டாம்பட்சம்
செப்பக்கேள் கருப்பானால் மூன்றாம்பட்சம்
மறியவே வெளுப்பானால் நாலாம்பட்சம்
மகத்தான நாலுவகைச் சாதிதன்னில்
எறியவே ஏமவண்ண அப்பிரகம்தன்னை
இடித்துநன்றாய் நவநீதம் பண்ணிக்கொள்ளே.

618

பண்ணியே கிழிபோலக் கட்டிக்கொண்டு
பாங்கான கொள்ளோடே வேகவைத்து
திண்ணியே தினம்ஒன்று வெந்தபின்பு
சேர்இதிலே வெங்காரம் பாதிதானும்
கண்ணியே கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டுக்
கருப்பான வெள்ளாட்டின் இரத்தத்தாட்டு
மண்ணியே மாளும்ட்டும் அரைத்தபின்பு
மகத்தான வெண்ணெய்குன்றி வெல்லம்தானே.

619

தானான தேனோடு சிறுமீன்எள்ளு
 தாக்கான கோதும்பை உளுந்துமொச்சை
 வேனான முசல்எலும்பு எருமைக்கொம்பு
 வேகமாங் குதிரையுடைக் குளம்புத்தந்தம்
 வானான வறள்தவளை குக்கிலோடு
 வகைக்கொன்று பலங்கால்தான் வளமாய்ப்போட்டு
 கோனான அப்பிரகம் பலந்தான்பத்துக்
 கூட்டிஎல்லாம் வெள்ளாட்டு இரத்தத்தாட்டே.

620

ஆட்டியே வில்லைபண்ணிக் காயப்போட்டிங்கு
 அடுக்கடுக்காய் வங்கம்என்ற நாளத்தூது
 முட்டியே முத்துப்போல் சத்துவீழும்
 முறைமுறையாய் உடைத்துஎடுத்துக் கறட்டைவாங்கி
 மாட்டியே முன்போல மருந்துகூட்டி
 மறவாதே வங்கமென்ற நாளத்தூது
 நீட்டியே மருந்தினைஇட்டு ஐந்துதரம்ஊதி
 நினைவாகச் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக்கொள்ளே.

621

பொறுக்கியே சத்தெல்லாம் உருக்கிக்கொண்டு
 பேரான காரமொடு சாரம்சேர்த்துத்
 தறுக்கியே சாய்க்கின்ற விபரம்கேளு
 தனியான அதிமதுரம் இலுப்பைப்பூவும்
 தெறுக்கியே தேனோடு நெய்யும்வெல்லம்
 சீரான நல்லெண்ணெய் தேங்காய்ப்பாலும்
 அறுக்கியே ஆட்டுப்பால் சதுரக்கள்ளி
 அடிப்பாலும் சமனாக்கிக் கலக்கிக்கொள்ளே.

622

கலக்கியே கலசத்தில் வார்த்துவைத்துக்
 கைமுறையாய்ச் சத்துருக்கு அதிலேசாய்ப்பாய்
 பலக்கியே பதினைந்து தரமேசாய்த்துப்
 பார்த்தாக்கால் சரிகைவெள்ளி போல்ஆம்சத்துத்
 தலக்கியே சத்துக்குச் சமனாய்த்தங்கம்
 தாக்கியே பாத்திரம்போல் வார்த்துக்கொண்டே
 அலக்கியே அப்பிரகச் சத்துக்கிண்ணி
 அட்சயமாம் பாத்திரம்என்று அறிந்திடரே.

623

அறிந்திட்ட பாத்திரத்தில் வத்துவைத்தே
அருச்சித்தங்கு ஆத்தாளை அஞ்சல்பண்ணிப்
பறிந்திட்ட வாசிஎல்லாம் இழுத்துவாங்கிப்
பாங்கான அறிவோட பானம்பண்ணி
நெறிந்திட்ட துவாதசத்தில் நினைவைஉன்னி
நேர்மையெலா மறித்திடுவாய் நிலைத்துப்போகும்
தெறித்திட்ட அப்பிரகக் கிண்ணிதன்னில்
சிறப்பாக வடித்துரில் சீலைசெய்யே.

624

சீலைசெய்து வாலுகையின் மேலேவைத்துச்
சிறந்திட்ட பாத்திரத்தில் சூதம்விட்டுக்
காலைசெய்து கருமத்தஞ் சாறுவிட்டுக்
கலந்தெரிப்பாய் நாற்சாமங் கமலத்தீயில்
வேலைசெய்த வெண்ணெய்போல் குழைந்துபோகும்
மிக்காக வழித் தெடுத்துத் தண்ணீரில்போடு
ஆலைசெய்து ஆரையிலைக் கவசம்கட்டி
அடுக்காகப் பதினைந்து புடந்தான்போடே.

625

புடம்போடு விராலியிலைக் கவசம்கட்டிப்
புகழாகப் பதினைந்து புடமும்போடு
திடம்போடு செந்திராய்க் கவசங்கட்டித்
திறமாகப் பதினைந்து புடமுமானால்
அடம்போடு குளிகையுமாம் இதற்குள்ளேளு
அபினோடு கெஞ்சாவுஞ் சாதிக்காயும்
முடம்போடு பத்திரியுங் கிராம்பாநாபி
முற்றியதோர் மத்தைவித்துந் தேங்காய்தானே.

626

தேங்காயுங் கசகசா சாரப்பருப்பும்
சிறப்பான மருளுமத்தை எட்டிவித்துத்
தாங்காயும் இவைஎல்லாம் இடித்துநையச்
சாராயம் விட்டு அரைத்துச் சாமம்தானும்
வாங்காயுங் குளிகைக்குக் கவசங்கட்டி
மார்க்கமாம் புகைப்போக்கில் கட்டிவைத்து
நாங்காயு மண்டலந்தான் கழிந்தபின்பு
இரவியிலே போட்டிடுவாய் தினந்தான்பத்தே.

627

தினம்பத்துக் கழித்தபின்பு வாயில்இட்டால்
 ஸ்திரீகளுக்குத் தம்பனையாம் சுருக்குமெத்த
 இனநூற்றோடு எட்டுமணித் தாவடமாக்கோத்தே
 இயல்பான ஐந்தெழுத்து முன்றெழுத்தோத
 மனம்பார்த்துத் தேவியொடு சிவந்தான்வந்து
 மகத்தான யோகசித்தி காயசித்திவார்
 தனம்பார்த்து வாதமுதல் சித்தைவார்
 சாங்கமாய் மனமுறைத்தால் சித்தியாமே.

628

சித்தியாம் ரசவாதி ஞானி யோகி
 செகச்சாலந் தனைமறந்து செம்மையாகி
 உத்தியா மனம் உறைத்தால் அவனே ஞானி
 ஊர்இருந்தென் காடுஉறைந்தென் மலையில் வாழ்ந்தென்
 அத்தியாந் தான்வேறு பொருந்வேறு என்றும்
 அசத்தில்லா எவ்வுயிரும் ஒன்றே என்றும்
 தத்தியாம் மனம்உறைத்துச் சாங்கமாகிச்
 சடமெடுத்த வித்தேது விந்துவாச்சே.

629

விந்துவாஞ் சூதத்தில் மந்திரமோசித்தி
 மேகத்தி லோடுகிற குளிகைசித்தி
 உந்துவாம் யோகசித்தி ஞானசித்தி
 உறுதியாங் காயசித்தி லோகசித்தி
 தந்துவாஞ் செடத்துக்குள் ஆதாரசித்தி
 சாத்திரத்தில் சொல்லாத கருவோசித்தி
 அந்துவாம் அட்டாங்க சித்தியாகும்
 ஆச்சரியம் சூதத்தைக் கட்டினோர்க்கே.

630

கட்டியதோர் சூதத்தில் சாரணைதான்ஊட்டக்
 கண்இமைக்குள் ஆயிரந்தான் காதம்போகும்
 தெட்டியதோர் குளிகையல்ல காயசித்தி
 சீக்கிரமாய்ப் பட்சத்தில் தெரிந்துபோகும்
 குட்டியதோர் குளிகை தன்னை வாயில்வைத்துக்
 குறிப்பாகக் கல்மண்ணி லோடுதன்னில்
 துட்டியதோர் துப்பியே உருக்கிப்போடச்
 சுயமாகும் பதினெட்டு மாற்றுத்தானே.

631

மாத்தான அப்பிரகக் கிண்ணிதன்னை
 வரிசையாய் நொறுக்கியே குகையில்வைத்து
 ஊத்தான துருத்திவைத் துஉருக்கிக்கொண்டே
 ஊட்டிடுநீ தங்கத்தை நாலுக்குஒன்று
 நாத்தான நாகத்தை ரசத்தைத்தானும்
 நலமாகத் தொந்தித்து இரட்டிஊட்டி
 காத்தான லிங்கமொடு காரந்தானும்
 கால்வாசி ஊட்டிடவே களங்குமாமே.

632

களங்கதனை ரவிமதியில் ஈந்தாயானால்
 கண்டிடுமே திசைமாற்றுக் கருதிப்பாரு
 புளங்கத்தைப் பொற்றலையின் சாற்றால்ஆட்டிப்
 பேணியே புடமதுபோட்டு அரைத்துஅரைத்து
 முளங்கத்தை முன்றுவிசை போட்டுஎடுத்தால்
 முதுமையாம் கோவையென்ற பழம்போலாகும்
 அளங்கத்தை ஆயிரத்துக்கு ஒன்றேஈந்தால்
 ஐயிரண்டு மாற்றாகும் அறிந்துகொள்ளே.

633

அறிந்துகொள்ளு சிந்தாரம் குன்றிதானும்
 அந்திசந்தி மண்டலந்தான் தேனில்உண்டால்
 முறிந்துநின்ற பற்பமெல்லாம் நீறிஊறும்
 முடுக்கான வாசியது கொன்னபடிநிற்கும்
 கெறிந்துநின்ற ககனத்தில் திரிந்துகொண்டு
 கெடியான துருவமட்டும் புகுதலாகும்
 பறிந்துநின்ற வயிரமது பளிச்சென்றாப்போல்
 பாங்கான உன்னுடம்பு மின்னும்பாரே.

634

பூநாகச் சத்து

மின்னலாம் பூநாகச் சத்துக்கேளு
 விளங்கியதோர் செம்மண்ணாம் குளத்துக்குள்ளே
 குன்னலாங் குழிவெட்டி நீளத்தானும்
 குதிரைலத்தி பரப்பியே கொஞ்சமாக
 மன்னலாய் வரகுவைக்கோல் மேலேபோட்டு
 வாகாக வெல்லத்தைக் கரைத்துத்தூவு
 முன்னலாய் முடிவைக்கப் பூநாகந்தான்
 முனையாக மேய்ச்சலுக்கு நிறையும்பாரே

635

பாரென்ற தினம்பார்த்துப் பொறுக்கிக்கொண்டு
 பாரையிலே தினந்தோறும் உலரப்போட்டு
 நேரென்ற நூறுபலம் நிறுத்திக்கொண்டு
 நுணுக்கமாய் காரமது பலம்பத்தாக
 சேரென்ற காரத்தைத் தேன்வார்த்தாட்டித்
 திறமாகப் பிசிறிஅந்தப் பூநாகத்தில்
 வாரென்ற பாண்டத்தில் வைத்துமுடி
 மண்செய்து மார்க்கமாம் அடுப்பில்ஏற்றே.

636

அடுப்பேற்றித் தீளிர்ப்பாய் நாலுசாமம்
 அடையாகப் பூநாகம் பற்பமாகும்
 கருப்பேற்றி இதையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுக்
 கதிப்பான தேனோடு வெல்லம்குன்றி
 வெருப்பேற்றி வெண்ணெயொடு காரங்கட்டி
 மிடுக்காக அரைத்துநன்றாய்த் தினந்தான்ஒன்று
 விடுப்பேற்றி வில்லைகட்டி வங்கநாளம்
 மிக்கவே ஒவ்வொன்றாய்ப் போட்டிட்டுதே.

637

போட்டுத மணிமணியாய் இறங்குஞ்சத்துப்
 பொறுக்கியே கறடும்இந்தப் படியேஊது
 வாட்டுத வந்தஎல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு
 வாகாகக் காரமிட்டு உருக்கிநன்றாய்
 ஆட்டுதப்பிரகம் சாய்த்தாப்போல
 ஆண்மையாய்ப் பதினைந்து தரமும்சாய்த்துத்
 தாட்டுத அச்சத்தினது மகிமைசொல்லச்
 சதாசிவனும் முன்பின்னாய்த் தயங்கினாரே.

638

தயங்காத பூநாகச் சத்துத்தானும்
 தாக்கியே குகையினின்று உருகும்போது
 வயங்காத வயிரம்ஒன்று கொடுத்தாயானால்
 மாசற்றங்கு உருகியே உள்ளேகொள்ளுந்
 துயங்காத சூதமொன்று கொடுத்துவாங்கிச்
 சுகமாக மேற்பூச மருந்துபேளு
 வியங்காத வீரமொடு புழுஞ்சீனம்
 மேன்மையாம் பூரமொடு வழலைதானே.

639

வழலைதன்னை வாய்நீரால் அரைத்துத்தானும்
 மணிமேலே பூசியுமே உலரவைத்து
 நிழலைதன்னைக் குகைவைத்துச் சில்லுப்போட்டுச்
 சீலைசெய்து கெசபுடமாய்ச் சிறக்கப்போடப்
 பழலைதன்னைப் பானின்ற வயிரம்தானும்
 பண்பாகக் குருவாச்சு பாருபாரு
 அழலைதன்னை அடக்கியிட்ட வாசிபோல
 ஆச்சரியம் இதின்வேதை அத்தந்தானே.

640

அத்தமாம் குருஒன்றும் சூதம்ஒன்றும்
 அரைத்திடுவாய் முலைப்பாலால் கடிகைநாலு
 குதீகமாய்க் குகையிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 கூகைநீறு போலஅது குருவும்ஆகும்
 அத்தமாம் சூதமது குருவும்ஆச்சு
 சுத்தித்த சூதமது பத்துக்குஒன்று
 முத்தமா முலைப்பாலால் அரைத்துக்கட்டி
 முன்போலக் குகையில்வைத்துப் புடத்தைப்போடே.

641

புடம்போட்டு இப்படிநூறு தொந்தமேற்றிப்
 போக்கான இதன்குணத்தைப் புகலக்கேளு
 தடம்போட்டுத் தங்கத்தில் பத்துக்குஒன்று
 தாக்கிடவே தங்கமது செம்பேஆகும்
 அடம்போட்டுத் தங்கரவி அருணன்காந்தி
 அறுபத்து நாலுதொந்தஞ் சேர்ந்தபின்பு
 விடம்போட்டு வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
 மிடுக்கான தொந்தரவி ஈந்திடாயே.

642

ஈந்திடவே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
 இச்செம்புச் சிந்தூரம் வீசமெடைஉண்ணு
 பாய்ந்திடவே பட்சத்திற் சித்தியாகும்
 பரையான பூரணத்தில் மருவப்பண்ணும்
 ஆய்ந்திடவே ஆறுதல அடுக்கெல்லாந்தான்
 அணுகியிலோ வங்கமெல்லாம் அடுக்காய்க்காணும்
 தோய்ந்திடவே துவாதசஅந் தத்தில்நின்று
 சூட்சம்எல்லாம் கண்டவர்க்குச் சுருவிலாமே

643

குளிகை

சுளுக்காக அப்பிரகச் சத்தில்தானும்
 சத்தித்த சூதமது கழஞ்சுரெட்டு
 நளுக்காக வாலுக்கையில் கிண்ணிவைத்து
 நலமாகச் சத்தித்த சூதம்விட்டுக்
 களுக்காகக் கருமத்தம் சாறுவிட்டுக்
 கமலம்போல் எரியிடவே இறுகிப்போகும்
 வெளுக்காக வெண்ணெயைத்தான் வாங்கிக்கொண்டு
 மிக்கான ஆரையிலைக் கவசங்கட்டே.

644

ஆரையிலைப் பதினைந்து புடந்தான்போடங்கு
 அரசிலையில் பதினைந்து புடமுமாகும்
 பூரையென்ற பிராயிலையில் பதினைந்தாகும்
 பெரிதான மத்தங்காய்ப் பதினைத்தில்வாட்டிச்
 சூரையிலைச் சூடன் தன் தீயில்வாட்டித்
 தீபனந்தான் காண்பதற்குப் பூநாகச்சத்
 தோரையிலை ஒன்பதுக்கு ஒன்றேண்டிடி
 உருகவே விடுவிக்கச் சாரணைதானாமே.

645

சாரணையாம் தயிலத்தில் சாய்த்தபின்பு
 தயங்காத கெந்தகத்தின் சத்தைஊட்டு
 காரணையாம் உபரசத்தில் கிடைத்தசத்துக்
 கலங்காமல் விடுவித்துச் சாரணையைத்தீர்த்து
 நாரணையா நவலோகச் சத்தைஊட்டு
 நவரத்னச் சத்திட்டுச் சாரணையைத்தீர்த்துச்
 சீரணையாம் காரசார்ச் சத்துமிட்டுச்
 சாய்த்துமே சாரணையில் வைத்துக்கொள்ளே.

646

இரசக் கிணறு

வைத்துமே இப்படித்தான் குளிகைரெண்டு
 வாயில்ஒன்று கரத்தில்ஒன்று வைத்துக்கொண்டு
 கெய்த்துமே ககனத்தி லோடிநீதான்
 கெடியான கிழக்கென்ற சமுத்திரத்தில்
 எய்த்துமே ஈசான முலைக்குள்ளே
 ஏற்றமாம் உரோமபுரிப் பட்டணத்துள்
 தேய்த்துமே தெற்காக விரதகூபந்
 தேடியே ஆதிரசக் கிணற்றைப்பாரே.

647

முதலாம் காண்டம்

163

கிணற்றடியில் இராட்சதரைக் காவல்வைத்துக்
 கெட்டியாய்த் தேவர்களும் காத்துநிற்பார்
 மணத்தடியில் சூதத்தை மனிதர்சித்தர்
 மகத்தான கமனிகள்தாம் எடுப்பார்என்று
 சணத்தடியில் சதாநித்தம்காவலாகும்
 தாக்கான பஞ்சகிர்த்தியம் சாட்சியாக
 நிணத்தடியில் போகாமல் சிவன்தான்முன்னே
 நிறுத்தினார் காவலாய்க் கிணற்றில்தானே.

648

தானான ரிசிசித்தர் யோகிதாமும்
 தவசுபண்ணி அனேகநாள் சுவதரித்தார்
 கோனான குளிகைக்கு ரசமெடுக்கக்
 ககனத்திற் பாய்ந்துகிணற் றடியில்போனேன்
 தூனான சூதமது கடுஞ்சுருக்காய்த்
 துரந்தெழுந்து பாய்கையிலே சுருக்காயோடி
 நானான ரவிதன்னில் சொக்கிக்கொண்டு
 நாதாந்தத் தாய்பதத்தை நாடினேனே.

649

நாடியே தாய்தன்னைக் கேட்கும்போது
 நாட்டமொன்று சொல்லிடவே நம்பிநானும்
 பாடியே பரமனைத்தான் தோத்தரித்துப்
 பாங்கான தம்பனையா மந்திரத்தைத்
 தேடியே செபம்பண்ணச் சூதந்தானும்
 துரத்தாமல் அடங்கிற்றுச் சீக்கிரமாய்த்தானும்
 ஆடியே தேங்காயின் குடுக்கைக்குள்ளே
 அடைத்துமே கக்கத்தில் அமைத்திட்டேனே.

650

அமைத்திட்டுக் ககனத்தில் எழும்பும்போதுஅங்கு
 அழும்பான கமனியவ் 'மறித்துக்கொண்டு
 திமைத்திட்டுச் சிவனுடைய பொக்கிசத்தைத்
 திருடியே பேர்வானேன் என்றுசொல்லிப்
 பமைத்திட்ட குடுக்கையைத்தான் பறிக்கவந்தான்
 பறியாதே திருமூலர் பேரன்யான்தான்
 குமைத்திட்ட குளிகைகட்டக் கொண்டுபோறேன்
 கொடுமூலர் சபித்தால் கல்லாவாயே.

651

கல்லானால் அனேகம்பேர் காவலுண்டு

கயிலையுறை சிவனுடைய பொக்கிசத்தை
எல்லாரும் எடுப்பார்கள் என்றேஎண்ணி

எங்களைத்தான் காவல்வைத் தார்ஏற்றமாகத்
தில்லானால் சிவனுத்தா ரப்படிக்குச்

செய்கிறதே அல்லாமல் மற்றொன்றில்லை
வல்லானாற் கொண்டுபோநீ என்றுசொல்லி

மறிக்கவே அனைவருந்தான் வந்திட்டாரே.

652

வந்திட்டுச் சுற்றிலுமே வளைத்துக்கொண்டார்

வசியமா மந்திரத்தை உச்சரித்தேன்
அந்திட்டங் கடிவணங்கி எல்லோருந்தான்

அய்யாநீ ராருடைய மரபென்றார்கள்
முந்திட்டு மூலரவர் மூன்றாம்பேரன்

முக்கியாமாய் போகரென்று மொழிந்திட்டேன்யான்
கொந்திட்டுக் கொடுமூலர் பேரன்என்றால்

குளிகையதின் குணப்பாட்டைக் காட்டுஎன்றாரே.

653

காட்டென்று சொன்னதுமே குளிகைதன்னைக்

கடலில்விட்டுச் சங்கிலியைப் பிடித்துக்கொண்டேன்
ஓட்டென்று யோசனையாம் தூரம்தானும்

உறக்குடித்து மண்தெரித்து பள்ளமாச்சு
நாட்டென்றே எல்லோரும் நடுநடுங்கி

நமக்கெல்லாம் ஆக்கினைதான் ஆகும்என்று
மூட்டென்று முன்போல ஆகஎன்று

முனிந்துமே தெண்டனிட்டு மொழிந்தார்கானே.

654

காணவே சுரபியென்ற குளிகைதன்னைக்

கசங்காமல் சங்கிலியில் கயிறுகட்டி
மூணவே முன்குளிகை தன்னில்விட்டேன்

முதிர்ந்துநின்ற குளியையைத்தான் சுரபிதீண்டில்
தாணவே நீரெல்லாங் கக்கிமுன்போற்

சமரசமாங் கடல்எப்போதும் போல்ஆயிற்று
ஆணவே ராட்சதரும் அடிவணங்கி

அஞ்சல்கண் ணிக்குளிகை ஒன்றுகேட்டிட்டாரே.

655

கேட்கவே குளிகைபண்ணி தாரேன்என்றேன்
 கெட்டியாம் தேங்காயின் குடுக்கைதன்னில்
 வேட்கவே வேணும்என்ற சூதம்தானும்
 விரைந்து கொடுத்து அஞ்சலிதான் செய்துநின்றார்
 வாட்டவே மண்டலத்தில் குளிகைகொண்டு
 வருவன்என அடிதொழுது அனுப்பிவிட்டார்
 நாட்கலே சமுத்திரத்தைத் தாண்டிப்பிண்பு
 சாங்கமாய்ப் பொதிகைகீழ்த் தரித்திட்டேனே.

656

பூனைக்கு உபதேசம்

தரித்திட்டுப் பானமொடு சமைத்துண்டேன்பின்
 தாகித்துத் தண்ணீர்தான் தேடிக்கொண்டு
 விரித்திட்டு விப்பரான் வீதிசென்றேன்
 வேதந்தான் ஓதிவெகு விப்பிராள்தான்
 துரித்திட்டுச் சொல்லையிலே தண்ணீர்கேட்டேன்
 துர்க்கந்தம் வீசுதென்று பார்ப்பாரெல்லாம்
 அரித்திட்டே அகத்துக்குள் போய்விட்டார்கள்
 ஆக்கிரமாய்ப் பூனைஒன்று அழைத்திட்டேனே.

657

அழைத்திட்டுப் பூனைதனக்கு உபதேசத்தை
 அருள்செய்யப் பூனையது நாலுவேதம்
 பழைத்திட்ட பார்ப்பார்போல் தீர்க்கமாகப்
 படித்தவர் போல்நால்வேதம் பகரும்போது
 சழைத்திட்ட பார்ப்பார்கள் ஓடிவந்து
 சாங்கமாய்த் தண்டனிட்டு அஞ்சல்பண்ணிப்
 பிழைத்திட்ட வேஅடியேங் கட்குள்ளன்
 புத்திபோதிப் பீர்எங்குருவே போதிப்பீரே.

658

குருவென்றே தாகத்துக்கு அமுதம்ஈந்தார்
 கொண்டுமே வத்துவொடு சித்திஈந்தே
 அருவென்றே பாத்திரங்கள் ஈந்துஈந்துஐயா
 ஆயிஅவள் உபதேசம் அனுக்கிரகித்துத்
 தருவென்றே அவரவர் தம்வீட்டில்உள்ள
 தவலைசெம்பு மண்வெட்டி உழவுப்பாறை
 வெருவென்றே வெளிதண்ணில் குவிக்கச்சொல்லி
 விராட்டிப்போர் தனையடுக்கி நெருப்பிட்டேனே.

659

இட்டுமே சிவந்தபின்பு கொணர்ந்தகூதம்
 எள்அளவாய் எடுத்துமே திவலைவீச
 கட்டுமே கனகம்பத் தரையுமாச்சு
 கணக்காக அவரவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்
 கெட்டுமே குளிகைஇட்டுக் கமனமாகிக்
 கெடியான பொதிகைக்கு நிருதிமுலை
 துட்டுமே சுணங்கவிருட் சத்தின்கீழே
 சோதியாம் பர்வதமும் கிட்டத்தானே.

660

கிட்டவே பிள்ளைகளை வைத்துக்கொண்டு
 கெடியான குளிகைகளைப் பண்ணிப்பண்ணித்
 தட்டவே சாரணையைத் தீர்த்தபின்பு
 சாங்கமாய்ச் சூதம்எல்லாம் குகையில்வைத்தே
 எட்டவே குளிகைதன்னை எடுத்துக்கொண்டங்கு
 ஏற்றமாங் குளிகைஇட்டுக் கமனமாகி
 உட்டவே ரோமபுரிக் கடலின்கண்வந்து
 துட்டான சித்தனைத்தான் கண்டிட்டேனே.

661

கண்டுடனே எழுந்திருந்து அஞ்சல்பண்ணிக்
 கருத்தோடே மனம்ஒன்றிக் கருணைக்கூர்ந்தே
 அண்டுரைத்த மொழிப்படியே வந்தீரையா
 அடியேன்தான் செய்தபிழை பொறுத்திடுஎனப்
 பண்டுரைத்த மொழிஎனக்குச் சந்தோடமாச்சு
 பாங்கான கூகத்தைப் பத்திரமாய்க்காத்துத்
 தொண்டுபட்டுச் சிவனுக்குச் சேதிசொல்லு
 சொருபமாங் குளிகையொன்று சூட்டினேனே.

662

சூட்டியே கைக்கொடுத்து வகையும்சொல்லிச்
 சூதத்தின் திறமையைச் சோதித்துக்காட்டி
 ஓட்டியே ஒருவருக்கும் கொடுக்காதேஎன்று
 உண்மைசொல்லிக் குடுக்கைதனில் சூதம்வாங்கி
 ஆட்டியே அவ்விடம்விட்டு அனுப்பிக்கொண்டே
 அய்யர்நந்தி பதம்பார்க்க அண்டத்தேறி
 நாட்டியே நூற்பதாம்அண் டத்தில்
 நந்திஅடிதனைப் போற்றி நாடினேனே.

663

முதலாம் காண்டம்

167

நாடினேன் குளிகைக்கு வகைகள்எல்லாம்
 நந்திசொல்லக் கேட்டுமே மனம்மகிழ்ந்தே
 ஆடினேன் இடம்விட்டுப் பொதிகைக்கப்பால்
 ஆதியாம் அரசடியில் பாட்டர்பாதம்
 ஊடினேன் இணையடக்கீழ்ச் சரணம்பண்ணி
 உற்பனங்கள் குளிகைதனக்கு உரையென்றேதான்
 பாடினேன் மனமகிழ்ந்து பாட்டர்தானும்
 பாங்கான கருணையினால் உரைசெய்தாரே.

664

செய்கின்ற வகைஎல்லாம் தீர்க்கமாகச்
 செப்பியபின் கேட்டுமேதான் மனம்மகிழ்ந்து
 பைகின்ற பாட்டரைத்தான் அனுப்பிக்கொண்டு
 பயின்றெடுத்த காலாங்கி ஐயர்பக்கல்
 தைகின்ற பாதத்தில் சரணம்பண்ணிச்
 சாங்கமாய்க் குளிகைசெய்யுந் தன்மைகேட்டுச்
 கைகின்ற கருவெல்லாங் களங்கில்லாமல்
 கருத்துரைத்துக் கேட்டுமே களிகூர்ந்தேனே.

665

களிகூர்ந்தே ஐயர்பதம் தொழுதுநிற்கக்
 கடைச்சித்துக் குளிகைதனைக் கட்டும்என்றார்
 அளிகூர்ந்தே ஐயரைத்தான் அனுப்பிக்கொண்டங்கு
 அதீதமாஞ் சுணங்கவிருட் சத்தின்கீழே
 எளிகூர்ந்தே சாத்திரம்ஏழா யிரத்தை
 இடித்துமே சோதித்துஒவ் வொன்றதாக
 அளிகூர்ந்தே ஆயிரந்தான் மாற்றும்மட்டும்
 மருவிநன்றாய்ச் சோதித்த மார்க்கந்தானே.

666

மாக்கமாம் குளிகையுஃது ஆயிரத்தெட்டு
 வகையாய்ப் பண்ணிச்சா ரணையைத்தீர்த்தே
 ஆர்க்கமா ஆயிரத்தெட்டு அண்டமெல்லாம்
 ஆர்ந்தங்கே இருந்திருந்து அதீதம்பார்த்துத்
 தார்க்கமா யேழுகடல் தன்னில்சுற்றிச்
 சமர்த்தான மூலிகையைத் தின்றயின்பு
 தீர்க்கமாய்ச் சமாதானில் இருந்துகொண்டு
 செயலழிந்தேன் கற்பாந்த காலம்தானே.

667

கற்பாந்தம் சமாதியிலே இருந்திருந்து

கருத்தறியாப் பிள்ளைகளுக்கு உபதேசித்து

விற்பாந்த மேதினிக்குள் மேருவலம்வந்து

விடுபட்ட நதிகளெல்லாம் பார்த்துத்தேறி

வற்பாந்த வன்மனைத்தாய் வந்துநந்து

மார்க்கமெல்லாந் தாய்சொல்ல மறந்திடாமல்

குற்பாந்த குளிகையஃது ஆயிரத்தெட்டுக்

கொடிகட்டி மலைமுழைஞ்சில் குறித்திட்டேனே.

668

குறித்திட்ட குளிகைதன்னை மலைமுழைஞ்சில்வைத்துக்

கொடிகட்டிச் செய்ததம்பங் கூறினேன்நான்

பிறித்திட்ட பிள்ளைகட்குக் குளிகைநந்து

பேராக அங்கங்கே மடம்உண்டாக்கிப்

பறித்திட்ட கோடிட்டுக் ககனம்தன்னில்

பாய்ந்துமே அண்டரண்ட பதங்கள்பார்த்தே

அறிந்திட்ட அஞ்சுவரை தாண்டிஏறி

ஆயியவள் சிலம்பொலியில் மேவினாரே.

669

மேவியே சிலம்பொலியைக் கேட்டுநின்று

மீண்டுவந்தார் மிடுக்கான சீடர்தானும்

தாவியே நூல்படித்துத் தூட்சியாகச்

சமரசமாம் குணங்கண்டாய் தர்க்கமில்லை

பாவியே குளிகை அதன் பருவம்எல்லாம்

பயிற்றுவித்தேன் ஆயிரமாம் மாற்றும்படும்

தாவியே நூலதனில் சாங்கமாகச்

சமர்ப்பித்தேன் ஏழாயி ரத்தைக்கானே.

670

காணவே இந்தமுறை செய்வதாரு

கருத்தாகச் சாத்திரத்தை நம்பினோர்கள்

பூணவே சிவயோகி இருடிசித்தர்

புகழாகத் தரிக்கையிலாங் குளிகைதன்னை

வாணவே வாசிகண்ட ஞானிக்குத்தான்

வாமத்தே நின்றுணரத் தபுசையோர்கள்

வேணவே வெகுகாமி பெண்ணரசைகொண்டோன்

மிகையாக நோவெய்தி மாளஸின்தானே.

671

முதலாம் காண்டம்

169

மானாதே தினந்தோறும் கற்பம்உண்ணு
 மங்கையர்பால் மனஞ்சற்று மருவிடாதே
 கேளாதே யாரையுந்தான் வயிரம்உண்ணு
 கெட்டியாம் உடல்திறுகி நரையோமாரும்
 தாளாதே நோய்கள்எல்லாம் தலைகெட்டோடும்
 தங்கம்போல் தேகம்எல்லாம் சிவப்புமாகும்
 தூளாதே. மலைசிதறுங் கையால்குத்தில்
 துப்புரவாய் வாசியாய் சேர்ந்தாடாதே.

672

கெந்தகச் சத்து

ஆடாதே கெந்தகத்தின் சத்துக்கேளு
 அழுத்தமாய் நெல்லிக்காய் கெந்தகம்தான்
 ஏடாதே இரண்டுபத்துப் பலந்தான்துர்க்கி
 பயற்றமாங் குரோட்டையுடைப் பழமும்போட்டுக்
 கோடாதே கோவையுடைப் பழமும்போட்டுக்
 கொடியான முசுமுசுக்கைப் பழமும்போட்டுப்
 பாடாதே அழுக்கிராப் பழமும்போட்டு
 பாங்கான தக்காளிப் பழமும்போடே.

673

போடவே ஓரிலைத்தா மரையும்கூடப்
 புகழ்கண்டங் கத்திரியின் பழமும்தானுந்
 தேடவே சிவந்தமாம் பழத்தின் தாலும்
 தேன்வெண்ணெய்க் குன்றிவெல்லம் பலமிரண்டு
 பாடவே வெங்காரம் பலமுமபத்துப்
 பாங்காக அரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டி
 வாடவே வங்கமென்ற நாளத்தூது
 மணிமணியாய் இறங்கியே சத்துமாமே.

674

சத்தெல்லாம் நறுக்கியே எடுத்துக்கொண்டு
 தாக்கான காடெல்லா மரைத்தேனது
 பத்தெல்லாம் பொறுக்கியே உருக்கிக்கொண்டு
 பரங்கான அப்பிரகஞ் சாய்த்தாப்போல
 முத்தெல்லாம் முவைந்து உருக்கிச்சாய்த்து
 முனைந்தசத்து நாலினுக்கு ஒன்றுதங்கம்
 மெத்தெல்லாம் மெழுகுடடிக் கின்னிவார்த்து
 மேலாகச் சூதமிட்டுத் தங்கம்போடே.

675

போட்டுமே திரிகுணச்சல் சவ்வீரம்கூட்டிப்
 புகழான பொற்றலையின் சாறுஇட்டே
 ஆட்டுமே அயத்துடுப்பால் கிண்டிக்கிண்டி
 அருணன்போல் சிந்தாரம்ஆன பின்னர்
 ஓட்டுமே ஒன்பதிலும் ஆயிரத்தொன்றோடும்
 உற்பனமா இருபதுடன் ஐந்துமாற்றுக்
 காட்டுமே சிந்தாரம் வீசம்எடைஉண்ணு
 கனகம்போல் கண்கூசும் காந்திதானே.

676

காந்தியாம் சத்தெடுத்துக் காரமிட்டுக்
 காந்தத்தை எடைக்குஎடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு
 வாந்தியாம் வங்கம்என்ற நாளத்தாது
 மாசற்றே அருணன்போல் ரவியும்ஆகும்
 சாந்தியாந் தங்கம்அஃது ஆயிரத்தில்ஒன்று
 தாக்கினால் நவலோகம் செம்புமாகும்
 ஏந்தியாம் இச்செம்பு மதியில்தானும்
 ஈரிரண்டா யிரத்தில் செம்புமாமே.

677

நடேச வீக்கிரகம்

செம்பான மதிதன்னை ஆயிரமாம்மதியில்
 சேர்க்கவே ஒன்றுதான் கனகம்பத்தாம்
 அம்பான அம்பலத்தின் நடேசரைத்தான்
 ஆனந்த திருத்தராய் வார்க்கச்சொல்லிக்
 கம்பான ஆயிரம்சேர் கனகம்ஈந்தான்
 கருத்துரைத்துச் சோழன்என்ற ராசன்தானும்
 தெம்பான சிற்பருக்கங் கதிகவிர்த்தி
 செலவுகொடுத்து அனுப்பியே செய்என்றானே

678

செய்என்று சோழன்என்ற ராசன்தானும்
 சிற்பருக்குக் காவலாய் மனுடர்வைத்து
 வெய்என்று கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கச்சொல்லி
 வேலைக்கு மனுடரைத்தான் விரைந்துவைத்தான்
 மெய்என்று சிற்பருந்தான் மேன்மையாக
 வெளிமெழுகு கருமெழுகு விரைந்துஎடுத்துத்
 தைஎன்று நிருத்தமிட்ட நடேசரைப்போல்
 சமைப்பித்து மெழுகினால் மண்கட்டினாரே

679

கட்டியே மண்காய வைத்துப்பின்பு
 கருக்காய்ச்சிக் கனகத்தை உருக்கிவார்த்தார்
 எட்டியே பாயாமல் இடிந்துபோயிற்று
 இப்படியே கருக்கட்டி ஏழுதரம்வார்த்தார்
 ஒட்டியே சிற்பருந்தாம் வார்க்கவார்க்க
 உருக்குலையச் சிற்பருந்தாம் ஒடுக்கமாகி
 அட்டியே சிற்பருந்தாங் கிலேசம்உற்றங்கு
 அதிக ஆலோசனையாய் அயர்ந்திட்டாரே.

680

அயர்ந்திட்ட சொப்பனத்தில் நடேசமூர்த்தி
 ஆண்டில்ஒரு சந்நியாசி அந்திப்போதில்
 உயர்ந்திட்ட உங்கள்பக்கல் வந்தப்போதே
 உங்கள்மனக் கிலேசத்தை நீக்குவான்பார்
 துயர்ந்திட்ட சொப்பனத்தில் சொல்லிப்போட்டுத்
 தீருமூலர் தனைஅழைத்துக் கடுகநீபோய்
 வியர்ந்திட்ட விக் கிரகம் வார்ப்பதற்கு
 விரைந்துநீ வார்த்திடுஎனச் சொன்னார்தானே.

681

சொன்னதோர் அனுக்கிரகம் தன்னினாலே
 திருமூலர் சிற்பரண்டை வந்துநின்று
 பன்னதோர் பசியாலே இளைப்புமெத்தப்
 பண்பாக அன்னமிடப் பண்ணும்என்றார்
 தென்னதோர் சிற்பரும்உன் பாடுஉனக்குச்
 செயலழிந்து கிடக்கின்ற பாடுஎமக்கு
 அன்னதோர் ஆண்டிநீ போடாஎன்றார்
 அவருள்சொப் பனங்கண்ட ஒருவன்தானே.

682

தானென்ற ஐயரண்டை வந்துநின்று
 சாட்டாங்கம் பண்ணியே என்னசொல்வான்
 நானென்ற நடேசவிக் கிரகம்வார்த்தோம்
 நலமான உருவாக வில்லையையா
 ஏனென்ற ஏழுதரம் வார்க்கவார்க்க
 இடைஞ்சலாய்ப் போகுதுஎன் செய்வோம்என்றார்
 ஆனென்ற ஆண்டிஓர்காசு அளவுசெம்பை
 அதில்போட்டு வார்த்திடுஎன்றே ஈந்திட்டாரே.

683

ஈந்திட்டுப் போனபின்பு தங்கத்திலிட்டு
 எழிலாக உருக்கியே கருவில்வார்த்தார்
 பாய்ந்திட்டு நடேசவிக் கிரகமாச்சு
 பயந்தீர்ந்து சிற்பரும்சந் தோடமாகித்
 தோய்ந்திட்டங் கிருக்கையிலே சோழன் வந்தான்
 சிற்பரெல்லாந் திரள்கூட்ட மாக நின்றார்
 வாய்ந்திட்டு விக் கிரகம் வார்ப்பித் தீரோ
 வகைகேட்க மனமகிழ்ச்சி யாய்ச் சொன்னாரே.

684

சொன்னமொழி கேட்டுமே சோழன்தானும்
 சீக்கிரமாய்க் கருவண்டை வந்துபார்த்து
 உன்னமொழி யுளியாலேசீவி டென்றான்
 உற்றுமே பார்ப்பளவில் செம்பேயாச்சு
 தன்னமொழி தங்கமெல்லாந் திருடிக்கொண்டு
 தோதகமாய்ச் செம்பாலே வார்த்தீர்நீரே.
 அன்னமொழி உள்ளபடி சொல்லுமென்ன
 அதட்டியே ஆக்கினையாய்க்கேட்டிட்டானே.

685

கேட்டுடனே எழுந்திருந்து அஞ்சல்பண்ணிக்
 கெட்டியாய் ஒருகாகம் எடுக்கவில்லை
 ஊட்டுடனே உள்ளபடி யானால்ஒன்றே
 உண்மைதான் சொல்லுகிறோம் கேளுமையா
 வேட்டுடனே விக் கிரகம் வார்க்கவார்க்க
 வின்னமாய்ப் போகுதென்று நாங்கள்எல்லாம்
 மாட்டுடனே மனக்கிலேச மாகும்போது
 மகத்தான சொப்பனந்தான் கண்டிட்டோமே.

686

சொற்பனந்தான் என்னவென்று கேட்டராகில்
 சிவவேடத் தாண்டியவர் வருவார்நானை
 உற்பனந்தான் அவர்சொல்லை உறுதியாக
 உண்மையாய்க் கேட்டக்கால் உருவுஆம்என்றார்
 அற்பனந்தான் ஆண்டியும்அப் படியேவந்தார்
 அவர்கொடுத்த காசெடையாஞ் செம்புதன்னை
 விற்பனந்தான் கூடவிட்டுக் கருவைவார்த்தோம்
 வேறொன்றும் இல்லைஉண்மை விசேடந்தானே.

687

விசேடந்தான் இம்மட்டும் என்றுசொல்லி
 மிடுக்கான சிற்பனும்தான் உண்மை சொன்னான்
 திசேடந்தான் பொன்எல்லாம் திருடிக் கொண்டு
 திருட்டான மாறாட்டம் பண்ணுகின்றாய்
 அசேடந்தான் ஆக்கினைதான் பண்ணச் சொன்னா
 அடங்கலுந்தா மாலயத்தி ருக்கும்போது
 நிசேடந்தான் ஆண்டியவர் வந்தாரப்போ
 நேரமென்ன சிற்பர்மேற் சொல்லென்றாரே.

688

சொல்லென்று சொன்னமொழி கேளுமையா
 சுயமாக விக்கிரகம் வார்க்கச்சொன்னேன்
 தல்லென்று தங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டு
 தளுக்கான செம்பாலே வார்த்தார்என்றான்
 செல்லென்று சிற்பருந்தான் திருட்டுவித்தை
 செய்யார்கள் நிசஞ்செய்வார் என்றுசொல்லி
 வெல்லென்று வெள்ளியைத்தான் உருக்கச்சொல்லி
 விக்கிரகந் தனைச்சீவி மேற்போட்டாரே.

689

போட்டிட மூவாயிரத்தில் காணிதர்னும்
 பொருந்தியதோர் வெள்ளிஎல்லாம். தங்கமாச்சு
 கோட்டிடவே திருமூலர் குளிகைபோட்டுக்
 கொடுவேகங் ககனத்தின் மறைந்துபோனார்
 மாட்டிடவே சோழன்மெத்த மனமகிழ்ந்து
 மருவியே தவசியைத்தான் தேடிப்பார்த்தான்
 காட்டிடவே காணாமல் நாதாக்கள்மகிமை
 கரைகண்டு சொல்லுதற்குக் கண்கொள்ளாதே.

690

கொள்ளாதே சிற்பருக்குக் கோடிகோடி
 குறிப்பான வெகுமானம் எல்லாம்ஈந்து
 விள்ளாதீர் விக்கிரக மகிமையார்க்கும்
 விரைந்துமே சீக்கிரத்தில்தீருமென்று
 துள்ளாதே சோழன் விடுதிக்குப்போனான்
 சிற்பருந்தாம் சீவையிலே உளிகள்எல்லாம்
 புள்ளாதே பொறிந்துமே தேய்ந்துபோகும்
 போராடிச் சீவிஎல்லாம் கெட்டித்தாரே.

691

கெட்டித்துச் சாத்திர நிர்ணயப்படிக்குக்
 கெடியாக மூர்த்திகர மாக்கிவைத்துத்
 துட்டித்துச் சோழனுக்குச் சேதிசொல்லிச்
 சிறப்பாக வெகுமானம் பெற்றுமீண்டார்
 திட்டித்துக் கெந்தகத்தின் மகிமைசொல்லச்
 சித்தமகிழ்ந்து உந்திகுளிர்ந்து உடல்பூரிக்கும்
 எட்டித்துக் குளிகையது கைக்குள் ஆயிற்
 ஏறலாம் அண்டரண்ட பதமும்தானே.

692

தானென்ற செம்பாலே குளிகைபோடத்,
 தனித்ததோர் கிரீடங்கள் தட்டிப்பண்ணு
 கோனென்ற குண்டலங்கள் பலத்திரங்கள்
 குறியான மோதிரங்கள் மாத்திரைக்கோல்
 கானென்ற கைவளையலுள் கட்டுகுவனை
 கட்டியதோர் ஆபரணம் கனமாய்ப்பண்ணு
 தேனென்ற செம்பைச்சிந் தூரித்துண்ணு
 சிறப்பான சட்டைக்குச் செம்புமாமே.

693

கெந்தகச் செம்புச் செந்தூரம்

ஆமென்று முன்னடுத்த கெந்திச்செம்பை
 ஆச்சரியம் புளிஇலைப்போல் தகடுதட்டித்
 தோமென்று சுத்தித்த சூதம்ஒன்று
 சுத்தியாம் இலிங்கம் ஒன்று காரம்ஒன்று
 வாமென்று மனோசிலையும் ஒன்றுகூட்டி
 வாய்நீரால் மத்தித்துத் தகட்டில்பூசிப்
 போமென்று புடம்போடச் சிந்தூரமாகும்
 பொருந்தியே வீசமெடை தேனில்உண்ணே.

694

சீடனுக்கு அறிவுறுத்தல்

தேனில்உண்ண நோய்முன்றும் சிதறிஓடும்
 சிந்துமே தாரைபோல் அமிர்தம்தானும்
 பானிலுண்ண ஆயிபதம் பரிந்துகாண்பாய்
 பராபரத்தாய் கேட்டதெல்லாம் பாலிப்பாளே
 ஊனில்உண்ண வாசியெல்லாம் உள்ளொடுக்கும்
 உறுதியாய் யுகாந்தவரைச் சடமுந்நிற்கும்
 காளிலுண்ணக் காயம்து இருப்புத்தூண்ஆம்
 கற்பாந்த காலமெல்லாம் கடிகையாமே.

695

முதலாம் காண்டம்

175

கடிகையாம் சிவயோகி ஞானிக்குத்தான்
 காமாந்தர் கண்கெட்டுக் கடியமாள்வார்
 குடிகைதான் வாமிக்காம் வாதிக்குஆகும்
 குறிகெட்ட பொய்யருக்குக் கூறொண்ணாது
 படிகையாய் வேதாந்தி பதத்தைநித்தம்
 பாங்காகக் கைப்பிடித்தோன் சித்தனாவான்
 மிடிகையாய் மிலேச்சருக்குக் கொடுத்தால்பாவம்
 மிகையாகி வறுமையினால் மாள்வன்தானே.

696

மாளாதே இருக்கவல்லோ கற்பம்சொன்னேன்
 மாண்டுஇறந்து போதல்நன்றோ மனுடநாடே
 கேளாதே மற்றொன்று காதில்தானுங்
 கிணீலென்ற சிலம்போசை காதில்கேளு
 தாளாதே எந்நேரம் சமாதியிலேநில்லு
 சகலசெந்து சீவனையும்தன் உயிர்போல்எண்ணு
 வாளாதே சித்தர்தமை வகைகள் கேளு
 வளப்பம்எல்லாம் முப்பாலே மகிழ்ந்துபாரே.

697

பாரென்ற காயசித்தி உப்பினாலே
 பறந்தோடும் குளிகைஎல்லாம் உப்பினாலே
 வாரென்ற வாதமெல்லாம் உப்பினாலே
 வாசிஉள்ளே ஆடுவதும் உப்பினாலே
 பூரென்ற புடசெயமும் உப்பினாலே
 பொன்னோடிப் பழுப்பதுவும் உப்பினாலே
 ஆரென்ற அட்டாங்க உப்பினாலே
 அத்தமாம் உப்பாலே எல்லாம்ஆச்சே.

698

ஆச்சென்ற உப்பறிந்து கொண்டோன்வாதி
 ஆங்கார ஐம்புலனை அறுத்தோன்யோகி
 நீச்சென்ற ஆறுதலம் உருவிஏறி
 நிராதாரம் ஆறையுந்தான் அறிந்தோன் ஞானி
 கூச்சென்ற குளபதத்தில் அமுதிவாரி
 கொள்கியே பாலித்தோன் குருவும்ஆகும்
 தீச்சென்ற விஷங்கண்டு சிகாரத்தீயைச்
 சேர்ந்திட்டோன் பிறவியைவேர் அறுத்தோன்தானே.

699

காணவே கற்பங்கள் தின்னும்போதும்
 கனமான யோகங்கள் பார்க்கும்போதும்
 வேணவே வெகுபாடாய் வெறுத்துக்காணும்
 மிரளாதே மனந்திடமாய் மீறிப்பாரு
 ஊணவே உள்மகிழ்ச்சி அநேகம்காணும்
 முற்றுமே பிடித்தஎல்லாம் சித்தியாகும்
 ஆணவே வாதத்தின் அதிசயங்கள்
 அடங்கள்அரிது ஏடதனில் முடிவாகாதே.

700

ஆகாத மனந்தன்னான மறித்துவெட்டி
 அஞ்சரு வாணியைப்போல் வடித்தேனீனு
 போகாத பொறிவழியே போகும்பெண்ணைப்
 பின்தொடர்ந்து பிடியாதே காமத்தீயால்
 சாகாத கால்தான் ஏதென்றுபாரு
 தயிரியமாய் வேகாத தலையைப்பாரு
 ஏகாத எவ்வுயிரும் தம்முயிர் போல்எண்ணு
 ஏதேது விக்கினமும் இழந்துபோடே.

701

இழந்திட்டுச் சமாதியிலே இருந்துகொண்டே
 எளிதாகக் கற்பத்தை விடாமல்உண்ணு
 உழந்திட்டு ருசிதன்னை ஒழித்துப் போடுஅங்கு
 உத்தமித்தாய் பதம்போற்றிப் பானம்பண்ணு
 வழந்திட்டு வாதத்தை வரிசையாக
 வயணமாய் அடிதொடுத்து உயரஏறு
 நழந்திட்டுக் கைமுறைகள் நழுவிடாமல்
 நாடியே சாத்திரத்தை நன்றாய்ப்பாரே.

702

பார்என்றால் சும்மாதான் பார்க்கப்போமோ
 பராபரையைப் பூசித்தால் பார்க்கலாகும்
 தூர்என்றால் சாத்திரத்தின் நிலைக்கொட்டாது
 சுத்தசை தந்நியமா நூலைப்பாரு
 கார்என்றால் வாசியைநீ மறந்திடாமல்
 காலுன்றி அரைத்தக்காற் கருவெல்லாந்தோன்றும்
 வாரென்றால் மாயையைத்தான் அறுத்திட்டக்கால்
 வாராது நித்திரையும் பசியும்சோம்பே.

703

சோம்பலாய் இருந்தக்கால் காயசித்தியாமோ
 , சுணங்கனாய்த் திரிந்தக்கால் வாதசித்தியாமோ
 கூம்பலாய் மனம்போனால் யோகசித்தியாமோ
 குளிகைக்குச் சாரணைதான் நீராய்ஆனால்
 ஆம்பலாய் ஆகாச கமனம்போமோ
 வடியான வழலைவிட்டால் சித்தனாமோ
 காம்பலாய்க் காமத்தின் வழியேசென்றால்
 காலுன்றுஞ் சிவயோகக் கருத்துப்போச்சே.

704

கருத்தாகக் காயசித்தி பண்ணவேண்டில்
 கருதியே வாதத்தைச் சித்தியாக்கு
 வருத்தாத வாதசித்தி கைக்குள்ளாக
 மகத்தான யோகத்தில் மனத்தைப்பூட்டு
 உருத்தான யோகசித்தி உறைத்துக்காண
 உற்பனமாய் ஆயிபதம் உகந்துநாட்டு
 திருத்தாகத் தேவிபதம் காணஎன்றால்
 சுத்தியொ டுவத்துவைத்துத் தியானம்பண்ணே.

705

பண்ணியே லகிரிகொண்டு மேல்முலத்தில்
 பாவனைகள் பலதீபம் பலகாரங்கள்
 உண்ணியே மனதொட்டி உமையாள்பாதம்
 உருகியே தம்பித்து விலங்குமாட்டி
 அண்ணியே அர்ச்சனைகள் எல்லாம்பண்ணு
 அநேகசோ டசஉபசா ரத்தால்தானும்
 உண்ணியே மனதுஒன்றி யேகரித்தங்கு
 ஏற்றமாய் வாசிதன்னை இருத்திடாயே.

706

இருத்தியே வாசியினால் பூசைபண்ணி
 எட்டெட்டாம் அறுபத்து நாலும்சித்தி
 வருத்தியே மனங்குவிந்தான் ஆயிபாதம்
 மறவாமல் மனதுஒன்றி வாசிமாட்டு
 திருத்தியே ஐம்புலனைச் சிதறவெட்டிச்
 சீக்காமல் ஆசைஎன்ற பாம்பைஓட்டிப்
 பருத்தியே நூல்காய்ச்சுப் புடவையான
 பான்மைபோல் பலன்பெறலாம் பாருதானே.

707

பாரென்றே எனைஆண்ட காலங்கிநாதர்
 பக்குவத்தில் உபதேசம் பண்ணிப்பின்பு
 கோரென்றே வாசியுடைக் குறியும்காட்டிக்
 குளிகையுடை முறைகாட்டி வாதம்காட்டி
 தீர்என்ற காயச்சித்திச் சிறப்பும்காட்டிச்
 செயலான மனோன்மணியின் விலாசம்காட்டிக்
 கார்என்றே சதாநித்தம் கேசரியைத்தானும்
 கைநெல்லிக் கனிபோலக் காண்பித்தாரே.

708

காண்பித்த குருவாம்கா லாங்கிநாதர்
 கடாட்சத்தால் அடியேனும் கருத்தில்உன்னி
 ஏண்பித்த எழுகாண்டம் வாதஞானம்
 ஏற்றமாங் காயசித்தி யோகசித்தி
 கூண்பித்த குளிகைசித்தி கமனசித்தி
 கூறாத மந்திரத்தின் சித்திஎல்லாம்
 நூண்பித்த நூல்தனிலே நுட்பம்எல்லாம்
 நுண்மையாய்க் கருமறைப்பும் சொல்லிட்டேனே.

709

சொல்லிட்டேன் காயசித்தி செய்யும்மார்க்கம்
 சோதித்தே அடிதொடுத்து நுனிமட்டுக்கும்
 சொல்லிவிட்டேன் யோகத்தின் பயிற்சிஎல்லாம்
 சுருதியாம் அனுபோகம் செய்தநேர்மை
 சொல்லிவிட்டேன் சித்திக்கு வழலைவாங்கச்
 செயமான சிந்தூரம் பண்ணும்தூய்மை
 சொல்லிவிட்டேன் காயசித்தி முந்நூற்றுச்சொச்சம்
 திருமுலர் அடிஇணைஎன் சென்னிதானே.

710

தானான கற்பம் முந்நூற்றுச்சொச்சம்தாய்
 சொன்னபடி உண்டு சாதித்தேன்நான்
 கோனான காலாங்கி நாதர்சொன்ன
 குறிப்பெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டமார்க்கம்
 தேனான சிவயோக முனிவோர்தாமும்
 சிறுபாட்டர் சொன்னபடி சித்தியானேன்
 பானான பராபரமாம் முலநாதர்
 பாட்டர் சொன்னபடிதின்று பரீட்சித்தேன்.

711

வாதமுறை

பராபரமாம் பாட்டர்என்ற மூலர்பாதம்
 பணிவிடைகள் பலகாலம் பார்க்கும்போது
 தராதரமாய் வாதமுறை உபதேசித்தார்
 சனகருடன் வியாக்கிரமர் சண்டிகேசர்
 கராகரமாங் காலாங்கி இடபயோகி
 கருத்துறைத்த சித்தர்கள்இருடிகட்கும்
 நராதரமாம் நாதாந்த யோகியோர்க்கும்
 நாட்டினார் இலகுவாகப் பாட்டர்தானே.

712

லகுவாகு நான்அதைத்தான் மனதில்உன்னி
 நாட்டினேன் ஏழாயிரத்தில் தானும்
 விசுவாகப் பாட்டர்சொன்ன வித்தைதன்னை
 விளம்பினேன் வேதாந்தம் விரைந்துபார்க்க
 பகுவாகப் பசியாலே ஞானம்போகும்
 பாழான மாயையது கழற்றிப்போடும்
 உருவாக யோகத்தை நிலைக்கவொட்டாது
 உற்பனமாய் ஏறஅரிது ஒடுங்கிப்போமே.

713

ஒடுங்குமே வெகுநூல்கள் தம்மைப்பார்த்துப்
 பரந்தோடி சுட்டாலும் ஒன்றும்காணார்
 நடுங்குமே மனம்புண்ணாய் ஞானம்பாழாய்
 நாதாந்த சாரமெல்லாம் நழுவலாகும்
 கடுங்குமே கரிகொள்ளக் காசில்லாமல்
 கனபாடு பட்டுமே கசங்கிப்போவார்
 விடுங்குமே வெகுகடினம் கட்டுமார்க்கம்
 வேதைஒன்றுங் காணாமல் விழலாய்ப்போமே.

714

பஞ்சலோகப் பதங்கம்

போகாமல் ஆசுவினில் கட்டுமார்க்கம்
 புத்தியில்லாப் பயல்களுக்கும் பூட்டலாகும்
 தாகாமல் சமுத்திரத்தில் அமுரிதன்னைச்
 சட்டியினில் காய்ச்சியே உப்புவாங்கி
 ஏகாமல் இருப்பதுதான் பலமும்தூக்கி
 இணங்கனஃது ஈரைந்து பலமுமாகும்
 நீகாமல் இரண்டையும்தான் பழச்சாற்றாலே
 நீட்டிஅரைத்து ஒருசாமம் ரவியில்போடே.

715

போட்டபின்பு லிங்கமது பலந்தான்நாலு
 பொரிகாரம் பலம்நாலு பொரித்துக்கொண்டு
 காட்டபின்பு இலிங்கத்தில் கவசம்கட்டிக்
 காயவைத்து முன்எடுத்த உப்பைத்தானும்
 சாட்டபின் சட்டியிலே பாதிவைத்துச்
 சமரசமாய் லிங்கத்தை அதன்மேலேவைத்து
 ஆட்டபின்பு அதின்மேலே உப்பைத்தான்வைத்து
 அழுத்தியே அடுப்பேற்றி எரிந்திடாயே.

716

எரித்திடுவாய் கமலம்போல் நாலுமாம்
 மிதமாக ஆறவிட்டு லிங்கம்வாங்கி
 கரித்திடுவாய் கடல்தண்ணீர் உப்புக்காய்ச்சிக்
 கம்பிஉப்பு அதினோடே பாதிசேர்த்து
 பரித்துமே பழச்சாற்றால் அரைத்துஉலர்த்திப்
 பரிதிதனில் காயவைத்துப் பாங்காய்க்கேளு
 புரிந்துமே சட்டிதனில் பாதிவைத்துப்
 புகழாக அதின்மேலே லிங்கம்வையே.

717

வைத்துமே அதின்மேலே பாதியுப்பை
 வளமாக அழுத்திமேல் சட்டி முடி
 பெய்த்துமே பிசகாமல் மண்ணைப்பூசிப்
 பேரான அடுப்பேற்றி எரித்தாயானால்
 உய்த்துமே பன்னிரண்டு சாமந்தீப்போட்டு
 உறைத்துமே எரித்தக்கால் மேற்சட்டிதன்னில்
 மெய்த்துமே ரசமெல்லாம் மேலேஏறி
 மின்னல்போல் தளுக்காக வெளுப்பாம்பாரே.

718

பாரென்ற சட்டிதனை அசையாமல்வைத்துப்
 பற்றெல்லாந் தண்ணீரால் நனையவேவைத்து
 ஆரென்ற அயக்கத்தி தன்னால்சீவி
 அசையாமல் மேற்சட்டி மல்லாத்திவைத்துத்
 தூரென்ற ரசமெல்லாம் துடைத்துவாங்கிச்
 சுத்தமாம் கல்வத்தில் இதனைவிட்டு
 வேரென்ற வெள்ளீயம் பலந்தான்ஒன்று
 வெட்டையில்லாச் செம்பதுவும் பலம்இரண்டே.

719

முதலாம் காண்டம்

181

ரெண்டோடு வெள்ளீயம் விட்டுஉருக்கி
 நேர்பாக அரப்பொடியைப் பழச்சாற்றில்விட்டுத்
 துண்டோடு சுத்திபண்ணிக் குதிரைப்பல்லு
 சுருக்கான பாடாணம் அரப்பொடிக்குப்பாதி
 பண்டோடு பழச்சாற்றில் அரைத்துக்கொண்டு
 பாங்கான குகையில்வைத்து உருக்கிநீதான்
 அண்டோடு பலம்இரண்டு அதனில்சேரு
 ஆண்மையாம் நாகம்இரு பலமும்தானே.

720

தானான நாகத்தை வில்லைவார்த்துத்
 தாக்கான கல்லுப்புப் பலமும்நாலு
 கானான கல்வத்தில் இதனைப்போட்டுக்
 கள்ளிப்பால் தன்னாலே அரைத்துப்பின்பு
 பூவான ஓட்டில்இட்டுப் புடத்தைப்போடு
 பின்பும் அரைத்துஅரைத்துப் புடமும்போடு
 ஊனான உப்பதனைக் கள்ளிப்பாலால்
 உறுக்கரைத்து நாகத்தில் கவசம்கட்டே.

721

கட்டியே கனமாகப் புடந்தான்பத்துக்
 கவசம்து அசையாமல் போட்டபின்பு
 வெட்டியே வெள்ளீயம் இப்படியேபோடு
 மிக்கான காரீயம் இப்படியேபோடு
 தட்டியே வெள்ளீயம் பலம்இரண்டு
 சார்வான நாகமது பலம்இரண்டு
 தெட்டியே காரீயம் பலம்இரண்டு
 செம்பதுவும் பலம்இரண்டு இரண்டே.

722

ரெண்டோடு நாலையுந்தான் விட்டுஉருக்கி
 நேராகப் பொடிபண்ணிக் கல்வத்திட்டுத்
 துண்டோடு முள்ளுத்த சூதம்தானும்
 தூக்கியமுன் ஐந்துக்கும் சமனாய்ச்சேர்த்துக்
 குண்டோடு கூடவிடு மருந்துகேளு
 கூறான துரிசியொடு மிருதாரசிங்கி
 விண்டோடும் அரிதாரம் லிங்கம்தாணும்
 மிடுக்கான குதிரைப்பல் கவுரிதானே.

723

தானென்ற சவ்வீரம் சிலையும்கெந்தி
 தலையான சவுக்காரம் ரசகர்ப்பூரந்
 தேன்னென்ற சிந்தாரம் வெங்காரந்தான்
 சேர்த்தெல்லாம் ரசத்தின்னடை சரியாய்க்கூட்டிக்
 கானென்ற கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 கடிசான சாராயம் விட்டு அங்குஆட்டி
 நானென்ற நாற்சாமம் அரைத்துமைபோல்
 நலமாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடே.

724

காய்ந்தபின் அடிகனத்த சட்டிதன்னில்
 கசகாமல் நடுவைத்து ரவிகண்ணிமுடி
 ஆய்ந்தபின்பு அரப்பொடியும் வெள்ளைக்கல்லும்
 அண்டத்தின் வெண்கருவால் அரைத்துக்கொண்டு
 வாய்ந்தபின்பு கிண்ணி சுற்று மருவைப்பூசி
 வச்சிரமாம் மண்அதுவும் மேலேபூசி
 தேய்ந்தபின்பு நிழல்உலர்த்தி மணலைக்கொட்டி
 நிருவாணி பூசைசெய்து அடுப்பில்ஏற்றே.

725

அடுப்பேற்றி நாற்சாமந் தீபத்தீதான்
 ஆனபின்பு நாற்சாமம் கமலத்தீதான்
 கடுப்பேற்றிக் காடாங்கி நாற்சாமந்தான்
 கணக்கதுவு மானபின்பு ஆறப்போட்டுத்
 தடுப்பேற்றி மணல்எல்லாம் தள்ளிப்போட்டுச்
 சட்டியினில் மருந்ததுவுங் கிண்ணிதானும்
 உடுப்பேற்றி உடைத்திட்டுக் குகையில்கொட்டி
 உருக்கியே மணியாக வாங்கிக்கொள்ளே.

726

வாங்கியதோர் மணிதனக்கு நாலில்ஒன்று
 மாசற்ற பறியதுவும்கூடத் தாக்குத்
 தூங்கியதோர் துய்யானில் இருபதுக்குஒன்று
 குட்டினால் மாற்றதுவும் ஏழுகாணும்
 தேங்கியதோர் இதைவிற்றுச் செலவுசெய்து
 சிவயோக நெறிதன்னில் சேர்ந்துகூடு
 பாங்கியதோர் பசிஅடக்கக் கற்பம்உண்ணு
 பலநினைவும் அறுத்துவிட்டுப் பதியில்சொக்கே.

727

முதலாம் காண்டம்

183

சொக்கியே ஆத்தாளைச் சூட்சம்கேளு
 சுளுக்காக வாதத்தின் நேர்மைசொல்வாள்
 மக்கியே மனதொன்றி மவுனமாகி
 மறுதொழிலைப் பாராதே உப்பைப்பாரு
 உக்கியே உப்புஏது என்றாயேஆனால்
 ஊரசமாம் பூமிக்குள் நாதஉப்புத்
 தக்கியே சாகரத்தின் உப்புஅதுஒன்று
 தனிப்பிறகு கம்பிஉப்பு முன்றுமாச்சே.

728

முணாலே கட்டினங்கள் கோடிஆகும்
 முவுலகும் சஞ்சரிக்கக் குளிகையாகும்
 வாழ்நாளை இறுக்கிவைக்கும் அநேகம்காலம்
 வண்மையாம் சடத்துக்கு வருத்தமில்லை
 ஊணாலே ஒருவரையும் கேட்கவேண்டாம்
 முத்தமிழ்த்தாய் பதந்தன்னை உறுத்திப்பாரு
 ஆணாலே குளிகையினில் அட்டமாசித்தி
 ஆடலாம் பதங்கத்தின் சூதம்தானே.

729

சூதம்தான் ஆசுதன்னில் சொக்கிப்போகும்
 சுருக்கான குருபண்ணு சிந்தாரம்பண்ணு
 காதந்தான் களங்குபண்ணு விம்பம்பண்ணு
 கயிலையுறை சிவன்பண்ணி வைத்துப்பூசி
 வாதந்தான் வெகுதூரம் எட்டிஓட
 வகையான உபரசத்தின் கடுஞ்சத்துஊட்டு
 வேதந்தா னத்திடத்துக் கொக்குமொக்கும்
 விடுவித்தால் சாரணைதான் விவேகமாமே.

730

விவேகமாம் பதங்கமொன்று வியம்பக்கேளு
 வெகுசுளுவாம் இதின்வேதை விண்தான்கொள்ளாது
 அவேகமாம் அயப்பொடிதான் பலமும்பத்தாம்
 ஆண்மையாம் பழச்சாற்றில் ஊறவைத்து
 நவேகமா நாலாம்நாள் தண்ணீரிலேகழுவி
 நயமாக ரவியில்வைத்து எடுத்துக்கொண்டு
 குவேகமாம் பொடிநிறுத்துப் பாதிதானும்
 குதிரைப்பல் பாடாணம் போட்டிடாயே.

731

போட்டிடவே வெங்காரம் எட்டில்ஒன்று
 பொருந்தியே வாழைக்காய்ப் பாலினாலே
 ஆட்டிடவே நாற்சாமம் அரைத்தபின்னர்
 அடங்கவே குகைக்குள்ளே வைத்துமுடித்
 தூட்டிடவே இருதுருத்தி வைத்தேஊதிச்
 சுட்டியினால் குத்தியே உருக்கிப்பார்த்து
 ஓட்டிடவே ஓடுதன்னில் சாய்த்துப்போட
 உருகியே மணிமணியாய் இருக்கும்பாரே.

732

பாரென்ற செம்புதனை உருக்கிக்கொண்டு
 பதினோரு தரந்தானும் நொச்சிச்சாற்றில்
 தாரென்ற சாய்த்துமே பலம்இரண்டு
 தாக்கான முன்னுருக்கும் இரும்பிரண்டு
 நாரென்ற நாகமது பலமும்நாலு
 நற்கட்டிக் காரீயம் பலமும்நாலு
 வேரென்ற வெள்ளீயம் பலமும்நாலு
 மிரளாதே எண்ணெய்விட்டு உருக்கிக்கொள்ளே.

733

உருக்கியே வில்லைபோ லேவார்த்துக்கொண்டு
 உற்பனமாம் கல்லுப்புச் சேருமுன்று
 நருக்கியே கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 நமனாகும் கொடிக்கள்ளிப் பாலைவார்த்தே
 இருக்கியே சாமந்தான் அரைத்தபின்பு
 லேசாக வில்லைகட்டி ஓட்டில்வைத்துக்
 கருக்கியே கனபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கிக்
 காரியமாய் முன்போல அரைத்துக்கட்டே.

734

கட்டியே அரைத்துஅரைத்து ஐந்துபுடம்போட்டுக்
 கடந்தபின்பு கள்ளிப்பால் தனில்அரைத்து
 திட்டியே முன் உருக்குந் திரிவங்கத்தில்
 செப்பமாய்க் கவசமது கட்டிப்பின்பு
 பட்டியே கனபுடமாய்ப் பத்துப்போடு
 பாங்கான திரிவங்கம் கட்டிப்போகும்
 புட்டியே கவசத்தை வ' .சிப்போட்டுப்
 பொருந்தநீர்ப் பூலாவின் இலையைவாங்கே.

735

முதலாம் காண்டம்

185

பூலாவின் இலைச்சமனாய்ப் பின்ணாக்குச்சேர்த்துப்
 பொருந்தவே நீர்விட்டு இடித்துக்கொண்டே
 ஆலாவின் கனஅடையாய் இரண்டுதட்டி
 அதில்வைத்து வங்கத்தை அடையால்முடிக்
 கூலாவின் கோணிகையின் பட்டைச்சுற்றிக்
 குளிர்மண்செய்து ஆயிரமாம் எருவிலேதான்
 காலாவின் கனபுடமாய்ப் போட்டபின்பு
 கனல்குளிர்ந்து ஆறியபின் எடுத்துக்கொள்ளே.

736

எடுத்துமே ஆறுபலம் நிறுத்துக்கொண்டங்கு
 இசைந்தஅயம் இரண்டுபலம் செம்புஇரண்டு
 படுத்துமே பத்தையுமொன் றாகஉருக்கிப்
 பாங்கான கல்வத்தில் பொடித்துக்கொண்டு
 நடுத்துரச கர்ப்பூரம் பலமும்மூன்று
 நலமான லிங்கமது பலமும்நாலு
 விடுத்துமே வீரமது பலமும்மூன்று
 மேன்மையாம் வெங்காரம் பலமும்மூன்றே.

737

முணாகும் மனோசிலையும் முன்கட்டுஉப்பு
 முழக்கமாம் பொட்டளையும் பலமும்மூன்று
 நாணாகும் இவையெல்லாம் கல்வத்திட்டுக்
 கடிந்தரைத்து வெடியுப்பு நீரினாலே
 காணாகு நாற்சாமம் அரைத்துமைபோல்
 நலமான குழிச்சட்டிக் குள்ளேபோட்டு
 வீணாகும் ரவிக்கிண்ணி பலந்தான்ஐந்து
 மேல்கவிழ்த்துச் சந்துக்கு மண்ணைப்பூசே.

738

பூசியே அடுப்பேற்றிப் பன்னிரண்டுசாமம்
 புகழாக எரியிடவே மார்க்கம்கேளு
 வாசிடவே கிண்ணிக்கு வச்சிரமண்செய்து
 மண்கொட்டிச் சட்டிமட்டம் மேல்சட்டிமுடி
 வேசியே மேல்சட்டி மண்ணைச்செய்து
 மிக்கான சக்கரமாம் அடுப்பில்ஏற்றிக்
 காசியே கமலம்போல் எரியிட்டுவாங்கிக்
 கசகாமல் மருந்தெடுத்துக் கருத்தாய்க்கேளே.

739

கேளென்ற கிண்ணியபடி மருந்துகூடக்
 கெட்டியாம் குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 காளென்ற கல்வத்தில் இதனைப்போட்டு
 கடிந்தரைத்து ஒன்றுக்கு முக்கால்சூதம்
 தூளென்ற சூதம்முக்கால் லிங்கம்போடு
 சூட்சமாய் இலிங்கமுக்கால் சிலையைப்போடு
 தேளென்ற சிலைமுக்கால் காரம்போடு
 சிலையரைதான் சீனத்தைத் தெரிந்துபோடே.

740

தெரிந்துமே பொற்றலையின் சாற்றால் ஆட்டிச்
 சிறுபுடமாய் அரைத்தரைத்து இரண்டுபோடு
 கரிந்துமே களங்காகும் செம்பிரண்டு
 கனகமஃது ஒன்றுமதி எட்டுமாகும்
 பரிந்துமே களங்கொன்று காரமிட்டுப்
 பரிவாக உருக்கியே ஊதிப்போட
 அரிந்துமே மாற்றேழு காணும்காணும்
 அரிதான முறையிதுதான் விவேகமாமே.

741

மதப்பதங்கம்

விவேகமாம் பதங்கம்ஒன்று விளம்பக்கேளு
 வெள்ளிஎன்ற கிண்ணியது பலந்தான்முன்று
 அவேகமாம் பதங்கரசம் பலந்தான்முன்று
 அழகான கல்வத்தில் இதனைவிட்டுப்
 பவேகமாம் வெள்ளைஎன்ற பாடாணந்தான்
 பணமாக வராகனெடை மூன்றுதூக்கிக்
 குவேகமாங் குதிரைப்பல் பாடாணம்மூன்று
 குணமான கெவுரிப்பா டாணம்மூன்றே.

742

மூன்றோடு வீரமது மூன்றுமாகும்
 முகுந்தனுடைத் தேவியது மூன்றுமாகும்
 வானோடு லிங்கம் வராகன்முன்று
 மனோசிலையும் வராகனெடை மூன்றுமாகுந்
 தூன்றோடு தொட்டியது மூன்றுமாகுந்
 சுத்தமா மிருதாரு சிங்கிமுன்று
 கானோடு கற்பரியும் வராகன்முன்று
 கணக்கெல்லாம் முப்பதுகா செடையும்ஆச்சே.

743

ஆச்சென்ற முன்பஞ்ச லோகந்தான்முன்று
 அழிஞ்சினுடைத் தயிலத்தில் அரைத்துமைபோல்
 நாச்சென்ற நடுச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து
 நலமான மதிக்கிண்ணி மேலேஇட்டு
 தாச்சென்ற சந்துக்குச் சீலைசெய்து
 சக்கரமாம் அடுப்பேற்றி எரிநாற்சாமம்
 தேச்சென்ற தீபம்போல் எரியிட்டபின்பு
 சிறக்கின்ற கமலத்தின் தீயைப்போடே.

744

போட்டுமே நாற்சாமம் ஆனபின்பு
 பெரியகா டாக்கினிதான் நாலுசாமம்
 முட்டுமே முத்தீயு மானபின்பு
 முகியாமல் ஆறவிட்டு மருந்தைவாங்கிக்
 கூட்டியே குகையிலிட்டுக் காரம்விட்டுஉருக்கிக்
 குளிரவைத்துச் சரியெடைக்குச் செம்புசேர்த்து
 வீட்டியே மதிதனில்முப் பதுக்கொன்றுஈய
 விரைந்தேழு மாற்றுமாய் விளங்கும்தானே.

745

தானான களங்கிலே நாலத்தொன்று
 தாக்கியே தங்கத்தைக் கூடச்சேர்த்துப்
 பானான தங்கவெடை நாகம்சேர்த்துப்
 பச்சைரச நாகவெடை யொக்கக்கூட்டிக்
 கானான சரக்குக்கு நாலத்தொன்று
 கலந்திடுவாய் கெந்தகத்தை நிறுத்துப்போட்டுப்
 பூனான பொற்றலையின் சாற்றால்ஆட்டிப்
 புகழான மணல்மறைவில் புடத்தைப்போடே.

746

புடம்போடு மணல்மறையில் ஐந்துதானும்
 பிறகெடுத்து வெளிப்புடம் ஐந்துபோடு
 தடம்போடு புடம்பத்துத் தீர்ந்ததானால்
 சாங்கமாய்க் களங்காகும் நூற்றக்குஒன்றுஈவாய்
 படம்போடு பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
 பாங்கான காலிக்கு முப்புக்குமேகா
 கடம்போடு களங்குதனைக் குன்றிஉண்ணு
 கண்கொள்ளாச் சோதிமய மாகும்பாரே.

747

அயச் செம்புப் பதங்கம்

மயமான பதங்கத்தின் மகிமைகேளு
 மற்றோர்க்குக் காட்டாதே இந்தப்போக்கை
 அயமான பொடிதானும் பலமும்பத்து
 அதரில்லாச் செம்புபொடி பலந்தான்பத்தும்
 கயமான இரண்டையுந்தான் கல்வத்திட்டுக்
 கடிசான இலுப்பையுடைப் பட்டைச்சாறு
 நயமான இதில்விட்டே ஊறவைத்து
 நாலாநாள் சாறுவிட்டு அரைத்துமைபோல்
 அயமான அகலில்இட்டு மேலும்மூடி
 ஐம்பதெரு அடுக்கியே புடத்தைப்போடே.

748

அடுக்கியே அரப்பொடியும் செம்பினுடையப்பொடியும்
 அதிருகின்ற பழச்சாற்றில் சுத்திபண்ணு
 பொடுக்கியே புடம்போட்ட மருந்தைவாங்கிப்
 புகழாக எட்டில்ஒன்று காரம்போட்டுக்
 குடுக்கியே குகையில்இட்டு உருக்கிஆட்டிக்
 கொட்டியே மணியாகப் பொறுக்கிக்கொண்டு
 எடுக்கியே எட்டில்ஒன்று வெள்ளயம்போட்டு
 இதமாக உருக்கியே கிண்ணிவாரே.

749

கிண்ணிதான் மூன்றுபல எடையில்வாரு
 கூட்டினதோர் பதங்கரசம் பலந்தான்மூன்று
 தண்ணியே அஞ்சனக்கல் காசெடைதான்றந்து
 கஞ்சமா நிமிளைக்கா செடைதான்றந்து
 விண்ணியே காந்தங்கா செடைதான்றந்து
 மிதமாக இவையாவும் கூடத்தூக்கி
 நண்ணியே வெள்ளையது காசுமூன்று
 நாற்றந்தான் மூன்றுகா செடையேபோடே.

750

போடென்ற குதிரைப்பால் காசுமூன்றும்
 பொலிவான கவுரியது காசுமூன்றும்
 ஆடென்ற அரிதாரம் காசுமூன்றும்
 அழுத்தமாம் கற்பரிதான் காசுமூன்றும்
 தேடென்ற சிலையதுதான் காசுமூன்றும்
 சிங்கிதொட்டிக் காசதுவும் மூன்றுமாகும்
 வேடென்ற வீரமது காசுமூன்று
 மிரளாமல் இவைஎல்லாம் கல்வத்துட்டே.

751

ஊட்டியே பொற்றலையின் சாற்றால்ஆட்டி
 உறுதியாய் நாற்சாமம் ஆனபின்பு
 காட்டியே வில்லைபண்ணிக் காயப்போட்டுக்
 கனமான சட்டிதனில் நடுவேவைத்து
 நாட்டியே கரும்பிசெம்பி என்றகின்ணி
 நலங்காமல் வைத்துமே முன்மண்பூசு
 தீட்டியே தீபாங்கி கமலம்போடு
 சிறந்தகா டாக்கினியும் போட்டுவாங்கே.

752

வாங்கியே பன்னிரண்டு சாம மானால்
 வயிரவர்க்குப் பூசையிட்டு ஆறப்போடு
 தேங்கியே மருந்தெல்லாம் கூடவாங்கிச்
 சிறந்தவெங் காரமது கூடப்போட்டே
 ஓங்கியே கின்ணியோடு உருக்கிவாங்கி
 உயருகின்ற மதிதன்னில்நூற்றுக் கொன்றுஅங்கு
 ஊங்கியே கொடுத்தக்கால் ஆறுமாற்றாம்
 உற்பனமாம் ஒன்றாக உருக்கிக்கொள்ளே.

753

ஒண்ணான களங்கத்தை உருக்கிக்கொண்டே
 ஊட்டுவாய் நான்கினுக்கு ஒன்றுதங்கம் ,
 கண்ணான தங்கவெடை நாகம்போடு
 காரந்தான் காவெடையே கூடத்தாக்கு
 கொண்ணான கோலாலே உறவாய்கிண்டிக்
 கொட்டியே கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணித்
 தண்ணான தங்கத்தில் இரட்டிச்சூதம்
 தாக்கியே பொற்றலையின் சாற்றால்ஆட்டே.

754

ஆட்டியே சரக்கெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
 அமர்த்தியே சரக்குக்குக் கால்தான்கெந்தி
 ஓட்டியே கெந்தகத்தை ஓட்டில்வைத்து
 உருக்கிஉறு கின்றபொடி தன்னை அதிலேவிட்டு
 நாட்டியே தூள்போல வறுத்துப்போடு
 நலமான பொடிபண்ணி நிறுத்திக்கொண்டு
 பூட்டியே காசிஎன்ற மேருவிலேபோட்டுப்
 புகழாக வாலுக்கையின் மேலேஏற்றே.

755

ஏற்றியே முத்தீயும்ஊட்டு ஊட்டங்கு
 இரும்பான கதிராலே கிண்டிப்பாரு
 ஆற்றியே அருணன்போல் சிந்தூரமாகும்
 ஐஞ்ஞாற்றுக்கு ஒன்றிடவே கனகமாகும்
 பாற்றியே பணவெடைதான் பாலில்உண்ணு
 பத்தியமாய் இருந்துகொண்டு வாசிமட்டும்
 காற்றியே மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 காயசித்தி ஆம்கண்கொள்ளாச் சோதியாமே.

756

இரசப் பதங்கம்

சோதியாம் சூதம்ஒன்று சொல்லக்கேளு
 சுத்தித்த சூதமது பலந்தான்எட்டு
 வாதியாம் கெந்தகமும் எட்டில்ஒன்று
 மருவிநன்றாய் ஒடுதனில் உருக்கிக்கொண்டு
 ஆதியாம் சூதத்தை விட்டுக்கிண்ட
 அரியதாம் கருப்பான தூளுமாகும்
 நீதியாந் தோண்டிஅஃது இரண்டுஎடுத்து
 நெருக்கியே வாயொன்ற உறைத்துப்போடே.

757

உறைத்துமே ஊமத்தஞ் சாறுஎடுத்தங்கு
 உள்தோண்டி தனில்பூசி உலரப்போடு
 கறைத்துமே தண்ணீரில் கறியுப்புவிட்டுக்
 கசங்காமல் வடிகட்டிக் காய்ச்சிக்கொண்டு
 திறைத்துமே செங்கல்என்ற பொடிமாத்தானும்
 சேர்இரண்டு அளந்துகொண்டு காய்ச்சுமுப்பை
 அறைத்துமே படிஇரண்டுகூட வேபோட்டு
 ஆகஒன்றாய்க் கலக்கியே தோண்டிதனில்போடே.

758

போட்டுமே பாதிதனில் ரசத்தூள்வவத்துப்
 பின்புமே பொடிதானும் பாதியேபோம்
 ஆட்டுமே அமுத்திநன்றாய் முன்சாறுபூசு
 பிசகாமல் தோண்டிதனைப் பதியவைத்துக்
 காட்டுமே கனகமாக மண்ணைக்கட்டிக்
 காயவைத்துச் சக்கரமாம் அடுப்பில்ஏற்று
 நாட்டுமே என்சாமம் தீயைப்போட்டு
 நலங்காமல் ஆறவிட்டுக் கிடத்திப்போடே.

759

கிடத்தியே மண்கட்டில் தண்ணீர்விட்டுக்
 கெடியாக ஊறியபின் மண்ணைத்தள்ளி
 மடத்தியே மயிர்க்குச்சுத் தன்னால்வாங்கிச்
 சுரண்டினல்லாம் சிந்தாமல் வைத்துக்கொண்டு
 நடத்தியே குவிந்தசட்டி இரண்டுஎடுத்துச்
 சாங்கமா உருக்கியே ஒன்றப்பார்த்துத்
 துடத்தியே ஊமத்தஞ் சாறுஎடுத்துத்
 துப்புரவாய்ப் பூசியே ஒன்றிடாயே.

760

ஒன்றியதோர் சட்டிஒன்றில் சாறுபூசி
 உலரவைத்து முன்போல் உப்பைவைத்து
 நண்ணியே ரசத்தூளை அதின்மேல்வைத்து
 நாட்டியே சட்டிதன்னைப் பதித்துமுடி
 மண்ணியதோர் மண்ணதனைப் பிலக்கச்செய்து
 வளமான சக்கரமாம் அடுப்பில்ஏற்றிக்
 கண்ணியே நால்சாமத் தீளரித்துக்
 கசகாமல் ஆறவிட்டு எடுத்துவாங்கே.

761

எடுத்துமே ரசத்தூளை இயல்பாகத்தான்வைத்து
 ஏற்றமாந் துரிசியது சேருநாலு
 துடுத்துமே கட்டியாய்ப் பொறுக்கிக்கொண்டு
 துடியான கெந்தியது சேருமுன்று
 திடுத்துமே சூடன்அது சேர்இரண்டு
 சூடனையும் கெந்தியையும் கல்வத்திட்டு
 நடுத்துமே நாற்சாமம் பழச்சாற்றாலே
 நலமாக இரண்டையுந்தான் அரைத்திடாயே.

762

அரைத்திடுவாய் பழச்சாறு தன்னினாலே
 ஆண்மையாந் துரிசிஎன்ற கட்டிமேலே
 கரைத்திடுவாய் கவசமாய்க் கட்டிக்கட்டிக்
 காயவைத்துக் கிளிஞ்சில்என்ற சுண்ணம்தன்னை
 அரைத்திடுவாய் அதன்மேலே கவசம்கட்டி
 மார்க்கமாய் மண்சீலை ஒன்றுசெய்து
 புரைத்திடுவாய் ஐம்பதுஎரு அடுக்கிவைத்துப்
 புகழாகப் புடம்போட்டு எடுத்துக்கொள்ளே.

763

எடுத்துமே சுண்ணாம்புக் கவசந்தள்ளு
 மிதமான மருந்தெல்லாம் குகையில்இட்டுக்
 கடுத்துமே காரமிட்டு உருக்கியாட்டு
 கண்விட்டங் காடியே ரவியுமாகும்
 கெடுத்துமே ரவியினால் கிண்ணிக்கொட்டிக்
 கெடியாகப் பலம்நாலு வைத்துக்கொண்டு
 கடுத்துமே பதங்கரசம் பலமும்நாலு
 கல்வத்தில் போட்டுமே கருவைக்கேளே.

764

கருவான வெள்ளைஎன்ற பாடாணந்தான்
 கனமான குதிரைப்பல் கவுரிசிங்கி
 திருவான வீரமொடு மால்தேவிசிலையும்
 சிவப்பான துத்தமொடு அஞ்சனக்கல்லிங்கம்
 மருவான வகைநாற்காசு எடையேதுக்கி
 மகத்தான பதங்கரசத்து ஓக்கப்போட்டுப்
 பொருவான பொற்றலையின் சாற்றால்ஆட்டிப்
 பேராக வில்லைபண்ணிக் காயப்போடே.

765

காய்ந்தபின் படிகனத்த சட்டியிலேவைத்துக்
 கவியவே ரசக்கிண்ணி தன்னால்முடி
 மாய்ந்தபின் முன்மண்ணை மருவப்பூசி
 மணல்கொட்டிச் சக்கரமாம் அடுப்பில்ஏற்றிப்
 பாய்ந்தபின் பன்னிரண்டு சாமம்தீதான்
 பக்குவமாய் எரித்துமே ஆறவிட்டு
 வாய்ந்தபின் மருந்தோடு கிண்ணிஎல்லாம்
 மருவுகின்ற காரமிட்டு உருக்கிடாயே.

766

உருக்கியே மதிதனிலே இருபதுக்குஒன்று
 உத்தமனே களங்குதன்னைக் கொடுத்தாயானால்
 மருக்கியே மாற்றுஏழு காணும்காணும்
 வண்மையாங் காவியுப்புக்கு இறங்கும்பாரு
 நருக்கியே முன்களங்கில் நாகம்கூட்டி
 நலமான பச்சைரசம் சம்பாகம்சேர்த்துத்
 தருக்கியே நாலில்ஒன்று தங்கங்கூட்டிச்
 சார்ந்தஎல்லாம் பொற்றலையின் சாற்றால்ஆட்டே.

767

ஆட்டியே அயச்சிமிழில் அடைத்துவைத்தே
 அசகாமல் மேல்முடி மண்ணைச்செய்து
 மாட்டியே மணல்மறைவில் புடத்தைப்போடு
 மகத்தான பன்னிரண்டு புடந்தானப்பா
 காட்டியே கருப்பாகக் களங்குமாகும்
 கனமான மதிதனிலே நூற்றுக்கொன்றாக
 பாட்டியே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
 பணவெடைதான் பாலில்உண்ணக் கதிர்போலாமே.

768

கரும்பீச் செம்பீப் பதங்கம்

கதிராகக் களங்கொன்று சொல்லக்கேளு
 கரும்பிசெம்பி ரெண்டுமொக்கக் கிண்ணிவார்த்து,
 நதிராக நாலுபலம் நிறுத்துக்கொண்டு
 நலமாகப் பதங்கித்த ரசம்பலந்தானிரண்டு
 எதிராக வெள்ளையென்ற பாடாணந்தான்
 மிக்காகக் குதிரைப்பல் மிருதார்சிங்கி,
 சதிராக அரிதாரம் சிலையும்வீரம்
 தயங்காத கவுரியொடு அஞ்சனக்கல்தானே.

769

கல்லான நிமிளை தாம்பரத்தின்பொடியும்
 கடிசான நாகம்வெங் காரப்பொரியும்
 அல்லாந்தான் வகைப்பலம் அரைதான்ஆகும்
 அழகான எலுமிச்சம் பழச்சாற்றாட்டி,
 நல்லான நாற்சாமம் அரைத்துமைபோல்
 நலங்காமல் வில்லைபண்ணிக் காயப்போட்டுத்
 தெல்லான சட்டிக்குள் நடுவேவைத்துச்
 சிறப்பாகக் கரும்பிசெம்பி கிண்ணிமுடே.

770

முடியே சந்துக்கு முன்மண்பூசி
 முயற்சியாய்ப் பன்னிரண்டு சாமம்தீப்போடு,
 ஆடியே ஆறவிட்டு எடுத்துவைத்தங்கு
 அடிகனத்த குகைதன்னில் காரம்போட்டு
 நீடியே உருக்கியே எடுத்துக்கொண்டு
 நிலைத்தநவ லோகத்தில் பத்துக்குஒன்று
 கூடியே கொடுத்தக்கால் ஐந்துகாணும்
 கூட்டினால் தாய்தன்னை உசந்துபோமே.

771

உயர்ந்தமதிப் பதங்கம்

உசந்திட்ட பதங்கம்ஒன்று சொல்லக்கேளு

உறுதியாம் மதிக்கிண்ணி பலந்தான்நாலு

அசந்திட்ட வெள்ளியம்பலமும் கால்தான்

ஆண்மையாம் சூதமது பலமும்கால்தான்

துசந்திட்டு இரண்டும்ஒன்றாய்த் தொந்தித்துக்கொள்

சத்தியாய் நாகமதுபலமும் கால்தான்

கசந்திட்ட ரசமதுவும் பலமும் கால்தான்

கலந்திரண்டும் தொந்தித்து வைத்திடாயே.

772

வைத்திட்டு அரப்பொடியும் பலந்தான்ரெண்டு

வாகான செம்பினுடையப் பொடியும்ரெண்டு

மைத்திட்ட மனோசிலையும் அரைப்பலந்தான்

வளமையாம் வெங்காரம் அரைப்பலந்தான்

கைத்திட்டு நாலையும்தான் கல்வத்திட்டுக்

கலந்துஅரைத்து ஏரண்டத்து எண்ணெயாலே

நைத்திட்டுக் குகையில்இட்டு உருக்கியாட்டி

நறுக்கியே வெங்காரஞ் சிலையும்போடே.

773

போட்டுமே முன்போல உருக்கித்தீரு

பொடியாக்கிப் பலமிரண்டு முன்மருந்தில்சேர்த்து

நாட்டுமே நிமினையது பலமும்கால்தான்

நலமான காந்தமது பலமும்கால்தான்

வீட்டுமே வெங்காரப் பொரிபலந்தான்ஒன்று

மிக்கான கவுரியஃது அரைப்பலம்தான்

மாட்டுமே மனோசிலையும் அரைப்பலம்தான்

மகத்தான தொடடியும் அப்படித்தானாமே.

774

தானான மிருதார்சிங் கிபலங்கால்தான்

தாளகமும் பலங்கால்தான் லிங்கம்கேளு

நானான நாலுபலம் கூடப்போட்டு

நலங்கஅரைத்து ஏரண்டத்து எண்ணெயாலே

ஆனான நாற்சாமம் அரைத்துமைபோல்

அழுத்தமாய் குழிப்பான சட்டியிலேவைத்து

வேனான மதிக்கிண்ணி தனைப்பதித்து

விலகாமல் சத்துக்கு மண்ணைப்பூசே.

775

மண்நன்றாய்ப் பூசியே மணலைக்கொட்டி
 மாசற்ற சக்கரமாம் அடுப்பில்ஏற்றி
 முண்ணான முத்தீயு மாட்டித்தீரு
 முயற்சியால் ஆறியபின் எடுத்துவாங்கில்
 விண்ணான மதிக்கிண்ணி உருகிநிற்கும்
 வெள்ளியென்ற கிண்ணிதனை வேறேவைத்துத்
 திண்ணான மருந்தெல்லாம் சுரண்டிவாங்கிச்
 சேர்ந்தடியில் நின்றமருந் தொக்கப்போடே.

776

ஒக்கவே மருந்தினுக்கு அரைவாசிசூதம்
 ஒளியான மனோசிலையும் கால்தானாகும்
 மிக்கவே வெங்காரம் பொரிகால்தானாம்
 மீறாமல் கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 எக்கவே ஏரண்டத் தெண்ணெயாலே
 இழுத்தரைத்துச் சுட்டகுகை தன்னில்வைத்துத்
 திக்கவே சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
 தீர்க்கமாய் ஐம்பதெருப் புடத்தைப்போடே.

777

போடவே களங்காகும் ஆறவிட்டுவாங்கிப்
 புகழான வெள்ளியது வராகன்ரெண்டு
 பாடவே பதங்கவெள்ளிக் கிண்ணி எடைஒன்று
 பரிவாகக் கரியில்வைத்து உருக்கிக்கொண்டு
 காடவே களங்கதுதான் எட்டுக்குஒன்று
 கருகையிலே களங்கெடைதான் தாயைச்சேர்த்தே
 ஊடவே ஓட்டில்வைத்து ஊதிப்போடங்கு
 உருக்கியே பார்த்தக்கால் ஏழுமாமே.

778

ஏழுமாம் எட்டுமாம் பத்துமாகும்
 இனத்தோடே சேர்த்துமே பார்த்திட்டக்கால்
 வாழுமாம் காயசித்தாம் யோகசித்தாம்
 மற்றொன்றால் வாதத்தைப் பாக்கவேண்டாம்
 பாழுமாம் பராபரமும் தாண்டிப்போகும்
 பயலான பக்குவத்தில் பார்த்தநேர்மை
 தாழுமாம் இதைமுன்னே பார்த்துத்தேர்ந்தால்
 சத்தோடத் தால்மனது சாந்தமாமே.

779

சாந்திட்டுக் காயசித்தி யோகசித்தி
 தப்பாமல் பார்க்கவென்றால் இதைமுன்பாரு
 போந்திட்டுப் பொய்போகா யார்தான்பார்த்தும்
 பெரிதான வாசென்று மயக்கவேண்டாம்
 ஏய்ந்திட்டு இதுபொய்த்தால் எல்லாம்பொய்யாம்
 ஏழான ஆயிரத்தில் ஒன்றுமில்லை
 கூர்ந்திட்டு இதுபலித்தால் எல்லாம் மெய்தான்
 கூடாட்டால் குறிகெட்டு போகவெண்ணே.

780

அயப் பதங்கம்

என்னவே அத்தீதமாம் பதங்கம்கேளு
 இரும்பான அரப்பொடிதான் பலமும்நாலு
 பின்னவே மனோசிலைதான் பலம்இரண்டு
 மணியான வெங்காரப் பொரிபலந்தான்
 துன்னவே இவைமூன்றும் பொடியாய்ப்பண்ணித்
 துலக்கமாம் ஏரண்டத் தெண்ணெய்யாலே
 அன்னவே அரைத்துமைபோல் குகையிலேஇட்டு
 அடைவான துருத்தியிட்டு ஊதிடாயே.

781

ஊதியபின் உடைத்திட்டுப் பொடியாய்ப்பண்ணி
 உகந்துமே முன்சொன்ன மருந்துகூட்டிக்
 கோதியபின் குகையிலிட்டு உருக்கியாட்டிக்
 கொடிய தாம்பிரத்தின் பொடிபலந்தான்நாலு
 ஏதியபின் இரும்போடே யொக்கக்கூட்டி
 ஏற்றமாய் உருக்கிட்டே உடைத்துக்கொண்டு
 காதியபின் காரீயம் பலம்நால்கூட்டிக்
 கருத்தாகக் குகையிலிட்டு உருக்கிடாயே.

782

இட்டுமே நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி
 இதமாக நாலுபலம் ஒக்கப்போட்டு
 நெட்டுமே நிமிளையது பலந்தான்ரெண்டு
 நேரான வெங்காரப்பொரி பலந்தான்ஒன்று
 எட்டுமே குகையிலிட்டுச் சில்லுத்தான்போட்டு
 எழிலாக உருகவிட்டு எடுத்துவாங்கிப்
 பட்டுமே பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
 பராபரமாம் மதிக்கிண்ணி பலந்தான்நாலே.

783

பலமாகும் வெங்காரப் பொரியுந்தானும்
 பண்பான மனோசிலையும் பலமும்ஒன்று
 குலமாகும் குதிரைப்பல் பலமும்ஒன்று
 குறியான சவுரியது பலமும்ஒன்று
 நலமாகும் சூதமது பலமும்ஒன்று
 ரசமான சிந்தூரம் பலமும்ஒன்று
 நிலமாகும் லிங்கமது பலமும்ஒன்று
 நிலையான வீரம்அரைப் பலந்தான்போடே.

784

அரையாகுந் தொட்டியது துத்தமும்அப்படியே
 அடைவான முன்னுருக்கு லோகநாலும்
 பரையாகும் பன்றியின் நெய்வார்த்தேஆட்டிப்
 பண்பாக நாற்சாமம் அரைத்துமைபோல்
 குரையாகும் அடிகனத்த குழிச்சட்டிவைத்துத்
 குறித்த வெள்ளிக்கிண்ணி யைத்தான்மேலேழுடித்
 தரையாகும் சந்துக்கு மண்ணைச்செய்து
 சக்கரமாம் அடுப்பேற்றி எரித்திடாயே.

785

எரித்திட்டுப் பன்னிரண்டு சாமந்தீயை
 இதமாகப் போட்டுமே முத் தீயுமாட்டி
 அரித்திட்டு ஆறவிட்டு எடுத்துவாங்கி
 ஆண்மையாம் பதங்கத்தை வேறேவைத்துத்
 தரித்திட்டு அடியினின்ற மருந்துஎடுத்துத்
 தனித்துநின்ற நிறைக்குத்தான் பாதிலிங்கம்
 நரித்திட்டு லிங்கத்தில் சிலைசமனாய்ச்சேர்த்து
 நலமான வெங்காரப் பொரியுங்கூட்டே.

786

கூட்டியே லிங்கவெடை வீரம்போட்டுக்
 கூறான பன்றிநெய்யை விட்டேஆட்டு
 ஆட்டியே அகலில்இட்டுப் புடத்தைப்போட்டு
 மனமகிழ்ச்சி யாயெடுத்து மதியிலேஊட்டி
 ஆட்டியே ஏழரையே மாற்றுக்காணும்
 அசையாது காவிக்கும் உப்புக்குந்தான்
 பூட்டியே தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டுப்
 புகழான வாலுகையில் சிந்தூரித்துண்ணே.

787

பீத்தளைப் பதங்கம்

உண்டபின்பு பதங்கம் ஒன்று சொல்லக்கேளு
 உயர்ந்திட்ட பித்தளையின் கிண்ணிகொட்டிக்
 கண்டபின்பு கடைந்திட்டு வைத்துக்கொண்டு
 கம்பியென்ற லிங்கமது பலந்தான்நாலு
 அண்டபின்பு சுத்தித்த அரப் பொடி தான்நாலு
 ஆர்க்கமாம் வெங்காரம் பலந்தான்ஒன்று
 பண்டபின்பு கல்வத்தில் இட்டுக்கொண்டு
 பாங்கான ஏரண்டத் தயிலத்தாட்டே.

788

ஆட்டியே நால் சாமம் அரைத்துமைபோல்
 அடிகனத்த குழிச்சட்டி தன்னில்வைத்துப்
 பூட்டியே பித்தளையாம் கிண்ணிமுடிப்
 பொருந்தவே மண்தன்னை மிலக்கச்செய்து
 தாட்டியே சக்கரமாம் அடுப்பில்ஏற்றித்
 தயங்காதே பன்னிருசா மம்தீப்போடு
 நீட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துவாங்கி
 நிச்சயமாங் கிண்ணியைத்தான் வேறேவையே.

789

வைத்துமே அடிமருந்தை உருக்கிக்கொண்டு
 மாசகற்றிக் கல்வத்தில் வண்மையாக
 மைத்துமே மனோசிலையுங் காரம்லிங்கம்
 மருந்துநின்ற நிறைக்குக்கால் வாசிகூட்டிக்
 கைத்துமே கற்றாழஞ் சாற்றில்ஆட்டிக்
 கனமாக வில்லைபண்ணிக் காயவைத்தே
 ஐந்துமே அகலில்இட்டுப் புடத்தைப்போட்டங்கு
 ஆறவிட்டுக் கொட்டியே கல்வம்போடே.

790

கல்வத்தில் போட்டுமே மனோசிலைவெங்காரம்
 கனமான லிங்கமும்கால் வாசிகூட்டிப்
 பல்வத்தில் கற்றாழஞ் சாற்றால்ஆட்டிப்
 பக்குவமாய் முன்போலப் புடத்தைப்போடு
 செல்வத்தில் மூன்றுபுடம் இப்படியேபோட்டுத்
 திறமாக வெள்ளிதனில் ஈந்தாயானால்
 அல்வத்தில் ஆறுதான் மாற்றுக்காணும்
 ஆடகத்தில் சேர்ந்தக்கா லுசரும்பாரே.

791

முதலாம் காண்டம்

199

உயர்ந்து பதங்கம்

உசரவே பதங்கம்ஒன்று சொல்லக்கேளு
 உசத்தியாம் அரப்பொடியைச் சுத்திபண்ணி
 வசரவே வாழைப்பால் தன்னில்போட்டு
 மாசற்ற வெங்காரம் மனோசிலையும்கூட்டி
 அசரவே அரப்பொடிக்கு நாலத்தொன்றே
 ஆகஇந்த இரண்டுவகை அரைத்துக்கூட்டி
 முசரவே முன்றுநாள் கழித்தபின்பு
 முசைக்கே எடுத்திட்டு உருக்கிடாயே.

792

உருகவே முன்றுஉருக்குத் தீர்ந்தபின்னர்
 உகந்துமே அயந்தானும் மணியுமாகும்
 பருகவே செம்புதன்னைத் தகடுதட்டிப்
 பாங்கான மனோசிலையும் லிங்கங்கூட
 இறுகவே இணங்கனொடு முன்றுந்தானும்
 எலுமிச்சம் பழச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
 திருகவே செம்பெடைக்கு முன்றும்பூசிச்
 சிறப்பான ரவிதன்னில் காயப்போடே.

793

காய்ந்துமே ஆதொண்டை வேர்ப்பட்டைத்தான்
 காடிவிட்டு அரைத்துமே தேங்காய்போலத்
 தேய்ந்துமே செம்புதன்னை அதற்குள்வைத்துச்
 சிறப்பாக மூடியே கெசுபுடத்தில்
 ஆய்ந்துமே போட்டுஎடுக்க நொறுங்கிப்போகும்
 அப்புறந்தான் நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி
 வேய்ந்துமே தகடுபோல் தட்டிக்கொண்டு
 வெடியுப்புச் சீனங்கல் லுப்புச்சேரே.

794

சேர்த்துமே முன்றையுந்தான் பொடியாய்ப்பண்ணித்
 திறமாக நாகத்தில் ரெட்டிப்புச்சேர்த்து
 ஆர்த்துமே பாதியந்த அகலில்தான்வைத்து
 அதன்மேலே நாகத்தின் தகடுவைத்துப்
 பார்த்துமே பொடிமேலே அழுத்திவைத்துப்
 பாங்காக மேல்மூடிப் புடத்தைப்போடு
 ஏர்த்துமே நாகத்தை அசையாமல்எடுத்து
 இப்புறமாய் வைத்துமே பொடியாய்ப்பண்ணே

795

பண்ணவே நாகமஃது உருகினக்கால்
 பதித்துமே கட்டியாய்ப் பொடியில்தானும்
 அண்ணவே மேலும்அந்தப் பொடிஅழுத்தி
 அதட்டியே போட்டுவா புடந்தான்ஐந்து
 கண்ணவே பொடியெல்லாம் அப்பால்வைத்துக்
 கற்றாழஞ் சாறுவிட்டுஅரைத்து மைபோல்
 திண்ணவே புடந்தான்ஐந்து அரைத்துப்போடு
 சிவப்பாக சிந்தூரம் ஆகும்காணே.

796

காணவே வெங்காரம் பலகையாகக்
 கழுவினே சாணிதனில் துடைத்துப்போடு
 மாணவே மாணிச்சா றதனில்தோய்த்து
 மாசற்ற ரவிதன்னில் போட்டுவாநீ
 பாணவே பத்துநாள் போட்டபின்பு
 பத்தமாவிடை அரைத்துக் கவசங்கட்டிப்
 பூணவே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடப்
 பொன்காரங் கட்டுமே மணியுமாமே.

797

மணியாகக் கல்லுப்பைப் பொறுக்கிக்கொண்டு
 மதிப்பான தவசின்ற முருங்கைச்சாற்றில்
 முணியாக மூன்றுநாள் ஊறவைத்து
 மூர்க்கமாய் ஒன்றுக்கு நாலுசேரு
 கணியாகக் கல்லுப்பில் விட்டுக்காய்ச்சு
 கலந்துநின்ற சாற்றிலே அரைத்துமைபோல்
 அணியாக அகலில்இட்டுப் புடத்தைப்போடங்கு
 ஐயைந்து தரம்அரைத்துப் புடத்தைப்போடே.

798

அஞ்சுமே புடம்போட்டுப் பரைத்துமேதான்
 அத்தீதமாங் குகைபோலப் பண்ணிக்கொண்டு
 விஞ்சுமே குதத்தைச் சுத்திபண்ணி
 மிடுக்காகச் சிவகரந்தைச் சாற்றினாலே,
 முஞ்சுமே மூன்றுநாள் அரைக்கஎண்ணெய்
 முதுமையாய்த் திரட்டியந்த உப்பிலேவைத்து
 துஞ்சுமே மணல்மறைவி லுமிப்புடந்தான்
 உயர்த்தியாய்ப் போட்டெடுக்க உண்டையாமே.

799

உண்டையெத்தான் உடைத்துமே கரந்தைச்சாற்றில்
 ஊறஅரைத்து முன்போலப் புடத்தைப்போடு
 குண்டையாய் இறுகியே மணியும்ஆகும்
 கூசுமே கண்தானும் ரவிதான்தோற்கும்
 பண்டையாய் பதனமாய் எடுத்துவைத்துப்
 பாங்கான மனோசிலைதான் பலம்இரண்டு
 துண்டையாய்ச் சுண்ணாம்பில் சுத்திபண்ணிச்
 சூட்சங்கேள் துரிசிஒரு பலமும்வாங்கே.

800

துரிசியொரு பலம்தானுஞ் சாரநீரில்
 தோய்த்துமே அடிக்கடிக்கு ரவியில்போடு
 விரிசியே வாரந்தான் ரவியில்போட்டு
 வங்கமென்ற சுண்ணாம்புக் கவசம்கட்டிப்
 பரிசியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 பாங்கான கவசத்தைத் தள்ளிவிட்டுத்
 தெரிசியே திராவகத்தைத் தவிரக்குத்திச்
 சிறப்பாக ரவிதன்னில் போட்டிடாயே.

801

ரவியில்வைத்து மறுகாலும் புடத்தைப்போடு
 நலமான துரிசியது குருவுமாகும்
 புவியில்வைத்து முன்னுருக்கும் இரும்புஇரண்டு
 பொடியாக நொறுங்கினதோர் செம்புஇரண்டு
 செவியில்வைத்து நாகச்சிந் தூரம்இரண்டு
 சூதந்தான் கட்டியது பலம்இரண்டு
 நவியில்வைத்த வெங்காரம் பலம்இரண்டு
 நாட்டமா மனோசிலையும் பலம்இரண்டே.

802

பலமாகத் துரிசியொடு கல்வத்திட்டுப்
 பறங்கியுடைச் சாராயம் விட்டுஅரைத்து
 நலமாக நாற்சாமம் அரைத்தபின்பு
 நாட்டமாய்க் குழிச்சட்டிக் குள்ளேவைத்துப்
 பெலமாக ரவிக்கிண்ணி பொருந்தவைத்துப்
 பிசகாமல் மண்தான் செய்து அடுப்பில்ஏற்றி
 அலமாகப் பன்னிரண்டு சாமம் நீதான்
 நாட்டியே ஆறியபின் எடுத்திடாயே.

803

எடுத்திட்டு மதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று
 இட்டிடவே எட்டரைதான் ஆணிக்கொக்கும்
 தடுத்திட்ட தங்கமிட்டுக் கெந்திஇட்டுத்
 தனியான பொற்றலையின் சாற்றால் ஆட்டிக்
 கடுத்திட்ட காசிஎன்ற மேருப்போட்டுக்
 காடமாம் வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
 வடுத்திட்ட தீயிட்டுச் சிந்தூரித்தால்
 மாசற்றுப் பன்னிரண்டு மாற்றுமாமே.

804

ஆமென்ற பதங்கமது சித்தியாக
 வடியான வழலைதன்னை முன்னேபண்ணி
 ஓமென்ற வழலையது சுண்ணமாக
 உற்பனமாய் வெடியுப்புச் செயநீர்பண்ணு
 வேமென்ற வெடியுப்பு வேறாம்சுண்ணம்
 மிடுக்கான சாத்திரத்தில் சொன்னாரில்லை
 நாமென்ற நாஞ்சொன்ன நூலிற்றானும்
 நழுவலென்ற வெடியுப்புச் சுண்ணந்தானே.

805

வெடியுப்புச் சுண்ணம்

சுண்ணந்தான் மல்லிகைப்பூப் போலேயானால்
 தொட்டகுறி தப்பாம லோடும்பாரு
 கண்ணந்தாங் கடிதாகிக் கருத்ததானால்
 காரியந்தான் ஒன்றமில்லை காரித்துப்பு
 அண்ணாந்தா னடியான சுண்ணந்தன்னில்.
 அசடானால் வாதம் என்ற சொல்லேஇல்லை
 தெண்ணந்தான் தேரதுனுக்கு உருளைபோனால்
 தெருவீதி அலங்காரம் சேரப்போச்சே.

806

சேரவே போகாமல் வெடியுப்புதன்னைச்
 செயசுண்ணம் பண்ணியே செயநீர்வாங்கு
 நாரவே நாற்காய்ச்சல் ஐந்தாங்காய்ச்சல்
 நற்கம்பி வாங்கியுமே பலந்தான்பத்து
 ஏறவே எலுமிச்சம் பழச்சாறும்தானும்
 ஏற்றமாய் நாலுபத்துப் பலமும் ஆகும்
 காரவே கல்லுப்புப் பலந்தான்ரெண்டு
 கடிதான பூநீறு பலந்தான்ரெண்டே.

807

ரெண்டோடு சீனமது பலந்தான்ரெண்டு
 நேரான் சத்தியென்ற சாரம்ரெண்டு
 வெண்டோடு வெங்காரம் பலந்தான்ரெண்டு
 வீரியமாம் பழச்சான்றில் கூடப்போட்டு
 திண்டோடு கல்வத்தில் பொடித்துப்போட்டுத்
 திறமான குண்டுசட்டி தன்னில்வார்த்து
 அண்டோடு அடுப்பில்வைத்து கமலத்தீயால்
 அலுங்காமல் எரியேறிட் டப்பாற்கேளே.

808

கேளுமே மருந்தெல்லாங் கரைத்தபின்பு
 கெட்டியாஞ் சீலைதன்னில் வடிகட்டிக்கொண்டு
 ஆளுமே அடுப்பினில் வைத்து எரியிட்டக்கால்
 அடியிலே பற்றாமல் அயத்தாற்கிண்டு
 தூளுமே பொடியான பதத்தில்தானும்
 சுரண்டியே கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 பாளுமே பழச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
 பாங்காக வில்லைதட்டி அகலில்வையே.

809

வைத்துமே மேல்முடி ஐம்பதுஎருஅடுக்கி
 மண்தூசு விழாமலே புடத்தைப்போடு
 அய்த்துமே அரைத்தரைத்துப் பழச்சாற்றாலே
 அதிகமாய் எருவேற்றிப் புடத்தைப்போடு
 வெய்த்துமே கொக்கிறகு போல்வெண்மையாம்
 மிடுக்கான திராவகம் விட்டரைத்துமேதான்
 தொய்த்துமே சூடன்காற் பலமும்போடு
 சுயம்பான வீரம்அரைப் பலந்தான்போடே.

810

அரைப்பலந்தான் வெள்ளைப்பா டாணந்தானும்
 அரைத்துமே கூடவிட்டுத் திராவகத்தால்
 நிரைத்துமே வில்லைதட்டிக் காயப்போட்டு
 நேரான கடல்நுரையும் அண்டத்தோடும்
 நரைத்துமே நற்பலந்தான் இரண்டும்கூட
 நலிந்தரைத்துப் பழச்சாற்றில் வில்லைதட்டி
 உரைத்துமே ஓட்டில்வைத்து ஊதிப்போட
 உறுகின்ற சுண்ணமாம் உண்மைகேளே.

811

உண்மையாம் பொடிபண்ணி முன்வில்லையை
 ஒட்டில்வைத் துக்கீழ்மேல் புடத்தைப்போடு
 வெண்மையாம் வெடியுப்புக் கடுங்காரமாகும்
 மிரளாதே மனுடருடை அமுரிதன்னைக்
 கண்மையாய்க் கலயங்குடு எழும்பக்காய்ச்சிக்
 காரமாம் வெடியுப்பைப் பாக்குப்போலப்
 பண்மையாய்ப் பருப்பிங்கான் தன்னில்போட்டுப்
 பக்குவமாய் அமுரி தன்னில் நீற்றிடாயே.

812

குருபரம்பரைக் கூறல்

நீற்றியே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
 நேரான வெடியுப்புச் சுண்ணந்தன்னை.
 தூற்றியே வெகுநூலில் சோதித்துப்பார்த்துச்
 சுத்தசைந் நியமாம்பாட்டர் சொல்லக்கேட்டு
 ஆத்திஅடி வீற்றிருந்த ஐயர்சொல்ல
 ஆயிதான் கேட்டுணர்ந்து நந்திக்குச்சொல்லத்
 தேற்றியே நந்திதிரு மூலருக்குச்சொல்லத்
 திருமூலர் காலாங்கிக்கு அருள்செய்தாரே.

813

அருள்செய்த படிதான் காலாங்கிநாதர்
 அடியேனுக் கனுக்கிரகம் பண்ணிச்சொல்லத்
 தெருள்செய்தே சோதித்துத் திட்டமாகச்
 செப்பினேன் நான்ஏழாயி ரத்தில்தானும்
 மருள்செய்த வாதமது சித்தியாகும்
 மார்க்கமா மடியான வெடியுப்புச்சுண்ணம்
 நருள்செய்த உலகத்தோர் பார்த்து
 நலியாமல் நாட்டினேன் செயத்தம்பந்தான்.

814

நாட்டினதோர் வெடியுப்புக் கைமுறைதப்பில்
 நலமாகக் கருப்பேறும் கிட்டமாகும்
 காட்டினதோர் காரமதில் கொஞ்சமாகும்
 கடினமாய்ச் சலந்தானும் வந்திடாது
 ஏட்டினதோர் எலும்புபோல் இறுகிப்போகும்
 இவையிருந்தால் எடுத்தெறிந்து வீசிப்போடு
 மாட்டினதோர் இம்முறைவா தத்துக்காகா
 மார்க்கமா முறைதனையே வழுத்தக்கேளே.

815

கேளென்ற வெடியுப்புச் சுண்ணமானால்
 குணத்தினுடைய அதிசயத்தைக் கூர்ந்துகேளு
 தூளென்ற சுட்டசிப்பி தண்ணீர்பட்டால்
 சுருக்காக விரிவதுபோல் மலரவேணும்
 தேளென்ற செயநீரில் வீரம்பட்டால்
 சிவந்துமே ரத்தம்போ லாகவேணும்
 பாலென்ற பனிபட்டால் பிட்டியற்றுப்
 பாங்கான சலமானால் பருவமாச்சே.

816

பருவமாம் சரக்குகளில் சுருக்குப்போட்டால்
 பாய்ந்துமே புலிபோலக் கொல்லவேணும்
 தருவமாந் தூமத்தை அடிக்கவேணும்
 சோதனைக்குப் பாடாணம் துலக்கமாகக்
 கருவமாங் கரியில்நின்று ஆடவேணும்
 காரசாரங் களெல்லாம் லேசாய்ச்சுண்ணந்
 தருவமாந் தவளம்போ லாகவேணும்
 சாற்றியதோர் வெடியுப்புச் சுண்ணத்தாட்டே.

817

ஆட்டான வெடியுப்பே அடியாஞ்சுண்ணம்
 ஆகாத சுண்ணமென்றால் வாதம்போச்சு
 முட்டான முதல்தரம்தான் நழுவலானால்
 முடிவுமட்டும் நழுவலாய் முறிந்துபோகும்
 தேட்டான வெடியுப்புச் செயசுண்ணமானால்
 திறமாக வழலையதும் சுண்ணமாகும்
 ஊட்டான லோகசித்தி காயசித்தி
 உறைப்பான வாதசித்தி எல்லாம்ஆமே.

818

சவுக்கார மக்மை

எல்லாமாம் சவுக்காரம் சுண்ணமானால்
 எட்டெட்டுச் சித்திஎல்லாம் எளிதிலாகும்
 அல்லாமாம் சுண்ணங்கள் செயநீராகும்
 அதீதமாம் குருவாகும் களங்குமாகும்
 தெல்லாமாம் சிந்தூர மெழுகுமாகும்
 செயமான திராவகமும் நவலோகம்நீரும்
 கல்லாமாங் கட்டுவகை கிராவணமும்குடோரி
 கபளிக்கும் சத்துவகை செம்புமாமே.

819

ஆமென்ற வெடியுப்புச் சுண்ணம்தானும்
 ஆத்தாளோ டப்பன் சவுக்காரமாச்சு
 தேமென்ற சிவசத்தி இரண்டில்தானும்
 சீவசெந்து அநேகந்தான் உதித்தால்போல
 ஓமென்ற பிரணவத்தின் உண்மைதன்னால்
 உத்தமனே நாதவிந்து இரண்டுபோல
 வாமென்ற வாதந்தான் இதனால்ஆச்சு
 மகத்தான சவுக்காரச் சுண்ணம்தானே.

820

தானென்ற சவுக்காரச் சுண்ணம்தன்னைச்
 சதாசிவன்தான் சொன்னபடி தாய்க்குத்தானும்
 வானென்ற மனோன்மணித்தாய் நந்திக்குச்சொன்னாள்
 மகத்தான நந்திகே ஈசுவரனார்தாமும்
 தூனென்ற திருமூலர்க்கு உபதேசித்தார்
 திருமூலர் காலாங்கிக்கு அருள்தான்செய்தார்
 ஆனென்ற காலாங்கி ஐயர்தாமும்
 அடியேனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணினாரே.

821

பண்ணியதோர் பலாபலத்தைப் பார்த்துத்தேறிப்
 பண்பாக வாதவித்தை கடிதாம்என்று
 எண்ணியே ஏழாயிரத்தில் சவுக்காரத்தை
 எல்லோரும் அறியவொன்றுஎழுதிப் போட்டேன்
 நண்ணியே ரிசிசித்தர் வேதாந்தியோகி
 நாதாந்தி முனிவர்எல்லாம் முறையைத்தான்பார்த்து
 ஒண்ணியே மனசொன்றாய்ச் சவுக்காரத்தை
 ஒளியாதே சொன்னவரார் சொல்என்றாரே.

822

சீத்தர்கள் அகத்தியர்டம் வந்தது

என்றலுமே கூர்மமுனி திருமூலர்பேரர்
 ஏற்றமாம் போகரென்ற முனிவர்தாமும்
 வின்றலுமே விபரமாய் விரித்துச்சொன்னார்
 மேதினிஎல் லாம்சித்தர் மயமாம்என்றே
 கன்றலுமே ரிஷியோகி நாதாக்கள்சித்தர்
 கலந்துமே எல்லோரும் பேசிக்கொண்டு
 அன்றலுமே அகத்தியரை வந்துஅடுத்தங்கு
 அனுபோக விதஞ்சொன்ன ஆண்மைதானே.

823

ஆண்மையாம் சவுக்காரம் வெளியாய்ச்சொன்னார்
 அண்டமொடு பூலோகம் பாதாளங்கள்
 தூண்மையாஞ் சித்தர்மயம் மெத்தஆகும்
 சொருபமணி எல்லோர்க்கும் எளிதிலாகும்
 ஆண்மையாம் சவுக்கார வேட்டைவாங்கி
 வாசித்துப் பாக்கையிலே கிழித்துப்போட்டால்
 ஏண்மையாய் இளம்சித்துக் கொஞ்சமாகும்
 ஏற்றமாம் போகரைத்தான் அழை என்றாரே.

824

தட்சணாமூர்த்தி

அழை என்று நாம்சொன்னால் வருவதில்லை
 அதீதமாம் கயிலாய தட்சிணாமூர்த்தி
 குழையென்ற குருவண்டை அனைவருந்தான்போந்து
 குனிந்துமே அடிவணங்கி இருக்கும்போது
 தழைவென்ற அனைவருந்தாம் ஒருமித்தாற்போல்
 சடுதியாய் வந்ததென்ன என்றுகேட்க
 விழைவென்ற போகரென்று முனிவர்தாமும்
 பேரான சாத்திரந்தான் புகன்றிட்டாரே.

825

சுந்தர அங்கம்

இட்டதொரு சாத்திரத்தில் சுத்தமாக
 ஏற்றமாம் ஆதிஎன்ற வெடியுப்புவழலை
 திட்டமாங் கல்லுப்புச் செயமாம்வீரம்
 சொல்லாத தீட்சைவிதி யோகமார்க்கம்
 விட்டதொரு அட்டகன்மஞ் சக்கரத்தாபிதம்தான்
 மேன்மையாம் தேவியுடைக் கிரியாமார்க்கம்
 நட்டதொரு முத்திரைகள் மவுனநேர்மை
 நாட்டாத கருவெல்லாம் நாட்டினாரே.

826

நாட்டினார் குளிகைதன்னை வெட்டவெளியாக
 நலமாகுஞ் சாரணைகள் இராவணங்களுடோரி
 சூட்டினார் அனேகவித்தை சொல்லப்போகா
 சுருக்கிலே அவர் தானுமையை யழைத்துவந்து
 தீட்டினதோர் சாத்திரத்தை வாங்கிப்பார்த்துச்
 சேகரச்சுப் போடுவதற்கு வந்தோம்என்றார்.
 தூட்டினார் தட்சிணா மூர்த்திதானும்
 சோதித்துப் பார்ப்பம்என்று முனிந்திட்டாரே.

827

போகர் வரவு

முனிந்திட்டு கூர்மமுனி தனைஅழைத்து
 மூர்க்கமாம் போகரென்ற முனிவர்தம்மைக்
 கனித்திட்டுக் கயிலாய தட்சிணாமூர்த்தி
 காரியமாய் அழைத்துவரச் சொன்னார்என்று
 தினிந்திட்டுச் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவான்றார்
 சித்தமது மகிழ்ந்துமே கூர்மமுனிதானும்
 தனிந்திட்டுக் குளிகையிட்டுத் தரியாமல்புக்குத்
 தண்மையாம் போகரண்டை வந்திட்டாரே.

828

வந்துமே அஞ்சலிபந் தனந்தான்பண்ணி
 வணங்கியே இருத்தலுமே போகர்தாமும்
 கந்துமே சித்திரைத்தான் வரவழைத்துக்
 களிகூர்ந்து வஸ்துசுத்தி. கருதிநந்து
 எந்துமே எங்குவந்தீர் என்றுகேட்க
 எனையாண்ட கயிலாய தட்சிணாமூர்த்தி
 உந்துமே உங்களைத்தான் அழைத்துவரச்சொன்னார்
 உறுதியாங் கூர்மமுனி யுரைகள்தானே.

829

தானென்ற கூர்மமுனி தனைஅழைத்துத்
 தற்காரம் வந்ததென்ன என்றுகேட்க
 ஏனென்ற இருடிசித்தர் எல்லோருந்தாம்
 ஏற்றமாம் அகத்தியரும் வந்திருந்து
 ஆனென்ற அனைவருமே அழைக்கச்சொன்னர்
 அதிசயித்துச் சிரித்துமே வேடம்பூட்டிக்
 கோனென்ற குளிகையிட்டுச் சீக்கிரத்தில்வந்து
 குருவான சின்மயத்தைப் பணிந்திட்டாரே.

830

அகத்தியர் போகரைப் புகழ்ந்து பேசல்

பணிந்திட்டே அரைவர்க்கு அஞ்சலிபந்தனந்தான்
 பண்ணவே பரிவாக இடங்கொடுத்து
 அணிந்திட்டு வத்துசுத்தி அன்னம்ஈந்துஅங்கு
 அருகிருந்து ஆண்மையாம் போகரேநீர்
 துணிந்திட்டுப் பாய்கின்ற புலிக்குநீர்தான்
 சுருதிமுடிந் திடத்தானும் போதித்தீரே
 தணிந்திட்டுச் சாட்டாங்கம் பண்ணியேபுலிதான்
 சாந்தமாய்க் கைகட்டித் தன்மையாச்சே.

831

ஆச்சென்ற பூனைக்கு நாலுவேதம்
 அருள்செய்தீர் ஆதிரசம் கொண்டுவந்தீர்
 தீச்சென்ற சிங்கத்தைக் குடும்பத்தோடே
 சென்மசா பல்லியம்பண்ணி இரட்சித்தீர்
 வாச்சென்ற மகாமேருக்கு அப்பால்சென்று
 மகத்தான தாதுவகை கொண்டுவந்தீர்
 ஓச்சென்ற உயர்ந்திட்ட வரைஆறும்கண்டீர்
 உன்மனைத்தாய் சிலம்பொலியில் மேவினீரே.

832

மேவியே சமுத்திரத்தைத் தாண்டிநீர்தான்
 மிடுக்கான சஞ்சீவி மூலிகண்டு
 தாவியே பிடிக்கையிலே மறையக்கண்டு
 தம்பனையாம் மந்திரத்தால் தரிக்கப்பண்ணி
 ஆவியே போனஉயிர் மீட்பதற்கு
 அனுமார்போல் சஞ்சீவி கொண்டுவந்தீர்
 தாவியே நூற்றுஅறுபதாம் அண்டத்தில்
 சஞ்சரித்துச் சாத்திரந்தான் சோதித்தீரே.

833

சோதித்தீர் என்றுசொல்லிச் சித்தர்சொன்னார்
 சுயம்பான சாத்திரந்தான் ஏழுகாண்டம்
 வாதித்த சூத்திரத்தான் எழுநூற்றுச்சொச்சம்
 வண்மையாய் நிகண்டதுவும் பத்தேழுநூறு
 வேதித்து வெகுவித்தை சவுக்காரச்சுண்ணம்
 வெடியுப்புச் சுண்ணாம்பு மிடுக்காம்வீரம்
 ஓதித்த உப்பான கட்டுத் தானும்
 உண்மையாம் தீட்சைவிதி உரைசெய்தீரே.

834

உரைசெய்தீர் வெகுவித்தை சாத்திரத்தில்
 உத்தமமாம் வித்தைஎல்லாம் பார்த்துத்தாரேன்
 கரைசெய்த சாத்திரத்தை காட்டும்என்றார்
 கருத்துற்றுப் போகருந்தான் கருணைபொங்கித்
 திரைசெயநீர் என்குருவே பாட்டனாரே
 சின்மயமாங் கயிலாய தட்சிணாமூர்த்தி
 புரைசெய்த சாத்திரத்தைப் பாட்டர்பக்கல்
 போயிருந்து படிக்கையிலே புளகித்தாரே.

835

புளகித்தே இந்தநூல் மறைப்போஇல்லை
 பொருளெல்லாம் வெளியாக இருக்குதென்று
 இளகித்து மலைமுழைஞ்சில் போட்டுவைத்தே
 என்பாட்டர் எனையழைத்து இனிமேல் நீர்தாம்
 பளகித்த நூல்பாட வேண்டாம் என்றார்
 பாட்டர்சொன்ன பக்குவத்தைப் பரிந்துகேட்டு
 நளகித்த நூல்எல்லாம் நாடுதன்னில்
 நலக்கமாய் இறைத்துவிட்டேன் நான் என்றேனே.

836

என்றதோர் வார்த்தையைத்தான் மூர்த்திகேட்டே
 ஏற்றமாம் போகரேநல் விசேடம்சொன்னீர்
 பன்றதோர் மானமுண்ட னுப்பிக்கொண்டு
 பாங்கான குகை தன்னில் போனார்போகர்
 தென்றதோர் சின்மயமாந் தேவர்தாமும்
 சித்தர் யோகிகளை அழைத்துச்சொல்வார்
 அன்றதோர் அகத்தியரே நீர்தாம்கேளும்
 அவரவர்கள் கற்றகல்வி யாண்மைதானே.

837

ஆண்மைதான் அவர்சொன்னால் நம்மால்தானும்
 அல்லஎன்று சொல்வதற்கு நம்மால்ஆமோ
 தாண்மைதான் நமக்காரும் ரிசிகள்சித்தர்
 தற்காரம் உங்களுக்கு வேண்டாம் என்று
 வேண்மைதான் அவரவர்கள் குகைக்குப்போங்கோள்
 விரைந்துமே என்றுசொலி அனுப்பிவிட்டுக்
 காண்மைதான் சமாதியிலே இருந்துவிட்டார்
 கயிலாய சின்மயமாந் தேவர்தானே.

838

தானென்ற சவுக்கார மகிமையாலே
 தருக்கங்க ளாடியேரிசி சித்தர்யோகி
 ஏனென்ற ஏழாயிரத்தைத் தானும்
 எப்படியுங் கிழிக்கஎத்துப் பண்ணினார்கள்
 பானென்ற பாட்டருக்கு அடியேன்தானும்
 பரிகரிச்சுப் பாரத்தை அவர்மேல்சாட்டித்
 தேன்என்ற சீடருக்கா ஒளித்துவைத்துச்
 சிக்காமல் உலகத்தோர்க்கு ஈந்திட்டேனே.

839

முதலாம் காண்டம்

211

ஈந்திதா திருந்தக்கால் ரிசிகள்சித்தர்
 எப்படியும் கிழிப்பார்கள் ஏடுதன்னைச்
 சாய்ந்திடாச் சட்டைமுனி தீட்சை விதிதன்னைத்
 தற்காரம் பேசியல்லோ கிழித்துப்போட்டார்
 ஊய்ந்திதா ஊமையைப்போல் இருந்துவிட்டார்
 உறுதியாய் நம்முடைய ஏடுதன்னைக்
 காய்ந்திடாக் கக்கத்தில் வைத்திருந்தேன்
 கைசேட்டை புண்ணினால் கலக்கமாமே.

840

கலக்கியே மனதுபயமாய் இருந்தார்
 காரணமா மூலருடைய பேரன்என்று
 மலங்கியே நமைக்கண்டால் மரியாதைமெத்த
 மார்க்கமாய் இருந்துவிட்டார் சித்தர்எல்லாம்
 துலங்கியே பாட்டர்பதம் சிரமெல்வைத்துச்
 சோதித்துச் சித்தருடன் வாதுபேட்டே
 அலங்கியே ஆறுவரை கடந்தேஏறி
 ஆத்தானைக் கண்டதால் அஞ்சினாரே.

841

அஞ்சியே மனமடங்கிச் சித்தர்எல்லாம்
 அடியேன் தன்பக்கலிலே வந்துநின்று
 கொஞ்சியே குளிகைக்குக் கோடிதனம்ஈந்து
 குறிப்பாக வகைகேட்டு வாங்குவார்கள்
 துஞ்சியே சஞ்சரித்துத் தொண்டுபண்ணிச்
 சொரூபமணி வாங்கியே கமனம்போவார்
 மிஞ்சியே ஆயிரமாம் குளிகைதானும்
 வீறான சித்தர்தமக்கு ஈந்திட்டேனே.

842

தேவ புரை

ஈந்திட்டே அவரவர்க்கு மகத்தாம்வித்தை
 எளிதிலே உபதேசம் பண்ணிப்போட்டேன்
 மாய்ந்திட்ட சித்தருக்கு சஞ்சீவிமூலி
 மார்க்கமாய்த் தடவியே உயிரைமீட்டேன்
 பாய்ந்திட்ட யோகத்தில் பிராணாயோகப்
 பாங்கெல்லாம் பிள்ளைக்குப் பரிந்துசொன்னேன்
 தோய்ந்திட்ட வஸ்துவைத்து ஆயிக்குத்தான்
 சுரபியாம் பாலாக்கிப் பூரித்தேனே.

843

பூரித்தேன் மந்திரத்தால் பசுசுத்திஞானி
 பேரான மந்திரத்தால் அயிக்கம்பண்ணி
 பாரித்தேன் புட்பம்போல் சமைத்துவைத்துப்
 பாலித்தேன் மாயிக்குப் பானத்தோடு
 காரித்தேன் கேசரியில் மனத்தைமாட்டிக்
 கையினால் முத்திரைகள் எல்லாம்செய்தேன்
 ஆரித்தேன் அசையாமல் மனசுநிற்க
 அப்பனைத்தான் நடனதெரி சனத்திற்கானே.

844

காணவே நடனத்தைத் தெரிசித்தால்முத்தி
 கலக்கமாய் விட்டக்கால் நரகம்எய்வாய்
 பூணவே தேவியுடைப் பூசை விட்டால்
 பிறவியாம் சாகரத்தில் சுழன்றுபோவாய்
 ஊணவே தசைதீட்சை வாசிவிட்டால்
 உயர்ந்திட்ட சித்தியில்லை முத்தியில்லை
 தாணவே சவுக்காரம் நிலையாவிட்டால்
 சமரசமாம் வாதமெல்லாந் தவறிப்போச்சே.

845

சவுக்கார மகிமை

போச்சென்று விடுகாதே சவுக்காரத்தால்
 பொல்லாங்கு மெத்தவுண்டு ரிசிசித்தர்க்கு
 தாச்சென்று சதாசிவனும் தாயுஞ்சொன்ன
 சவுக்காரம் தன்னையே சாதித்தேன்நான்
 தீச்சென்று படர்ந்தாற்போல் சவுக்காரத்தால்
 செயமாகும் பாடாணங் காரசாரம்
 மாச்சென்று விடுகாதே வழலைதன்னை
 வாதந்தான் குடியிருந்த வீடுமாமே.

846

வீடான வெடியுப்பால் சவுக்காரம்பண்ணு
 மிடுக்காகுஞ் சவுக்காரங் குருவுமாகும்
 வாடான சவுக்காரக் குருத்தன்னாலே
 வளமாகும் பாறையுப்பை வாட்டிக்கட்டு
 பாடான பாறையுப்பைச் சுண்ணம்பண்ணிப்
 பாங்கான வெங்காரம் சாரங்கட்டு
 தாடான சாரத்தால் செயவீரம்பண்ணு
 சமர்த்தாகத் துரிசிபண்ணிக் குளிகைகட்டே.

847

முதலாம் காண்டம்

213

கட்டினால் சூதத்தில் பொன்னும்உண்டு
 கடிசென்று விட்டக்கால் வாதம்போயின்
 எட்டினால் மவுனத்தில் மாகமாகும்
 எட்டாட்டால் ஒன்றுமில்லை இரண்டுங்கெட்டான்
 தெட்டினால் மாயைதான் காயசித்தியாகும்
 சேர்ந்தணைந்தால் பெண்ணோடே சீயென்றசென்மம்
 வெட்டினால் ஐம்புலனை மனம்செவ்வாகும்
 வெட்டாட்டால் மிரளுகின்ற கமுதைதானே.

848

மிரளுகின்ற கமுதைகளே சொல்லக்கேளும்
 வேர்தழையால் பூவிதையால் ஒன்றுமில்லை
 தரளுகின்ற சவுக்காரம் சுண்ணமானால்
 தங்கியே கரியினிற்கு முப்புத்தானுங்
 கரளுகின்ற பாரையுப்புக் கரியினின்று
 கம்மாமல் உருகினால் சூதம்கட்டும்
 சிரளுகின்ற சூதம்வந்து சிக்கிற்றானால்
 தேசதே சங்கள்எல்லாம் திரியலாமே.

849

திரியலாம் அண்டரண்ட புவனம்எல்லாம்
 சித்தான மூலிகைதான் மலைதோறும்உண்டு
 தெரியலாம் மகாமூலி கொண்டுவந்தால்
 சீக்கிரத்தில் சித்தியுண்டு வித்தைஉண்டு
 வரியலாம் அடுக்கெல்லாம் புகுந்துபார்த்து
 வாசித்துச் சாத்திரத்தைப் பார்க்கலாகும்
 திரியலாம் நிருவிகற்ப யோகத்துற்ற
 நிலையான சித்தருடன் பேசலாமே.

850

பேசியே புவனங்கள் எல்லாம்பார்த்துப்
 பேரான மகாமேரு வடக்கேசென்று
 தேசியே குளிகையிட்டுச் சஞ்சீவிமூலி
 சீக்கிரத்தில் கொண்டுவந்தால் சிரஞ்சீவியாகும்
 மாசியே போகஎன்றால் ஆறாதாரம்
 வரிசையோடு ஏறியே மவுனம்உன்னு
 தூசியே விசுத்தியினில் வழலைவாங்கு
 சுயமான குஞ்சனத்தின் சட்டைதள்ளே.

851

தள்ளியே குருபதத்தில் மனதைமாட்டிச்
 சரிந்துநிற்கும் அமிர்தத்தை வாரிஉண்ணு
 பள்ளிஏ நாமாறு கொண்டிடாதே
 பாழ்போகா வாசியெல்லாம் உள்ளேஏற்று
 உள்ளியே கடுங்காரந் தள்ளிப்போடுஅங்கு
 உறுக்கியே வாசிதன்னை ஊணிக்கும்பி
 துள்ளியே காமத்தைத் துரத்திவிட்டுச்
 சுயமான குண்டலியில் மனதைஉள்ளே.

852

சவுக்கார வைப்பு

உன்னியே சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்
 ஊசரமாம் பூமிக்குள் பொங்கிநீறும்
 துன்னியே சித்திரைவை காசிக்குள்ளே
 செங்கதிரோன் ரவிதன்னில் மலர்ந்துநிற்கும்
 பன்னியே மேல்நிற்கும் பூவைவாங்கிப்
 பாண்டத்தில் போட்டுநல்ல தண்ணீர்வார்த்துக்
 கன்னியே ஓர்எடைக்கு நாலுதண்ணீர்
 கலக்கியே அடிக்கடிநீ முடிவையே.

853

முடியே நாலாநாள் தெளிவுஇறுத்து
 மிடாக்கெட்டி தன்னில்வார்த்து அடுப்பில்வைத்து
 ஆடியே கமலம்போல் தீயைத்தான்முட்டு
 அடியிலே பற்றாமல் துழாவிக்காய்ச்சு
 பாடியே நீர்வற்றும் பதத்தில்வாங்கிப்
 பாங்காக எடுத்துமே கல்வத்திட்டு
 வீடியே வெடியுப்பு நீரால்ஆட்டி
 வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து விபரம்கேளே.

854

விபரமாய்ப் புடந்தானும் லகுவாய்ப்போடு
 வெடியுப்பு நீர்தன்னால் அரைத்துஅரைத்தே
 அபரமாய் எருஏற்றி ஐந்துபுடம்போடு
 ஆறவிட்டுப் பீங்கானில் பதனம்பண்ணு
 தபரமாய்ச் சத்தியென்ற சாரந்தானும்
 தாக்காகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 நிபரமாய் வெடியுப்பு நீர்தன்னாலே
 நேகஅரைத்து ஐந்துபுடம் போட்டிடாயே.

855

போட்டுமே பீங்கானில் பதனம்பண்ணு
 பேரான கடல்தண்ணீர் உப்புக்காய்ச்சிப்
 பாட்டுமே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 பருவமாம் வெடியுப்பு நீராலாட்டி
 நீட்டுமே ஐந்துபுடம் போட்டுஎடுத்து
 நிலவரமாய்ப் பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
 ஆட்டுமே சீனமிரு பத்துப்பலந்தான்
 ஆண்மையாம் வெடியுப்பு நீரால்ஆட்டே.

856

நீர்தன்னால் ஆட்டியே ரவியில்போட்டு
 நேர்ப்பாகக் கரியோட்டில் ஊதிப்போடு
 ஆர்தன்னால் அரைத்துமேஐந்து தரம்ஊதி
 அப்புறந்தான் எடுத்துவைத்து ஆண்மைகேளு
 சீர்தன்னால் முன்வைத்த பூநீற்றுச்சுண்ணம்
 சிறப்பாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 தார்தன்னால் சத்திசாரச் சுண்ணம்எட்டுத்
 தரிசினச் சுண்ணமது பலந்தான்ஆறே.

857

பலம்நாலு கல்லுப்புச் சுண்ணமாகும்
 பலமெல்லா மிருபதோ எட்டும்ஆச்சுப்
 பெலமாகுங் கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 பேரான வெடியுப்பு நீரால்ஆட்டிக்
 குலமாகும் அகலில்இட்டுக் கசுபுடமாய்ப்போடு
 கூர்மையாம் சவுக்காரங் கட்டிப்போச்சு
 நலமாகும் வாதமது கைக்குள்ளாச்சு
 நாதாந்த சவுக்காரச் சுண்ணம்தானே.

858

தானென்ற சவுக்கார மகிமைசொல்லச்
 சதாசிவனு முன்பின்னாய்த் தயங்கிப்போனார்
 கோனென்ற எனைஎன்ற காலாங்கியுயர்
 கூர்ந்துமே இதைப்பார்த்துச் சந்தோசித்துத்
 தேனென்ற சிறுபிள்ளை உற்பத்தியாலே
 தெரிந்தெடுத்த தான்என்றுசொல்லித் தெளிவாம்போதங்கு
 ஆனென்ற காதினிலே உபதேசித்தார்
 காரணமாக தீட்சைதான் கருத்துஉன்னினேனே.

859

கருத்துன்னிச் சவுக்காரம்அதனைப் போலே
 காரியமாம் எந்தெந்தச் சாத்திரத்தும்இல்லை
 கருத்துன்னி நந்தியுடை நூலைப்பார்த்தேன்
 காரியமாம் சட்டைமுனி நூலும்பார்த்தேன்
 கருத்துன்னி மூலருடை நூலும்பார்த்தேன்
 காலாங்கி ஐயருடைய நூலில்இல்லை
 கருத்துன்னிச் சிவநூலும் பதஞ்சலியார்நூலும்
 கருதியே வியாக்கிரமர் நூல்பார்த்தேனே.

860

பார்த்திட்டேன் கருவூரார் சண்டிகேசர்
 பாங்கான சங்கமா முனிநூலும்பார்த்தேன்
 பார்த்திட்டேன் காசிபர்தான் ராமதேவர்
 பாங்கான குறுமுனியும் ரோமமுனிநூலும்
 பார்த்திட்டேன் கோரக்கர் இடபயோகி
 பரிவாக ஒவ்வொன்றாய்ச் சோதித்தேன்நான்
 பார்த்திட்டேன் சவுக்காரம் செயவீரம்தான்
 பரிபாடை யாருக்கும் பலித்திடாதே.

861

பஞ்ச புதம்

பலித்திட்ட சவுக்காரம் பஞ்சபூதப்
 பயனாகப் பண்ணியே பார்த்தநேர்மை
 பெலித்திட்ட பிருதிவிமண் கல்லுப்பாச்சு
 பேரான அப்புசலம் சத்திச்சாரம்
 தெலிந்திட்ட தேயுவது நெருப்புவெடியுப்புச்
 செயநீர் தீஎன்றே செப்பலாகும்
 வலித்திட்ட வாயுவது காற்றுச்சீன
 மகத்தான ஆகாசம் பூநீராச்சே.

862

ஆச்சென்ற இவையைந்தால் சவுக்காரமாச்சு
 அரிதரிதாம்இம் முறைபோல் ஆர்க்குமில்லை
 வீச்சென்ற சாத்திரத்தில் வெகுபாடாக
 வீணாகப் பாடிவைத்தார் சவுக்காரத்தை
 தோச்சென்ற அடியேனும் பார்த்துப்பார்த்துச்
 சுட்டலைத்து காணாமல் ஆத்தானைக்கேட்டு
 மாச்சென்ற படிபார்த்து மனதுதேறி
 மாசற்றுச் சாத்திரத்தில் திறந்திட்டேனே.

863

முதலாம் காண்டம்

217

திறந்திடா திருந்தக்கால் பாவம்என்று
 செப்பினேன் சித்தியாம் சவுக்காரத்தை
 மறந்திடா மனதில் வைத்துப் பலந்தான்என்ன
 மகத்தான வித்தைதனை ஒளித்தால்தோடம்
 இறந்திடாது எல்லோரும் நம்மைப்போல
 ஏற்றமா யாகஎன்று சாத்திரத்தில்சொன்னேன்
 பிறந்திடாக் கற்பம்உண்டு சித்திஆகிப்
 பிராணயோகம் தன்னைப் பூட்டிப்பாரே.

864

பாரென்ற சவுக்காரச் சுண்ணம்போனால்
 படிப்படியாய் ஏறுகிற வாதம்போச்சு
 தீரென்ற தீனியின்மேல் ஆசையுற்றால்
 சேர்ந்தேறும் காயசித்தி சேரப்போச்சு
 மாரென்ற மனங்குலைந்து யோகம்பார்த்தால்
 மாட்டுகிற வாசியெல்லாம் மண்ணாய்ப்போச்சு
 வேரென்ற வெடியுப்புச் சுண்ணம்போனால்
 மிக்கான வழலையெல்லாம் விழலாய்ப்போச்சே.

865

விழலாகப் போகாமல் மாயிபாதம்
 விரைந்துமே அர்ச்சித்து மதுவையுண்டு
 உழலாமல் வாசிதன்னை மாட்டிக்கொண்டங்கு
 உயர்ந்தேறிக் குருபதத்தின் உண்மைபாரு
 அழலாமல் இந்திரியப் பாம்பைத்தானும்
 அறவடித்தே ஆங்காரம் தன்னைப்போக்கி
 மழலாமல் வழலையைத்தான் செம்மையாக்கு
 வாதங்கை கட்டிநின்று அடிமையாமே.

866

அடிமையாய் வாதத்தை வளர்த்துகின்றோன்
 ஆதியாம் குடியானோன் கூர்மையாளன்
 மிடிமையைத்தான் தீர்க்கின்ற விற்பன்னன்தான்
 மேன்மையாங் குருவான மிடுக்கன்ஆகும்
 திடிமையாம் சீக்கிரத்தில் சித்தியானோன்
 செயமாகும் லவணத்தைத் தீர்த்தனாகும்
 குடிமையாம் பூமிக்குள் குடியோனாகும்
 கூ கூ கூ கொள்ளையோ வாதந்தானே.

867

வாதத்தில் வெடியுப்பும் பஞ்சபூதம்
 வண்மையாம் சவுக்காரம் பஞ்சபூதம்
 தீதற்ற செயநீராம் பஞ்சபூதம்
 செயமான குருவுக்கும் பஞ்சபூதம்
 கோதற்ற சடத்துக்கும் பஞ்சபூதம்
 குறியாகப் பழுப்பதற்கும் பஞ்சபூதம்
 காகத்த களங்குக்கும் பஞ்சபூதம்
 காரியமாம் வாதமெல்லாம் அஞ்சதானே.

868

சவுக்காரக் குரு

அஞ்சான சவுக்காரக் குருவைக்கேளு
 ஆதியாம் முன்வைத்த சவுக்காரத்தைத்
 துஞ்சானது ஒருபலம்தான் நிறுத்திக்கொண்டு
 சுட்டகல்லுச் சுண்ணமது பலந்தான்எட்டு
 நஞ்சான நற்றண்ணீர் பலம் முப்பத்திரண்டு
 நாட்டியே பீங்கானில் கரைத்துவைத்துத்
 தெஞ்சான நாலாம்நாள் தெளிவைவாங்கிச்
 சிறப்பாகப் போடுகிற மருந்துகேளே.

869

கேளென்ற வெடியுப்புச் சுண்ணம்ஒன்று
 கெடியான கருவங்கம் ஒன்றுகூட்டி
 ஆளென்ற அடுப்பில்வைத்துச் சட்டிதன்னில்
 அக்கினியைத் தான்கீழிட்டு உருகவிட்டுத்
 தாளென்ற அயத்தாலே தேய்க்கத்தேய்க்க
 சாங்கமாய்த் தூளாகும் பதத்தில்வாங்கி
 வேளென்ற வெடியுப்புநீர் விட்டுஅரைத்து
 வில்லைதட்டி மிடுக்கான புடத்தில்போடே.

870

புடம்போட்டே அமுரியால் நீற்றிக் கொள்ளு
 பேரான வெள்ளியம் இப்படியேபண்ணு
 இடம்போட்டே எட்டில்ஒன்று வெடியுப்புச்சுண்ணத்து
 இசைத்துமே சவுக்காரச் சுண்ணம்கூட்டு
 நடம்போட்டு நாகமும் இப்படியேபண்ணு
 நயமாக அரைத்தரைத்துக் கரிஓட்டில்ஊதித்
 துடம்போட்டுச் சுண்ணாம்புப் பக்குவத்தில்
 சோதித்துப் பலம்ஒன்று முன்னீரில்போடே.

871

போடவே வகைவகைக்கோர் பலந்தான்நீயும்

பேரான அரப்பொடியின் சுண்ணம்கேளு
நீடவே அரப்பொடிதான் பலமும்பத்து

நிகழான அரப்பொடியைப் பழச்சாறுவிட்டு
மூடவே மூன்றுநாள் ஊறவைத்து

முனையான நீர்தன்னில் கழுவிப்போட்டு
வாடவே வாழைப்பால் அரப்பொடியில்விட்டு

வளமாகப் பிசறியே அஞ்சுநாள்வையே.

872

அஞ்சுநாள் வைத்தபின்பு குதிரைப்பல்லு

ஆண்மையாம் பாடாணம் ஒக்கப்போட்டுப்

பஞ்சுநாள் ஆரப்பொடித்துப் பாதிசேர்த்துப்

பாங்காக அரைத்துமே வாழைப்பாலால்

ஒஞ்சுநாள் ஓட்டில்இட்டுப் புடமாய்ப்போட்டங்கு

உருக்கிடுவாய் குகையில்இட்டுக் கண்ணிட்டுஆடும்

தஞ்சுநாள் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணிச்

சமன்போடு வெடியுப்புச் சுண்ணம்தானே.

873

தானென்ற வெடியுப்பு நீராலாட்டித்

தாக்கியே ஊதிடவே சுண்ணமாகும்

தேனென்ற ஒருதரத்தில் நீருவிட்டால்

திரும்பவுமே முன்போல அரைத்தேஊறும்

கோனென்ற கொடுஞ்சுண்ணம் லோகமாகும்

கொட்டியே முன்னீரில் கலக்கிக்கொள்ளு

வானென்ற செம்புதன்னை நொச்சிச்சாற்றில்

வளமாக உருக்கியே சாய்த்திடாயே.

874

சாய்த்திடுவாய் பதின்மூன்று தரந்தான்நீயும்

சண்டான ஊறல்எல்லாம் கக்கிப்போடும்

தோய்த்திடுவாய் செம்புதனைத் தகடுதட்டித்

துரிசான வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்து

ஆய்த்திடுவாய் அடிகனத்த சட்டிதன்னை

அடுப்பிலே வைத்துமே உப்பைப்போடு

ஓய்த்திடுவாய் உருகையிலே செம்புஐந்துபலந்தான்

ஒக்கவிட்டு அடுப்பேற்றி எரித்திடாயே.

875

எரித்திடுவாய் நாற்சாமம் கமலம்போல
 இதமாக ஆறவிட்டு மருந்துஉடைத்துத்
 தெரித்திடுவாய் செம்புஎல்லாம் தெரிந்தெடுத்துச்
 சிதறாமல் உடைத்துமே செம்பைவாங்கு
 தரித்திடுவாய் கல்வத்தில் நொறுக்கிக்கொண்டு
 கண்டவெடை வெடியுப்புச் சுண்ணம்போட்டு
 அரைத்திடுவாய் வெடியுப்பு நீரினாலே
 ஆண்மையாம் வில்லைதட்டி ரவியில்போடே.

876

போடவே புளிப்புறணி காட்டெருத்தான்
 போர்போலக் குவித்துமே வில்லைதன்னை
 ஓடவே ஓட்டில்வைத்துத் தீயைப்போடுஅங்கு
 உத்தமமாம் சுண்ணாம்பாம் செம்புதானும்
 காடவே கல்லுப்புப் பலந்தான்ஒன்று
 காரீயச் சுண்ணமது பலந்தான்ஒன்று
 விடவே வெடியுப்பு நீரால்அரைத்து
 மிடுக்காக ஓட்டிவிட்டுப் புடத்தைப்போடே.

877

இட்டுமே சாரமது பலந்தான்ஒன்றுஅங்கு
 ஏற்றமாம் செம்பென்ற சுண்ணம்ஒன்று
 விட்டுமே வெடியுப்பு நீரால் அரைத்து
 மிரளாதே அண்டோட்டுக் குள்ளேவைத்துத்
 துட்டுமே சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து
 துப்புரவாய் லகுபுடமாய்ப் போட்டுஎடுக்கக்
 கெட்டுமே சுண்ணாம்பாம் சீனந்தன்னைக்
 கெடியாகப் பலம்ஐந்து தூக்கிக்கொள்ளே.

878

தூக்கியே துத்தநா கத்தின்சுண்ணந்
 துணையாக ஐந்துபலம் கூடப்போட்டு
 வீக்கியே வெடியுப்பு நீரால்ஆட்டி
 மிடுக்காக ஓட்டிவிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 தேக்கியே சுண்ணாம்பாம் சீனச்சுண்ணம்
 துரிசியொரு பலந்தான் நிறுத்துக்கொண்டு
 வாக்கியே வெள்ளீயச் சுண்ணம்ஒன்று
 மறவாதே வெடியுப்பு நீரால்ஆட்டே.

879

ஆட்டியே வில்லைபண்ணிப் புடத்தைப்போடு
 ஆகாகா கொடுஞ்சுருக்குத் துரிசிசண்ணத்
 தூட்டியே. சூடன்ஒரு பலம்நிறுத்துத்
 துரிசான லோகத்தின் சுண்ணம்ஒன்று
 பூட்டியே வெடியுப்பு நீர்தன்னாலே
 பொருந்தரைத்து வில்லைபண்ணிக் காயப்போடு
 ஒட்டியே ஏரலென்ற கிளிஞ்சிற்குள்வைத்து
 உறுதியாய் முடியே புடத்தைப்போடே.

880

முடியே புடம்போட மிடுக்காஞ்சுண்ணம்
 மிக்காகப் பலம்நிறுத்துக் கல்வத்திட்டு
 ஆடியே வகைவகைக்குப் பலம்நிறுத்து
 மருவநன்றாய்ப் பொடிபண்ணிமுன் நீரில்போட்டுத்
 தீடியே நாலாநாள் தெளிவிறுத்து
 செயபிட்டி தனைஎல்லாம் காயப்போடு
 பாடியே பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
 பாங்கான நீர்தன்னில் போடக்கேளே.

881

கேளுநீ குருவண்டோ ஐம்பத்துஒன்று
 கெடியான புழுகோடே உரமும்சூதம்
 வேளுநீ வீரமொடு கருநாபிபூரம்
 மிடுக்கான வெண்மலமும் வராகன்இட்டு
 மீளுநீ முன்தண்ணீர் தனில் அரைத்துக்குழப்பி
 மிக்கான குக்குடத்தின் வெண்கருவைவாரு
 ஆளுநீ ஐம்பதுடன் ஒன்றுதான்வார்த்து
 அதட்டியே கவர்கழியால் கடைந்துவையே.

882

கடைந்துமே மூன்றுநாள் ஆனபின்பு
 கலங்காமல் தெளிவிறுத்து வைத்துக்கொண்டே
 இடைந்துமே இந்நீரில் சவுக்காரத்தை
 ஏற்றமாய்ப் பலம்பத்து நிறுத்துப்போட்டுக்
 குடைந்துமே கல்வத்தில் குளிரஆட்டிக்
 கொடுந்தெல்லு போலவே வில்லைதட்டி
 நடைந்துமே ரவியிலிட்டுக் காயப்போட்டு
 நலமான பூநீற்றை ஒடுதன்னில்பரப்பே.

883

பரப்பியே அதன்மேலே வில்லைவைத்துப்
 பாங்காகப் பூநீறு மேலும்போட்டே
 அரப்பியே ஐம்பதெரு அடுக்கிப்போடுஅங்கு
 ஆறவிட்டு அரைத்துஅரைத்துஐந் துபுடம்போடு
 புரப்பியே பூப்போலச் சுண்ணமாகும்
 பேசாதே ஒருவருடன் பதனம்பண்ணு
 உரப்பியே இம்முறைதா னொருவர்க்குமிலலை
 உலகமெல்லாம் பொன்மயமாம் உண்மைதானே.

884

உண்மையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் சவுக்காரத்தை
 உத்தமமாம் சீடருக்குஇம் முறையைச்சொல்லு
 வண்மையாக் குணம்பாரு வணக்கம்பாரு
 மனவுறுதி தனைப்பார்த்து வழலைபோதி
 துண்மையாய் அழும்பருடன் பேசிடாதே
 துன்மார்க்கர் காமுகர்க்குச் சொல்லிடாதே
 தண்மையாங் குணம்பார்த்துச் சவுக்காரத்தைச்
 சாற்றியே சீடனெனச் சாரப்பண்ணே.

885

சவுக்கார செயநீர்

பண்ணியதோர் சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னைப்
 பலம் நிறுத்துக் கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 நண்ணியதோர் நவசாரம் வெங்காரமிட்டு
 நாட்டுவாய் வகைவகைக்குப் பலந்தான்கூட
 கண்ணியதோர் கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 கடிசாக அரைத்துமே நாலுசாமம்
 ஒண்ணியதோர் அண்டோடு தனில்அடைத்தங்கு
 உற்பனமாய்ப் புடம்போட்டுப் பனியில்வையே.

886

பனியில்வைக்கப் பலபலெனச் செயநீராகும்
 பாங்கான இந்நீரில் வீரம்பூரம்
 நினியவே பொடி பண்ணி நீரில்போட்டு
 நிசமான பீங்கானில் எடுத்துவைப்பாய்
 அனியில்வைக்க அறுபத்து நாலுங்கட்டும்
 அடங்கலாம் உபரசங்கள் சத்துமாகும்
 தனியில்வைத்த சாரகாரங் கள்எல்லாம்
 தயங்காமல் கட்டியே மணிபோலாமே.

887

மணியாகக் கல்லுப்புக் கரியினின்றாடும்
 வயிரமாம் உப்பாலே கட்டினங்கள்கோடி
 துணியாகத் தரைதன்னில் கிடந்தால்சும்மா
 துடியிலே கட்டினால் விருதுமாச்சு
 உணியாக உப்புஅடங்கிக் கட்டிற்றானால்
 உகாந்தவரைச் சடந்தானும் இருக்கலாகும்
 பிணியான ததுபோச்சு சாவும்போச்சுப்
 பிராணயோ கங்களெல்லாம் பிசகிடாதே.

888

பிசகாமல் யோகம்விட்டு ஞானம்பார்த்தால்
 பேயரே என்னசொல்வேன் மனம்செவ்வாமோ
 அசகாமல் அடிமரத்தை ஏறாமல்தான்
 அந்தரமாய் நுனிமரத்தில் ஏரலாச்சு
 இசகாமல் இளமையினில் எல்லாம்தான்கண்டு
 ஏற்றமாம் மூப்பில்மன மற்றுப்போகும்
 உசகாமல் யோகத்தை உன்னித்தான்பார்த்து
 உயர்ந்தபின்பு ஞானத்தில் உன்னிடாயே.

889

உன்னவே மனமதுதான் அலைந்திடாமல்
 உறுதியாய் யோகத்தில் உற்றான்ஆனால்
 மன்னவே உள்கிழ்ச்சி கண்டுபார்த்தும்
 பறந்தோடும் ஐம்புலன்கள் பாழில்சேரும்
 கன்னவே காயசித்தி செய்தால்ஆனால்
 கடிசிலே யோகமது சித்தியாகும்
 முன்னவே மூலமதைச் சித்தியாக்கி
 முதண்ட மனத்தைமெள்ள மேலேஏற்றே.

890

ஏற்றியே லட்சியத்தை நாட்கள்தோறும்
 இறுக்கினால் சடந்தானும் அழிந்திடாது
 மாற்றியே மனங்குவிந்து யோகம்பார்த்தால்
 மகத்தான சித்தியெல்லாம் ஆடலாகும்
 தூற்றியே வாதமது சொன்னபடிகேட்கும்
 சொருபமணி செய்வதற்குச் சித்தியாகும்
 கூற்றியே மனது ஆசைப்பட்டதானால்
 கொடியவிடப் பாம்புபோல் கொல்லும்தானே.

891

கொல்லுகிற ஆசையினால் பெண்ணைக்கூடிக்
 கூறான வாதத்தைப் பார்த்தான்ஆனால்
 மல்லுகிற மயக்கத்திற் அழுந்திப்போவான்
 மாண்டபின்பு நரகுளய்தும் பிறவிதோறும்
 செல்லுகிற செவனுடைத் திரிகைபோல
 செகச்சாலத் தேசுழன்று சிறுத்துப்போவான்
 வெல்லுகிற பூரணத்தில் மேவிநின்றால்
 வேண்டியதோர் சித்தியெல்லாம் ஆடலாமோ.

892

சித்தியாம் முப்பொன்று சிவன்தான்சொன்னார்
 தேவியவள் மனமகிழ்ந்து நந்திக்குச்சொன்னாள்
 நத்தியாம் நந்திதிரு மூலருக்குச்சொன்னார்
 நலமாகத் திருமூலர் காலாங்கிக்குரைத்தார்
 கத்தியாங் காலாங்கி நாதர்தாமும்
 கடாட்சித்துப் பக்குவத்தில் அடியேற்குச்சொன்னார்
 புத்தியாய் அடியேனும் பார்த்துத்தேறிப்
 புகழ்ந்த ஏழாயிரத்தில் பாடினேனே.

893

சீத்தர்கள் நூல் தொகுப்பு

பாடினார் மச்சமுனி ஏழுகாண்டம்
 பதஞ்சலியார் ஐந்துகாண்டம் பாவாய்ச்சொன்னார்
 கூடினார் கோரக்கர் ஐந்துகாண்டம்வெண்பா
 குறுமுனிதான் எட்டுப்பா நவகாண்டம்சொன்னார்
 தேடினார் காசிபர்தாம் வண்ணம்சொன்னார்
 சிவயோக முனிதானும் தாழிசைப்பாச்சொன்னார்
 ஓடினார் உரோமமுனி வடுகில்சொன்னார்
 உசிதமாம் சிவவாக்கிகுறு விருத்தப்பாவே.

894

விருத்தமாம் எண்ணிறந்த வாதம்சொன்னார்
 வீறான சட்டமுனிநெடு விருத்தம்சொன்னார்
 திருத்தமாய்க் நந்தீசர் சந்தம்சொன்னார்
 திருமூலர் சொன்னதுதான் மந்திரமாலை
 வருத்தமாய் காலாங்கி ஐயர்தாமும்
 மட்டுவிருத் தப்பாவால் வகையாய்ச்சொன்னார்
 கிருத்தமாய்ச் சங்கரமா முனிவர்தாமும்
 கெடியான குறும்பாவால் சொன்னார்தாமே.

895

சொன்னதோர் இடபமாம் யோகிதானும்
 சூட்சமாய் வண்ணவிருத்தம் சூட்டிச்சொன்னார்
 கன்னதோர் கருவூரார் கழிநெடிலின்விருத்தம்
 கரைகாணாச் சாத்திரங்கள் மெத்தஉண்டு
 இன்னதோர் சித்தரெல்லாம் முப்புசொன்னார்
 இழுக்கான உப்பதுதான் ஏற்றமில்லை
 பன்னதோர் இந்தஉப்புக் குருவுக்குஒப்பாய்ப்
 பாடினேன் பலபேரும் பிழைக்கத்தானே.

896

பஞ்சகாரக் காரச் சுண்ணம்

பிழைக்கவே உப்பைநன்றாய்க் கட்டிஆடு
 பொய்யொன்றும் போகாது வாதம்தானும்
 உழைக்கவே உப்பென்றால் வாய்கெளிதோமக்காள்
 உப்பது ஏதென்றக்கால் சொல்லக்கேளும்
 வழைக்கவே மாயியுடை நாதமாகும்
 வாருதிக்குள் பாறைபோல் இருக்கும்பாரு
 விழைக்கவே உப்புஅறிந்து வெட்டித்தானும்
 மிக்கான பாக்குப்போல் உடைத்துக்கொள்ளே.

897

பாக்குப்போல் உடைத்துமே வைத்துக்கொண்டு
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் உற்றுக்கேளு
 வீக்குப்போல் முன்வைத்த வெடியுப்புச்சுண்ணம்
 மிடுக்கான சவுக்காரச் சுண்ணமோடு
 காக்குப்போல் காரீயக் கல்லுப்புச்சுண்ணம்
 கனமான செம்புக்கும் சாரச்சுண்ணம்
 தீக்குப்போல் ராகத்தின் சீனச்சுண்ணம்
 துரிசியினில் வெள்ளீயச் சுண்ணம்தானே.

898

தானென்ற லோகத்தில் சூடன்சுண்ணம்
 சமனாக இவைஎல்லாம் நிறுத்துக்கொண்டு
 வேனென்ற சாரமது சமனாய்ச்சேர்த்து
 மிடுக்காக அரைத்திடுவாய் எட்டுச்சாமம்
 வானென்ற மருந்தெடுத்துக் கலசத்திட்டு
 மறவாதே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
 தேனென்ற பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
 செயநீரில் வீரந்தான் தோய்த்திடாயே.

899

வீரமொடு வெங்காரம் இலிங்கம்தானும்
 வீறாமல் பூரமொடு பொடியாய்ப்பண்ணித்
 தீரமொடு செயநீரில் கலக்கிக்கொண்டு
 சிறப்பாகக் கல்லுப்பைத் தோய்த்துப்போடு
 பாரமொடு பத்துநாள் தோய்த்துத்தோய்த்துப்
 பாங்கான ரவிதன்னில் போட்டுவாநீ
 தாரமொடு முன்சாரம் சவுக்காரச்சுண்ணம்
 சார்ந்ததோர் செயநீரில் தோய்த்துப்போடே. 900

தோய்த்துமே முன்றுநாள் போட்டபின்பு
 சுளுக்கான காரமொடு வீரம்பூரம்
 நீய்த்துமே இலிங்கமொடு வகைக்குக் காசெடைதான்
 நேரான உப்புநாற் பலத்திப்பூசு
 ஓய்த்துமே உலர்ந்தபின்பு ஊசரத்திலேவைத்து
 உருகவே புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு
 தீய்த்துமே முன்னாலுஞ் செயநீரில்அரைத்துச்
 செப்பமாய் பூசியே புடத்தைப்போடு. 901

பூசியே கடுபுடமாய்ப் போட்டுஎடுத்துப்
 பின்புமே கடுங்காரப் பிட்டியிலேபோடு
 வாசியே முடிந்திடம்போல் மணியும்ஆகும்
 மகத்தான கரியினின்று கண்விட்டாடும்
 தேசியுடை ஓட்டம்போல் தூரஓடும்
 துட்டருடன் சேராதே செய்தொழிலைப்பாரு
 மாசியே கிஞ்சிதமும் இல்லைகண்டாய்
 வாதமுறை கைகட்டி மருவிப்போச்சே. 902

போச்சென்ற காயசித்தி யோகசித்தி
 பொய்போகா வாதசித்தி எல்லாம்ஆகும்
 கூச்சென்று குளிகைசித்தி கொடுஞ்சுருக்கிலாச்சு
 கூர்மையாய்ச் சத்துவகை மெதுவுமாச்சு
 மாச்சென்ற தீநீருங் களங்குசிந்தாரம்
 மாசற்ற குருவெல்லாம் கணத்திலாச்சு
 பாச்சென்ற ரசவித்தை பாலையாச்சு
 பரவிச்சு அண்டரண்ட முப்பினாட்டே. 903

உப்பாலே பொருளாச்சு ஞானமாச்சு
 உயர்ந்திட்ட தவமாச்சு யோகமாச்சு
 உப்பாலே உற்பனமும் ஒடுக்கினமும்ஆச்சு
 ஒடுகிற கடுவேகம் உப்பாலாச்சு
 உப்பாலே ருசியாச்சு பெலனுண்டாச்சு
 உப்பில்லா அறுசுவையும் ஒளிந்துப்போச்சு
 உப்பாலே புடசெயங்கள் எல்லாம்ஆச்சு
 உப்பைவிட்டால் ஒன்றுமில்லை ஒக்கப்பாழே.

904

இல்லைஎன்ற உப்பினுடைக் கட்டைப்போலே
 எந்தெந்தச் சாத்திரத்தில் பார்த்தேன்இல்லை
 அல்லையென்ற உப்பினுடைய ஆண்மைபோலே
 அடங்காத புகைஎல்லாம் அடக்கமாட்டா
 தல்லையென்ற இரும்புதவும் சவுடுதிரையற்று
 தயங்காமல் உருகாதே ஊறலாகும்
 பல்லையென்ற பாடாணம் உருகித்தானும்
 பாங்காகக் கரியில்நின்று ஆடும்பாரே.

905

ஆடுகின்ற உப்பாலே களங்குகேளு
 அரப்பொடியைப் பழச்சாற்றில் ஊறப்போட்டு
 நாடுகின்ற நாலாநாள் தண்ணீரில்கழுவி
 நலமாக நிறுத்துமே கல்வத்திட்டுக்
 கூடுகின்ற அயத்துக்குப் பாதிதானும்
 குதிரைப்பல் பாடாணங் கூடவிட்டுக்
 காடுகின்ற கட்டுப்புக் கால்வாசிஇட்டுக்
 கடிந்தரைத்து வெடியுப்பின் நீரால்ஆட்டே.

906

அரைத்துமே முசைக்குள் வாரிஇட்டுஅங்கு
 ஆக்கமா உலையில்வைத்து உருக்கினக்கால்
 கரைத்துமே ஈயம்போல் கண்விட்டாடும்
 காரியமாய் எடுத்துஅப்பால் வைத்துத்
 திரைத்துமே செம்புதனைச் சுத்திபண்ணித்
 திறமான வெடியுப்புச் சேர்இரண்டு
 தரைத்துமே அடிகனத்த சட்டியிலேபோட்டுத்
 தங்காமல் உருகையிலே செம்பைப்போடே.

907

போடவே தகடுதட்டிச் சேருஒன்று
 போட்டுலுப் புருகையிலே கூடப்போடு
 நாடவே நாற்சாமம்ளரியிட்டு இறக்கி
 நலமாக ஆறியபின் செம்பெல்லாம்வாங்கி
 ஊடவே காரமிட்டு உருக்கிக்கொண்டங்கு
 உருகினதோர் அயம் அதுவும் பலந்தான்ஒன்று
 தீடினதோர் செம்பதுவும் பலந்தான்நாலு
 சேர்த்துமே ஒன்றாக உருக்கிடாயே.

908

உருக்கியே திரிவங்கங் கட்டக்கேளு
 உயர்ந்த தோர்நாகமது பலந்தான்நாலு
 வெருக்கியே வெள்ளீயம் பலந்தான்நாலும்
 மீறாமல் காரீயம் பலந்தான்நாலும்
 முருக்கியே மூன்றும்ஒன்றாய் உருக்கிக்கொண்டு
 முனையாக கல்லுப்புச் சேர்இரண்டு
 கருக்கியே கள்ளிப்பால் வார்த்தங்குஆட்டிக்
 கணக்காக நாற்சாமம் புடத்தைப்போடே.

909

புடம்போடு கள்ளிப்பால் வார்த்துஅரைத்துப்
 பெரிதான ஐந்துபுடம் போட்டபின்பு
 கடம்போடு உப்பெடுத்துக் கற்றாழஞ்சாற்றில்
 கலந்தரைத்து மெழுகுபோல் திரிவங்கம்தன்னில்
 நடம்போட்டு மேற்கவசம் கலைந்துபோனால்
 நலங்காமல் ஓட்டில்இட்டுப் புடத்தைப்போடு
 மிடம்போட்டு மேற்கவசம் கலைந்துபோனால்
 மிரளாதே முன்போல அரைத்துக்கட்டே.

910

கட்டியே நூறுஎருவில் பத்துவிசைபோடு
 கடுங்கட்டு மணிபோலக் கரியிலாடும்
 தெட்டியே அயம்என்ற செம்புநாலு
 திரிவங்கம் மூன்றுபலம் கூடவிட்டுஉருக்கிப்
 பட்டியே உருகையிலே கட்டும்உப்புப்
 பலம்ஒன்று சுத்தித்த சூதம்ஒன்று
 கொட்டியே கல்வத்தில் இரண்டும்போட்டுக்
 குப்பைமேனிச் சாற்றால் அரைத்திடாயே.

911

அரைத்திட்டு மிளகுபோல் உருண்டைபண்ணி
 ஐந்துந்தான் உருகையிலே நாலில்ஒன்றுதங்கம்
 குரைத்திட்டுச் சேர்த்துநின்று உருகும்போது
 கொடுத்திடுவாய் உண்டைதன்னை ஒவ்வொன்றாகக்
 கரைத்திட்டுக் காரமிட்டடிக்கடிக்குத் தானும்
 களங்காகும் ஆறவிட்டு மதியிலொக்க
 நரைத்திட்டு நாற்பதுக்குஒன்று ஈந்தால்மிக்க
 நலமான மாற்றேழு காணும்காணே.

912

உப்புச் சீந்தூரம்

காணுமே சிந்தூரம் செய்யக்கேளு
 கடிசான களங்கத்தின் நாலுக்குஒன்று
 வேணுமே கெந்தகந்தான் மனோசிலையும்காரம்
 வீரந்தான் முன்களங்கில் எட்டில்ஒன்றுகூட்டிப்
 பூணுமே பொற்றலையின் சாற்றில்ஆட்டிப்
 புகழாகப் புடம்போடச் சிந்தூரமாகும்
 கோணுமே நூற்றில்ஒன்று கொடுத்தாயானால்
 குறையாது பத்தரைதான் கூர்ந்துபாரே.

913

பாரென்ற முன்களங்கில் வீரம்பூரம்
 பாங்கான புழுகொடு நல்உரமும்சீனம்
 வாரென்ற வகைக்குக் காசெடையேகூட்டி
 மார்க்கமா யெருக்கம்பால் விட்டேஆட்டிக்
 காரென்ற களங்கில்விட்டுப் பிசறிக்கொண்டு
 கசபுடமாய்ப் போட்டுஎடுக்கக் குருவுமாகும்
 தேரென்ற குருவாலே சூதம்கட்டும்
 நிரைநிரையாய்ப் பாடாணங் கட்டிப்போமே.

914

போமென்ற குருவாலே கோடிகவராடும்
 போக்கிதிலே மெத்தஉண்டு பிரித்துப்பாரு
 ஆமென்ற உப்பாலே வழலைதொட்டே
 ஆடினால் அண்டரண்டந் துளைத்தேஆடும்
 வாமென்ற வழலையில்லா உப்புக்கட்டு
 வாருகோல் கட்டுக்குச் சமானமாகும்
 காமென்ற வழலையினில் கட்டிற்றானால்
 கண்விட்டுக் கரியிலின்று ஆடுந்தானே.

915

தானென்ற உப்பெடுத்து உருக்கிப்பாரு
 சமரசமாய்க் கரியில்நின்று பொன்போல்ஆடும்
 நானென்ற வழலைதொட்டு உப்பைக்கட்டி
 நாதமாங் குளிகைகட்டி ஆடித்தேர்ந்து
 ஆனென்ற அண்டத்தில் குவடுபுக்கி
 அடுக்கெல்லாஞ் சோதித்து ஆராய்ந்துபார்த்து
 மானென்ற ஆறுவரை தாண்டிஏறி
 மாசற்ற நிர்க்குணத்தில் மனம்உன்னினேனே.

916

ஆத் நூல்

மனம்உன்னி நூற்றறுபதாம் அண்டத்தில்
 வைத்திருந்த சாத்திரத்தில் மனம்பாவித்து
 நனஉன்னி நந்திஎன்ற பாட்டருடைக்குருவை
 நாவினால் துதிசெய்தேன் யார்நீஎன்றார்
 கனவுன்னித் திருமூலர் பேரன்யான்தான்
 கடைச்சிக்க வேணுமென்று அடியேன்வந்தேன்
 துனவுன்னி வந்ததோர் கருமம்என்ன
 சொல்லொன்று கேட்டலுமே பணிந்தேன்யானே.

917

பணிந்துநின்று கைகட்டி வாய்புதைத்துப்
 பாட்டருடை நூற்குஆதி எங்கேஎன்றேன்
 துணிந்துநின்ற நூற்றறுபதாம் அண்டத்தில்
 சுருதியாம் நந்திபக்கல் இருக்குதுஎன்றார்
 அணிந்து நின்ற அடியேனும் அதனினன்றோம்
 அறியஎன்று ஐயர்பக்கல் வந்தேன்என்றேன்
 கணிந்துமே காப்போடும் கடைஏடுமட்டும்
 கருத்துடனே பார்என்று கடைச்சித்தாரே.

918

பாரென்று கைகொடுத்தார் சுருதிநந்தி
 பாங்கான ஏழுகாண்டப் பாவைஎல்லாம்
 தூரென்று சோதித்து வரைந்துகொண்டு
 சுருதியாய் நந்திதினை அனுப்பிக்கொண்டு
 காரென்ற மலைமுழைஞ்சில் வந்திருந்து
 கலக்கமா இருந்த எல்லாம் கருதிப்பார்த்தே
 ஏரென்ற எழுகாண்டம் எழுபதுநூறுஅங்கு
 எழுதினேன் இணைஒன்றும் இல்லைதானே.

919

உப்புச் சுண்ணம்

இல்லாத உப்பினுடைச் சுண்ணம்கேளு
 ஏற்றமாய்க் கட்டியதோர் உப்புத்தன்னை
 கல்லாத பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டுக்
 கடுகுபோல் உடைத்துமே சட்டியிலேபோட்டு
 நல்லாத நாயுருவி நுணிக்கதிரைக்கொய்து
 நறுக்கியே போட்டுமே பயத்தால்கிண்டு
 பல்லாத பன்னிரண்டு சாமந்தானும்
 பாங்காக வறுத்திடவே சுண்ணமாகும்.

920

சுண்ணத்துக்கு எடைக்கெடைதான் சாரம்சேர்த்துத்
 துவளவரை நெட்டடங்கு மட்டுந்தானும்
 வண்ணத்துக் கலசத்தில் வாரிஇட்டு
 மார்க்கமாய்ப் புடம்போட்டுப் பனியில்வைப்பாய்
 பண்ணத்துப் பலபலெனச் செயநீராகும்
 பாங்கான இந்நீரில் வீரம்பூரம்
 புண்ணத்துப் பொடிபண்ணி நீரில்தானும்
 போட்டிடவே சிவப்பாகும் பெருமைகேளே.

921

பெருமையாம் நீரதுவும் பலந்தான்ஒன்று
 பீங்கானில் இட்டுமே பூரம்பச்சை
 நிருமையாம் பலம்நிறுத்து நீரிப்போட்டு
 நிழலில்வைத்து மூன்றுநாள் ரவியில்மூன்று
 அருமையாய் ஆறுநாளான பின்னர்
 அரைத்துமே வில்லைபண்ணி ஆறப்போட்டு
 எருமையா மேரலென்ற கிளிஞ்சில்தன்னில்
 இசைவாக வைத்துமே புடத்தைப்போடே.

922

புடம்போடக் கடுஞ்சுண்ணம் பூரம்சுண்ணம்
 பேரண்டம் கணத்திலே நீறிப்போகும்
 தடம்போடச் சாரத்தில் சமனாய்சேர்த்துத்
 தாக்கியரை கடுநெட்டாஞ் சலமுமாகும்
 விடம்போட வீரத்தைப் பூரவெடைசேர்த்து
 மேருவுக்குப் போட்டிட்டால் நீறிப்போகும்
 கடம்போட நிமிளையிந்த நீறித்தோய்த்துக்
 கடிசாக உதிட்டவே சுண்ணமாகும்.

923

சுண்ணமென்ற நிமிளையைத்தான் கண்டர்மேலே
 சூட்சமாய் லேபிக்கக் கண்டர்சுண்ணஞ்
 சுண்ணமென்ற கண்டரைத்தான் சூதத்தூட்டுத்
 தொனியாக வீறிட்டுக் கத்திச்சாகும்
 சுண்ணமாம் சூதமது செயநீர்ப்பட்டால்
 துடியாகும் செயசுண்ணம் சூதராசன்
 சுண்ணமென்ன இந்நீர்தான் துறைதோறுஞ்சுண்ணஞ்
 சூட்சமாய் ஊதவெல்லாம் சுண்ணமாமே.

924

ஆமென்ற பாடாணம் அறுபத்துநாலும்
 அங்கலாம் உபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்தும்
 காமென்ற லவணமுதல் இருபத்தைந்தும்
 கட்டாகுங் களங்காகும் குருவுமாகும்
 தேமென்ற சிந்தூரம் செயமானமெழுகாம்
 செகச்சால வித்தையெலாம் கணத்திலாகும்
 வேமென்ற செயநீரில் கெந்திவீரம்
 மிடுக்கான மனோசிலையும் தாளகமும் கூட்டே.

925

பஞ்சலோகக் களங்கு

கூட்டியே செயநீரில் அரப்பொடியைத்தானும்
 குலாவியதோர் பழச்சாற்றில் ஊறவைத்து
 மூட்டியே மூன்றாநாள் கழுவிப்போடு
 முயற்சியாய்ச் செயநீரில் ஊறவைத்துக்
 கூட்டியே குகையிலிட்டு உருக்கிப்போடு
 குமுறியே உருகினதை உடைத்துக்கொண்டு
 தேட்டியே செயநீரில் ஊறவைத்துச்
 சிறப்பாக ஐந்துதரம் உருக்கிடாயே.

926

உருக்கிடவே ஈயம்போல் சத்துமாகும்
 உண்மையாம் சத்திலே நாலுக்கு ஒன்று
 தருக்கிடவே சாதிலிங்கம் செயநீரில் அரைத்துத்
 தாக்கான வெங்காரம் எட்டில் ஒன்று
 குருக்கிடவே கூடவிட்டு அரைத்துநீரில்
 கூசாமல் சத்திலே பூசுவைத்துப்
 பருக்கிடவே குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 பாங்காக நாலில் ஒன்று தங்கம்சேரே.

927

தங்கத்தைத் தகடுஅடித்துக் காவிதன்னைத்
 தாக்கான பழச்சாற்றில் அரைத்துக்கொண்டு
 பங்கத்தைத் தகட்டின்மேல் பூசிப்பூசிப்
 பத்துவிசை கரிஓட்டில் பழுக்கக்காய்ச்சி
 வெங்கத்தை வெள்ளயம் பலந்தான்ஒன்று
 மிரளாதே நாலில் ஒன்று சூதம்சேர்த்து
 மங்கத்தை கரண்டிதனில் உருக்கிக்கொண்டு
 மனோசிலைதான் கூடவிட்டுக் கல்வத்தாட்டே.

928

சிலைதானும் அரைப்பலந்தான் கூடப்போட்டுச்
 செயநீரால் இருசாமம் அரைத்துமைபோல்
 உலைதன்னில் குகையிலிட்டு உருக்கிப்போடுஅங்கு
 உயர்ந்ததோர் சத்தாகும் எடுத்துவைப்பாய்
 கலைதானுங் காரியம் பலந்தான்ஒன்று
 கசடுஅகற்றும் சூதமது பலமும்கால்தான்
 உலைதானும் உருக்கியே இரசத்தைச்சேர்த்து
 உற்பனமாய்க் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணே.

929

பண்ணியே கெந்தகமும் அரைப்பலந்தான்
 பாங்காகக் கல்வத்தில் கூடவிட்டுத்
 திண்ணியே செயநீரால் அரைத்துமைபோல்
 சிறிதாக அகலில்இட்டுப் புடத்தைப்போடு
 அண்ணியே ஆறவிட்டு எடுத்துப்பார்க்க
 அழகான பொரிப் போலச்சத்துமாகும்
 தண்ணியே சத்தெடுத்துப் புறம்பாய்வைத்து
 சமரசமாய்ச் செம்பின் அரப்பொடிதான்சாற்றே.

930

சாற்றவே செம்பதுவும் பலந்தான்ஒன்று
 சாதிலிங்கம் பலம்அரைதான் கல்வத்திட்டுத்
 தேற்றவே செயநீரால் அரைத்துமைபோல்
 செம்பான அரப்பொடியில் பிசறிக்கொண்டு
 பாற்றவே அகலில்இட்டுப் பருப்புடமாய்ப்போடு
 பாங்காக ஆறவிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 ஆற்றவே ஓர்புயமாய் எடுத்துவைத்தங்கு
 ஆண்மையாய் நாகமது பலந்தான்ஒன்றே.

931

ஒன்றான நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி

உருக்கியே நாலில்ஒன்று சூதம்சேர்த்துக்

கன்றான கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி

கனமான தாளகத்தைச் செயநீரால்அரைத்து

நன்றான நாகத்தின் எடையரைதான்கூட்டி

நாகத்தைச் சேர்த்தரைத்துப் புடத்தைப்போடு

பன்றாக ஆறவிட்டுக் குகையில்இட்டுஉருக்கிப்

பலமொன்று நிறுத்துமே எடுத்துக்கொள்ளே.

932

எடுத்துமே இரும்புசத்துப் பலந்தான்ஒன்றும்

இதமான வெள்ளீயம் பலந்தான்ஒன்றும்

கடுத்துமே காரீயம் பலந்தான்ஒன்றும்

கரைகாணாச் செம்பதுவும் பலந்தான்ஒன்றும்

நடுத்துமே நாகமது பலந்தான்ஒன்றும்

நல்லதங்கம் பலம்ஒன்றும் கூடக்கூட்டி

அடுத்துமே ஒன்றாக உருக்கிக்கொண்டங்கு

உருகுகின்ற சூதமது பலந்தான்ஒன்றே.

933

ஒன்றான சூதத்தைச் சுத்திபண்ணி

உறுதியாம் தங்கத்தைத் தகடுவாங்கி

பன்றான சூதத்தில் தொந்தித்துஉருட்டிப்

பருவமாய் முன்ஐந்தும் உருகும்போது

கன்றான காரமிட்டு உருகின்றமுகத்தில்

காரியமாய் எலுமிச்சம் பழத்துள்வைத்துத்

துன்றான சூதத்தை நூறுபுடம் போட்டுத்

துப்புரவாய் உருக்கையிலே ஈந்திடாயே.

934

உருகையிலே ஈந்திட்டால் உட்கொண்டுவாங்கி

உயர்ந்திட்ட களங்காகும் பணவெடைதான்தூக்கிப்

பருகையிலே செம்பிரண்டு வெள்ளிஎட்டுப்

பணவெடைதான் தூக்கியே களங்கைஈவாய்

அருகையிலே ஆறேழு மாற்றுக்காணும்

அருககட்டிப் புடத்தினுக்கு இறங்கும்பாரு

திருகையிலே இக்களங்கைச் சிந்தூரித்துத்

தினந்தோறும் பாலிலே உண்டிடாயே.

935

உண்டிடவே சட்டைஒன்று கக்கிப்போடும்
 உகாந்தவரைச் சடந்தானும் கல்தூண்ஆகும்
 பண்டிடவே தேகமது சிவந்துமின்னும்
 பசுநரம்பும் ஓடியே பருத்துக்காணும்
 விண்டிடவே உடம்புஎங்கும் கத்தாரிவீசும்
 மேனியுமே லகுவாகக் கமனமோடும்
 அண்டிடவே சந்திரனில் குளிர்ச்சியில்லை
 அதிர்ந்துவிடும் இடிஎல்லாம் அகண்டுபோமே.

936

சீதம்பர நடன தர்சனம்

அகண்டான பூரணத்தை அடுத்துநோக்கு
 அடுக்காறு தளத்தின் நிற்கும் அட்சரத்தைப்பாரு
 திகண்டான சிதம்பரத்தில் நடனந்தானும்
 தெரிசித்துக் கங்கைதனில் முழுகிப்பின்பு
 பகண்டான சுழிமுனையோடு உருவிஏறிப்
 பாலமென்ற கேசரியாம் மவுனத்தூடி
 நிகண்டான பிருதிவியில் ஆரூர்எல்லை
 நீங்காமல் மவுனமாய் நில்லுநிலே.

937

நில்லான சித்தென்ற பரப்பிரமம்அதுதான்
 நிகர்அரிய சிதம்பரம்என்று இசைக்கலாகும்
 நல்லான சித்தர்முனி யோகிநிற்கும்
 நாதாந்த புண்டரிக புரமேயாகும்
 பல்லான சித்தலஅஞ் சிதம்பரந்தான்
 பண்பான சிற்சபையும் மூலட்டானம்
 சில்லான சிவகங்கை ஆக்கினையின்மேலே
 சிறந்தநதி தனில்முழுகித் தியானம்செய்யே.

938

செய்யவே பிண்டவிருத ஆகாயத்தைச்
 சீவசாட்சி யேஎன்றும் பெரியதானம்
 அய்யவே விராட்புருடன் இருதயந்தான்
 ஆர்க்கமாய் பிரமம்என்றும் அயிக்கியம்என்றும்
 உய்யவே இரண்டற்றே இருப்பர்யோகி
 உரைதலங்கள் சிதம்பரமாம் உண்மைஉண்மை
 னையவே அகக்கண்ணில் அறிந்துபாரு
 நலமாகும் சித்திமுத்தி ஆகும்கானே.

939

காணவே பிருதிவியாம் சுவாதிட்டானம்
 கலந்துநின்று இருக்குவேதம் ஆருராகும
 மாணவே மணிபூரம் யசுருவேதம்
 மகத்தான அப்புதிரு வானைக்காவல்
 ஆணவே அனாகதந்தான் சாமவேதம்
 அக்கினிதான் இருப்பிடமாம் அருணையாகும்
 பூணவே விசுத்தியஃது அதர்வணவேதம்
 பேரான மாருதங் காளத்தியாமே.

940

ஆமென்ற ஆகாசம் சிதம்பரந்தான்
 ஆக்கினைமேல் சிவகங்கை சிறந்தால்தாயும்
 தாமென்ற தங்குசபா பதியும்தானாய்த்
 தற்பதமுந் தொம்பதமுங் கடந்துநின்றோர்
 தோமென்ற சித்தர்உறை தலமேதில்லைச்
 சுயமாகும் சபைதனக்கோர் அழகதாகக்
 காமென்ற தராதலத்துள் மதிளதான
 கனகசபை சபைநாத ஈசன்தானே.

941

தானென்ற அவனைவிட நீக்கம்உண்டோ
 தனித்துநின்ற ஆங்காரச் சலனம்தீர்த்துப்
 போனென்ற பொறிபுலனால் அறிவதில்லை
 போகமாம் கரணத்தால் அறிவதில்லை
 ஆனென்ற நெறிஅயன்மால் அறிவதில்லை
 அப்பொருளே சிதம்பரமாய் அறிவார்வல்லோர்
 தேனென்ற சராசரங்கள் ஆண்பெண்ஆகிச்
 சிறந்திருந்தார் சித்தருடை நினைவில்தானே.

942

தானான துரைச்சியைத்தான் பூசைபண்ணிச்
 சாங்கமாய் மதுவுண்டு மேலேநோக்கித்
 தேனான சிற்சபையில் நடனஓசை
 தெரிசித்துச் சிதம்பரத்தைப் பூசைபண்ணு
 பானான லாகிரியில் மனதுவேறாய்ப்
 பாழான மாயைதனில் மனம்போக்காதே
 ஊனான உள்மூலம் பார்த்துஉரைத்துஅங்கு
 உறுகின்ற பின்புமேல் மூலம்பாரே.

943

மூலத்தின் கீழ்அக்கினி மண்டலத்தில்
 மூழ்கியே கரைஏறி முத்திபெற்று
 மூலத்தின் நடுவான சிகாரவீட்டில்
 முனையான ஆதித்த மண்டலத்தில்
 மூலத்தின் நடுமூலம் பிராணமூலம்
 மூழ்கிநித்தம் பரத்தினுடைப் பாதம்பார்த்து
 மூலத்தின் மேல்மூலம் சந்திரவீட்டில்
 மூழ்கிடவே மூன்றுயுகமும் சிணத்திலாமே.

944

சிணத்திலே மனந்தன்னைத் திடாகரித்துத்
 தேசிக்குச் சிங்ஙென்றகடி வாளம்பூட்டிக்
 கணத்திலே குருபதத்தில் குதிரைகட்டிக்
 கண்காணா ஒளிதானும் கருத்தில்உற்றால்
 குணத்திலே சைதந்நியப் பாலைஉண்பாய்
 கோடிமின்னல் தளர்ப்பாகக் கண்தான்கூசும்
 மணத்திலே முண்டகமாம் பாலைஉண்பாய்
 மாதாவின் பாதத்தில் அர்ச்சித்துஏத்தே.

945

ஏத்தியே வத்துவொடு சுத்திதானும்
 எளிமையாய்ப் பூசித்தே எட்டெழுத்தைப்
 போற்றியே கும்பித்து நடுமூலத்தில்
 புகழ்ந்துநின்ற ருத்திரர்தாம் பாதம்போற்றி
 மாற்றியே காயசித்தி வாதசித்தி
 வரவேண்டும் உள்ளத்தில் மகிழ்ந்துஎனக்குத்
 தோற்றியே தரவேண்டும என்றுசொல்லித்
 தொழுதுமே அருள்தரவே துதித்துஅங்குஉன்னே.

946

நவலோகக் களங்கு

உன்னவொரு களங்குவகை சொல்லக்கேளு
 ஒருவருடன் சொல்லாதே உண்மைசொன்னேன்
 அன்னஅயப் பொடிதானும் பலம்ஈர்எட்டுஅங்கு
 அமுந்தவே பழச்சாற்றில் ஊறவைத்து
 நன்னவே நாலாநாள் கழுவிவாங்கி
 நயமாக உலரவிட்டு நாட்டங்கேளு
 துன்னவே துருசியது பலமும்பத்துச்
 சுருக்கான வெடியுப்பு நீரில்தோயே

947

தோச்சுமே பத்துநாள் காயப்போடு

சுருக்காகுந் திராவகத்தில் பத்துநாள்போடு
ஆச்சுமே அடிக்கடிக்குத் தோய்த்துப்போடுஅங்கு

ஆண்மையாய் இருபதுநாள் காய்ந்தபின்பு
தேச்சுமே சீனமொன் றன்றுஇரண்டு

சேர்த்தரைத்துப் பழச்சாற்றில் வில்லைபண்ணிக்
காச்சுமே கனபுடமாய்ப் போட்டெடுத்துக்

காரியமாந் துருசியின்மேல் கவசங்கட்டே.

948

கட்டியே சீலைசெய்து குக்குடமாம்புடத்தில்

காயவிட்டுப், போட்டெடுக்கக் குருவும்ஆகும்

தெட்டியே இக்குருவைச் செம்பரத்தம்பூவில்

சிறுகவிட்டுப் பிசைந்துமே சாறுவாங்கிக்

குட்டியே குதிரைஎன்ற பாடாணந்தான்

கூட்டியே அரப்பொடிக்குப் பாதிதானும்

கட்டியே கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணிக்

கலந்தரைப்பாய் முன்சாற்றில் கலரத்தானே.

949

கலரவே ஏழுநாள்பூச் சாறுவிட்டுக்

கடிந்தரைத்து அரப்பொடியில் பிசறிக்கொண்டு

மலரவே பின்பொருநாள் பூச்சாறுவிட்டு

மயனம்போல் அரைத்துமே புடத்தைப்போடு

உலரவே குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொள்ளு

உருண்டுமே மணியாகும் அப்பால்வைத்து

அலரவே உருகுமாம் பலந்தான்ஒன்று

அடுக்கான காந்தமது பலமும்ஒன்றே.

950

ஒன்றான குதிரைப்பல் பாடாணம்ஒன்று

உறவாக முன்றையும் பூச்சாற்றால்ஆட்டிப்

பன்றான புடம்போட்டு குகையிலிட்டுஉருக்கில்

பாரமாய்க் காந்தமயஞ் சத்தலைநிற்கும்

தன்றான சத்தெடுத்துப் புறம்பாய்வைத்துத்

தாக்கான நிமிளையது பலந்தான்ஒன்று

முன்றான முன்னுருக்கும்இரும்பது ஒன்று

முனையான சிலையதுதான் பலமும்ஒன்றே.

951

பலமுன்றுங் கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 பாங்கான பூச்சாற்றில் அரைத்துமைபோல்
 பாங்கான ஓட்டில்இட்டுப் புடத்தைப்போட்டுப்
 புரளவே குகையிலிட்டு உருக்கிப்போடு
 தலமுன்றும் சத்தெடுத்துப் புறம்பாய்வைத்துச்
 சமரசமாய் முன்னுருக்கும் இரும்பதுஒன்று
 துலமுன்று துத்தம்ஒன்று தாளகமும்ஒன்று
 செம்பரத்தம் பூச்சாற்றால் அரைத்திடாயே.

952

அரைத்துமே ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடங்கு
 ஆனபின்பு குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 தரைத்துமே சத்தெடுத்தப்பால் வைத்துத்
 தளுக்காகும் முன்னுருக்கும் இரும்பதுஒன்று
 கரைத்துமே கிருட்டிணப் பிரகம்ஒன்று
 கடிசான வீரமது பலமும்ஒன்று
 திரைத்துமே செம்பரத்தம் பூச்சாற்றாட்டிச்
 செப்பில்வைத் துப்புடம்போட்டு உருக்கிப்போடே.

953

போடென்ற சத்தெடுத்துப் புறம்பாய்வைத்துப்
 புரண்டதோர் முன்னுருக்கும் இரும்பதுஒன்று
 தேடென்ற செம்பதுவும் பலமும்ஒன்று
 செப்பாய் இலிங்கமது பலமும்ஒன்று
 நாடென்ற செம்பரத்தம் பூச்சாற்றாலே
 நலந்தரைத்துப் பன்னிரண்டு சாமந்தானும்
 ஆடென்ற அகலில்இட்டுப் புடத்தைப்போட்டுஅங்கு
 அதுட்டாக உருக்கியே மணியாய்வாங்கே.

954

வாங்கியே முன்னுருக்கும்இரும்பதுஒன்று
 வங்கமென்ற காரியம் பலந்தான்ஒன்று
 தேங்கியே கவுரியது பலமும்ஒன்று
 செம்பரத்தம் பூச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
 ஓங்கியே ஓட்டில்இட்டுப் புடத்தைப் போட்டுஅங்கு
 உருக்கியே குகைதன்னில் எடுத்துவைப்பாய்
 நாங்கியே நாகமது பலந்தான்ஒன்று
 நாளும்பூப் பலம்ஒன்றோடு இரும்பதுஒன்றே.

955

இரும்போடே மூன்றையுந்தான் கூடக்கூட்டி
 ஏற்றமாம் பூச்சாற்றில் அரைத்துமைபோல்
 பெரும்புடமாய் ஓட்டில்வைத்து முடிப்போடு
 பின்புமே குகையில்வைத் துஉருக்கிப்பாரு
 அரும்புபோல் நாகமது மணியுமாகும்
 அப்பாலே எடுத்துவைத்து அறியக்கேளு
 துரும்புபோல் வெள்ளீயம் பலமும்ஒன்று
 துப்புரவாய் முன்னுருக்கும் இரும்பதுஒன்றே.

956

உருக்கியே இரண்டும்ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டங்கு
 உடைத்துமே கல்வத்தில் தூளாய்ப்பண்ணி
 நருக்கியே துருசியது பலமும்ஒன்று
 நளினமாம் பூச்சாற்றில் அரைத்துமைபோல்
 தெருக்கியே செப்பில் வைத்துப் புடத்தைப்போட்டுச்
 சிறப்பாய் உருக்கிடவே மணியும்ஆகும்
 மருக்கியே மணியெடுத்து அப்பால்வைத்து
 மாட்டுதற்குத் தங்கமொரு பலமும்தானே.

957

தங்கமோர் பலந்தன்னைத் தகடுதட்டித்
 தனியான காவிதனைப் பழச்சாற்றால்அரைத்துப்
 பொங்கமாய்த் தகட்டிற்குப் பூசிப்பூசிப்
 பேரான கரியோட்டில் காய்ச்சித்தோய்ப்பாய்
 பங்கமாய்ப் பதின்மூன்று தரந்தான்தோய்த்துப்
 பாங்கான முன்உருக்கும் இரும்பதுஒன்று
 துங்கமாம் நிமிளைஒன்று காந்தம்ஒன்று
 சொல்லானது துத்தம்ஒன்று சூட்டிடாயே.

958

சூட்டிட்ட அப்பிரகச் சத்ததுஒன்று
 துலக்கமாம் செம்புஒன்று காரீயம்ஒன்று
 நாட்டிட்ட நாகம்ஒன்று வெள்ளீயம்ஒன்று
 நவலோகம் பத்தையும் தான்ஒன்றாகக்கூட்டி
 வாட்டிட்ட குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 வட்டுப்போல் வில்லையாம் வளமாய்வார்த்துத்
 தேடிட்ட துருசிஎன்ற செம்புஇரண்டில்
 சேர்ஒன்று நவலோகக் களங்குமாமே.

959

களங்கத்தை மதிதனிலே இருபதுக்குஒன்று
காட்டிடவே கறுப்பாகக் கனமாய்நிற்கும்
உளங்கத்த ஓட்டில்வைத்து மதிப்போட்டங்கு
உருக்கியே உரைத்திடவே ஏழுமாற்றுத்
திளங்கத்த தேவதைக்கு ஆபரணம்பண்ணிச்
சிறப்பாகப் பூட்டிடவே முத்திக்கேது
வளங்கத்தை இத்தனைநாள் மனத்தில்வைத்து
மாயிக்கே ஒப்பாக வரைந்திட்டேனே.

960

நல்வறவு கூறல்

வரைந்திட்டேன் இதைத்தொட்டுச் செலவுசெய்து
மகத்தான கற்பத்தைப் பண்ணித்தின்னு
திரைந்திட்டுப் போகாமல் காயம்தானும்
சிங்கவென்ற கடிவாளம் தேசிக்கிட்டுக்
கரைந்திட்டு மனந்தன்னை அறிவில்சொக்கிக்
கசகாமல் கண்களித்துக் குருபதத்தில்
நிரைந்திட்ட நடனத்தைத் தரிசித்தப்பால்
நீங்காமல் மவுனத்தில் உன்னிடாயே.

961

உன்னியே யோகத்தை எந்நேரம்தான்
உத்தமித்தாய் பதம்தன்னில் மனத்தைக்கட்டி
வன்னியா மண்டலத்தில் விளக்கைத்தூண்டில்
மாசற்ற ஒளிதானும் கண்ணேகூசும்
பன்னியே பலகாலும் வேதாந்தத்தில்
பழக்கமாய்க் கருவெல்லாம் பாருபாரு
முன்னியே பெண்மையை தள்ளினிற்று
முழியாதே பேய்போலே முனிந்துகூடே.

962

முனிந்துமே யோகத்தில் மனத்தைப்பூட்டு
முட்கரமாம் ஐம்புலனை முறித்துக்கூட்டு
கனிந்துமே காயத்தின் கசட்டைப்போக்கு
கரைகாணாத் தத்துவத்தில் கருத்தைஓட்ட
நனிந்துமே சஞ்சலத்தின் மனக்குரங்கு
நாடியே போனபடி நாடொட்டாதே
குனிந்துமே கண்இரண்டும் குறியில்கூடிக்
குவிந்துநின்ற ஒன்றுக்குள்கூடி யாடே.

963

ஆடுவது எக்காலம் எப்போது என்றங்கு
 அலையாதே சமுத்திரத்தின் அலையைப்போலே
 கூடுவது நிலைந்துடனே கொள்கிக்கூடு
 கூசினால் மனந்தானும் மாயைசண்ணும்
 தேடுவது சீக்கிரத்தில் சித்திதேடு
 திட்டப்படுத்தி மனந்தன்னை மறிந்துக்கட்டிப்
 பாடுவது எந்நேர மாயிபாதம்
 பரிந்துமே கனிந்துருகிப் பாடுபாடே.

964

பாடுபட்ட பணத்தினால் பலன்உண்டாமோ
 பக்குவமாம் மங்கையரால் மோட்சம்ஆமோ
 சோடுவிட்ட தம்பியரால் துணைஉண்டாமோ
 சுகத்தில்வந்த புத்திரரால் சொர்க்கம்ஆமோ
 ஊடுபட்ட பந்துவினால் உதவியாமோ
 உண்மையாய் உரைத்தமொழி உறுதியாமோ
 தேடுபட்ட அறுசுவையாந் தீனியாலே
 செடந்தானும் பிறப்பிறப்புச் செனித்திடாதோ.

865

செனித்திடாது இருக்கவல்லோ சித்தர்எல்லாம்
 செப்பினார் சாத்திரங்கள் அனேகங்கோடி
 தினித்திடா மனதுவயி ராக்கியத்தால்
 சாதித்தே அனேகநாள் சமாதியுற்றுக்
 கனித்திடாக் கற்பங்கள் உண்டுகொண்டு
 கருணைநிதி கடாட்சத்தால் சித்திபெற்றுப்
 பினித்திடாப் பிறவியோடு ஒழிப்புநீங்கிப்
 பேரின்ப அருள்தனையே பிடித்தார்தானே.

966

பிடித்துமே மனதுவயி ராக்கியத்தால்
 பெரியோர்கள் பதம்இறைஞ்சிப் புத்திகேட்டு
 மடித்துமே பெண்அரவு மயக்கம்தீர்ந்து
 மாமாயை தன்னைஎல்லாம் அறுத்துத்தள்ளி
 நொடித்துமே பிரபஞ்ச செகச்சாலத்தை
 நுணுக்கமாய்க் கீழ்த்தள்ளிச் சமாதியுற்றுப்
 படித்துமே வேதாந்தக் கூட்டத்தோடு
 பராபரத்தாய் பதந்தன்னில் பற்றினாரே.

967

பற்றியே வத்துசுத்தி பானம்பண்ணிப்
 பாங்கான குண்டலியில் காரம்வைத்துப்
 புத்தியாய் மேலேறி உன்மயையெத்தாண்டிப்
 போக்கோடே தெருவீதி வலமாய்வந்து
 அத்திஎன்ற ததூதுவமாய் குப்பைஎல்லாம்
 ஆராய்ந்து அங்கங்கே எல்லாம்கண்டு
 சித்திஎன்ற நடனஒலி செவியில்கேட்டுச்
 சிற்சபையில் குடியிருந்து சிறந்திட்டாரே.

968

நவலோகச் சிந்தூரம்

சிறந்திட்ட நவலோகம் சிந்தூரத்தைச்
 செப்பவே நவலோகக் களங்குதன்னைப்
 பிறந்திட்ட பலம்ஐந்து பொடியாய்ப்பண்ணிப்
 பேராகச் சுத்தித்து சூதம்ஐந்து
 நிறத்திட்ட கெந்தியது பலமும்ஐந்து
 நீக்கான தாளகமும் பலம்இரண்டு
 மறத்திட்ட மனோசிலையும் பலம்இரண்டு
 மாசற்ற வெங்காரம் பலமும்முன்றே.

969

முன்றாக இவையெல்லாம் கல்வத்திட்டு
 முகுளிதமாம் செம்பரத்தம் சாற்றால்ஆட்டித்
 தூன்றாக நாற்சாமம் அரைத்துஉலர்த்திச்
 சூரணமாய்ப் பொடியாக்கிக் காசிமேருக்கு
 கீன்றாகக் கெட்டியாய் மண்ணைச்செய்து
 கெட்டியாய் குப்பிதனக்கு அரைவாசியிட்டு
 வான்றாக வாலுகையின் மேலேவைத்து
 வரிசையாய் முத்தீயும் மாட்டிடாயே.

970

மாட்டியே தீயெரிப்பாய் எண்சாமந்தான்
 மாதுளம்பூ நிறமாகச் சிந்தூரமாகும்
 ஆட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துவாங்கி
 ஆயிரத்துக்கு ஒன்றிடவே அதிகவேதை
 பூட்டியே பணவெடைசிந் தூரந்தானும்
 பேரான தேனில்உண்ணு மண்டலந்தான்
 காட்டியே சட்டை ஒன்று கக்கிப்போடும்
 காணவொண்ணா மின்னல்ஒளி மேனிஆமே.

971

மேனியாம் காயமது கல்தூண்ஆகும்
 மின்னலுக்குள் இடிக்குள்ளும் புகுதலாகும்
 தீனியாங் கபம்ல்லாம் தள்ளிப்போடும்
 சீறியதோர் வாசியெல்லாம் உள்ளேயாகும்
 கூனியாய் வளைந்தவுடல் நிமிர்ந்துபோகும்
 குருட்டுவிழி நல்விழியாய்க் குணமாய்க்காணும்
 பானியாய் அலையாதே நவலோகத்தைப்
 பார்த்தபின்பு சிந்தூரம் பண்ணிஉண்ணே.

972

இரசுத் (வெள்ளி) வீத்தை

உண்ணவே ரசிதவித்தை ஒன்றுசொல்வேன்
 உடலிரண்டு உயிரொன்றும் ஊமைச்சிப்பி
 பண்ணவே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 பாங்கான வண்டோடு பலமும்பத்து
 கண்ணவே பெருஞ்சட்டி தன்னில்போட்டுக்
 கலந்திடுவாய் உவர்மண் சுண்ணாம்புநேரே
 தண்ணவே தண்ணீரை விட்டுக்காய்ச்சித்
 சமர்த்தாக நாற்சாமம் எரித்திடாயே.

973

எரித்தபின்பு தண்ணீரைச் சுத்திபண்ணி
 இடித்துமே பொடியாக்கிப் பத்துக்கொன்று
 தெரித்தபின்பு சீனத்தைப் பொடித்துப்போட்டுச்
 சேர்த்தரைத்துச் சீலைவடி கட்டிக்கொண்டு
 குரித்தபின்பு சுட்டகை தன்னில்தானும்
 கூர்மையாய் அடிதன்னில் பொடியாய்ப்போட்டு
 விரித்தபின்பு வெள்ளியம் அதன் மேல்வைத்து
 மீண்டுமேற் பொடிபோட்டு அழுத்திடாயே.

974

அழுத்தியே குகைசிவக்கத் துருத்திகொண்டங்கு
 அதட்டியே ஊதினபின் பாறப்போடு
 தழுத்தியே அரப்பொடியை நீக்கிவைத்துச்
 சமரசமாய் மறுபடியும் முன்புபோலே
 குழுத்தியே குகைக்கீழ்மேற் பொடியைவைத்துக்
 கூசாமல் நடுவினிற்க வீயம்வைத்துச்
 தழுத்தியே ஏழுவிசை உருக்கிப்போடச்
 சாங்கமாய் வெள்ளியங் கட்டிப்போமே.

975

முதலாம் காண்டம்

245

கட்டியதோர் வெள்ளீயம் அறுபத்தினாலு
 கடிதான உருக்கரப் பொடிதான்எட்டுத்
 தெட்டியதோர் வெள்ளீயம் இரண்டுகூட்டிச்
 சிறப்பான பித்தளைதான் ஒன்றுகூட்டிக்
 குட்டியதோர் குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 குழம்பான சாணிதனில் சாய்த்திட்டக்கால்
 எட்டியதோர் ரசிதமஃது எட்டுமாகும்
 எளிதாகும் வெள்ளிவித்தை ஏற்றம்தானே.

976

ஏற்றமாம் யோகசித்தி எய்தினக்கால்
 எட்டெட்டாம் அறுபத்து நாலுமசித்தி
 மாற்றாமல் காயசித்தி வாதசித்தி
 மனம்செம்மை யானக்கால் உடனேயாகும்
 ஊற்றமாம் மடவார்மேல் ஆசையுற்றால்
 ஓகோகோ பெண்ணாசை சுழித்துக்கொல்லும்
 காற்றமாஞ் சித்திஎல்லாம் சேரப்பொய்யாய்க்
 கடுநரகில் வீழ்ந்துமே உழல்வன்தானே.

977

தானான ரசவாதி யோகவாதி
 தனிக்காய சித்திசெய்யும் தன்மைவாதி
 வேனான சாத்திரத்தின் கருஅறிந்த
 மேன்மையாம் நிசவாதி உண்மைவாதி
 தேனான தம்உயிர்போல் சீவசெந்து
 செகத்திலுள்ள சகலவுயிர் சிறந்துபேணி
 கோனான சுகதுக்கம் சரியாய்க்கொண்டு
 குறிப்பிட்டோர்க்கு எல்லாந்தான் கொள்கையாமே.

978

செம்புகுத்த

கொள்கையாய் வங்கம்வைத்த பொடியைத்தானும்
 குகைதனில் வைத்துஉருக்கிப் பலம்தான்செம்பு
 துள்கையாய் உருகையிலே தூவித்தூவித்
 துப்புரவாய்க் கம்பாலே கிண்டிக்கிண்டி
 எள்கையாய் ஏழுதரம்உருக்கிச் சாய்க்க
 ஏற்றமாய்ச் செம்பதுவும் சுத்தியாகும்
 தெள்கையாய் ரவிவந்த இடங்களில்எல்லாம்
 சுத்தித்த இச்செம்பு கூட்டிடாயே.

979

சூதக்கட்டு

கூட்டவே சூதம்வந்த இடங்கள்எல்லாம்
 குறிப்பாக இளவயது ரோமத்தன்னைப்
 பாட்டவே பரும்பாண்டந் தன்னில்செம்பில்
 பக்குவமாய் மேல்முடி அடியில்தானும்
 ஆட்டவே அஞ்சுதுரு அடுக்காய்ப்போட்டங்கு
 அதன்கீழே கலயம்வைத்து அரைமட்டும்புதைத்துப்
 பூட்டவே புடம்போடத் தயிலமாகும்
 பீங்கானில் எடுத்துமே பதனம்பண்ணே.

980

பண்ணவே சுத்தித்து சூதத்தன்னைப்
 பலம்நிறுத்துக் கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 தண்ணவே ரோமம்என்று தயிலம்வார்த்துச்
 சமர்த்தாக நாற்சாமம் ஆட்டிப்பின்னர்
 உண்ணவே உருட்டியதை உண்டையாக
 ஊமத்தங் காய்க்குள்ளே வைத்துமுடி
 அண்ணவே அவிபுடமாய்ப் போட்டு எடுத்தங்கு
 அரைத்துமே தயிலத்தில் முன்போல்போடே.

981

போடவே இப்படித்தான் ஐம்பத்தொன்று
 பிலத்திறுகி மணியாக நிற்கும்பாரு
 தூடவே சுத்தித்த கெந்தியோடு
 குடனுமே சரிகூட்டி அரைத்துமைபோல்
 மாடவே மணிமேலே கவசம்போட்டு
 வைத்துமே செங்கலுக்குள் மருவமுடி
 ஆடவே அவிபுடமாய் ஐம்பதோடொன்று
 அதட்டியே புடம்போடச் சிந்தூரமாமே.

982

புடம்போட்ட சிந்தூரம் பாலில்உண்ணப்
 புத்தியுண்டாய்ப் பொன்போலத் தேகம்ஆகும்
 நடம்போட்ட நவலோகம் நூற்றில்ஈய
 நாலிரண்டு மாற்றுக்கு நயக்கும்பின்னைக்
 குடம்போட்ட மனோன்மணித்தாய் குறிப்புச்சொல்வாள்
 குதிகொள்வாள் லட்சுமியும் குறைஒன்றில்லை
 திடம்போட்ட சிற்சபையாம் தில்லைக்குள்ளே
 சேர்ந்தேறி நடனத்தைச் செவியில்கேளே.

983

யோகமும் ஞானமும் அடைந்த பெருமை

கேளென்ற பாட்டர்திரு மூலநாதர்

கிருபையாம் பதம்என்றன் சிரசில்வைத்துக்

காளென்ற கருஎல்லாம் கேட்டுக்கேட்டுக்

காலாங்கி ஐயர்சொன்ன கருவும்கேட்டுத்

தேளென்ற தட்சிணா மூர்த்திசொன்ன

திறமான உபதேசம் சிரசில்வைத்து

வாளென்ற பாட்டர்பதஞ் சலியார்வாக்கின்

வகைஎல்லாம் கேட்டறிந்து பாடினேனே.

984

பாடினேன் சித்தர்பதம் சிரசில்வைத்துப்

பயின்றெடுத்த மாயிசொல்லின் பண்பினாலே

ஓடினேன் அடுக்கெல்லாம் உன்னிப்பார்த்தங்கு

உற்றேழு வரைகடந்து ஒலியும்கேட்டு

நாடினேன் நூற்றறுபதாம் அண்டத்தில்

நந்திஅடி தனைத்தொழுது நாட்டங்கேட்டுத்

தேடினேன் உபரசங்கள் பாடாணங்கள்

சேகரித்துக் குளிகைஎல்லாம் செய்திட்டேனே.

985

செய்திட்டுக் குளிகைவகை ஆயிரத்தெட்டுச்

சித்தர்மெச்சும் கடுவோட்டங் குளிகைதானும்

அய்திட்டு அண்டத்தின் அதிசயங்கள்

ஆராய்ந்து அறிந்தவெல்லாம் அடுக்காய்சேர்த்து

உய்திட்டுச் சகலசனம் அறியஎன்றே

உகந்த ஏழாயிரத்தில் உற்பனத்தை

வைத்திட்டு மானிடர்கள் மாடன்பாலே

மறைப்பெல்லாம் வெளியாக வரைந்திட்டேனே.

986

வரைந்திட்டேன் யோகத்தின் வண்மைஎல்லாம்

வரிசையாய்க் காயசித்தி வழக்கம்சொன்னேன்

திரைந்திட்டேன் சீவனத்துக்கு இடத்தைச்சொன்னேன்

சித்தாகக் கமனத்தின் குளிகைசொன்னேன்

கரைந்திட்ட காயத்தில் கசடுபோக்கிக்

கடிசான ஆறுதலம் வெளியாய்க்கண்டு

மரைந்திட்ட சமுசார வலையைஉக்கி

மாயமாய் வாசனையை நீக்கிடாயே.

987

நீக்கியே ஏழுவரை தாண்டி ஏறி
 நிசமான சிலம்பொலியைக் கண்டுமீண்டு
 தாக்கியே பானம் என்ற அமுதம்தன்னைச்
 சமாதியிலே இருந்துரைத்துக் கற்பாந்தகாலம்
 போக்கியே மேதினியை வலமாய்வந்து
 புகழான சிவாலயத்துட் பலியேற்றுண்டு
 தேக்கியே சஞ்சார சமாதியுற்றுச்
 சித்தருக்குத் தொண்டுபண்ணித் திடமாய்நில்லே.

988

நில்லான சராசரங்கள் சீவராசி
 நிலையான புவனமோடு அண்டம்எல்லாம்
 வல்லான பூரணத்தில் உதிப்புக்கண்டாய்
 மருவிநின்று எவ்வாற்றால் உதித்தது என்றால்
 உல்லான ஏழுவகை யோனிநாலு
 உற்றுக்கேள் அண்டமொடு மண்ணும்தண்ணீர்
 கல்லான யோனியோடு நாலில்தானும்
 கருவான விந்துவொடு போதமாச்சே.

989

ஆச்சென்ற தரங்கத்தின் நீரைத்தானும்
 அடுக்கடுக்காய் மேகம் உண்டு வருடித்தாற்போல்
 தேச்சென்ற செனனமங்கே செனித்தவாறு
 சேர்ந்தோடி ஆசைஎன்ற பாசம்நீங்கி
 வாச்சென்ற வண்டோடி மதுவைஉண்டு
 வாசனையால் செண்பகத்துள் மாண்டுபோகும்
 போச்சென்ற பூரணத்தின் மருவிநின்றால்
 பிறப்பற்றுச் செனனமென்ற பிறவிபோமே.

990

பிறவிஅற்றுப் போகஎன்றால் பூரணத்தில்சேர்
 பிறக்கஎன்றால் பெண்மையை தன்னில்நில்லு
 துறவியற்று இரண்டையுந்தான் அறியவேண்டில்
 ிக்கிரத்தில் காயசித்தி பண்ணிக்கொள்ளு
 சிறவியற்றுக் குளிகையிட்டுத் தேசம்எல்லாம்
 சிறப்பாகப் பார்த்தங்கே சென்றுதேறு
 உதவியற்று உலகத்தில் மாயம்பூண்டால்
 ஒழியாத பிறவியினில் உழலுவாயே.

991

உழலாதே ஊணியடி மூலத்துள்ளே

உறுத்தியே நந்திதனில் ஊதிஏறு

நழலாதே நந்திவந்து உபதேசிப்பார்

நலமாகும் எட்டெட்டுச் சித்திஎல்லாம்

புழலாதே வாசிகொண்டு ஊதிஊதி

புருமையத் தேநின்று புகழ்ந்துபாரு

வழலாதே வராட்டியனைத் தாண்டிநின்று

வழியோடே சென்றேறி மனோன்மணியேகாணே.

992

காணவே மனோன்மணியைப் பணிந்துபோற்றிக்

கனிகூர்ந்தே இருவினையின் ஆட்டுத்தானும்

பூணவே பிறப்பிறப்பு இரண்டினாலே

பெருமாய வலைவிசிறிப் பெண்போல்காட்டி

வாணவே வறுமைபிணி இரண்டும்ஆகி

மாயமாம் பெண்ணோடே ஆணும்ஆகி

தோணவே சிற்றின்பம் பேரின்பம்இரண்டாய்த்

தொலையாத சீவசெந்து செனித்தவாறே.

993

செனித்துமே உனைஅறிந்தால் பிறவிபோச்சு

சிற்றின்பம் அகன்றுபேரின்ப மாச்சு

தனித்துமே தாயறிந்தால் பூரணப்பாலஊட்டிச்

சத்திதானந்த வெள்ளந்தன்னில் முழுகி

நினைத்துமே யோனியினில் அவத்தைதன்னை

நீக்கியே நின்றலைந்த நினைவுமாற்றி

நனித்துமே ஞானவழித் தடமும்காட்டும்

நாயகிதன் பதம்போற்றி நாட்டம்பாரே.

994

நாட்டான வாமத்தால் தாயைப்போற்றி

நலமான சக்கரங்கள் ஆறும்கண்டு

தாட்டான தமர்வாசற் குள்ளேசொக்கித்

தாயினுடைக் கொலுக்கண்டு சந்தோசித்து

நீட்டான சிற்சபையின் நினைவைஉன்னி

நிலைத்தநட ராசருடைய நிருத்தம்கண்டு

ஏட்டான இளைப்பாற்றல் எங்கேஎன்றால்

ஏகமாம் பூரணத்தில் இருந்து அங்குஆறே.

995

ஆறவே வறுமைவந்து முண்டதுஎன்றால்
 அழும்பான மனக்குரங்கால் ஞானம்போகும்
 தேறவே வேதாந்தம் சித்தாந்தம்இரண்டும்
 செணத்தில்போய் விடும்சேரப்பொய்யாம்
 பாறவே பசிதன்னால் மனம்பேயாகிப்
 பாசியாம் குளத்திலிட்ட கல்லுப்போலாம்
 வாறவே வாசியொடு சமாதிநிட்டை
 வறுமையால் சகலமுமே மண்ணாய்ப்போமே.

996

போகாமல் ஆயிபதம் பூசைபண்ணு
 போக்கோடே ஆதாரம் புக்கிஏறு
 வேகாமல் ஐம்புலனை விரைந்துசாடு
 வேண்டியதோர் கற்பம் உண்டு சித்தியாக்கு
 தேகாமல் சீவனத்துக் கிடமேயாகச்
 செப்பியதோர் நவலோகக் களங்குபண்ணு
 நோகாமல் சகலசெந்துந் தன்னுயிர்போல்எண்ணு
 நுட்பமாய் வேதாந்த நுணுக்கம்பாரே.

997

நுணுக்கமாய் ஞானத்தில் ஏறஎன்றால்
 நோயாகும் பசிப்பிணியால் கழற்றிப்போடும்
 வணுக்கமாய் இதனாலே வாதநூலை
 வகையாகக் கண்டித்து வழுத்தி னேன்நான்
 நணுக்கமாய் ஞானமாம் யோகத்துக்கும்
 நற்காய் சித்திக்கும் எளிதில்சொன்னேன்
 இணுக்கமாய் ஏமவித்தை எளிதில்சொன்னேன்
 எனையாண்ட மூலர்பதம் இறைஞ்சித்தானே.

998

தானென்றே ஏறுதற்கு இதுவேபோக்குச்
 சாதித்தே அடிதொடுத்து நுனிமட்டுக்கும்
 மானென்றே வாதசித்தி யோகசித்தி
 வண்மையாகும் ஞானசித்தி குளிகைசித்தி
 தேனென்றே தேசிகர் காலாங்கிஐயர்
 செப்பினதோர் அனுபோகந் திறந்திட்டேன்யான்
 கானென்றே இருந்தாலும் இந்தநூலைக்
 கசடற்றே பார்த்திருந்து வைத்திட்டிரே.

999

பார்த்திடர் வேதாந்தம் சித்தாந்தத்தின்
 பயனெல்லாம் அனுபவித்துப் பாடினேன்யான்
 கோர்த்திட ரிந்நூல்தான் ஏழுகாண்டங்
 கொட்டினேன் பிற்காண்டம் கொள்ளைவாதம்
 சேர்த்திடர் நூலெல்லாங் கோவையாகச்
 சிறுபிள்ளை பார்த்தாலுஞ் சித்தனாவான்
 தூர்த்திடர் வேதாந்தம் கூட்டத்தோடு
 சோம்பலாய்க் கருவதனை மறக்காகாதே.

1000

மறக்காதே சரக்கினுடைய வரிசைகண்டு
 மாட்டலாம் செகச்சால வாதத்தாட்டு
 திறக்காதே ஒருவருடன் பேசிடாதே
 செயித்திடுவாய் பஞ்சஇந் திரியம்தன்னைப்
 பிறக்காதே பூரணத்தில் புக்கிஆடு
 பெரியோர்கள் பிழைக்கஎன்று போதித்தேன்யான்
 பறக்காதே காழுகனாய்த் திரிந்திடாதே
 பரத்திலே மனத்துன்னிப் பாருபாரே.

1001

பார்க்கவே பசிதனக்கு வாதம்சொன்னேன்
 பாலையா இருக்கவல்லோ கற்பம்சொன்னேன்
 தார்க்கவே சமாதிக்கு வாசிகொண்டு
 தாங்கியே இருப்பதற்குத் தாவுசொன்னேன்
 நேர்க்கவே அண்டரண்ட பதங்கள்எல்லாம்
 நிமைக்குமுன்பே சுற்றுதற்குக் குளிகைசொன்னேன்
 சேர்க்கவே சரக்குவகை வைப்புச்சொன்னேன்
 செயவீரம் வைக்கின்ற திறம்சொன்னேனே.

1002

சொன்னதோர் முதற்காண்டச் சுளுகைஎல்லாம்
 சிவன்சொல்ல மாயிசொல்ல நந்திசொல்லப்
 பன்னதோர் பாட்டர்திரு மூலர்சொல்லப்
 பதஞ்சலியார் சனகாதி நால்வர்சொல்லத்
 தென்னதோர் தட்சிணா மூர்த்திசொல்லச்
 சிரசான முனிவர்சொல் லச்சித்தர்சொல்லக்
 கன்னதோர் காலாங்கி ஐயர்சொன்ன
 கட்டாட்சத்தால் கைகண்டு கருதினேனே.

1003

கருதினேன் யோகத்தை முன்புதானும்
 களிகூர்ந்து கற்பத்தைச் சொன்னேன்பின்னே
 வருதினேன் வாதத்தைக் கடையில்சொன்னேன்
 வகைமுன்றில் சிங்கயோ கத்தைச்சொன்னேன்
 நிருதினேன் ரோமபுரிக் கடலில்தானும்
 நிசமான ஆதிரசம் எடுக்கச்சொன்னேன்
 நருதினேன் நால்வேதம் பூனைவாயால்
 நழுவாமல் சொல்லுதற்கு நாட்டினேனே.

1004

நாட்டினேன் கோவுதான் கற்பந்தின்று
 நற்காய சித்தியாய் ஞானமாகி
 ஆட்டினேன் அனேகநாள் மேதினிக் குள்
 அல்லாந்தான் காயசித்தி யாகிப்பின்பு
 மூட்டினேன் மோட்சத்தில் அடைந்தவாறு
 முனையான நவலோகக் களங்குபற்பம்
 வீட்டினேன் வெளியாகச் சொல்லிப்போட்டேன்
 மேன்மேலும் சித்தர்மயம் ஆகஎன்றே.

1005

சித்தர்மய மாகஏழா யிரத்தைத்தானும்
 செப்பினேன்தான் வெகுநூலைத் திரட்டிச்சேர்த்து
 பத்தர்மய மெத்தவாய்த்தான் யோகஞ்சொன்னேன்
 பரமறியா மோடருக்கு ஞானம்சொன்னேன்
 நித்தர்மய மாகவேதான் பசியடக்க
 நேராக வாதமுறை சுருவாய்ச்சொன்னேன்
 புத்தர்மய மாகாமல் நூலுக்குள்ளே
 போதித்தேன் வெகுபேர்க்குப் போதித்தேனே.

1006

போதித்த குருவான மூலர்பாதம்
 போற்றியே அடிபணிந்தேன் முக்காலுந்தான்
 போதித்த சனகாதி சிவயோகமுனிக்கும்
 பேரான தட்சிணாமூர்த் திபதஞ்சலியார்
 போதித்த மாயியொடு சிவந்தானந்தி
 பெற்றெடுத்த காலாங்கி இருடிதனக்கும்
 போதித்த மலர்தூவித் தெண்டனிட்டுப்
 போற்றினேன் முதலாமா யிரந்தான்முற்றே.

1007

சொன்னாலும் நீர்கேளீரே சும்மாசிவன் மேலிருந்தீரே
பொன்னாம் பொன்னா வரையுடன் பொன்

ஊமத்தை யிலைச்சாற்றில்
கன்னார் வேதி சிலையிரதங் காந்தம் வெள்ளி கலந்துருக்க
என்னாம் என்னாம் என்னாதே பொன்னாம்
பொன்னாம் பொன்னமே. 1008

போகர் சத்தகாண்டம் = 7000

முதலாவது காண்டம்
= முற்றிற்று =

முதலாம் காண்டம் அரும் பொருள் விளக்கம்

மெய்க்காப்பு : உண்மையான பாதுகாப்பு

தரிக்க : நிலைபெற

கொட்டினேனே : தாராளமாகக் கொடுத்தேன்

கருக்கள் : மறைமுகமாக இருப்பவை

திரிகோணம் : மூன்று கோடுகள் இணைந்த சக்கரம்

ஒளியோங்காரம் : பிரணவஜோதி

கதலிப்பூ : வாழைப்பு

ஊடுருவி : உட்புகுந்து

பானு : சூரியன்

அட்டமா சித்திகள்: 1. அணிமா: ஆன்மாவைப் போலாதல். 2. மகிமா: மகத்துவம் பெறுதல். 3. கரிமா: எவ்வளவு உறுதியான பொருளாயினும் (இரும்பு போன்றவற்றையும்) ஊடுருவிச் செல்லுதல். 4. லகிமா: லகுத்தன்மை அடைதல். 5. பிராப்தி: வேண்டியதை அடையும் திறன். 6. பிரகாமியம்: நிறைவு பெற்ற தன்மை. 7. ஈசத்துவம்: சகலவற்றினும் மேன்மை அடைதல். 8. வாசித்துவம்: எல்லாவற்றையும் தன் வசப்படுத்தும் ஆற்றல்.

தளம்: இதழ். வத்து பானம்: அமிர்த பானம்
 வாங்குதல்: மூச்சை உள்ளே இழுத்தல். பூரி: பூரகம்
 கும்பித்து: அடக்குதல்: ஸ்தம்பனம்
 ஊது: வெளியே விடுதல். ரேசி: ரேசகம்
 இடத்தோடல்: மூச்சு இடது நாசித் துளை வழியாக நடத்தல்
 வலத்தோடல்: மூச்சு வலது நாசித் துளை வழியாக நடத்தல்
 புரியட்டம்: சூட்சுமதேகம். நிருத்தம்: நடனம்
 யோகம்: சீவாத்மா பரமாத்மாவுடன் இணைவதற்கான சாதகம்
 உற்பனம்: தோன்றல்
 சொக்கு: மனதை நிலைக்கச் செய். மருவி: சேர்ந்து
 பாச்சலாய்: விடா முயற்சியுடன்
 உன்னி: நினைத்து. சலிக்கும்: வெறுக்கும்
 நெட்டிட்டேறும்: வேகமாக மேல் நோக்கிச் செல்லும்
 வெகுண்டு: பயந்து. கடிகை: நொடி
 தூட்டமாய்: பேரிரைச்சலாய். சுழி: சுழல்காற்று
 தேசி: கழுதை. சோடசம்: பதினாறு
 மாத்திரை : அளவு
 ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் கலீம் கங்கங் கணபதேயே நமஹ. இது
 மஹா கணபதி மந்திரம்.
 பரிசம்: தொடும் உணர்ச்சி ஊறு. ரூபம்: ஒளி. கந்தம்: மணம்
 வியாக்கிரபர்: புலிப்பாணி
 சுருதியந்தம்: உபநிடதம்
 பிருத்திவி: பூமி மண்-அப்பு : நீர்- வாயு : காற்று-தேயு : தீ-
 ஆகாயம் : விண்வெளி இவை பஞ்ச பூதங்கள்
 வரதத்தம்: வரதஹஸ்தம், வழங்கும் கை
 அபயம்: தஞ்சம் (அளிக்கும் கை)
 கமண்டலம்: காரம். அட்சமாலை: ருத்திராட்ச மாலை பத்ம
 தளம் : தாமரை இதழ். பத்ம மணி : தாமரை மணி (யாலாகிய
 மாலை) அசபா மந்திரம் : ஹம்ச காயத்ரி
 சிங்குவகை : ஜிஹ்வா : நாக்கு
 இது முதல் ஆதாரம் கூறப்படுகிறது.
 1. மூலாதாரம், 2. சுவாதிஷ்டாணம், 3. மணிபூரகம், 4.
 அநாகதம், 5. விசுத்தி, 6. ஆக்ஞேயம். என்ற ஆறாதாரங்களைத்
 தாண்டி சஹஸ்ராரத்தில் மூச்சு பிரவேசிக்க வேண்டும்.
 மூலாதாரம்: முதலாவது ஆதாரம் ஆவதால் அப்பெயர்
 பெறுகிறது. ஆசனத்திற்கும் குறிக்கும் நடுவில் குண்டலி

வட்டவடிவமாகவும் அதன் நடுவே திரிகோணமும், திரிகோணத்தின் நடுவில் நான்கு இதழ்கள் உள்ள கடப்பம் பூப்போல் அமைந்திருக்கும். அந்த மலரின் ஒம்காரப் பிரணவ முகம் அதன் மேல் பிரணவ ரூபியான விக்னேஸ்வரர் வல்லபை என்ற சக்தியோடு வீற்றிருப்பார். பொன்னிறம். பிருத்விதத்துவம்.

சுவாதிஷ்டானம்: மூலாதாரத்திற்கு இரண்டு விரற்கிடைக்குமேல் செந்நிறம் உடையதாய் ஆறு இதழ்களோடு நெருப்பைப் போல் ஜ்வலிப்பது தாமரை வடிவம். பிரமனைக் குறிப்பது அக்கினி தத்துவம். நாற் சதுரவடிவமாய் நடுவே ஆறு இதழ்களை உடைய மலர் வட்டமும் அதன் நடுவிலே லிங்க பீடமும் வீணையின் தண்டின் அடிப்பாகம் போன்ற உருவமும் உடையதாய் விளங்கும். நடுவில் உள்ள 'ந' கார எழுத்தின் மேல் பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பார்கள்.

மணிபூரகம்: சுவாதிஷ்டானத்திற்கு எட்டு விரற்கிடைக்கு மேலே நாபி (கொப்பூழ்) ஸ்தானத்தில் விளங்குவது. ஆயிரத்தெட்டு நரம்புகளும் கூடும் இடம். நீரின் தத்துவம். பிளவுபட்ட ரத்தினம் போல் பிரகாசிப்பதால் மணிபூரகம் எனப் பெயர். மின்னலைப் போன்ற பிரகாசத்தோடு பத்து இதழ்களோடு விளங்கும் கமலத்தின் தளங்களில் பத்து அட்சரங்களும் விளங்கும். மூச்சுக்குத் தாயான பெரும் பாம்பு (ஆதிசேஷன்) அந்த நீரில் சுருண்டு படுத்திருப்பது போல் விளங்கும். அதன் மேல் மஹாவிஷ்ணுவும் மஹாலட்சுமியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். இதன் சக்கரம் வட்ட வடிவான பத்து இதழ்களை உடைய தாமரை.

அநாகதம்: மணி பூரகத்திற்குப் பத்து விரற்கிடை மேலே இருதய ஸ்தானத்தில் விளங்குவது அநாகதம். இது வாயுவின் ஸ்தானம் மார்பில் லிங்கம் போன்ற ஒரு தாமரை தலை கீழாகத் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதாக பாவனை. அதில் பனிரெண்டு அட்சரங்களோடு கூடிய பனிரெண்டு இதழ்களும் விளங்கும். உருவமில்லாமல் ஸ்வரூபமாக விளங்குவதால் அநாகதம் என்று பெயர். இதன் நடுவில் பதினாறாயிரம் சூரிய காந்தியோடு கூடிய பாணலிங்கம் விளங்குகிறது. இதன் சக்கரம் முக்கோண வடிவம். நடுவில் பனிரெண்டு இதழ்களை உடைய தாமரை அதன்நடுவில் சிகார எழுத்தில் ருத்ரனும் ருத்ரியும் ஜோதி சொரூபமாக எழுந்தருளியிருப்பார்.

விசுத்தி: அநாகதத்திற்கு மேலே நெஞ்சுக்குழி உள்ள இடத்தில் (கண்ட ஸ்தானம்) தூம்பர வர்ணத்தோடு பிரகாசிக்கும் கமலம்.

ஆத்மஸ்தானமான இவ்விடத்தில் ஜீவன் இருந்து வலது இடது நாசிகளிலும் சுழுத்தி மூலமாகவும் மூச்சை இழுத்து வெளிவிடச் செய்கிறது. இது ஆகாயதத்துவம். இது பிரம்ம தரிசனத்தால் ஜீவாத்மாவுக்கு சுகத்தைத் தருவதால் விசுத்தி எனப்பெயர் பெறும். இதன் சக்கரம் அறுகோண சக்கரத்தின் நடுவே பதினாறு எழுத்துக்களோடு கூடிய பதினாறு இதழ்களை உடைய கமலம் வட்ட வடிவமாய் அமைந்திருக்கும். அதன் நடுவே மஹேஸ்வரனும் மஹேஸ்வரியும் வீற்றிருப்பார்கள்.

ஆக்ஞேயம்: விசுத்திக்கு மேலே லலாடம் எனப்படும் நெறியில் புருவமையத்தில் தீபம் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் ஞானக் கண்ணே ஆக்ஞேயம். இது வீணைத் தண்டின் முடியாகவும் ஊடுருவி நிற்கும். இது மனோதத்துவம். இதன் அமைப்பு மூன்று இதழ்களை உடைய கமலத்தின் நடுவே 'ய' கார எழுத்தோடு கூடியதாம். இந்த 'ய' காரத்தின் நடுவே சதாசிவமும் மனோன்மணித் தாயும் வீற்றிருப்பார்கள் ஹ கூடி என்ற அட்சரங்களோடு கூடியது.

இவை ஆறுஆதாரங்கள் இவற்றோடு சஹஸ் ராரத்தையும் சேர்த்து ஏழு சக்கரங்கள் எனக் கூறுவர்.

ஸஹஸ்ராரம்: ஆக்ஞேயத்திற்கு மேலே தலையில் பிரம்ம கபாலத்தில் ஆயிரம் இதழ் கமலம் உள்ள பிந்து ஸ்தானமாக விளங்குவது. இதைப் பிந்து சக்கரம் என்றும் கூறுவர். இது சிவசக்தி ஐக்கிய பாவனையை குறிப்பது. பூரக யோகத்தினால் மூலாதாரத்திலிருந்து வாயுவைத் தட்டி எழுப்பி ஒவ்வொரு ஆதாரமாக அறு ஆதாரங்களுக்கும் கொண்டு செலுத்தி பிந்து சக்கரத்தை அடைவிக்கும் போது பரமசிவனும் பார்வதியும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதாகக் காணலாம். அப்போது உண்டாகும் அமுத ரசத்தை அச்சக்திக்கு ஊட்டி விட்டு கிரமமாக மற்ற ஆறு ஆதாரங்களையும் திருப்தி செய்வித்து அதே வழியாக மூலாதாரத்தை அடையச் செய்ய வேண்டும். இதுவே யோக மார்க்கம்.

கதித்த: சுரக்கும் படியான

மச்சை: எலும்பினுள் இருக்கும் குழம்பு

திரோதானம்: மறைத்தல்

சுகத்திரம்: ஆயிரம்

அட்டாங்கம்: யோகத்தின் எட்டு அங்கங்கள். அவை இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி.

ஆர்ந்திட்டு: பொருந்தி நின்று. எட்டெட்டு சித்தி

கெடி: கடி: மணம்

மனோ வாகனம்: மனமே வாகனமாய்

வாசி: மூச்சு

திரேதையின்: மறைத்தல் (மாயை)

சாக்கிரம்: விழிப்பு

சங்கல்பம்: மன உறுதி. விகல்பம்: மன மாறுபாடு. சட்டை: மேல் தோல், போர்வை.

பஞ்சதாட்சரி: பதினைந்து எழுத்துக்களாலான தேவி மஹா மந்திரம்.

நந்திஏழாயிரம்: நந்திதேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படும் நூல்

நீர்க்காய்: தேங்காய்

கஞ்சன்: பிரமன், கஞ்சனதுபதி: பிரமன் இருப்பிடம் அதாவது சுவாதிட்டானம்.

மாலிருக்கும் பதி: மணி பூரகம்

கமனம்: கமனக்குளிகை

சதம்: ஸ்திரம். நிலை

கமலினி: ஒரு வகை இரச மணி

கசைத்திட்ட: கட்டிய

சாரணை: இரசமணிக்கு தீட்சை செய்விக்கும் முறை

குரு: உலோகங்கள், உபரசங்கள்: பற்ப செந்தூரங்களை கட்டவும் வீரியப்படுத்தவும் பயன்படும் முக்கியமான மருந்து.

லயம்: ஒன்றித்தல்

நயனம்: மெருகு

கருப்பான பாகு: கரும்புப் பாகு

மிடுக்காய்: மேன்மையாய்

தேகம் தூக்கும்: உடல் மேலெழ செய்யும்

சமாதி: யோகத்தின் இறுதி நிலை

மகாபோதம்: மகாஞானம்

எய்தாமல்: அடையாமல். நன்பதே: நன்மையே. நாதம்: 10 வித ஒலிகள், சுத்தசைதன்ய: உண்மையான தூய ஆன்மா.

ஓதம்: கடல்

வராட்டியன்: விராட் புருஷன் (விஸ்வரூபம்)

மற்கடம்: குரங்கு, மந்தி, பெண் குரங்கு (மனதை குறிப்பவை)

சிற்பறை: ஒன்மணித்தாய்

ஆங்காரம்: நான், எனது என்னும் எண்ணம்

இரும்பாக: குறும்புத் தனமாக

கைதட்டாது: தடையில்லாமல்

மருள்: மயக்கம். மகாபோகி: அதிகமாக போகம் துய்ப்பவன்,

தூசகன்: பலரையும் பழிப்பவன்

அழம்பன்: கேடு செய்பவன்

தக்கான: மேலான. தண்மவரை: புருவ மத்திவரை.

அசங்கமில்லாத: வரையறையில்லாத.

தூரான்: தூற்றுபவன்

எரிமுகத்தன்: சிடுமுஞ்சி. துடுக்கன்: விரைந்து தீமை செய்பவன். சண்டாளன்: தகாத முறையில் நடப்பவன்.

ஈனன்: திடமில்லாதவன், வீணாங்கன்: பயனற்ற வாழ்க்கை நடத்துபவன்.

வாதி: குதர்க்கமாக விவாதிப்பவன். தர்க்கன்: எடுத்ததற்கெல்லாம் தர்க்கம் செய்யும் குணமுள்ளவன்.

யாக நூல்: யாகம் செய்வது பற்றி விளக்கும் நூல்.

காக நூல்: காய நூல் (உடல் நலம் தரும் மருத்துவ நூல்)

நாக நூல்: தேவ நூல் (கடவுள் தன்மை பொருந்திய நூல்)

ஞான நூல்: கடவுள் தன்மை அடைய வழி கூறும் நூல்

தருமி: அறவழி நிற்பவன். கூர்மி: புத்திக் கூர்மை உள்ளவன்

கர்மி: விதிப்படி கர்மங்களை செய்பவன்

சாந்தன்: அமைதி உடையவன்.

அவதூதி: ஆச்சாரங்களை கடந்தவன்

முகடு: உச்சி

பருமதி நல் ஊறல்: முழு நிலவிலிருந்து ஊறும் அமுதம்.

பரம ஒளி: ஒளிப்பாழ்

எழுவகை தோற்றம்: (தேவர், மனிதர், விலங்கு, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, பறப்பன, தாவரம் என்பன.)

தீர்க்கம்: தீர்க்கதரிசனம் உடையவன்

வரை: வரம்பு

வன்னி: தீ

சுழுத்தி: ஆழ்ந்த உறக்க நிலை

உற்பனம்: தோன்றும். லயம்: கலத்தல்.

ஒடுக்கினம்: மறைதல்

பாகை பாழ்: வழங்குவான்

உதகத்தால் கொண்டவர்: நீரால் தாரை வார்த்து கொடுக்கப்பட்டு பெற்றுக் கொண்டவர்.

அந்தம் அழகு

குளபதம்: நெற்றி வரை

சோமசடை: திங்கள் அணிந்த சடை

மருவும்: கூடும்

மனம் ஜெயித்தால்: உள்ளத்தை அடக்கினால்

கோரக்கர் கற்பம் மிஞ்சும்: கோரக்கர் கற்பம் என சொல்லப்படுவதான கஞ்சா கொடுக்கும் போதையை விட அதிக போதையை கொடுக்கக் கூடியது.

மிலேச்சன்: வெளிநாட்டு கீழ்மகன், காதயம் போல்: காந்தத்தை அணுகிய இரும்பு போல்

வருணம்: தண்ணீர். வர்ணம்: நிறம்.

ஒறுத்துவது: சுருங்குவது

சுவால மூர்த்தி: தீ ஜுவாலை போன்ற மூர்த்தி

கடியரிடி: மேன்மை பொருந்திய ரிஷி

சுக்கி: சுல்கி: வற்றச்செய்து

பிரகாசம்: இங்கு ஞானோதயத்தை குறிப்பிடுகின்றது.

நுழைவு: வாயிற்படி

சாகை: இருப்பிடம்

வாசி: வைத்து காலை ஆட்டு. வாசியோகத்தில் நின்று பிராணாயாமம் செய். இங்கு கால் என்பது காற்றை.

புரு மையம்: இரு புருவங்களுக்கு மத்தியிலுள்ள ஆக்கினை.

குருபதம்: சகஸ்ராரம் ஆக்கினைக்கு மேலிடம்

கண்டபத்தும்: கண்+தீ+பத்தும் கண்கள் ஒளி பெறும்.

மடையனாய்: புத்தியற்ற (நாய்)

கருத்தை ஊணு: மனத்தை கட்டுப்படுத்தி நிறுத்து

உரத்து: வலிமையாகக் கட்டி

மூலன்: சிவபெருமான். ஆலம்: பாற்கடல் விஷம்

அருந்தல் கேட்கும்: உணவு கேட்கும்

தாசன்: குற்றேவல் செய்பவன்

கோசன்: ஐந்தொழிலின் மூலத்தானம்

முன் பின் இரண்டு காணும்: நடந்தவைகள் நடக்க போகின்றவைகள் கண் முன் காட்சி தரும்.

சயம்பாக: தன்னிச்சையாக

தணலை: வெம்மையை. சோளை: மழையின் வகை.

புழகம்: மயிர்கூச்செறிதல்

16 கலை: சோடச கலை (சமஸ்கிருத உயிரெழுத்துகள் 16 ஆம்) (35 என்பது மெய்யெழுத்துகள்)

ஒகிந்த பின்பு: ஒன்றிய பின்பு
சித்தர் உகம்: சித்தாயுகம். சித்தர்கள்: பலயுகங்கள் வாழக்
கூடியவர்கள் ஆதலால் நீண்டகால அளவைக் குறிக்கும்.

நாடி சுத்தி: மூன்று நாடிகளையும் தூய்மை படுத்தல்
நாலில்: இவ்விடத்தில் 4 கோண வீடாகிய மூலாதாரத்தைக்
குறிக்கிறது.

உகாரம்: மயிர்பாலம்

சிகாரம்: உடல். நெருப்பாறு: உடலில் புகுந்திருக்கும் ஆணவம்
குதிரை: இவ்விடத்தில் முச்சை குறிக்கிறது

ஸ்தூலம்: கண்ணுக்கு தெரிதல். சூட்சுமம்: கண்ணுக்கு
புலப்படாதது. பிரகிருதி: பிரபஞ்சமாகிய உலகத்தின் வெளித்
தோற்றம்

காலம் என்ற திரயம்: இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்
கூர்மத்தின் அங்கம்: ஆமையின் அவயவங்கள்

அத்துவித: இரண்டற்ற

மாகம்: விண்வெளி. மாகயாழ்: விண்வெளியாழ்

சரியை: நடை முறை ஒழுங்கு. பிராணாயாமம்: மூச்சை
முறைப்படியாக உள்ளே இழுத்து நிறுத்தி வெளி விடும் முறை.

காலாந்தம்: காலத்தின் முடிவு

பந்தகர்த்தா: சிவன். தானம்: இருப்பிடம்

அதிட்டானம்: தலைமையான இருப்பிடம்

புறம்: வெளி

தசநாதம்: பத்துவகை ஓசைகள்

தான் எனலும் போகும்: அகம்பாவம் போகும்.

தாரை: இடையறா ஒழுக்கு

சாட்டியமாம்: நோயாகி

தாரகத்தில் நில்லு: மாயா உலகிலிருந்து மெய்பொருளுக்கு
தாண்ட உதவி செய்யும் மகாமந்திரத்தை கைப்பிடி.

தாரகம்: தாண்டு வித்தல்

நிறைநிறையாய்: படிப்படியாய்

மித்தை: பொய்

சுவரடிப்படை: அஸ்திவாரம் (கடைக்கால்)

சூடிகை: மேல் விதானம்

குளச்சு: மூட்டு

கரடு: கால், குதி: குதிக்கால்

பிரம்மதலம்: சுவாதிட்டானம். விண்டுவில்: மணிபூரகத்தில்.

உத்தரகம்: அநாகதம்.

மகேசுவரம்: விசுத்தி

பிரம்மகத்தி: பிராமணனை கொன்ற பாவம்

திரியாமத்தி: பெண்ணை கொன்ற பாவம்

மும்மலம்: ஆணவம், கன்மம். மாயை

ஆகாச கமனம்: விண்ணில் உலாவல்.

தூர திருஷ்டி: வெகு தொலைவில் உள்ளதையும் காணும்
ஆற்றல், பின்வரப் போவதையும் காணும் ஆற்றல்.

வாமம்: இடப்பாகம்

வெருண்டு: வச்சிரம்

குண்டலமாய்: வட்டவடிவமாய்

சுணங்க விருக்கம்: நாய் மரம்

சவுதரித்து: ஏற்படுத்திக் கொண்டு

குக்குடம்: கோழி. மரை: காட்டுப்பசு. கற்பூர சிறை: கற்பூர

சிலாசத்து.

குஞ்சனம்: சூதம் தசனயாம விரல்: சுட்டுவிரல்

ஏரட்டத்தெண்ணெய்: ஆமணக்கு எண்ணெய்

துரிசு: மயில் துத்தம்

ஆழியான்: திருமால்

வெருகுபூனை அடி பாதம்: வெருகடியளவு, முன்றுவிரல்களால்

பிடித்து எடுக்கும் அளவு

அமுரி: சிறுநீர்

வாமம்: மலம். ஏமம்: பொன் வண்ணம்நிறம்

பூதம்: உருவமுடையது. பிரேதம்: உயிரற்றது.

சாசுவதம்: நிலையானது

ஆக்கிரணம்: முக்கால் முகர்தல்

ஆமம்: அபக்குவ தோஷங்கள்

காரம்: குயிரி காரம் வெங்காரம்

சாரம்: நவசாரம்

குமரி: கற்றாழை

செயகுதம்: கட்டியரசம்

கோழ்கி கொள்ளும்: முடங்கி கொள்ளும்.

துளித்தல்: சொட்டு சொட்டாய் விழுதல். துறந்து விழுதல்,

வேகமாய் ஊற்றுதல். சுரப்பு: வீக்கம்

சடநாற்றம்: உடம்பில் நாற்றம்

சட்டை: மேல் தோற்றம்

மத்தங்காய்: ஊமத்தங்காய். சூதம்: ரசம். (சிவ விந்து)

வெண்டு: வைரம். கண்டு: கற்கண்டு

பரிதிகாங்கி: சூரிய காந்திப் பூ

அரிதாரம்: தாளகம்

தனு: உடல். தளுக்கு: ஒளி. ரசனை: சுவை.

அதர்: துணுக்கு

கின்னரம்: வீணை

கொடிவேலி: சித்ரமூலம்

நற்குளத்தில் குளறி: தாமரை

அடுக்காறு: அடுக்கடுக்காக உள்ள ஆறு ஆதாரங்கள்

கதம்பை: குதிரைவால் முடிகள் சொருகப்பட்ட முடி

மதிமண்டலம்: ஆறாதாரங்களுக்கு அப்பால் உள்ள சிதாகாசம்

புகை ஐந்தும்: வீரம், பூரம், லிங்கம், கந்தகம், தாளகம்

ஐவணம்: மருதோன்றி

கடுமூலிகை: காரமான மூலிகை. இலமார்க்கம்: செந்நாய்

உருவி

இணங்கன்: வெடிஉப்பு

பரி: தங்கம், சிவன் சொத்து: தீ (பசித்தீயை குறித்தும்)

இரவி: தாமிரம். இரசிதம்: வெள்ளி துரிசு: குரு. மயில்
துத்தக்குருபற்பம். இரசம்: மது கொருக்கை: நாணல் தட்டு

வெண்டு: குழலாதொண்டை

பொன்மலை: சகஸ்காரம்

முழுஞ்சு: குகை

பிரம்மநிட்டை: நிஷ்கள சமாதி யோகம்

எருமைக்கரசான்: எருமை மரம்

மதுரவேம்பு: சர்க்கரை வேம்பு

குருந்து: குருந்தமரம் (தக்ஷிணாமூர்த்தி குருந்த
மரத்தடியிலிருந்து உபதேசம் செய்ததாக கூறுவர்)

ஆகாய கருடன்: கொல்லன் கோவை கிழங்கு

மசகம்: கொசு. துற்பம்: கொடியதான பசி

நீலி: அவுரி. வேலி: கொடிவேலி

கரந்தை: சிவ கரந்தை

இரண்டிலை: குப்பைமேனி இலை, கல்லுருவி இலை

காரசாரம்: வெங்காரம். இரசகாரம்

மணிச்சாறு: உத்தாமணிச்சாறு (குன்றிமணிச்சாறு என்பாரும்

உளர்)

திசை மாற்று: எட்டு மாற்று

மது நிம்பம்: சர்க்கரை வேம்பு

பிட்டி: சாற்றல் சுருக்கு கொடுக்கப்பட்ட மூலிகை, மருந்து
சரக்கின் திப்பி

பொற்றலை: மஞ்சள் கரிசாலை

ஏனம்: பன்றி. தாவடம்: மாலை

முன்றெழுத்து: திரியட்சரை, (தேவி மந்திரம்)

வழலை: பூற்று கட்டு. அதீதம்: மிக்க மேன்மையாக

பஞ்ச கிருத்யம்: ஐந்து தொழில்கள் (ஆக்கல் அழித்தல்,
அளித்தல், மறைத்தல், அருளல்)

தம்பனயாம் மந்திரம்: இயக்கத்தை நிறுத்தும் மந்திரம்.
பவுத்ரம்: வைதீக காலங்களில் அணியும் தர்ப்பை புல்லால் ஆன
மோதிரம்

ஊசரம்: உழமண் நிலம், களர் நிலம்,

கம்பி உப்பு: வெடி உப்பு

இரவி கிண்ணி: தாமரை கிண்ணி

முகுந்தனுடைய தேவி: மால்தேவி (தாளகம்)

மதிகிண்ணி: வெள்ளி கிண்ணி

ஊறல்: இரும்புக்கு இயற்கையாக உள்ள குறைபாடு
(அதனால்தான் துருப்பிடிக்கின்றது. பொடிப் பொடியாகும் தன்மை)

ஏறல் என்ற கிளிஞ்சல்: கும்பிடு கிளிஞ்சல்

செயபிட்டி: வெற்றி தரும் மாவு (சுண்ணம்)

உரம்: நெல்லிக்காய் கந்தகம். கவர்கழி: மத்து போல் ஓர் கருவி
திலாகாஷ்டமகிஷ பந்தனம்: பன ஏடு

வாதம்: கட்டு. சுண்ணம் முதலிய மருந்து செய்யும்முறை.

சொருபமணி: ஒருவகை ரசமணி

மல்லுகின்ற: அரிக்கின்ற. திரிகை: சக்கரம்

சவுடு: துரு

வானுகோல் கட்டு: துடைப்பக்கட்டு. குவடு: உச்சி.

பேரண்டம்: மனிதர் மண்டை ஓடு. கண்டர்: துரிசு மயில் துத்தம்.

லேபிக்க: பூச

பங்கம்: குழம்பு

மயனம்: மெழுகு. நளினம்: தாமரை

உருக்கு: அரப்பொடி. எஃகினை அறத்தால். இராவியப் பொடி

தரங்கம்: கடல்

ஞான பரமகுரு போகர் நாடி சாஸ்திரம்

ஜெனன மானிடர்க்கு சிறப்புடன் நாடி சொல்வேன்
கனமது சிரசுதொண்டை கடியதோர் விலாவுமட்டும்
புனலொடு ரத்தம் முளை பூட்டிய நரம்புதாது
வனமுடன் எழுபத்தீராயிரம் நரம்பறிந்து சொல்வாம்.

1

சொல்லிய நரம்பினாலே தோன்றிய மானிடர்க்கு
துல்லிய எலும்புமுளை துடிபெற வலித்துக்கட்டி
புல்லிய தசையுமரத்தம் புகழுடன் ஒன்றாய்க்கூடி
வல்லிய தோலினாலே வகுத்ததோர் காயமாமே.

2

வாத சாத்தியம்

காயமாம் மாந்தருக்கு கருதியே நாடி தன்னில்
தோயவே சாத்தியங்கள் தொகுப்புடன் சொல்லக் கேளீர்
மாயமாய் வாதத்தாலே மதிப்புடன் கழிச்சல்கண்டு
காயமும் அழிவதில்லை களிப்புடன் கூறினாரே.

3

கூறினார் முனிவர்தானும் குறுகியமுனி அருளினாலே
தேறினார் சித்தர் தாமும் தெளிவுற அறிந்துகற்றார்
மீறினார் ரிஷிகள்போகர் மேன்மையாந் தபோதனர்கள்
தூறினார் அந்தநாடி தொகுத்தவோர் குறிப்புதானே.

4

பித்தமாம் நாடிதானும் பிசகியயே ஓடக்கண்டால்
நித்தமும் சுரமும் தோன்றி நெருங்கிய மலமும் வீழ்ந்தால்
உத்ததோர் காயந்தானும் உண்மையாய்த் தேறுந் தேறும்
சத்தியமாகச் சொன்னோம் தரணியில் மாந்தருக்கே.

5

போசனம் வெறுத்துவிக்கல் பொருமுதல் புடைத்துச் சேர்தல்
ஆசனங் குளிர்ந்தவூதல் அங்கங்கே புறத்தேவீங்கல்
கோசமும் ஏறவாங்கல் குளிர்ந்திர வாங்கலேதான்
நாயிவன் கருவிஎன்றே நவின்றுதான் விட்டுபோகான்.

6

விட்டநீர் அடைத்தல்போல விழியின்நீர் சிதரச்சிந்தல்
அட்டமுங் குளிர்ந்துகாணல் அங்குகால் பறந்தேவீங்கல்
உட்டனம் பிரவேசித்தல் வரவுதலிற்றுச் சேர்ந்தால்
நட்டமாஞ் சாவுதிண்ணம் நாடியே கைகொடாதே.

7

கைதொடி புண்போலாதல் கருத்துடல் வழுவதல்ல
மெய்தொடில் உதிரம்நீளம் விழிதனில் சிவப்புழை
செய்யொழி கமலம்புந்தி சிறுமுகம் குருவோசித்தல்
ஐவரும் ஒடுங்கிநித்தம் ஆடுவார் அல்லாதென்னே.

8

சிரமது கனகனத்து செவி அடைத்து இருமலாகி
சுரமது வெகுவதாகச் சோரைபோற் சிறுநீர் வீழும்
சரமது சிதறிவீசி தாகமும் வெகுவதாக
விரலியே விழிதியங்கி முழியாது விடையம் அன்றே.

9

மருந்திட விரும்பிடாதே மறுபிறப் பிட்டுமேலும்
தருந்தரி நீதங்கள்வீங்கி தாளடிக் கீழேகட்டி
பருந்திநீர் பிறவோங்கி பார்வையும் மிகுதியானால்
மருந்திடவென்றேநீயும் மரணமென்று அறிந்து கொள்ளே.

10

மரணமாம் போகர்சொன்ன வாக்கியம் பிசகதில்லை
தரணமா மாந்தர்க்காக சாற்றினோம் இந்நூலை
கரணீக ரானவர்க்கு காட்டாம லிந்தநூலை
திரமுடன் அறிவதற்கு செப்பினோ மிந்தநூலை.

11

போகர் நாடி சாஸ்திரம் -- 11

முற்றிற்று

அப்தான சீந்தாமணியல் போகரின் வரலாறு வருமாறு :

"இவர் காலாங்கி நாதருக்கு மாணாக்கர். இவர் சித்தராய்ச் சத்த சமுத்திரங்களையுந் தாண்டிச் சஞ்சீவி முலிகைகள் கண்டுபிடிக்கையில் அது கையில் அகப்படாதிருக்கத் தம்பன மந்திரத்தால் அதை ஓரிடத்தில் நிலைக்கச் செய்து பிடித்து வந்தவர். மேருவுக்கு அப்பாற் சென்று தாதுவகை கொண்டு வந்தவர். சிங்கத்திற்கும் புலிக்கும் பூனைக்கும் ஞானோபதேசம் செய்தவர். இவர் ஆதிரசம் கொண்டு வந்தவர் என்று சொல்வர். இவர் தட்சிணாமூர்த்தி சத்திக்கு அருளிச் செய்த ஏழு லட்சத்தை ஏழு காண்டமாக்கித் தமது மாணாக்கருக்கு உபதேசிக்கச் சித்தர்கள் இதைத் தட்சிணாமூர்த்தியிடம் கூறத் தட்சிணாமூர்த்தி இவரை வருவித்து நீர் செய்த நூலைச் சொல்லுமெனக் கேட்டுக் களித்து, சித்தருக்கு நீங்கள் இதைப் பற்றி ஒன்றும் கவலை கொள்ள வேண்டாம். அவரவர்கள் தங்கள் சமர்த்தைத் தெரிவிக்கின் அதையேன் தடுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறி இருடிகளைத் தங்கள் இருப்பிடம் அனுப்பினார். அது முதல் சித்தர் பலம் இவரிடம் வந்து குளிகைப் பெற்றுப் போவர். இவர் ஒரு நாள் மலையடிவாரஞ் செல்ல அங்கு ஒரு புலி துரத்த இடையனை விட்டுக் குகையில் ஒளித்துக் கருவிமுதியின் பலத்தால் காயகற்பம் பெற்று ஒரு கன்று போட்டு வசித்திருந்த பசு தன் கன்றுடன் இவரை வந்து திருவடியில்ய மோப்ப இரங்கி அதற்குபதேசித்து நீங்கினார். இவர் செய்த தீட்சை என்னும் நூலைச் சட்டைமுனி கிழித்தெறிந்தனர். இவர் செய்த நூல்கள் போகர் 7000, நிகண்டு 1700, சூத்திரம் 7000 யோகம். இவர் கந்த மூர்த்தியால் சித்தி பெற்றவர். இவர் சதுரகிரி, சிவகிரி முதலிய இடங்களில் வசித்ததாகத் தெரிகிறது. கருவூர்த் தேவருக்குத் தஞ்சை சிவப்பிரதிட்டைக்காகக் காக்கையின் கழுத்தில் ஒலை அனுப்பினார். இவருக்கு மாணாக்கர் கொங்கணவர் கருவூர்த் தேவர், சுந்தரானந்தர், மச்சமுனி முதலியவராம். இவர் மீது இன்னும் சில பொய்க்கதை கூறுவர்.

**போகர் தம்மைப் பற்றி போகர்
ஏழாயிரம்-ஆறாவது காண்டம் 870-வது பாடல்
இவ்வாறு கூறுகிறார் :**

உருவான மார்க்கமது இன்னம் சொல்வேன்
உத்தமனே போகரது பிறப்பு கேளே
உருவான மாதமது வைகாசி அப்பா
கருத்தான பரணியது ரெண்டாம் காலாம்
குருவான பஞ்சணத்தில் ஒருவன் அப்பா
கொற்றவனே விசுவகர்மன் மைந்தன் ஆகும்
திருவான போகரிடி என்றும் அல்லோ
செப்பினார் பல் நூல்கள் வேதமாமே.

இதனால் போகர் விசுவ கர்ம குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது தெளிவாகிறது. இவரது பரம்பரையில் பதினெட்டுத் தலைமுறைகள் வரை அறியப்பட்டிருப்பதாக இன்னொரு ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிடுகிறார். ஏகநாதருக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவர் என்றும் சீனாவில் யோ-யாங்-சிங் உடலில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து பனிரெண்டாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாகவும் கூறுகிறார். போகர் பழநியில் சொருப சித்தி அடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் பழநி சமாதியிலிருந்து வெளிப்பட்டு பின்னும் வேறிடங்களுக்குச் சென்று விட்டதாகவும் கருத இடம் உள்ளது.

**திரு.டி.வி. சாம்பசீவம் பீள்ளையவர்கள் போகரின்
வரலாற்றைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :**

போகர், ஒரு சித்தர். இவர் தமிழ்நாட்டு வேட்கோவர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர். இவரைச் சர்வ சாஸ்திரங்களில் துறை போய காரணம் பற்றிப் போகர் என்றழைப்பார்கள். இவர் காலாங்கி நாதருக்கு முதல் மாணாக்கர். இவர் சதுரகிரியிலுள்ள காயகற்ப மூலிகைகளால் தேகசித்து செய்து விளங்கியவர், இவர் எல்லா நாட்டு மொழிகளிலும் நன்கு தெரிந்து வாத வைத்திய யோக ஞானங்களைப் பல நாட்டினும் பரப்பிப் பல நாட்டு மொழிகளையும் திரட்டித் தமிழில் (1700) ஆயிரத்தெழுநூறு பாடல்களால் ஒரு நிகண்டு செய்து தந்தவர். இவர் புலிப்பாணி, கருவூரார், கொங்கணவர், இடைக்காடார், முதலியோருக்கு அட்டமா சித்தி முதலிய சர்வ ஞானங்களையும், போதித்த ஆசிரியராவார். இவருடைய மாணாக்கருள் புலிப்பாணி

பழனியிலும், இடைக்காடர் அருணாச்சலத்திலும் ஆசிரமம் கொண்டு அமருவாராயினர். ஆசிரியராகிய போகரோ தமிழ்மாணவர் சிலருடன் சீன தேசத்திற்குச் சென்று பல கருவிநூல்களும் இயந்திர நூல்களும் இயற்றி அங்குள்ளவரைப் படிப்பித்து அரசரால் மதிப்புப் பெற்றுத் திரும்பி வந்து சதுரகிரியில் அமர்ந்தார். பிறகு இவ்விடத்தை விட்டு பழனிமலையை அடைந்து வாழ்வார் ஆயினார்.

இவர் செய்ததாக சப்த காண்டம், நிகண்டு, வைத்தியம், சர்க்குவைப்பு பல திரட்டு, கற்ப சூத்திரம் உபதேசம், முப்பூ சூத்திரம், அட்டாங்கயோகம், பூஜா விதி முதலிய நூல்களும் இன்னும் பல நூல்களும் பஞ்ச பட்சி சாத்திரமும் இருக்கின்றன.

போகர் இயற்றிய அல்லது அவரால் இயற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் மற்ற நூல்கள் மிகப் பல.

போகர் ஜெனன சாகரம் 557, போகர் ஞான சூத்திரம், போகர் சிவஞான யோகம் 12, போகர் 700, போகர் சமாதிதீட்சை 10, போகர் ஞான சூத்திரம் 8, போகர் திருமந்திர ஞானம் 10, போகர் ஞான பூஜா விதி 13, போகர் அஷ்டாங்க யோகம் 24, போகர் முப்பூ சூத்திர ஞானம் 53, போகர் ஞான கற்ப சூத்திரம் 54, போகர் ஞான சாராம்சம் 100, போகர் மெய்ஞான போதம் 2, போகர் கற்பம் 300, போகர் உபதேச ஞானம் 156, போகர் 7000, போகர் நாடி சாத்திரம் 11,

போகர் சத்தி சூத்திரம், போகர் 1000, போகர் அஷ்டகர்மயோகம், போகர் சிகிச்சை வெண்பா, போகர் கருக்கிடை 500, போகர் கற்பம் 700, போகர் காரச்சுண்ணம், போகர் நாட்வரோக தயிலம் 9, போகர் பரங்கிப் பாஷாண வைப்பு 9, போகர் சர்க்கு வைப்பு 800, போகர் சுடலை சூத்திரம், போகர் உபரச நிகண்டு, போகர் உலக நீதி 16, போகர் வயித்திய சூத்திரம், போகர் பிள்ளை தோஷம், போகர் வெண்பா, போகர் வேதாந்த சூத்திரம், போகர் வாத சூத்திரம், போகர் யாவோஷிங் தோதேசிங் (196 பாடல்)

இந்தப் பட்டியலில் பெரும்பாலான நூல்கள் கிடைப்பதில்லை. ஒரு சிலவற்றில் சிற்சில பாடல்களே கிடைக்கின்றன.

போகர் பெயரில் உள்ள ஒலைச்சுவடிகள் நூலகங்களில் சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதைப் பற்றிய பட்டியல்கள் அரசாங்க ஆதரவுடன் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசை சுவடிகள் நூலகத்தில் இருபத்தி எட்டு சுவடிகளும், தஞ்சாவூர் சரபோசி மன்னரின் சரசுவதி மகாலில் ஆறு சுவடிகளும், அரசினர் சித்த மருத்துவ வாரியத்தில் பத்து சுவடிகளும் உள்ளன. மத்திய அரசின் சித்த, ஆயுர் வேத மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஏழு சுவடிகளும், திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள கேரள பல்கலைக் கழக கீழ்த்திசை ஆய்வு நிறுவனத்தில் எட்டு சுவடிகளும், திருப்பதியில் உள்ள வெங்கடேஸ்வரா சுவடிகள் நூலகத்தில் மூன்று சுவடிகளும், தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக் கழக சுவடிகள் நூலகத்தில் மூன்று சுவடிகளும் உள்ளன.

பிரெஞ்சு நாட்டின் தலைநகரான பாரீஸ் நூலகத்தில் மூன்று சுவடிகளும், பாண்டிச்சேரி பிரெஞ்சு இந்திய ஆய்வுக் கழகத்தில் சில சுவடிகளும், தமிழ்நாடு அரசின் தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறையில் போகர் வைத்தியம் என்னும் சுவடியும் உள்ளன.

அச்சீல் வெளிவந்துள்ள போகரின் நூல்கள் :

1869-ம் ஆண்டு போகர் நிகண்டு 1200 அ. வீராசாமி நாயுடு என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது அதே ஆண்டு ஆறுமுக முதலியார், கந்தசாமி முதலியார் ஆகியோரால் போகர் வைத்திய காவியம் 1000 வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1870-ம் ஆண்டு அ. வீராசாமி நாயுடுவால் போகர் நிகண்டு 1200 போகர் கருக்கிடை 500 வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதே ஆண்டு நரசிம்மலு நாயுடுவால் போகர் பலதிரட்டு 700 வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1884-ஆம் ஆண்டு டி.இ. பரசுராம முதலியாரால் போகர் முனிவர் பெருநூல் நிகண்டு, போகர் கருக்கிடை 500 ஆகியன வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1888-ம் ஆண்டு மாணிக்க முதலியார் கந்தசாமி முதலியாரால் போகமுனிவர் சத்த காண்டம் 7000 வெளியிடப்பட்டது. இதே நூல் 1892-ல் கங்காதரத்தேவரால் போக முனிவர் 7000 என்னும் பெயரால் வெளியிடப்பட்டது. 1982 சிதம்பரம் அண்ணாமலை நகர் யோகி. சா.அ.அ. இராமையா அவர்கள் போகர் சப்த காண்டம் 7000 என வெளியிட்டுள்ளார்.

1892-ம் ஆண்டு மகுதுராவுத்தரால் தொகுக்கப் பெற்ற போகமுனிவர் ஜனனசாகரம் 557 வெளியிடப்பட்டது. இதே நூல் பின்னர் 1923-ல் கருப்பையா நம்பியாலும், 1981-ல் யோகி சா.அ.அ ராமையாவாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

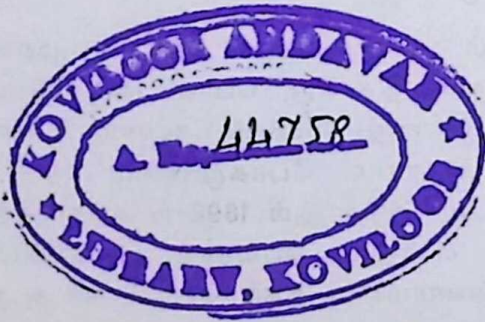
போகர் ஏழாயிரம்

1893-ம் ஆண்டு போகர் சரக்கு வைப்பு 850 என்னும் நூல் ஆறுமுக சுவாமிகளால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1959-ம் ஆண்டு போகர் கற்பம் 300 என்னும் நூலை மதுரை ஜி. இராமசாமிக்கோன் வெளியிட்டுள்ளார். பின்னர் இதே நூலை 1969-ல் இ.ரா.ம. குருசாமிக் கோனார் வெளியிட்டுள்ளார். அதே ஆண்டு மதுரை இராமச்சந்திர விலாசம் பிரசிலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975-ல் டாக்டர் இரா. தியாகராசனால் தொகுக்கப் பெற்ற போகர் அருளிச் செய்த வரும் சூத்திரம் 131 தாராபுரம் சித்த வைத்திய சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1980-ம் ஆண்டு வெங்கட்ராசன், எஸ் சரசுவதி ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்டு தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தால் போகர் நிகண்டு அட்டவணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தாமரை
நூலகம்